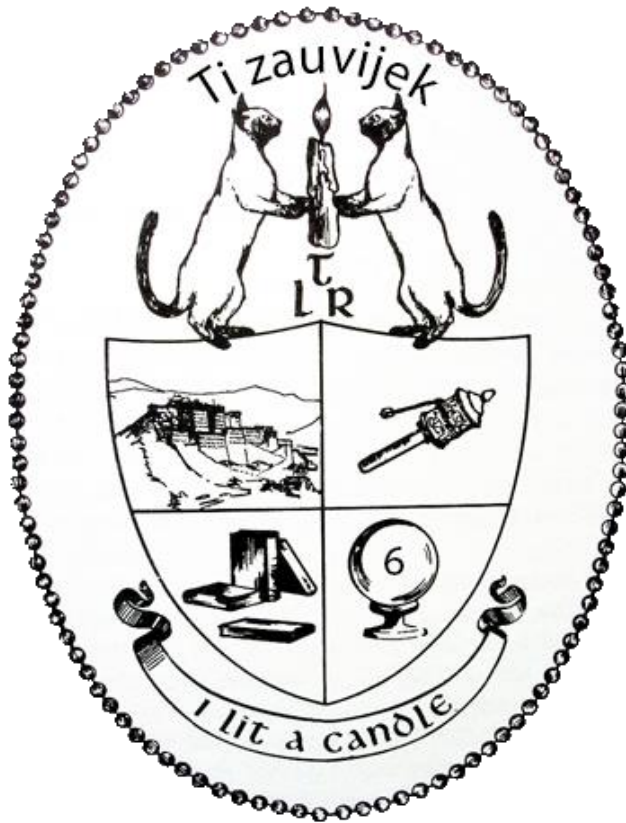

Lobsang Rampa

Autorova primedba	7
Predgovor	9
Instrukcije	11
Prva lekcija	13
Druga lekcija	19
Treća lekcija	23
Četvrta lekcija	29
Peta lekcija	34
Šesta lekcija	42
Sedma lekcija	51
Osma lekcija	57
Deveta lekcija	65
Deseta lekcija	72
Jedanaesta lekcija	79
Dvanaesta lekcija	85
Trinaesta lekcija	93
Četrnaesta lekcija	99
Petnaesta lekcija	105
Šesnaesta lekcija	113
Sedamnaesta lekcija	121
Osamnaesta lekcija	133
	142
DeVetnaesta lekcija Dvadeseta lekcija	153
Dvadeset prva lekcija	164
Dvadeseti druga lekcija	173
Dvadeset treća lekcija	184
Dvadeset četvrta lekcija	191
Dvadeset peta lekcija	198
Dvadeset šesta lekcija	204
Dvadeset sedma lekcija	210
Dvadeset osma lekcija	216
Dvadeset deveta lekcija	222
Trideseta lekcija	227

AUTOROVA PRIMEDBA

Ja sam Tjuzdej Lobsang Rampa. To je moje jedino ime, sada i zakonsko, i ne odazivam se ni na jedno drugo. Dobijam mnogo pisama naslovljenih na čudnovatu zbrku imena; ona odlaze direktno u kantu za otpatke jer, kao što sam rekao, moje jedino ime je Tjuzdej Lobsang Rampa.

Sve moje knjige su istinite, sve moje tvrdnje su apsolutno istinite. Pre mnogo godina, novine u Engleskoj i Nemačkoj su započele kampanju protiv mene, u trenutku kada nisam mogao da se branim, jer sam skoro umirao od koronarne tromboze. Bio sam proganjan bez milosti.

Zapravo je nekoliko ljudi bilo ljubomorno na mene, pa su tako „skupili dokaze“, aii je bitno napomeniti da „prikupljač dokaza“ ni u jednom trenutku nije pokušavao da s|upi u kontakt SA MNOM!

Nije uobičajeno da se „optuženoj osobi“ ne pruži prilika da ispriča sopstvenu priču. Neko je nevin dok se ne dokaže drugačije; NIKADA mi nisu „dokazali krivicu“ i nikada dozvolili da dokažem ISTINITOST svojih tvrdnji!

Novine u Engleskoj i Nemačkoj mi nisu dale ni retka u svojim člancima, pa sam iz tog razloga bio u nesrećnoj poziciji da ne mogu da ispričam svoju stranu priče, bez obzira koliko sam znao da sam nevin i da govorim istinu. Jedan veliki televizijski lanac mi je ponudio intervju, ali su INSISTIRALI da kažem ono što su oni mislili da treba da kažem ili, drugim rečima, gomilu laži. Želeo sam da kažem istinu, pa mi tako nisu dozvolili da se pojavim.

Dozvolite da ponovo potvrdim da je sve što sam napisao istina. Sve moje tvrdnje su tačne. Poseban razlog zbog kojeg insisti-

T.LOBSANG RAMPA

ram da je sve ovo tačno jeste u tome da će se u bliskoj budućnosti pojaviti drugi ljudi kao što sam ja i zato nemam želju da oni prođu kroz ovo isto; paicost i zlobnu mržnju.

Veliki broj ljudi je video moje potpuno autentične isprave koje dokazuju da sam bio visoki Lalna iz Potale u Lasi, Tjfcet, i da sam kvalifikovani doktor medicine, obučen u Kini. Iako su ljudi videli te isprave, oni ih „zaborave" kada dođu novinari koji zabadaju nos.

Hoćete li, onda, čitati moje knjige, imajući na umu moja uvećavanja da je sve TAČNO? JA sam ono što tvrdim da jesam. Šta sam ja? Pročitajte moje knjige i saznaćete!

T. Lobsang Rampa

PREDGOVOR

Ovo su posebne instrukcije za one koji se iskreno interesuju za stvari koje treba da se znaju. U početku nam je bila namera da to bude neka vrsta dopisnog kursa, ali se onda ispostavilo da bi organizacija, koja bi bila neophodna za jedan takav poduhvat, zahtevala od polaznika poprilično novca. Tako je u saradnji sa mojim izdavačima odlučeno da se materijal pojavi u obliku ove knjige.

Nadam se da razumete da je tokom normalnog dopisnog kursa polaznik u mogućnosti da postavi pitanja ali, da u ovom slučaju ne mogu da odgovorim na ona koja će prirodno iskrsnuti nakon ovog štiva, jer - siroti jadni autor ne zaraduje puno od knjiga, zapravo vrlo malo, a često će dobijati pisma iz svih krajeva sveta čiji pisci „zaborave" da plate poštarinu za odgovor. Au- tor

je onda suočen s izborom da ili plati sam ili ignoriše pismo.

U mom slučaju sam, vrlo budalasto, snosio cenu papira sa zaglavljem, kucanja, plaćanja poštarine, itd. itd, ali to čini sve ovo vrlo skupim, tako da nisam uopšte spreman da odgovaram ni na ikakva pitanja ili pisma ukoliko ljudi to nemaju na umu.

Možda ćete kao čitalac biti zainteresovani da čujete ovo; dobio sam pisma u kojima mi kažu da su moje knjige previše skupe i da bih trebalo da šaljem besplatne kopije. Dobio sam pismo od jedne osobe koja mi je rekla da su moje knjige previše skupe i onda mi zatražio da mu pošaljem potpisane primerke svih mojih knjiga i, kao dodatnu misao, naveo još dve knjige druga dva autora, zatraživši da mu dam i njih. Da, ja sam odgovorio na to pismo!

Ipak, iskreno vam kažem da ćete čitajući ovu knjigu imati koristi, a njenim proučavanjem još više. U njoj ćete pronaći i instrukcije koje će vam pomoći a koje su bile namenjene za kurs.

Nakon ove knjige uslediće i druga koja će sadržavati studije različitih pitanja okultnog i onih od svakodnevnog interesa, a takojde će sadržavati vrlo poseban oblik rečnika, rečnik objašnjenja. Pokušavajući da nabavim takvu knjigu u raznim zemljama širom sveta, odlučio sam da je napišem sam. Tu drugu knjigu posmatram kao suštinsku za kompletno i najkorisnije razumevanje ove knjige, prve od dve.

T. Lobsang Rampa

INSTRUKCIJE

Mi - vi i ja, moraćemo da radimo zajedno na vašem medijskom razvoju kako bi on napredovao. Neke od lekcija će biti duže i teže od ostalih, ali one nisu prazne priče - u njima ima istinskih rezultata.

Izaberite jedno veče nedeljno tokom kojeg ćete izučavati svaku lekciju. Stvorite naviku da to bude u isto vreme, na istom mestu i istoga dana. Ovo je više od pukog čitanja, jer morate da upijete ideje koje vam se mogu učiniti vrlo čudnim, te će vam mentalna disciplina ustaljenih navika biti od velike pomoći.

Pronađite neko mesto ili sobu gde će vam biti udobno; tako ćete lakše učiti. Ukoliko želite možete i da legnete, ali u svakom slučaju mišići ne smeju da budu zategnuti, a vi treba da ste opušteni tako da cela vaša pažnja bude usmerena na štampane reči i misli koje proizlaze iz njih. Ako ste napeti, veliki deo pažnje će vam biti usmeren ka osećaju napetosti! Osigurajte da vas u narednih sat ili dva vremena, ili koliko god vam je potrebno da iščitajte lekciju, niko ne uznemirava.

Zatvorite vrata u vašoj sobi. Ako treba zaključajte se i navucite zavese da vas dnevno svetlo ne ometa. U sobi neka gori samo lampa koja bi trebalo da bude neposredno iza vas. To će omogućiti rasvetu i u isto vreme ostaviti sobu u dovoljnoj tami.

Lezite ili zauzmite bilo koju odgovarajuću pozu. Opustite se nekoliko trenutaka i dišite duboko, tj. udahnite vrlo duboko tri puta uzastopno. Zadržite dah tri-četiri sekunde a potom ga ispuštajte tri-četiri sekunde. Ostanite mirni nekoliko trenutaka, a onda uzmite knjigu i čitajte. U početku je čitajte lagano, kao no- vine. Kada završite, pauzirajte malo, kako biste pročitano pustili da sldizne u vašu podsvest, a potom ponovite. Prelazite lekciju

pažljivo, pasus po pasus. Ako vam je nešto nejasno, zabeležite to u posebnoj svesci. Ne pokušavajte ništa da zapamtite, biti rob štampane reči nije svrha. Svrha radne lekcije je da sadržina pro-dre u vaše podsvesno. Niste na ispitu gde treba da ponavljate kao papagaj. Umesto toga sakupljacete saznanje koje vas može oslo-boditi okova materijalnog i omogućiti vam da zaista spoznate šta je ljudsko telo i odredite svrhu života na Zemlji.

Kad ste još jednom prešli lekciju pogledajte svoje beleške i obratite pažnju na delove koji vam nisu bili jasni. Lako je pisati nam i tražiti odgovore, ali na taj način ništa vam neće dopreti da podsvesnog. Mnogo je bolje da odgovore potražite sami.

Morate se potruditi. Sve ono oko čega se čovek sam potru-di isplati se; stvari do kojih dolazimo olako obično nemaju nikakvu vrednost. Treba da se otvorite i da želite da upijete novo znanje. Morate zamisliti da se to znanje prosto uliva u vas. Zapamtite: « Čovek je onakav kakve su mu misli.»

PRVA LEKCIJA

Pre nego što shvatimo prirodu vantelesnog ili se pozabavimo ezoteričnim stvarima, prvo moramo da razumemo prirodu samog čoveka. Na ovom predavanju koristićemo reč «mi» da označimo ljudsko biće i muškog i ženskog roda. Naime, u engleskom jeziku postoji problem sa ne-seksističkom ličnom zamenicom. Tako je na nekim mestima bilo nemoguće da se izbegne upotreba zamenice «on» ili «njega», posebno tamo gde smo raspravljali o uopštenim stvarima vezanim za čovečije ponašanje. Stoga ćemo odmah da naglasimo da je žena jednaka muškarcu po svim pitanjima, uključujući i ona koja se tiču ezoterije i ekstrazensornih oblasti. Štaviše, žene često imaju svetlije aure i veću sposobnost shvatanja mnogih aspekata metafizike. No, sada na učenje!

Šta je to život?

Život je sve što postoji. Čak i stvorenje koje obično smatramo mrtvim je živo. Njegov normalni životni oblik više ne postoji te nas navodi da ga determinišemo kao mrtvo, ali sa prestankom tog života na scenu stupa novi. I proces razlaganja stvara sopstveni novi život.

Sve što postoji vibrira. Sve se sastoji od molekula u stalnom pokretu. Koristićemo reč «molekul» umesto atoma, neutrona, protona i sl, zato što je ovo kurs iz metafizike a ne hemije ili fizike. Dakle, pokušavamo da damo opštu sliku, a ne da ulazimo u mikroskopski nevažne detalje.

Možda bi trebalo da kažemo i par reči o molekulima i atomima, kako bismo izbegli pisma onih koji bi rado da nam objasne

PRVA LEKCIJA

ono što već znamo. Molekuli su vrlo mali, ali mogu biti opaženi elektronskim mikroskopom, kao i od strane onih koji su savladali metafizičke veštine. Po definiciji, molekul je najmanji deo neke supstance koji je sposoban da postoji nezavisno od nje, a da pri tome zadrži osobine te supstance. Iako mali, molekuli poseduju još manje delove - atome.

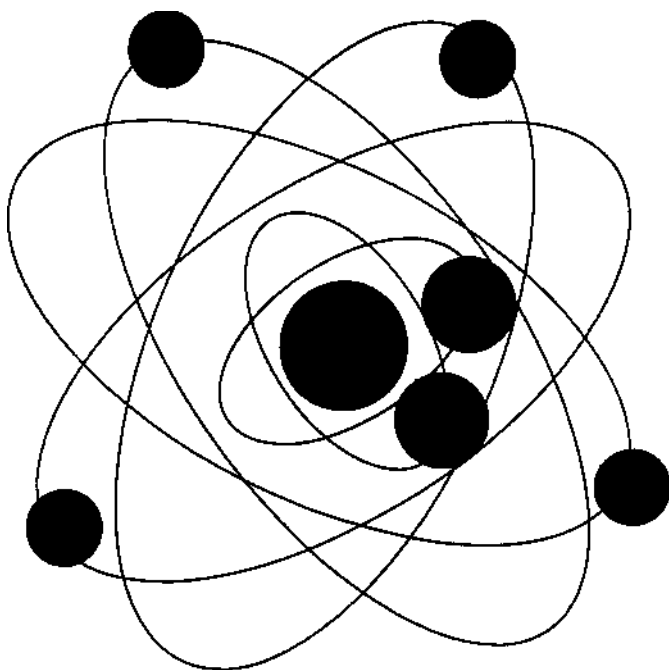
Atom je poput minijaturnog Sunčevog sistema pri čemu bi nukleus atoma predstavljao Sunce. Oko njega rotiraju elektroni na sličan način kao što naše planete rotiraju oko Sunca. Kao i u solarnom sistemu, jedinica atoma je pretežno prazan prostor. Na slici br.1 prikazano je kako izgleda uvećan atom ugljenika, koji je važna baza našeg sopstvenog univerzuma. Slika 2. prikazuje Sunčev sistem. Svaka supstanca ima drugačiji broj elektrona oko svog nukleusa, tzv. sunca. Uranijum, na primer, poseduje devedeset i dva elektrona. Ugljenik ih ima samo šest: dva blizu nukleusa i četiri koja rotiraju na većoj razdaljini. Ali, ostavimo atome i vratimo se molekulima...

I mi sami smo masa brzo rotirajućih molekula. Izgledamo čvrsti jer nije lako probosti prstom kroz meso i kosti. Ipak, ova čvrstina je varka. Zamislite jako malo biće koje posmatra naše telo. Ovo stvorenje bi videlo samo krugove, spirale, krivine i mangle slične Mlečnom putu. U mekim delovima tela molekuli bi bili razređeni, dok bi u čvrstim materijama poput kostiju bili zgušnjati i odavali bi utisak grupe zbijenih zvezda.

Sada zamislite da usred vedre noći stojite na planinskom vrhu. Sami ste i daleko od svetlosti grada koje usled vlage zatamnjuju pogled u nebo (zato su opservatorije uvek van gradova). Dakle, sami ste na svom planinskom vrhu dok iznad sijaju zvezde. Gledate u njihov beskrajni broj razasut nad vama. Velike galaksije su tu, nadomak ruke. Svežanj zvezda ukrašava tamu dok se preko neba ukazuje Mlečni put kao ogroman dimni trag. Zvezde, svetovi, planete. Molekuli. E, pa, upravo tako bi mikroskopska stvorenja videla vas!

T.LOBSANG RAMPA

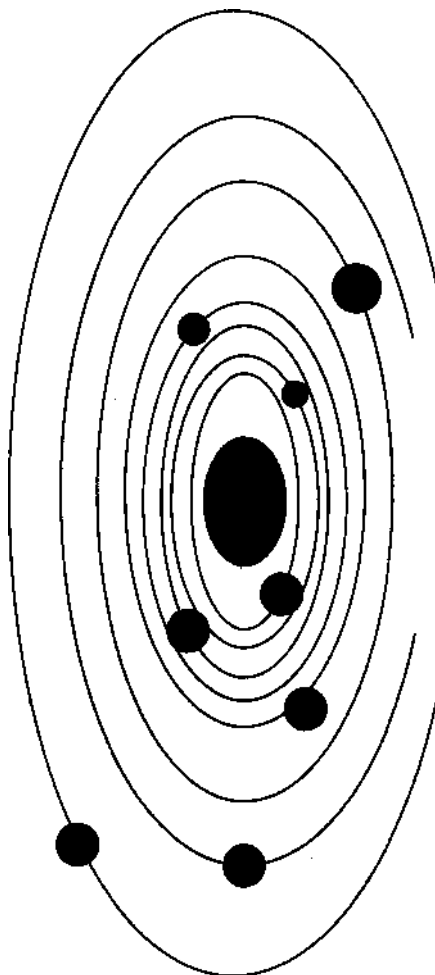
slika br. 1.

Atom ugljenika

T.LOBSANG RAMPA

slika br. 2.

Solarni sistem

T.LOBSANG RAMPA

Između zvezda na nebu koje nam se prikazuju kao svetlosne tačke postoji neverovatno mnogo prostora. Tamo ih je na milijarde, ali u poređenju sa praznim prostorom oko njih, izgleda da ih je malo, pa bi svemirski brod mogao da se kreće između i ne dotičući ih. Sada zamislite da jednostavno zatvorite prostor među zvezdama i molekulima. Šta biste videli? Ne pita li se isto i majušno biće koje vas promatra iz daleka? Mi znamo da smo mi upravo ti molekuli koje ono vidi. Šta je onda linijski oblik zvezdanih formacija na nebu? Svako od nas je univerzum, univerzum u kome se planete, odnosno molekuli, okreću oko centralnog Sunca. Svaka stena, grančica ili kap vode je sastavljena od molekula u neprestanom pokretu.

I mi smo sastavljeni od molekula u pokretu. Taj pokret proizvodi oblik elektriciteta koji zajedno sa elektricitetom proizvedenim od strane vašeg drugog bića omogućava ovaj život. Oko polova naše Zemlje rasplamsavaju se i sijaju magnetne oluje stvarajući polarnu svetlost u svim njenim bojama. Oko svih planeta i molekula magnetna zračenja se ukrštaju i dolaze u kontakt sa drugim radijacijama iz obližnjih svetova i molekula. « Nijedan čovek nije svet za sebe!» Nijedan svet ili molekul ne može da postoji bez drugog sveta ili molekula. Svako stvorenje zavisi od postojanja drugih stvorenja, svetova ili molekula koji mu omogućavaju život.

Takođe treba da razumemo da su grupe molekula različite gustine; oni su, ustvari, poput grupa zvezda koje se njišu u prostoru. U jednom delu Univerzuma ima jako malo zvezda, planeta ili svetova, kako god ih zvali, dok je u Mlečnom putu, na primer, njihova gustina mnogo veća. Na isti način i jedna stena može biti posmatrana kao vrlo zgusnuta konstelacija ili galaksija. Vazduh je, s druge strane, ispunjen vrlo malim brojem molekula. On, ustvari, bukvalno prolazi kroz nas idući kroz kapilare u plućima u naš krvotok. Iznad vazduha postoji prostor u kojem se nalaze grupe vrlo raštrkanih molekula vodonika. Prostor nije praznina, kako su

PRVA LEKCIJA

ljudi zamišljali, već skup oscilujućih molekula vodonika i, naravno, zvezda, planeta i svetova koje ti molekuli stvaraju.

Jasno je da je teško probiti se kroz nešto što poseduje veliku količinu zgusnutih molekula, ali takozvani «duhovi», čiji su molekuli razređeni, mogu lako proći kroz zid od cigle. Zamislite taj zid kao skup molekula nalik na oblak prašine koji visi u vazduhu. I koliko god da izgleda neverovatno, u njemu postoji prostor između različitih zvezda, te kada bi neka stvorenja bila dovoljno mala, ili ukoliko bi im molekuli bili dovoljno razređeni, ona bi mogla da prođu između molekula zida i ne dodirujući ih. Ovo nam pomaže da shvatimo kako se duh može pojaviti u zatvorenoj sobi i kako može proći kroz naizgled neprobojni zid. Sve je relativno. Zid koji je po vama čvrst nije čvrst za duha ili astralno biće. Ali o tome ćemo kasnije.

DRUGA LEKCIJA

Ljudsko telo je, kao što smo videli, skup molekula. I kao što nas svakog minuta neko stvorenje poput virusa vidi kao takve, tako i mi treba da posmatramo ljudska bića kao skup hemijskih elemenata.

Čovek se sastoji od mnogo hemijskih elemenata. On se takođe sastoji pretežno od vode. Ako mislite da je nešto od navedenoga u suprotnosti sa onim u prethodnoj lekciji, setite se da se i voda sastoji od molekula. Dakle, ukoliko bi virus mogao da govori, bez sumnje bi vam rekao da je u vama video molekule vode kako se sudaraju kao kamenčići na obali. Još manje stvorenje kazalo bi da ih je doživelo kao zrnca peska. Ali, vratimo se našoj telesnoj hemiji.

Ako u radnji kupite bateriju za lampu dobićete kutiju sa karbonskom elektrodom u sredini, pri čemu će karbon biti debeo poput olovke, i skup hemikalija gusto zbijen između spoljnog okvira i središnje karbonske žice. Čitava naprava je prilično vlažna iznutra dok je spolja, naravno, suva. Kada ovu bateriju stavite u lampu ona će proizvesti svetlo. Zna li zašto? Pod izvesnim okolnostima metali, karbon i hemikalije proizvode zajedničku hemijsku reakciju koju zovemo električnost. Ova kutija od cinka puna hemikalija i sa žicom od karbonske može da stvori preduslove za električnost, ali njega nema u baterijskoj lampi sve dok se u njoj ne steknu određeni uslovi.

Mnogi ljudi znaju da brodovi i čamci proizvode električnost u slanoj vodi. Pod izvesnim uslovima čak i brod koji samo pluta po morskoj površini može proizvesti struju između različitih susjednih metalnih ploča. Na nesreću, ako brod ima, na primer, bakarno dno povezano sa gvozdanim delom, može doći do ele-

DRUGA LEKCIJA

kontrolize (stvaranja struje) koja bi uništila spoj dva različita metala, odnosno bakra i gvožđa. Naravno, u današnje vreme to se ne događa jer se koriste tzv.zamenljive anode. Metali kao što su cink, aluminijum ili magnezijum su pozitivni metali za razliku od bakra i bronz. Bronza se, kao što možda znate, između ostaloga koristi i za izradu brodskih propelera. Sada, ukoliko je anoda prikachena za deo broda ili čamca koji je pod vodom i biva povezana sa drugim uronjenim metalnim delovima, ona će korodirati i sprečiti trup broda ili propeler da propadnu. Naravno, anoda može biti zamenjena i to je tek bazičan pristup održavanju broda koji pominjemo samo da bi vam objasnili šta je elektricitet i kako se može proizvesti na najneobičnije načine.

Mozak proizvodi sopstveni elektricitet. U ljudskom telu postoje metali, čak i oni kao što je cink. Uz to ne treba da zaboravimo i da je osnova ljudskog tela molekul ugljenika. Dalje, u telu postoji mnogo vode i izvesnih količina magnezijuma, kalijuma, i dr. Sve ovo u kombinaciji stvara struju, doduše malu, ali ipak merljivu.

Uz pomoć određenih instrumenata, mentalno oboleloj osobi mogu biti izmereni i zabeleženi moždani talasi. Na glavu joj se postave razne elektrode dok male olovke na papiru beleže linije. I dok pacijent razmišlja o nečemu, olovke iscrtavaju četiri krivudave linije čije tumačenje ukazuje na određenu vrstu bolesti. Ovakvi metodi su vrlo uobičajeni u svim bolnicama za mentalno obolele.

Mozak je, naravno, prijemnik poruka koje je poslalo vaše vantelesno sebstvo, ali i on sam šalje poruke vantelesnom u vidu naučenih lekcija, stečenog iskustva i sl. Ove poruke se prenose preko srebrne vrpce koju čini masa vrlo brzih molekula koji vibriraju i rotiraju na izuzetno raznolikim frekvencijama i povezuju ljudsko telo sa ljudskim vantelesnim.

Telo na Zemlji je poput vozila kojim upravlja daljinski upravljač pri čemu je vozač vantelesno sebstvo. Možda ste videli dečije igračke koje se pomeraju sa daljine pomoću kabla; dete pritiskom na dugme pomera auto napred, nazad, bilo kako. Ljudsko telo dosta liči tome. Naime, pošto vantelesno ne može da side da bi

T.LOBSANG RAMPA

steklo određena iskustva, ono šalje telo koje predstavlja nas na Zemlji. Svako naše iskustvo, sve što mislimo ili čujemo putuje gore i biva pohranjeno u memoriju vantelesnog.

Izuzetno inteligentan čovek u stanju inspiracije često direktno, tj. svesno, dobija poruke od vantelesnog pomoću srebrne vrpce. Leonardo da Vinči je bio jedan od onih koji su skoro neprestano bili u kontaktu sa svojim vantelesnim i važio je za genija u bilo kojoj oblasti kojom se bavio. Veliki umetnici su u jednosmernoj ili dvosmernoj vezi, tako da se vraćaju i komponuju muziku ili slikaju slike, koje su im manje ili više diktirane od strane viših sila koje nas kontrolišu.

Ova srebrna vrpca nas spaja sa vantelesnim na gotovo isti način kao što pupčana vrpca spaja majku i bebu. Pupčana vrpca je vrlo komplikovana, ali u poređenju sa kompleksnošću srebrne vrpce predstavlja tek običan konopčić. Srebrna vrpca je skup molekula koji rotiraju pri velikom broju frekvencija i nije pojmljiva našim fizičkim čulima. Naime, molekuli su isuviše razučeni da bi ih naše oko moglo videti ali zato za životinje to nije prepreka; one je mogu opaziti pošto njihovo čulo funkcioniše na drugačiji način - na frekvencijama. Pse, kao što znate, možemo dozvati nečujnom psećom pištaljkom koja se zove «nečujna» jer je mi ne čujemo, ali pas - da. Na isti način životinje mogu opaziti i srebrnu vrpcu i auru, jer obe vibriraju na frekvenciji koju njihovo oko može da primi. I čovek može praksom da proširi svoju opažajnu recepciju na isti način kao što slabašna osoba vežbom može da podigne teret daleko iznad njenih fizičkih sposobnosti.

Srebrna vrpca je, dakle, masa molekula, masa vibracija. Neko bi mogao da je uporedi sa nabijenim snopom radio talasa koje naučnici šalju sa Meseca. Naime, da bi izmerili razdaljinu do Meseca oni do njega emituju talase zbijenih zraka. Tako i srebrna vrpca služi da bi vantelesno preko nje komuniciralo sa telom na Zemlji.

Vantelesno zna sve što činimo. Ljudi teže da postanu produhovljeni ako su na pravom putu. Generalno, težeći duhovnom oni teže ubrzanju vibracija vantelesnog. Vantelesno šalje u ljudsko

DRUGA LEKCIJA

telo deo sebe kako bi se steklo znanje i određena iskustva. Svako dobro delo koje učinimo povećava našu zemaljsku i astra- lnu vibraciju, ali ako učinimo nešto loše ono je smanjuje. Dalje, ukoliko nanesimo zlo spuštamo se najmanje za jedan stepen na lestvici, dok svako dobro delo podiže količinu vibracija. S tim u vezi treba istaći stari budistički savet da »na zlo treba odgovoriti dobrim i da se ne treba plašiti nijednog čoveka i njegovih dela, jer uzvraćajući dobrim i čineći dobro uvek napredujemo ka gore, nikada se ne spuštamo dole.«

Svako poznaje nekog ko je « bezvezan tip ». Nešto od našeg metafizičkog znanja preliva se i u običnu svakodnevnu upotrebu pa zato kažemo da je neko «posiveo» ili «poplaveo». Sve je to pitanje vibracija, stvar onoga što se prenosi preko srebrne vrpce od tela ka vantelesnom i od vantelesnog ka telu.

Veliki broj ljudi ne shvata kako to da ne mogu svesno da kontaktiraju sa vantelesnim. To je prilično teško bez dugog treniranja. Zamislite da ste u Južnoj Americi i da želite da telefonirate nekom u Sibiru. Prvo biste morali da imate telefonsku liniju i da uzmete u obzir vremensku distancu između dve zemlje. Potom bi trebalo da znate da li je osoba koju hoćete da zovete slobodna, kao i da li govori vašim jezikom. I na kraju, morali biste da proverite da li će vlasti da odobre takvu vrstu razgovora. Dakle, na ovom stupnju najbolje je da se ne zamaramo pokušavajući svesno da kontaktiramo sa našim vantelesnim jer nijedna knjiga ili kurs ne može vam u nekoliko stranica omogućiti nešto za šta je potrebno deset godina prakse. Mnogi ljudi očekuju previše; očekuju da odmah nakon čitanja budu sposobni da urade nešto što rade Učitelji, ne shvatajući da je ovima potreban čitav život, nekad i više života za tako nešto! Pročitajte ove lekcije, proučite ih, udubite se u njih i ukoliko se otvorite može vam stići prosvetljenje. Znamo da su mnogi ljudi, vrlo često žene, uspeli da vide eterično telo, auru ili srebrnu vrpcu. Sva ta iskustva samo učvršćuju naš stav da i vi, takođe, možete da je vidite. Pod uslovom da sebi dopustite da verujete!

TREĆA LEKCIJA

Već smo objasnili kako ljudski mozak proizvodi elektricitet pomoću reakcije raznih hemijskih jedinjenja, vode i metala. Ali ne samo mozak, već i celo ljudsko telo, proizvodi elektricitet, jer krv koja struji kroz vene i arterije takode prenosi hemijske elemente, vodu i metale. Krv je, kao što dobro znate, većinom voda. Celo telo je prožeto elektranetom. To nije elektranet koji osvetljava sobu ili je greje, već onaj magnetskog porekla.

Ako uzmemo magnet i stavimo ga na sto, prekrivši ga čistim papirom po kojem ćemo prosuti izvesnu količinu metalnog praha, videćemo da on formira određene oblike. Kupite neki jeftin magnet ili ga posudite. Stavite parče papira preko njega tako da se magnet nalazi u sredini. Pošto ste nabavili u specijalizovanoj radnji jeftin metalni prah, pospite ga po papiru kao da solite jelo sa visine od tridesetak santimetara. Videćete da se čestice svrsta- vaju tačno po shemi koja prati magnetne linije. Centralni deo magneta biće iscrtan, a sa njim i krive linije koje idu od svakog njegovog kraja. Zaista je najbolje da ovo sami isprobate jer će vam praktično iskustvo veoma pomoći u daljem učenju. Magne- tna sila je identična eteričnoj sili ljudskog tela i auri.

Verovatno svi znaju da žica koja sprovodi električnu struju sa- drži magnetno polje oko sebe. Ako se radi o naizmeničnoj struji tada polje pulsira i fluktuiru u skladu sa promenama u polovima, što će reći - pulsira sa naizmeničnom strujom. I ljudsko telo kao izvor elektraneta poseduje oko sebe magnetno polje koje je viso- ko fluktuirajuće. Eterično, kako ga nazivamo, vibrira tako brzo da je to teško i primetiti. To možemo da uporedimo sa sijalicom u kojoj struja fluktuiru pedeset -šezdeset puta u sekundi, što je

TREĆA LEKCIJA

nama nevidljivo, ali su zato u nekim predelima ili na brodu fluktuacije sporije, te oko može da detektuje treperenja.

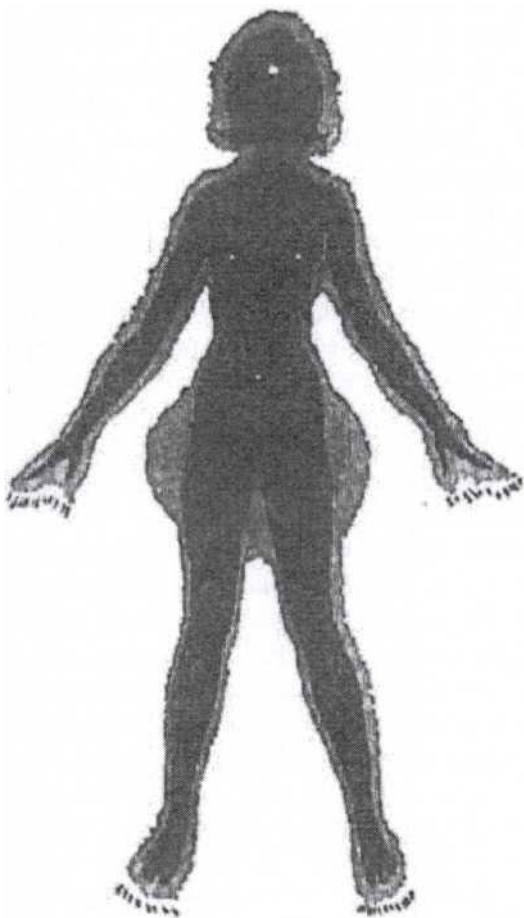
Ako se jedna osoba suviše približi drugoj često će se «naježiti». Puno ljudi, ustvari većina njih, potpuno su svesni blizine druge osobe. Pokušajte to da isprobate sa prijateljem: stanite iza njega i držite prst blizu korena njegovog vrata, a onda ga lagano dodirnite. U većini slučajeva neće moći da razlikuje blizinu i dodir. To je zbog toga što je eterično vrlo prijemljivo na dodir.

Eterično je ustvari magnetno polje koje obmotava ljudsko telo (slika 3). Ono prethodi auri i njen je nukleus, kako bi neki rekli. Kod pojedinaca, eterično može biti oko tri i po milimetra oko svakog dela tela, čak i oko svake pojedinačne dlake. Kod drugih može biti nekoliko santimetara, ali retko kada više od petnaest. Pomoću eteričnog može se izmeriti zdravlje neke osobe, jer se sa zdravstvenim stanjem menja i njegov intenzitet. Ako je neko na porno radio tokom dana, onda mu je eterično vrlo blizu kože. S druge strane, nakon dobrog odmora može dostići nekoliko centimetara. Eterično prati tačnu konturu tela, čak i mladeža ili bubuljice. U vezi sa eteričnim treba pomenuti i da se, ukoliko je neko izložen jako visokom naponu elektriciteta neznačajne amperaže, eterično pojavljuje u vidu plave ili sjajno roze boje. I vremenski uslovi mogu da utiču na vidljivost eteričnog. Ukoliko se dešava na moru, poznato je kao pojava pod imenom Vatra Svetog Elmo- sa. Naime, usled određenih vremenskih uslova svaki deo broda biva ocrtan hladnom vatrom, što je prilično bezopasno, međutim i vrlo zastrašujuće za posmatrača. To bi na nekim način bio opis eteričnog tela broda.

Neki ljudi sa sela izlaze u tamnu i maglovitu noć i posmatraju električne kablove iznad glave. Kada se steknu povoljni uslovi primetiće maglovit beličasto-plavi blesak koji izgleda prilično jezivo i koji može dobro da uplaši čoveka. Inženjeri elektrotehnike ovo nazivaju «vencem» koji stvaraju žice pod visokim naponom, a koji im ponekad stvara teškoće. Naime, obmotavajući se oko izolatora on jonizuje vazduh, što dovodi do kratkog spoja koji, opet,

T.LOBSANG RAMPA

slika br. 3.

Eterično

TREĆA LEKCIJA

može da stvori problem u električnim centralama. Naravno, u današnjem modernom dobu inženjeri koriste posebne i skupe mere da minimalizuju ili eliminišu efekte «venca». «Venac» ljudskog tela je, naravno, ono što zovemo eteričnim i izgleda slično onome što ispuštaju žice pod visokim naponom.

Ukoliko ljudi imaju strpljenja i vežbaju, većina njih bi mogla da vidi eterično telo. Nažalost, mnogi smatraju da postoji neki jednostavan i jeftin način za ono za šta su Učiteljima potrebne godine. Ništa se ne može postići bez vežbe; veliki muzičari vežbaju satima svakodnevno. To važi i za vas ukoliko želite da vidite eterično i auru. Jedan od načina je da nađete dobrovoljca koji će da ispruži gole ruke. Neka mu prsti budu razdvojeni. Ruka i prsti treba da budu nekoliko santimetara udaljeni od predmeta neutralne ili crne boje. Gledajte u pravcu ruke i prstiju, ali ne direktno u njih, već pored. Veština je upravo u tome da gledate na pravo mesto u pravo vreme. Tada ćete primetiti nešto poput plavkasto-sivkastog dima. Kao što smo rekli, on je širok oko tri i po milimetra do tri santimentra. Vrlo često osoba koja gleda u ruku ne vidi ništa osim nje, iz prostog razloga što se ili isuviše trudi ili » ne vidi šumu od drveta. »

Drugi način je da vežbate na samom sebi. Sedite udobno. Smeštite se najmanje metar i po od bilo kojeg predmeta, bilo da je to stolica, sto ili zid. Dišite ravnomerno, duboko i lagano. Sada savim ispružite ruke i okrenite dlanove na gore, tako da su samo palčevi odvojeni od ostalih prstiju, koji treba da su spojeni jedan uz drugi. Ako malo odvojite prste, tri do pet milimetara, videćete nešto. Može da izgleda kao sivkasta izmaglica, ili kao svetlo. Kada to spazite nastavite vrlo lagano da odvajate prste, oko pet milimetara svaki put. Tada ćete spaziti nešto. To nešto je eterično telo. Ako izgubite kontakt, to jest ako ono nestane, ponovo spojite prste i počnite iznova. Sve je stvar vežbe. Još jednom da ponovim: veliki muzičari vežbaju, i vežbaju, i vežbaju ... Njima vežba omogućava da stvore sjajnu muziku, a vama vaša da ostvarite dobre rezultate u metafizičkoj nauci.

TREĆA LEKCIJA

Ali, pogledajte ponovo vaše prste. Gledajte kako bleđa izmaligna leluja od jednog do drugog. Vežbom ćete uvideti da ona prelazi ili sa leve ruke na desnu ili sa desne na levu, nešto što ne zavisi samo od vašeg pola već i od zdravstvenog stanja i onoga o čemu razmišljate.

Ako nađete nekog da vam pomogne, možete vežbati i dlanom. Poželjno bi bilo da je to osoba suprotnog pola, koju treba da postavite da sedne na stolicu licem prema vama. Treba potpuno da ispravite ruke i dlanove. Potom lagano približite vaš dlan okrenut na dole dlanu osobe koja sedi i čiji je dlan okrenut na gore. Kada budete na oko pet santimetara od njenog dlana osetićete nešto poput hladnog ili toplog povetarca, koji će se javiti prvo u sredini dlana. U zavisnosti od ruke i pola javiće se topao ili hladan osećaj. Ako osetite toplinu, malo pomerite ruke, tako da prsti nisu direktno jedni naspram drugih, već pod uglom; tada ćete osetiti pojačanje topline. Toplina se pojačava što više vežbate. Kada dostignete taj nivo jasno ćete videti eterično između vašeg dlana i dlana druge osobe. Izgleda kao dim cigarete koji nije udahnut. Umesto prljavo sivog dima cigarete ono je sveže plavkasto.

Moramo stalno da ponavljamo da je eterično čista spoljna manifestacija magnetnih sila tela. Zovemo ga «duh», jer kada umre zdrava osoba ono se još neko vreme ispoljava, a može i da se odvoji od tela i vija okolo poput duha, što je potpuno različito od astralnog bića. Time ćemo se pozabaviti kasnije. Pretpostavljamo da znate kako izgledaju neosvetljena seoska groblja; mnogi ljudi tvrde da su vidali plavkasta svetla kako se uzdižu iznad svih humki. U stvari, to se osiobađa eterično iz nedavno preminulog tela, što možete uporediti sa toplotom koja se oslobađa iz lonca sa proključalom vodom kada ga ostavite da se hladi. Što je lonac hladniji, to su manifestacije toplote, gledano spolja, manje. Isto je i sa telom: kada telo umre (ne zaboravite da postoje razni nivoi smrti!) eterična sila je sve slabija. Eterično telo može da postoji oko fizičkog tela i nekoliko dana nakon što je čovek klinički proglašen mrtvim, ali to je deo druge lekcije.

Vežbajte, vežbajte, vežbajte. Posmatrajte vaše ruke, posmatrajte vaše telo. Probajte eksperimente sa prijateljem, jer samo vežbajući možete videti eterično telo. A kada budete videli eterično moći ćete da vidite i auru, mnogo suptilniju stvar.

T.LOBSANG RAMPA

Kao što smo videli u prethodnoj lekciji, telo je svuda i detaljno obavijeno eteričnim. Iznad eteričnog nalazi se aura. Kao i eterično i ona ima magnetno-električna svojstva, aii to je ujedno i sve što im je zajedničko.

Moglo bi se reći da aura prikazuje boje vantelesnog; prikazuje da li je osoba duhovne ili putene prirode, da li je zdrava ili ne, kao i da li je preminula. U auri se sve ogleda, ona je pokazatelj vantelesnog ili, ako hoćete - duše. Naime, vantelesno ili duša ista su stvar.

Aura pokazuje bolest i zdravlje, neuspeh i uspeh, ljubav i mržnju. Možda je sreća što danas veliki broj ljudi ne može da vidi auru, jer je u njihovoj prirodi da iskorišćavaju jedni druge, a aura upravo odaje svaku, pa i najmanju misao putem svojih boja i vibracija. Činjenica je da aura bleedi kada je neko beznadežno bolestan, a u određenim slučajevima nestane i pre nego što osoba umre. Ako je neko patio od duge i teške bolesti, tada aura izbleedi, a ostane samo eterično. S druge strane, ukoliko je neko umro iznenada, a bio je zdrav, tada njegova aura opstaje izvesno vreme i nakon kliničke smrti.

Možda ne bi bilo loše da ovde malo pojasnimo samu smrt, jer ona nije nestanak struje ili pražnjenje kante. Smrt je dugotrajniji proces. Bez obzira kako je neko umro, čak i da mu je glava odsečena, smrt nastupa tek nekoliko trenutaka kasnije. Kao što smo videli, mozak je vrsta baterije koja emituje električnu struju. Pomoću krvi on se snabdeva hemijskim elementima, vlagom i metalima koji se pohranjuju u moždanom tkivu, što mozgu omogućuje da funkcioniše tri do pet minuta nakon kliničke smrti. Smatra

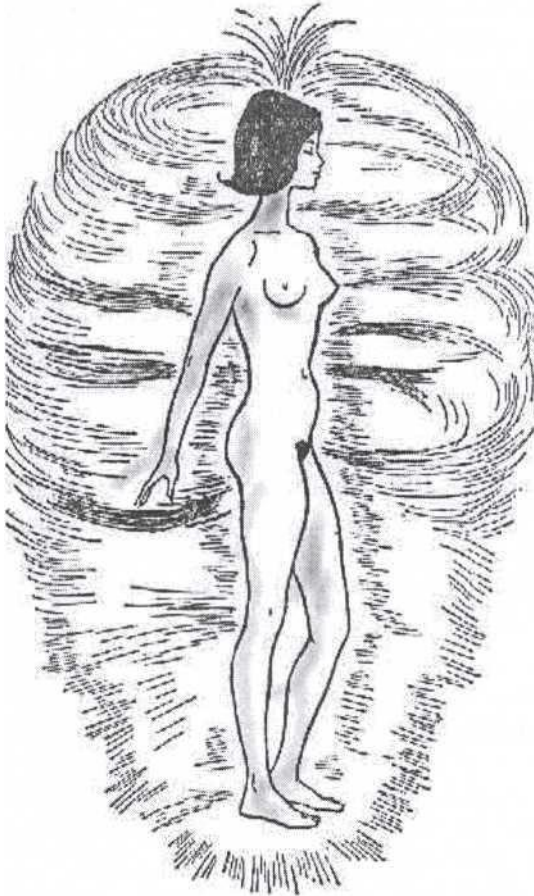
se da su određene vrste egzekucije trenutne, ali to je besmislica. Kao što smo malopre rekli, čak i ako je neko obezglavljen, može funkcionisati narednih tri do pet minuta. Postoji slučaj koji je zabeležen u vreme francuske revolucije, kada je takozvani izdajnik giljotiniran, ali se publika, nakon što je dželat podigao odsečenu glavu, izjavivši da je to «glava izdajice», uznemirila, vi- devši da su usne bezglasno izgovorile: «To je laž.» Ovo se nalazi u službenim zapisnicima francuske vlade. Svaki lekar će vam po- tvrditi da je mozak oštećen usled nedostatka dotoka krvi nakon tri minuta, te otuda toliki napori reanimacije srca. Kao što smo već rekli da smrt nije trenutna, tako nije trenutna ni nestanak au- re. Svaki pogrebnik ili patolog će vam potvrditi da telo odumire u više faza: prvo odumire mozak, a onda jedan po jedan organ. Ono što poslednje umire su kosa i nokti.

Pošto telo ne umire momentalno, tragovi aure se mogu videti. Na taj način vidovita osoba može pomoću aure saznati usled če- ga je neko preminuo. Priroda eteričnog je drugačija od prirode aure, pošto eterično može nastaviti da «živi» odvojeno od tela poput duha, posebno u slučajevima iznenadne ili nasilne smrti. Zdrava osoba koja umre nasilnom smrću ima «pune baterije», pa je tako i njeno eterično u punoj snazi. Smrću fizičkog tela eterično se oslobada i lebdi. Ono će usled magnetne privlačnosti obitavati okolo neko vreme, što vidovita ili senzibilizovana oso- ba (ona sa povećanim vibracijama) može da uoči i okarakteriše kao duha.

Aura je mnogo tananijeg sastava u poređenju sa relativno «tvrđim» eteričnim telom. U stvari, aura je onoliko prefinjenija u odnosu na eterično koliko i eterično u odnosu na fizičko telo. Eterično prekriva i najmanju konturu, dok aura obavija telo u jajolikom obliku (slika 4). Može biti od dva do dva i po metra vi- soka i prečnika oko metar i dvadeset santimetara u najširem delu pri čemu je vrh «jajeta» dole gde se nalaze noge. Aura se sastoji od zračenja sjajnih boja, iz jednih telesnih centara ka drugim te- lesnim centrima u telu. Stara kineska poslovice kaže da «jedna

ČETVRTA LEKCIJA

slika br. 4*

Aura

T.LOBSANG RAMPA

slika vredí hiljadu reči», pa tako i mi prilážemo skicu osobe na kojoj se vide glavne linije aure koje idu iz raznih centara, formirajući jajasti oblik.

Naglašavamo da aura zaista postoji, iako za sada ne možete da je vidite, kao što ne možete da vidite vazduh koji udišete, a sumnjamo da i riba vidi vodu u kojoj pliva. Aura je, dakle, istinska vitalna snaga. Ona postoji čak iako je neobučeni ljudi ne mogu opaziti. U stvari, aura se da opaziti korišćenjem određenih aparata koja, se stave na oči, ali informacije koje o tome imamo ukazuju da je takav postupak vrlo opasan za vid pošto tera oči da se ponašaju na neprirodan način. Isto tako, nikako ne preporučujemo ni razne ekrane koji se sastoje od dva parčeta stakla sa jako uskim prostorom između, koji se popunjava posebnim i skupim bojama. Sve što možemo da vam savetujemo je da vežbate, pa ćete uz malo vere i pomoći uspeti da vidite. Najveća teškoća u otkrivanju aure je da većina ljudi uopšte ne veruje da je vidi.

Aura je, kako smo rekli, sastavljena od raznih boja, s tim što moramo da naglasimo da je ono što mi smatramo bojom samo deo posebnog spektra. Drugim rečima, iako koristimo reč «bo- ja», mogli bismo isto tako da navedemo i frekvenciju talasa onoga što nazivamo plavom ili crvenom bojom. Crvena je jedna od najuočljivijih, dok to sa plavom nije slučaj. Postoje ljudi koji ne mogu da vide plavu ili crvenu. Ako ste u prisustvu nekoga ko može da vidi auru pazite da ne izgovorite nešto što nije tačno, jer će on to moći da vidi preko vaše aure. Osoba obično ima svetao krug iznad glave, oreol, koji je ili plavkaste ili žućkaste boje. Kada se izrekne laž, kroz taj krug se probije zelenkasto-žuta boja. Teško ju je opisati, ali kada se jednom vidi nikada se ne zaboravi. Dakle, laganje se momentalno otkriva tako što se na vrhu glave kroz auru pojavljuje zeleno-žut blesak.

Neko može da kaže da se aura nalazi otprilike do visine očiju a da se odatle pruža žuti ili plavi sloj koji zrači i predstavlja halo ili nimbus (u srpskom jeziku najčešće se uopotrebljava reč «oreol», prim. prev.). Potom, na samom vrhu aure nalazi se vrsta svetlo- sne

ČETVRTA LEKCIJA

fontane koja je na Istoku poznata pod imenom «Rascvetani lotos». Ona predstavlja skup boja i neodoljivo podseća na lotos sa sedam latica. Što je neko duhovniji, to je boja više žuta. S druge strane, ako neko ima nečasne misli, aura poprima mutnu braon boju osenčenu žuto-zelenom, koja odaje lažno ponašanje.

Verujemo da ljudi vide auru više nego što sami misle. Verujemo da je i ne znajući vide ili osećaju. Znete i sami kada neko kaže da mora da kupi odeću baš određene boje, ili da ne želi da obuče nešto te i te boje. Ustvari, on instinktivno oseća da se to ne podudara sa bojom njegove aure. Dalde, mnogi ljudi osećaju ili su potpuno svesni ljudske aure, ali pošto im je u detinjstvu ponavljano da je «glupo da vide» određene stvari to su tako su i ubedili sebe.

Takođe je činjenica da neko može uticati na zdravlje druge osobe noseći odeću određene boje. Ako nosite odeću boje koja je suprotna boji vaše aure, sigurno ćete se razboleti ili čak ostati nepokretni dok tu boju ne skinete sa sebe. Čak i u sobi neka boja može da vas iritira, jer boje su samo drugo ime za vibracije. Crvena vibrira na jednom nivou, zelena na drugom, crna na trećem. I kao što zvuk može da izazove disharmoniju, tako isto disharmonične mogu da budu i boje na duhovnom planu.

PETA LEKCIJA

Sada ćemo malo detaljnije proučiti boje aure. Na primer, svaka muzička nota je kombinacija harmoničnih vibracija što, naravno, zavisi od kompatibilnosti sa onom do nje. Svako neslaganje dovodi do lošeg zvuka koji ne prija ušima. Muzičari teže da proizvedu zvuk koji je prijatan. Tako je i sa bojama; boje su vibracije i samo su na neznatno drugom kraju «ljudskog opažajnog spektrurta». Neko može da ima čiste boje, one koje prijaju i podižu raspoloženje, a drugi iritirajuće. U ljudskoj auri postoji mnogo različitih boja i nijansi. Neke od njih ne spadaju u one koje nisu vidljive našim okom, pa za njih ne postoji ni univerzalno prihvatioime.

Kao što znate, postoji pseća pištaljka sa rezonantnim vibracijama koje ljudsko uho ne može da registruje. Sa druge strane, čovek može da čuje dublje tonove nego što je to slučaj kod psa. Ako bismo naše čulo sluha «podesili» na više frekvencije čuli bismo isto što i pas. Tako je i sa čulom vida: «podešavajući ga» mogli bismo da vidimo ljudsku auru. Ukoliko to ne radimo pažljivo, možemo da izgubimo sposobnost da vidimo crnu ili tamno ljubičastu boju.

Nemoguće je navesti sve boje, pa ćemo se pozabaviti samo najčešćim i najjaćim. Osnovne boje aure menjaju se u odnosu na napredak osobe. Ako neko napreduje u duhovnom smislu, onda i njegove boje «napreduju». Nazadovanje na duhovnoj lestvici uzrokuje i promenu ili smanjenje intenziteta osnovne boje. Osnovne boje (koje ćemo navesti dole) pokazuju obićnu osobu. Bezbrojne pastelne nijanse ukazuju na njegove misli, namere i stepen duhovnosti. Aura leluja kao posebno komplikovana duga.

PETA LEKCIJA

Boje se obrću oko tela u uspinjućim spiralama i silaze na dole od glave prema stopalima. Ali, aura poseduje mnogo više boja nego duga koja je samo odraz vodenih kristala. Aura je život za sebe.

Evo i pregleda samo nekih osnovnih boja, jer nema svrhe da se bavimo ostalima dok prvo ove ne savladate.

CRVENA - U svom pozitivnom smislu crvena boja označava snagu. Dobre vojskovođe i vođe imaju dosta čiste crvene boje u svojim aurama. Posebno čista crvena boja omeđena čisto žutom bojom označava «krstaša», osobu koja uvek stremi da pomogne drugima. Njega ne treba mešati sa običnim «nasrtljivcem» čija je boja braon. Jasno crvene trake ili zraci koje emituje neki organ znači da je on vrlo zdrav. Neke svetske vođe imaju dosta čisto crvene boje, ali je ona nažalost, u mnogo slučajeva kontaminirana degradirajućim senkama. Negativna crvena boja je zamuće- na i tamna i označava loš karakter. Takva osoba je nepouzdana, svađalački nastrojena i koristoljubiva. Osoba sa «lošom» crvenom može biti fizički jaka. Na nesreću, ona je jaka i u činjenju pogrešnih stvari. Kod ubica crvena boja je uvek degradirana. Što je svetlija crvena (svetlija, a ne - čistija) osoba je nervoznija i nestabilnija. Ona je vrlo aktivna i mesto je ne drži. Osim toga osobe sa svetlo crvenom austom vrlo su egocentrične. Crvena boja oko organa ukazuje na njihovo stanje. Mutno crvena ili braonkasta, koja lagano pulsira, ukazuje na kancer. Takođe se može otkriti da li je on već prisutan ili postoje predispozicije. Aura ukazuje koja će bolest zahvatiti telo ukoliko ne bude preduzeto lečenje. Upravo ovo će biti jedno od najvećih dostignuća aura- terapije u budućnosti.

Iskričava crvena iz vilice ukazuje na zubobolju, a bledo braon oko stomaka na strah od zubara. Ljubičasto - crvenu ili skarletnu boju imaju oni koji su isuviše sigurni i zaljubljeni u sebe same. To je boja ponosa bez osnova i najuočljivija je u predelu butina žena koje se bave prostitucijom, pa se otuda za njih i kaže da su «skarletne». Takve žene obično nisu zainteresovane za seks kao

T.LOBSANG RAMPA

takav; on im služi samo kao način da zarade novac. Dakle, osoba zaljubljena u sebe i prostitutka imaju auru istih boja. Sve ovo znači da stare izreke poput onih «skarletna žena», «crven od besa», «pozeleneo od muke», «crn u licu» zaista tačno ukazuju na boju aure određene osobe. Ljudi koji su davno smislili ove reči očigledno su svesno ili nesvesno mogli da vide auru.

U crvenoj grupi nalazi se i roze (koralna), koja pokazuje nezrelost. Ona se najčešće javlja kod tinejdžera, dok kod odraslih ukazuje na infantilnost i nesigurnost. Crvenkasto-braon nalik na boju sveže jetre je boja aure jako lošeg čoveka kojeg treba izbegavati jer donosi nevolje. Inače označava oboljenje i ako se nalazi iznad vitalnog organa ukazuje da će osoba uskoro umreti.

Svi oni koji imaju crvenu boju na kraju grudne kosti imaju probleme sa nervima. Treba da nauče da kontrolišu svoje aktivnosti i budu smireniji ukoliko žele da žive duže.

NARANDŽASTA - Narandžasta boja spada u vrstu crvenih boja, ali je posebno izdvajamo jer je neke religije Dalekog istoka smatraju bojom Sunca i poštuju je. Zbog toga na Dalekom istoku ima mnogo narandžaste boje. S druge strane, postoje i one religije koje veruju da je upravo plava boja — boja Sunca. Nije bitno je čije mišljenje prihvatate, jer je narandžasta u osnovi dobra boja, pa su oni koji je imaju u dovoljnoj količini osobe koje brinu o drugim ljudima. To su humanitarci, ljudi koji čine sve što je u njihovoj moći da pomognu onima koji imaju manje sreće u životu. Žuto-narandžasta je poželjna, jer iskazuje kontrolu nad sobom kao i mnoge vrline.

Narandžasto-braon odaje lenju osobu koju je «baš briga za sve». Ova boja ukazuje i na bubrežne tegobe, a ako uz to ima i sivkasti trag — to označava kamen u bubregu.

Narandžasta sa primesom zelene odaje osobu koja voli da se svada svade radi, i kada budete uspeli da vidite ove nijanse u osnovnim bojama, budite mudri i izbegnite rasprave sa ovim ljudima, jer oni vide samo «crno-belo». Njima nedostaje mašta, pe-

PETA LEKCIJA

rcepcija i razboritost, jer ne shvataju da postoje nijanse znanja, nijanse mišljenja i nijanse boja. Osoba koja ima narandžasto-zelenu auru raspravlja se beskrajno, iznoseći argumente bilo da su pravi ili ne. Takvim ljudima argumenti su upravo oružje.

ŽUTA - Čovek sa zlatno-žutom austom je vrlo duhovne prirode. Svi veliki sveci imali su zlatne oreole oko glave. Što je duhovnost veća to žuta sija intenzivnije. Napomenućemo da oni koji poseduju izrazito veliku duhovnost imaju i indigo plavu boju. No, osobe sa žutom bojom u auri uvek su dobrog duhovnog i moralnog stanja. Oni, stoje čvrsto na dobrom putu i, u odnosu na tačnu nijansu žute, nemaju mnogo čega da se plaše.

Osobi sa svetložutom austom može se potpuno verovati. S druge strane, onaj sa bledom bojom čedar sira (engleski sir, prim. prev.) jeste kukavica, pa stoga ljudi kažu: « AT je prebledeo!» Kako je nekada bilo mnogo lakše videti auru, to su se tada verovatno mnoge od ovih izreka našle u raznim jezicima na drugačije načine. Ipak, loša žuta boja ukazuje na lošu osobu, na nekoga ko se boji svega. Crvenkasto-žuta nije uopšte poželjna, jer otkriva mentalnu, moralnu i fizičku nepotpunost uz koje ide apsolutna duhovna slabost i slabost ubedenja. Ljudi sa crvenkasto-žutom će menjati verska ubedenja stalno leteći «sa cveta na cvet». Njima nedostaje doslednost jer ne mogu da se smire na jednom mestu. Ove osobe često menjaju partnere. Treba istaći da je neko sa crvenkastom kosom i crveno-žutom austom sklon durenju i olako se vredi. Ovo se odnosi posebno na one koji imaju uz to i crvenkasti ten sa pegama. Crveno sa žutim ukazuje na kompleks inferiornosti. Što je više crvene to je viši stepen inferiornosti u neke osobe. Braonkasto- žuta označava nečasne misli i siromašan duhovni razvoj. Svako zna za mesta na kojima se okupljaju pijanice. Mnogi iz tog miljea ili u tom stanju imaju crvenkasto-braončukastu boju a ako su u posebno lošem stanju, pojavljuje se i neugodan oblik limun-zelene koja prska auru. Ovi ljudi retko mogu biti spaseni sopstvene nesreće.

T.LOBSANG RAMPA

Braonkastožuta ukazuje na prljave misli i nekoga ko nije uvek na pravom i dobrom putu. Zeleno-žuta opominje na probleme sa jetrom. Kada zelenkasto-žuta pređe u braonkasto-crvenka-žutu to znači da čovek boluje od tegoba koje donosi društvo. Takva osoba ima tamnobraon ili tamnožutu traku oko bokova, koja je često posuta nečim što izgleda kao crvena prašina. Žuta u kojoj preovlađuje braon sa potencijalnim rečkastim trakama odaje nekoga ko ima mentalnih problema. Dvojna ličnost (u psihijatrijskom smislu) često će imati jednu polovinu aure u plavo-žutoj boji, a drugu polovinu u braonkasto-žutoj ili zeleno-žutoj. To je vrlo neprijatna kombinacija.

Čisto zlatno-žuta, koju smo pomenuli na početku, treba da bude poboljšana tako što se misli i namere održavaju čistim. Svako od nas mora da prođe kroz bleštavo žutu pre nego što odmakne na evolutivnoj stazi.

ZELENA - Zelena je boja lečenja, poduke i fizičkog odrastanja. Veliki lekari i hirurzi imaju dosta zelene u svojim aurama, ali i crvene, pri čemu se ove dve boje, začudo, lepo mešaju i među njima nema disharmonije. Naime, kod ostalih stvari crvena i zelena se potiru, no u auri one su vrlo skladne. Zelena sa crvenom ukazuje na vrsnog hirurga. Samo zelena, bez crvene, označava odličnog lekara, nekoga ko poznaje svoju struku, ili medicinsku sestru koja svoj posao radi iz ljubavi. Zelena pomešana sa plavom ukazuje na uspeh u podučavanju. Veliki predavači i profesori imali su u aurama zelenu prošaranu bleštavim plavim trakama. Između plave i zelene često se nalaze uske žute trake, koje ukazuju da je učitelj predavač „od srca“ koji poseduje neophodne spiritualne spoznaje.

Svi koji se bave zdravljem ljudi, životinja i biljaka imaju dosta zelene u svojoj auri. Oni ne moraju biti vrhunski stručnjaci, ali dovoljno je da se bave time pa da imaju određenu količinu ove boje. To je njihov bedž. Zelena nije osnovna boja i skoro uvek pratilac je druge. To je pozitivna boja, koja ukazuje da je ličnost

*to = dodir // so = zvuk // si - vid // ra = radio talasi // ps = psihometrija
tee = telepahija // clair = vidovitost*

Čitaoci mogu da primete da su vid i radio skoro na istoj frekvenciji.

Slika br. 5. - Simbolično prikazana klavijatura.

T.LOBSANG RAMPA

prijateljske, saosećajne i pouzdane prirode. S druge strane, onome ko ima žučkasto-zelenu auru ne može se verovati, što raste proporcionalno količini žute. Ljudi koji će vam se ulagivati da bi vas materijalno iskoristili imaju žuto-zelenu auru, u stvari, pre bi se reklo boju zelenog limuna u koju je dodata žuta. Što zelena, pak, više naginje nebo-plavoj ili jarko plavoj, to je osoba pouzdanija.

PLAVA - Ova se boja često povezuje sa duhovnim svetom. Određene nijanse, ona takođe ukazuje i na intelektualne sposobnosti i uopšte je vrlo pozitivna. Eterično telo je plavkaste boje ili boje dima cigarete i drveta, pa što je svetlija to je osoba boljeg zdravlja. Bledo plava ukazuje na osobu koja je neodlučna i koja mora da se «pogura» da bi donela neku odluku. Tamnije plava je boja koja označava nekoga ko napreduje, nekoga ko se trudi. Još zagasitije plava ukazuje na čoveka koji se hvata u koštac sa životom i ko je u tome našao zadovoljstvo. Ove jako tamnoplave boje imaju misionari koji su zaista « pozvani» da to rade. To nisu oni sveštenici kojima je stalo samo do nameštenja i koji putuju svetom o trošku drugih. Dakle, osobu uvek možemo oceniti po jačini žute i zagasitosti plave boje.

INDIGO - Indigo i ljubičastu ćemo uvrstiti u istu kategoriju, jer se one prepliću i zavise jedna od druge. Neko ko ima dosta indigo boje u svojoj auri je osoba dubokih religioznih ubeđenja, a ne samo onih deklarativnih. Postoji razlika između takvih osoba i onih koji pričaju ili veruju da su religiozni. Međutim, dokle god se ne pogleda u auru ne može se znati o kakvim se ljudima radi, a prisustvo indigo boje to upravo otkriva. Ako je u nekoga prisutan rozikasti trag u indigo boji to ukazuje da je čovek preosetljiv i neprijatan, i to posebno prema onima koji su mu potčinjeni. Prisustvo roze u indigo boji umanjuje njenu vrednost i lišava auru njene čistoće. Ljudi koji imaju ljubičastu ili indigo auru pate od srčanih i stomačnih tegoba. Oni ne bi smeli da jedu prženu i masnu hranu.

PETA LEKCIJA

SIVA - Siva boja menja boje aure. Sama po sebi ništa ne predstavlja, osim ukoliko je osoba izuzetno malo uznapredovala. Dakle, čovek koji nije uznapredovao imaće veće sive trake, ali vi svakako nećete gledati golo telo takve osobe. Prisustvo sive u nekoj drugoj boji ukazuje na slab karakter i opšte slabo zdravstveno stanje. Siva oko nekog organa pokazuje da je on u opasnosti i da odmah treba preduzeti mere lečenja. Oni koji pate od tupe probadajuće glavobolje poseduju na vrhu svog nimbusa sivkasti oblak koji prolazi kroz njega. I bez obzira koje boje je nimbus, sive trake koje se tu nalaze pulsiraće u ritmu kuckanja izazvanog glavoboljom.

ŠESTA LEKCIJA

Do sada bi trebalo da je jasno da sve što postoji vibrira. U tom smislu možemo da zamislimo ogromnu klavijaturu koja se sastoji od svih mogućih vibracija koje postoje. Zamislimo je kao klavirske dirke koje se protežu u nedogled (slika 5).

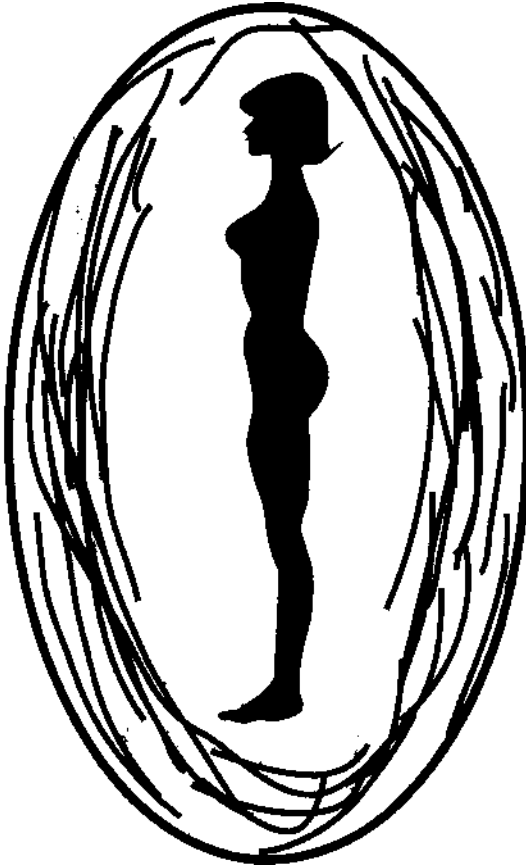
Ako vam je lakše, zamislimo da smo mravi i da možemo da vidimo samo par dirki, pri čemu bi različite dirke različito vibrirale. Jedna nota, ili dirka, vibrirala bi kao dodir; ta vibracija je spora i čvrsta u tolikoj meri da nju pre možemo da osetimo nego li da je čujemo ili vidimo.

Sledeća nota bila bi zvuk, odnosno ona vibracija koja aktivira mehanizam čula. Ove vibracije možda ne možemo da osetimo prstima, ali nam uši govore da postoji zvuk. Dakle, ne možemo da čujemo ono što se opipava niti možemo da opipamo ono što se čuje. Ovim smo pokrili dve note na našoj klavijaturi.

Sledeća bi bila vid. I ovde imamo vibraciju ali na takvoj frekvenciji (što znači da vibrira jako brzo) da ne možemo niti da je osetimo niti da je čujemo. No, pošto ona utiče na naše oči zovemo je - vid. Između ove tri note postoji i nekoliko onih koje imaju frekvenciju, ili grupu frekvencija koje nazivamo - emitovanje. Nota više i stižemo do telepatije, vidovitosti i ostalih srodnih manifestacija ili sila. No, poenta cele priče je da od zaista ogromnog dijapazona frekvencija ili vibracija osećamo samo tek nekoliko njih.

Vid i zvuk su blisko povezani. Za neku boju možemo da kažemo da ima muzičku notu što pokazuju i posebni muzički instrumenti koji uspevaju da je «odsviraju». Ako vam je teško to da razumete, zamislite sledeće: radio talasi (muzika, govor, čak i slike) sve vreme su oko nas. Oni su u kući, gde god se kretali, šta god

slika br. 6.

Aurin omotač

T.LOBSANG RAMPA

radili. Bez određene opreme te radio talase ne možemo čuti; treba nam posebna naprava koja se zove radio-aparat. Radio aparat usporava talase, tj. pretvara radio-frekvenciju u audio-frekvenciju, omogućavajući nam da slušamo radio i gledamo televiziju. Na isti način možemo za zvuk da kažemo da mu odgovara određena boja, ili da nekoj boji odgovara određeni zvuk. Naravno, ovo je vrlo dobro poznato na Istoku i ako neko gledajući sliku, uspe da zamisli u isto vreme muzičku kompoziciju kao rezultat njenih boja, time se umetnički ugođaj povećava.

Svako zna da Mars nazivamo «crvenom planetom». Dakle, Mars je planeta crvene boje, i to one osnovne čija muzička nota odgovara muzičkoj noti «do».

Narandžasta, koja pripada crvenoj, odgovara noti «re». U nekim religijama ona predstavlja boju Sunca, dok druge religije misle da bi to trebalo da bude plava. Mi mislimo da je narandžasta boja Sunca.

Žuta, boja čiji je vladalac planeta Merkur, odgovara noti «mi». Sve ovo, kako se vidi, vuče korene iz istočnjačke mitologije; isto onako kako su stari Grci verovali da bogovi jure po nebu u vatrenim kočijama tako su i narodi Istoka imali svoje legende. Međutim, oni su planete obojili raznim bojama, smatrajući da određenom bojom vlada određena planeta.

Zelenoj odgovara muzička nota «fa». To je boja razvoja, pa neki smatraju da rast biljaka može biti poboljšan odgovarajućom muzikom. Mi lično nemamo iskustva u tome, ali određeni pouzdani izvori tvrde da je tako. Zelenom bojom vlada planeta Saturn. Možda će vam značiti da znate da su naši preci ove spoznaje o bojama dobijali tako što im se za vreme meditacije pojavljivala određena planeta. Mnogi od njih su meditirali na najvišim predelima Zemlje, na planinama Himalaja na visini od preko šest hiljada metara, gde je vazduh razređen, pa je samim tim percepcija bila tačnija, a planete jasnije. Tako su stari mudraci postavili pravila o bojama planeta.

Plava poseduje notu «sol». Kao što smo ranije rekli, neke reli-

ŠESTA LEKCIJA

gije smatraju da je to boja Sunca, ali kako se mi bavimo istočnjačkom tradicijom smatraćemo da plavom vlada Jupiter.

Na muzičkoj lestvici indigo je «la» i na Istoku se veruje da njom vlada Venera. U svom pozitivnom aspektu Venera donosi umetničke sklonosti i čistotu misli. Ona čini karakter boljim. Venera dovodi do raznih ekscesa samo u slučajevima kada je u sprezi sa osobama nižih vibracija.

Ljubičasta odgovara noti «si» koja je pod Mesecom. I ovde je isti slučaj; ako je osoba pozitivna, Mesec ili ljubičasta doneće čistotu razmišljanja, spiritualnost i kontrolisanu imaginaciju. Ali ako su aspekti loši, javiće se, naravno, javiti mentalne tegobe i mesečarenje.

Nad austom postoji omotač koji kompletno obavija kako ljudsko telo, tako i eterično i samu auru. To izgleda kao da je celo ljudsko biće skupa sa ljudskim telom u sredini, potom eterično, i na kraju austom zatvoreno u torbu. U stvari, zamislite obično jaje; unutra imate žumance koje predstavlja ljudsko telo. Oko žumanca se nalazi belance za koje možemo da kažemo da predstavlja eterično i auru. Idući dalje, nailazimo na sloj veoma tankog omotača, koji se nalazi između belanca i ljuske i podseća na onaj koji možete skinuti kada skuvate jaje. Takav je i ljudski sastav. Naime, čovek je kompletno obmotan jednom vrstom tankog sloja. Ovaj omotač je potpuno providan i usled strujanja u auri menja se poput stisnutog balona, uvek sa težnjom vraćanja u prvobitni oblik, pošto mu je sija iznutra jača od slile spolja. Ipak, možda ćete najpre shvatiti celu stvar ukoliko zamislite telo, eterično i auru u jednoj providnoj kesi od celofana ovalnog oblika (slika br. 6).

Sve naše misli projektuju se iz mozga preko eteričnog i aure na aurin omotač. Ovde, sa spoljne strane tog omotača, nastaju slike tih misli. To je još jedan primer koji se može uporediti sa radom ili televizijom. Naime, u zadnjem delu televizijske katodne cevi postoji nešto što se zove «elektronski pištolj» koji emituje brzo pokretne elektrone na fluorescentni ekran, tj. u onaj u koji gledamo. Pošto elektroni utiču na posebnu oblogu, koja se nalazi unutar ekrana, ona postaje fluorescentna, tj. jedna svetlosna tačka traje onoliko dugo koliko je potrebno da oči prenesu, kroz

T.LOBSANG RAMPA

rezidualnu memoriju sliku, sa mesta gde je bila. Kao što se slika u odašiljaču menja tako se menja i slika koju vidimo na ekranu. Na vrlo sličan način emituju se misli iz našeg odašiljača, tj. mozga, i dolaze do omotača koji pokriva auru. One se potom tu sakupljaju i stvaraju slike koje vidovita osoba može da vidi. Ona može da «čita» ne samo sadašnje misli već i one iz prošlosti.

Poznavalac može relativno lako da vidi šta je određena osoba radila tokom prethodna dva-tri života gledajući u spoljni omo- tač njegove aure. To neupućenom može izgledati kao naučna fantastika ali je ipak savršeno moguće.

Materija je neuništiva. Sve što postoji postojće. Ako ispustite neki zvuk, vibracija tog zvuka, tj. energija koja ga stvara, trajeće zauvek. Ako, na primer, odjednom odete sa Zemlje dovoljno daleko na drugu planetu videćete (koristeći određene instrumente) slike koje su se dogodile pre mnogo hiljada godina. Pošto svetlo, ima određenu brzinu i pošto ona ne slabi, sa dovoljne i trenutne udaljenosti od Zemlje mogli biste da vidite njen postanak. Ali ovo nas udaljava od naše priče. Ono što hoćemo da naglasimo jeste da podsvesno, koje nije kontrolisano svesnim, može da pro- jektuje slike stvari koje su iznad trenutnog poimanja svesnog. Tako i osoba sa dobrim sposobnostima vidovitosti lako može da vidi kakve namere ima neko ko je pred njom. To je napredna fo- rma psihometrije koju zovu i vizuelnom psihomterijom. O tome ćemo detaljnije nešto kasnije.

Svako ko ima i najmanji osećaj percepcije može osetiti auru čak i ako je ne vidi. Setite se koliko puta ste osetili da vas neko privlači ili da vam je odbojan, a da sa njim čak niste ni reč pro- zborili. Nesvesna percepcija aure to upravo objašnjava. Nekada su svi ljudi mogli da je vide, ali su tu moć izgubili usled koristolju- blja. U sledećih nekoliko vekova ljudi će ponovo moći da koriste telepatiju, vidovitost i slično.

Ali uronimo malo dublje u pitanja privlačnosti i neprivlačno- sti, svaka aura se sastoji od mnogo boja i njihovih mešavina. Da bi se dve osobe složile potrebno je da im se i boje u aurama podu- daraju. Čest je slučaj da su muž i žena vrlo kompatibilni u jednoj stvari, dok su u drugoj različiti. To je zato što određeni talas boja

ŠESTA LEKCIJA

jedne aure dodiruje talas aure partnera samo u određenoj tački, gde su kompatibilni i gde se slažu. Često kažemo da dve osobe čine «dva različita sveta» i to je zaista tako. Sa druge strane, kod onih koji se slažu i boje su harmonične, dok su, kako smo nave- li, u osoba koje se ne slažu u takvoj disharmoniji da ih je teško i gledati.

Ljudi su razvrstani po tipovima. Oni imaju zajedničke frekvencije pa se kreću u grupama. Tako imamo grupu mladih devojka koje su zajedno ili grupu mladića koji «čoškare». Zbog toga što svi imaju istu frekvenciju ili isti tip aure oni zavise jedni od dru- gih i magnetski se privlače. Naravno, najjača osoba u grupi će dominirati nad ostalima i uticati na njih na dobar ili loš način. Mladi ljudi treba da budu podučavani disciplini i samodisciplini kako bi celo čovečanstvo napredovalo.

Kako smo napred pokazali, čovek se nalazi u sredini jajolikog omotača, u sredini aure, što je normalan položaj za većinu pro- sečnih, običnih ljudi. Za razliku od njih ljudi sa mentalnim obo- ljenjima nisu u centru. S tim u vezi i kažu: « Van sebe sam», što i jeste tačno pošto se projektuju pod unutrašnjim uglom omotača. Kod osoba koje imaju podeljenu ličnost polovina aure može biti u jednoj boji, a druga polovina u potpuno drugačijoj. Štaviše, ukoliko im je podeljena ličnost naglašena, umesto jedne aure oni mogu imati dve, koje se spajaju pod određenim uglom. Menta- lna oboljenja ne treba da budu tretirana olako. Naime, šok-tera- pija može biti jako opasna jer može da istera astralno (o čemu ćemo kasnije) daleko od tela. U osnovi šok-terapija ima za cilj da ta dva «jaja» svesno ili nesvesno, spoji u jedno. Često ona samo spali neutralne obrasce u mozgu.

Mi smo rođeni sa određenim mogućnostima, sa granicama u odnosu na boje aure, frekvencije vibracija i slično, ali određe- ni dobronamerni ljudi mogu da izmene auru na bolje. Nažalost, mnogo je lakše promeniti je na gore. Na primer, Sokrat je znao da je mogao biti ubica, ali se nije prepustio sudbini već je predu- zeo korake da izmeni njen tok. Umesto da okrvavi ruke postao je najmudriji čovek svog vremena. Tako i svako od nas može da, ukoliko to želi, uzdigne svoje msili na viši nivo i pomogne svojoj auri. Osoba sa mutnom braonkasto-crvenom bojom u auri, koja

T.LOBSANG RAMPA

označava prenaplašenu seksualnost, može da poboljša vibracije crvene boje umanjujući seksualne želje tako što će ih usmeravati ka konstruktivnim delima.

Aura nestaje smrću, ali eterično može da nastavi da obitava relativno dugo, što zavisi od toga u kakvom je zdravstvenom stanju bilo telo. Eterično može postati «duh» koji tumara okolo. Mnogi ljudi u selima vidaju plavkaste obrise iznad svežih humki, koji su posebno prinetni noću. To je, naravno, samo eterično telo koje se odvaja od fizičkog tela u procesu raspadanja.

Mutne boje vibriraju u auri na niskim frekvencijama; to su one boje koje više odbijaju nego što privlače. Što je vibracija veća to su boje čistije i sjajnije, ali ne na jeftin način, već na najbolji mogući duhovni način. Ukratko, čiste boje su divne, dok su mutne boje neugodne. Dobro delo čini da su boje u auri osobe sjajnije. Loše delo čini nas «tmurnijim». Dobra dela, poput pomaganja drugima, omogućuje nam da na svet gledamo «ružičasto».

Treba stalno da držimo na umu da je boja glavni pokazatelj potencijala jedne osobe. Boje mogu da se menjaju u skladu sa raspoloženjem, ali ne i osnovne boje, ukoliko se, naravno, sam karakter osobe ne promeni na bolje ili na gore. Znači, osnovne boje ostaju iste dok one prolazne variraju u odnosu na raspoloženje. Kada gledate u boje nečije aure treba da postavite sledeća pitanja:

1. Koja je to boja?
2. Da li je čista ili mutna, koliko jasno mogu da vidim kroz nju?
3. Da li struji oko određenih delova tela ili je skoro stalno na jednom mestu?
4. Da li je traka koja ima svoj oblik i boju čitava ili treperava sa ostrim ivicama i udubljenjima

ŠESTA LEKCIJA

Takođe moramo da pazimo da ne pre naglimo u donošenju zaključka, jer je u auri lako videti mutnu boju koja to, zapravo, nije. Možda upravo naše loše misli utiču na to da vidimo mutne boje jer, ne zaboravimo, da bismo gledali nečiju auru moramo prvo da prodemo kroz sopstvenu.

Postoji veza između muzičkih i mentalnih ritmova. Ljudski mozak se sastoji od mnoštva vibracija električnih impulsa, koji se emituju iz svakog njegovog dela. Drugim rečima, čovek emituje muzičku notu u zavisnosti od vibracije sebe samog. Isto kao što neko može da čuje roj pčela kada se približi košnici, tako i druga bića mogu da čuju ljude. Svaki muškarac i žena poseduju sopstvenu osnovnu notu koja se neprestano emituje na način sličan onom na koji se emituju telefonski signali. Još dalje, popularna muzika je upravo takva da pogoduje moždanim i telesnim vibracijama. Neke pesme neizostavno pokrenu ljude da igraju ili da ih zvižduću. Ljudi kažu da im je određena muzika neprestano u glavi. Moderni muzički hitovi su upravo oni koji pogađaju ljudske moždane talase samo na neko vreme, pre nego što njihova osnovna energija nestane.

Klasična muzika je mnogo trajnije prirode. To je ona vrsta muzike koja utiče da naš slušni talas vibrira u skladu sa njom. Ako nacionalne vođe žele da pokrenu narod, onda treba da daju da se komponuje, ili su već komponovali, nacionalne himne. Slušajući nacionalnu himnu čovek ponosno stoji gajeći lepe misli o svojoj zemlji ili negativne o nekoj drugoj. To je upravo zbog toga što zvučne vibracije dovode do toga da se naše mentalne vibracije ponašaju na određeni način. To dalje znači da je moguće muzikom izazvati određene reakcije kod ljudskih bića.

Osoba dubljih razmišljanja, sa izraženijom amplitudom moždanih talasa, voli muziku koja odgovara tim amplitudama, dakle onu sa «dubinama i visinama». S druge strane, ljudi sa manje izraženom amplitudom više vole «tra-la-la» muziku, koja bi linijski bila predstavljena samo kao škrabotina.

Mnogi velikani muzike upravo svesno ili nesvesno putuju

T.LOBSANG RAMPA

astralno, dakle odlaze izvan domena smrti. Oni čuju « muziku drugih svetova ». S obzirom da su muzičari, ova muzika ostavlja tako dubok utisak na njih da oni po povratku na Zemlju upadaju direktno u stanje komponovanja. Oni bukvalno trče do instrumenta ili papira i trenutno beleže sve što su čuli u astralnom. Potom, ne sećajući se ničega, kažu za sebe da su sami komponovali određeno delo.

Dijabolični sistem reklamiranja «ispod praga svesti» sastoji se od toga da reklamna poruka bljesne preko ekrana brzinom koju svesno ne uspeva da primi, čime se poigrava sa našim polusvesnim. Potom podsvesno, strujanjem talasnih šablona, biva bačeno u svesno. Kada ga dostigne, podsvesno, koje je devet desetina celog procesa, konačno tera svesno u čoveku da kupi određenu stvar, iako on zna da mu uopšte ne treba. Osobe spremne na sve, poput političkih vođa koji ne misle iskreno na dobro svog naroda, mogu da navode ljude da se ponašaju «ispod praga svesti», koristeći ovakav sistem «reklamiranja».

SEDMA LEKCIJA

Ovo će biti kratka, ali vrlo važna lekcija. Sugerisem vam da posebno ovu lekciju pročitate zaista vrlo, vrlo pažljivo.

Mnogi ljudi u svojim pokušajima da vide auru budu nestrpljivi, očekuju da pročitaju napisano uputstvo, podignu pogled od štampane stranice i vide aure, poredane ispred iznenađenih očiju. Nije baš tako jednostavno! Mnogim od Velikih Majstora bio je potreban skoro čitav život pre nego što su bili u mogućnosti da vide auru, ali, mi tvrdimo, ukoliko je osoba iskrena i vežba savsno, skoro svaka će moći da je uoči. Rečeno je da većina ljudi može biti hipnotisana; na potpuno isti način većina ljudi vežbom, a ta „vežba“ zapravo znači „upornost,“ može videti auru.

Mora se naglašavati, iznova i iznova, da ukoliko neko želi da vidi auru to mora pokušati s golim telom jer na nju značajno utiče odeća. Pretpostavimo da osoba kaže: „Oh! Na sebe ću obući potpuno čistu odeću iz perionice, pa to neće uticati na moju auru!“ Pa dobro, po svojoj verovatnoći je delove odeće dodirivao neko ko radi u perionici. Taj posao je monoton i ljudi koji ga obavljaju razmišljaju o svojim sopstvenim problemima. Drugim rečima, oni su pomalo „van sebe“. Dok mehanički slažu ili dodiruju odeću, njihove misli nisu usredsređene na posao, nego se bave ličnim stvarima. Utisci iz njihove sopstvene aure ulaze u odeću i kada je vi obučete i pogledate u sebe videćete tuđe utiske. Teško vam je da poverujete? Gledajte to na ovaj način; imate magnet i dodirnuli ste ga slučajno perorezom. Kasnije vidite da je perorez pokupio aurski uticaj magnetu. Vrlo je slično s ljudima, jedan može pokupiti od drugog. Žena može otići na neku predstavu, sest

T.LOBSANG RAMPA

pored neznanca i posle reći, „O, moram da se okupam! Osećam se zaraženo što sam bila blizu te osobe!“

Ukoliko želite da vidite pravu auni u svim njenim bojama, morate da gledate na golo telo. Ako možete pogledati na žensko telo videćete da su boje uočljivije. Zaista nam teško pada da to kažemo, ali često su kod ženskog tela boje jače - sirovije, ako vam se tako više sviđa - ali kakogod da to nazovete, još uvek su jače i lakše za uočavanje. Nekima će biti teško da izađu i nađu ženu koja će bez ikakvih primedbi skinuti odeću, pa zašto onda za pro- menu ne biste probali s vašim sopstvenim telom?

Za ovo morate biti sami, sami u, recimo, privatnosti kupatila. Obezbedite da kupatilo ima prigušeno svetlo. Ukoliko vidite da je previše sjajno - a svakako bi trebalo da je prigušeno! - obesite peškir blizu izvora svetla tako da isijavanje bude vrlo malo. Reč upozorenja - pobrinite se da peškir nije previše blizu lampi tako da se oprlji i upali: ne pokušavate da zapalite kuću, samo da smanjite svetlo. Ukoliko možete da nabavite jednu od onih osglim lampi koje ne koriste tok koji se registruje na pokazatelju, onda ćete videti da zaista veoma odgovara. Osglim lampa se sastoji od prozirne staklene sijalice. Iz središnjeg staklenog dela unutar sijalice izlazi kratki štap koji je pričvršćen na okruglu kružnu ravan. Još jedan štap izlazi iz središnjeg staklenog dela i ide skoro do vrha sijalice, odakle se pruža gruba spirala vrlo teške žice. Kada je ova lampa uključena, odaje crvenkastu svetlost. Dajemo ilustraciju ove vrste lampe jer, naravno, „Osglim“ je ime proizvođača, a u različitim mestima ime za ovakvu lampu može varirati. (Slika 7).

Dok je vaše osvetljenje prigušeno ili vaš „Osglim“ uključen, skinite svu odeću i pogledajte na sebe u ogledalo pune dužine. Nemojte pokušavati da vidite išta na trenutak, samo se opustite. Svakako se pobrinite da iza vas bude tamnija zavesa, bilo crna (ponajbolja) ili tamnosiva, tako da imate ono što se zove neutralna pozadina, tj. pozadina bez boje koja bi uticala na samu auru.

slika br. 7.

„Osclim“
tip neonske lampe

T.LOBSANG RAMPA

Sačekajte nekoliko trenutaka dok gledate sebe u ogledalu sa svim ležerno. Pogledajte u vašu glavu, možete li videti plavičastu nijansu oko vaših slepoočnica? Pogledajte po vašem telu, npr. od ruku do kukova. Vidite li plavičasti plamen sličan onom od alkohola? Svi ste vi videli vrste lampi koje koriste draguljari, metilisani alkohol ili bilo koju od tih žestokih tečnosti. Plamen je plavičast, a često odaje žutu boju pri ivicama. Eterični plamen je takav. Kada vidite to, vi pravite napredak. Možda ga ne vidite prvi, drugi ili treći put kada pokušate. Na isti način, muzičar ne može dobiti rezultate koje želi prvi, drugi ili treći put kada svira zahtevni muzički komad. Muzičar je istrajao, a trebalo bi i vi. Vežbom ćete biti u mogućnosti da vidite eterično. S još vežbe, bićete u mogućnosti da vidite auru. Ali, moramo ponoviti, mnogo je lakše, mnogo jasnije s golim telom.

Nemojte misliti da ima išta lošeg u vezi s golim telom. Ljudi tvrde „Čovek je napravljen po liku Boga,“ pa šta je onda loše u viđenju „Božjeg otelotvorenja“ golog? Zapamtite, „Čoveku čistih misli je sve čisto.“ Gledate na sebe ili u drugu osobu iz čistih razloga. Ukoliko imate nečiste misli nećete videti eterično telo ili auru, videćete samo ono što ste tražili!

Nastavite da gledate u sebe, nastavite da tražite ovo eterično telo. Uvidećete da ćete vremenom moći da ga vidite.

Ponekad će osoba da traži auru i neće videti ništa, ali će umesto toga imati svrab u dlanovima ili stopalima, pa čak i u nekom drugom delu tela. Taj čudnovati osećaj, taj svrab predstavlja nepogrešivi pokazatelj. Kada ga dobijete, to znači da sprečavate viđenje time što ste previše napeti; morate se opustiti, smiriti. Ukoliko se relaksirate, „pustite na volju,“ tada ćete umesto svraba ili možda trzanja videti eterično ili auru, ili oboje.

Svrab je zapravo koncentrisanje vaše sopstvene sile aure unutar vaših dlanova (ili gdegod da je centar). Kada su prestrašeni ili napeti, mnogim ljudima se znoje dlanovi, znoje se pod pazuhom ili negde drugde. U ovom psihičkom eksperimentu vama se umesto znojenja pojavljuje svrab. To je, ponavljamo, dobar znak. To znači

SEDMA LEKCIJA

- ponavljamo i ovo - da preterano pokušavate i da će, kada budete spremni da se opustite, eterično, a možda i aura, biti pred vašim iznenađenim pogledom,

Mnogi ljudi ne mogu da vide svoju sopstvenu auru potpuno precizno, jer gledaju kroz nju ka ogledalu. Ogledalo pomalo distorzira boje i reflektuje (opet kroz auru) ovaj distorzirani opseg boja i tako siroti on - ona zamišlja da ima boje više nego što bi trebalo. Pomislite na ribu duboko u jezeru koja gleda gore ka cvetu koji stoji nekoliko stopa iznad vode. Riba neće imati istu percepciju boja kao i vi, ona će imati sliku koja je narušena talasanjem vode i njenom bistrinom. Na isti način, dok vi gledate van dubine vaše sopstvene aure, i vidite reflektovanu sliku nazad u dubinu vaše sopstvene aure vi možete biti navedeni na pogrešan zaključak. Iz tog razloga je bolje, kadgod je to pogodno, gledati u nekog drugog.

Onaj koji se podvrgava gledanju mora biti potpuno voljan, potpuno kooperativan. Ukoliko gledate golo telo neke osobe, ona će često biti nervozna ili će joj biti nelagodno. U tom slučaju se eterično skoro sasvim povlači u telo, a sama aura poprilično zatvara i odaje lažne boje. Potrebna je vežba da bi se dala dobra dijagnoza, ali je bitno da se uopšte vide neke boje, bez obzira da li su lažne ili ne.

Najbolji način je da se pride ovoj osobi i uz ćaskanje i ležeran razgovor da pokaže da se ništa neće desiti da bi se ona opustila. Čim se data osoba opusti, njeno eterično će zadobiti svoje normalne razmere a sama aura poteći da bi potpuno ispunila svoj prostor.

Ovo se na mnogo načina može porediti sa hipnozom; hipnozer ne zgrabi tek tako osobu i hipnotiše je na licu mesta. Obično se radi o nizu seansi; hipnozer prvo vidi pacijenta i oni uspostavljaju neku vrstu bliske veze ili uobičajenog međusobnog razumevanja, a hipnozer može čak pokušati par trikova, npr. proveru pogodnosti pacijenta za hipnotisanje. Nakon dve ili tri sesije hipnozer dovodi pacijenta u potpuni trans. Na skoro isti način vi bi trebalo da

T.LOBSANG RAMPA

postupate s vašim subjektom - pre svega nemojte zu~ riti u telo, jedva ga i pogledajte, jednostavno budite prirodni, baš kao da je ta druga osoba potpuno obučena. Tada će, možda već sledećom prilikom, subjekt biti opušteniji i imati više poverenja. Treći put možete i zaista pogledati u telo ili obrise tela i videti

- možete li videti tu blagu plavičastu izmaglicu? Možete li videti te trake boje koje se kovitlaju oko tela i taj žuti oreol? Možete li videti tu igru svetla kako se od sredine vrha glave širi kao rascvetavajući lotos ili - da se poslužimo zapadnom terminologijom
- nešto kao kremen koji baca varnice različitih boja?

Ovo je kratka lekcija; to je važna lekcija, sada vam se sugeriše da čekate dok vam ne bude pogodno, nema posebne potrebe za žurbom. Tada idite u kupatilo, okupajte se ako želite da se oslobodite uticaja vaše odeće i onda vežbajte tako da možete da vidite sopstvenu auru.

Sve je stvar vežbe!

OSMA LEKCIJA

U prethodnim lekcijama smo posmatrali telo kao centar eteričnog i aure; iz tela smo krenuli ka spolja, raspravljajući o eteričnom i onda dali opis aure sa njenim mešavinama boja da bismo se dalje bavili spoljnjim omotačem aure. Sve ovo je izuzetno važno i savetuje vam se da se vratite i ponovo pročitate prethodne lekcije, jer u ovoj i sledećoj lekciji pripremamo osnove za napuštanje tela. Ukoliko vam eterično, aura i priroda molekularne strukture tela nisu potpuno jasni, možete naići na neke poteškoće.

Ljudsko telo se sastoji, kao što smo videli, od mase protoplazme. To je masa molekula raširena preko određene zapremine prostora na umnogome isti način kao što univerzum zauzima određenu zapreminu prostora. Sada ćemo se uputiti unutra, po- dalje od aure, eteričnog, u telo, jer je ovo telo od krvi i mesa samo sredstvo, samo odeća glumca koji igra svoju ulogu na pozornici koju predstavlja svet.

Rečeno je da dva objekta ne mogu zauzimati isti prostor. To je s razlogom tačno ako neko misli na cigle, drvo, ili metal ali, ako dva objekta imaju raziičite vibracije, ili ako su im prostori između atoma, neutrona i protona dovoljno široki, onda neki drugi objekt može zauzimati isti prostor. To ćete možda teško razumeti, pa hajde onda da to predstavimo na drugačiji način, možda putem dva primera. Evo prvog:

Ukoliko imate dve čaše i napunite ih do vrha vodom videćete da, ako ubacite malo peska - recimo kafenu kašičicu - u jednu od ispunjenih čaša, voda će preteći, pokazujući tako da u ovom slučaju voda i pesak ne mogu zauzimati isti prostor. Pesak, s obzi-

T.LOBSANG RAMPA

rom da je teži, pada na dno, tako podižući nivo u čaši do tačke kada voda pretiče.

Okrenimo se sada drugoj čaši koja je ispunjena vodom do potpuno istog nivoa kao i prva. Ako sada uzmemo šećer i polako ga sipamo u čašu, videćemo da ćemo moći da stavimo čak i šest kafenih kašičica šećera u čašu pre nego što voda pretekne! Ukoliko ovo uradimo polako videćemo da šećer nestaje, ili drugačije rečeno, rastvara se. Dok se rastvara njegovi sopstveni molekuli zauzimaju prostor između molekula vode, ne oduzimajući joj prostor. Tek kada je sav prostor između molekula vode ispunjen molekulima šećera, on se nagomilava na dnu čaše i time uzrokuje preticanje vode. U ovom slučaju imamo jasan primer da dva objekta mogu zauzimati isti prostor.

Pozabavimo se drugim primerom; pogledajmo u Sunčev sistem. To je objekat, entitet, "nešto." Tu su molekuli, ili atomi koje nazivamo svetovima, a koji se kreću svemirom. Ukoliko je tačno da dva objekta ne mogu zauzimati isti prostor, onda ne bismo mogli poslati raketu sa Zemlje u svemir! Ni ljudi iz drugog univerzuma ne bi mogli ući u ovaj univerzum, jer bi tako zauzimali NAŠ prostor. I tako - pod odgovarajućim uslovima - moguće je da dva objekta zauzimaju isti prostor.

Ljudsko telo, koje se sastoji od molekula s određenim prostorom između atoma, takođe u sebi sadrži druga tela male konsistencije koja su po svom sastavu ista kao i ljudska, tj. sastoje se od molekula. Ali, baš kao što se zemljište, olovo ili drvo sastoje od određenog rasporeda molekula - molekula određene gustine - duhovna tela imaju svoje molekule prilagođene sastavu domaćina. Tako je sasvim moguće duhovnom telu da stane u telo od krvi i mesa u najbliskijem kontaktu, a da ne zauzima mesto koje je telu potrebno.

Astralno i fizičko telo su povezane Srebrnom vrpcom. Ona se sastoji od mase molekula koji vibriraju izuzetnom brzinom. Na neke načine podseća na pupčanu vrpcu kojom je dete povezano s majkom; preko nje majčini impulsi, utisci i prehrana teku ka

OSMA LEKCIJA

nerodenoj bebi. Kada se dete rodi i preseče pupčana vrpca, tada beba umire za život koji je do tada vodilo, tj. postaje odvojen entitet, odvojen život, nije više deo majke, pa „umire“ kao deo majke i uzima sopstveno postojanje.

Srebrna vrpca povezuje vantelesno i ljudsko telo i utisci doprevaju od jednog do drugog tokom svakog minuta postojanja tela od krvi i mesa. Od vantelesnog do ljudskog tela dolaze utisci, naredbe, lekcije, povremeno čak i duhovna hrana. Kada se desi smrt, Srebrna vrpca je presečena i ljudsko telo je ostavljeno kao odbačeno odelo, a duh nastavlja dalje.

Ovo nije mesto za ulazak u tu materiju, ali treba naglasiti da postoji niz „duhovnih tela.“ Mi imamo telo od krvi i mesa i prisutno astralno telo. Sve u svemu, u našem trenutnom vidu evolucije imamo devet odvojenih tela, od kojih je svako povezano s drugim Srebrnom vrpcom, ali je sada naša veća briga astralno putovanje i pitanja koja su usko povezana sa astralnom ravni.

Čovek je, onda, duh koji na kratko ispunjava telo od krvi i kostiju, a tu je zato da bi mogao da uči i iskusi, što su stvari koje duh ne bi mogao da obavi bez upotrebe tela. Čovek, ili njegovo telo, jeste sredstvo koje vodi ili još bolje rečeno, kojim manipuliše vantelesno. Neko radije upotrebljava izraz „duša“, ali mi radije koristimo izraz „vantelesno“ jer više odgovara. Duša je zapravo druga stvar i doseže čak i do viših domena. Vantelesno je kontrolor, vodič tela. Mozak čoveka je relejna stanica, telefonska centrala, potpuno automatizovana fabrika, ukoliko vam se tako više sviđa. On prima poruke od vantelesnog i pretvara primljene naredbe u hemijsku ili fizičku aktivnost, koje održavaju telo u životu, uzrokuju aktivnost mišića i određenih mentalnih procesa. On takođe uzvraća vantelesnom porukama i impresijama o stečenom iskustvu.

Napuštanjem ograničenja tela, kao što vozač nakratko napušta vozilo, Čovek može videti *veći svet duha* i proceniti lekcije naučene tokom boravka u telu, ali mi ovde raspravljamo o fizičkom i astralnom, sa možda, kratkim pominjanjem vantelesnog.

T.LOBSANG RAMPA

Posebno pominjemo astralno, jer čovek, dok je u tom telu, može putovati daleko u treptaju oka, ići bilo gde i bilo kad, čak videti šta rade stari prijatelji ili srodnici. Vežbom čovek - ili žena - može posetiti svetske gradove i velike biblioteke. Lako je, vežbom, posetiti bilo koju biblioteku i pogledati u bilo koju knjigu ili nje-nu stranicu. Većina ljudi misli da ne može napustiti telo, jer su u zapadnom svetu vaspitani za čitav život da ne veruju u stvari koje se ne mogu osetiti.

Deca veruju u vile. Naravno, postoje takve stvari, samo što ih mi koji ih možemo videti i razgovarati s njima zovemo *duhovi prirode*. Mnoga mala deca imaju ono što zovemo nevidljivi drugari. Za odrasle deca žive u izmišljenom svetu, ona živo pričaju s prijateljima koje ne mogu videti cinični odrasli. Dete zna da su ovi prijatelji stvarni.

Dok deca rastu, njihovi roditelji se ili smeju ili ljute na detinju imaginaciju. Roditelji, koji su zaboravili sopstveno detinjstvo i ponašanje sopstvenih roditelja, čak i tuku decu zbog toga što su „lažovi“ ili „previše izmišljaju.“ Naposletku, dete biva uvereno u nepostojanje takvih stvari kao što su *duhoviprirode* (ili vilenjaci) i zauzvrat, kada odrastu, - i ima sopstvenu decu - obeshrabruje dečju moć komunikacije i igre s *duhovima prirodel*

Reći ćemo s potpunom sigurnošću da ljudi sa Istoka i iz Irske znaju bolje da postoje *duhoviprirode*, zvali ih vilenjaci ili duhovi, da su stvarni i obavljaju dobar posao i da čovek, u svom neznanju i razmetljivom poricanju postojanja ovih bića, oduzima sebi čudesno iskustvo i divni izvor informacija, jer *duhovi prirode* pomažu onima koji im se dopadaju, koji veruju u njih.

Nema granice znanja vantelesnog. Postoje zaista stvarna ograničenja mogućnosti tela - fizičkog tela. Skoro svako na Zemlji napušta telo tokom sna. Kada se probudi kaže da je sanjao, jer, ponovo, ljudi su naučeni da je život na ovoj Zemlji jedini koji je bitan i da ne putuju tokom sna. I tako - divna iskustva su racionalizovana kao „snovi.“

Mnogi ljudi koji veruju, mogu napustiti telo po želji i putovati

OSMA LEKCIJA

daleko i brzo, vratiti se satima kasnije s potpunim znanjem sve- ga što su učinili, svega što su videli, svesni kompletnog iskustva. Skoro svako može napustiti telo i putovati astralno, ali mora verovati da to može učiniti, inače je potpuno beskorisno. Zapravo je izuzetno lako putovati astralno kada čovek prevaziđe prvu prepreku straha.

Strah je velika kočnica. Većina ljudi mora da suzbije instinktivni strah da napuštanje tela predstavlja smrt. Neki ljudi su smrtno uplašeni da se posle napuštanja tela neće moći vratiti nazad ili da će neki drugi entitet ući u telo. Ovo je potpuno nemoguće ukoliko neko ne „otvori kapiju“ strahom. Osobi koja se ne boji ne može se desiti ništa loše ma šta ga zadesilo. Srebrna vrpca se ne može prekinuti tokom astralnog putovanja, niko ne može zauzeti telo ukoliko neko ne da definitivni poziv svojim užasom.

Uvek se možete - UVEK - vratiti u vaše telo, baš kao što se uvek budite posle prospavane noći. Jedina stvar koje se treba bojati je strah, on je jedini koji uzrokuje bilo kakvu opasnost. Svi znamo da se stvari kojih se bojimo retko dešavaju!

Razmišljanje je glavna kočnica posle straha, jer razmišljanje, ili rezonovanje postavlja stvarni problem. Mišljenje i rezonovanje, mogu sprečiti nekoga da se popne na visoku planinu; rezonovanje nam kaže da će nas pogrešan korak baciti u ambis i razbiti na komade. Zato bi mišljenje i rezonovanje trebalo suzbiti. Nažalost, oni imaju neodgovarajuća imena za to.

Mišljenje! Jeste li ikad razmišljali o mišljenju? Šta je misao? Gde razmišljate? Razmišljate li vrhom glave? Ili zadnjim delom? Razmišljate li u vašim obrvama? Ili u ušima? Da li prestajete razmišljate da zatvaranjem očiju? Ne! Vaša misao se javlja kad god se koncentrišete; razmišljate gde god se koncentrišete. Ova jednostavna, elementarna činjenica vam može pomoći da izađete iz vašeg tela u astralno, može pomoći vašem astralnom telu da se vine bezbrižno kao povetarac. Razmišljajte o njoj, ponovo pročitate ovu lekciju dosada i razmišljajte o misli, o tome kako vas je misao često sprečila, jer ste pomislili na prepreke, na pamet su vam pali

T.LOBSANG RAMPA

brojni strahovi. Mogli ste, na primer, u ponoć biti sami u kući dok vetar zavija napolju i pomisliti na provalnike, zamisli- ti nekoga kako se krije iza zavese, spreman da skoči na vas. Tako misao može da škodi! Razmišljajte o misli još malo.

Trpíte od zubobolje i nevoljno odlazíte kod zubara. Kada vam kaže da mora da vam se izvadi zub - vi se bojíte; u strahu sedíte u zubarskoj stolici. Čim zubar podigne špric da bi vam dao injekciju, vi se automatski trgnete i možda čak pobledíte. Sigurni ste da će boleti, sigurni da ćete osetiti ulazak igle, a da će posle toga uslediti taj užasni trzaj dok vam krvavi zub izlazi napolje. Možda se bojíte da ćete se onesvestiti od šoka, tako da vam je potreban strah, činite da vas zub boli sve više i više razmišljanjem i koncentrisanjem vaše sveukupne moći razmišljanja na to bolno mesto! Sva vaša energija je usmerena na povećanje bola tog zuba ali, kada pomislíte, gde je onda vaša misao? U glavi? Kako znate? Možete li je osetiti tamo? Misao je tamo gde se koncentrišete, misao je u vama samo zato što ramišljate o sebi i zato što mislite da misao mora biti unutar vas. Misao je tamo gde želite da bude, tamo gde je usmerite.

Osvrnimo se iznova na „misao je tamo gde se koncentrišete." U haosu bitke, dešavalo se da ljude pogodi metak ili su izbodeni, a da nisu osetili bol. Neko vreme možda nisu ni znali da su ranjeni, tek kada su imali vremena da razmisle o tome osetili su bol i možda doživeli kolaps od šoka! Razmišljanje, rezonovanje, strah - jesu kočnice koje usporavaju našu duhovnu evoluciju, nisu ništa drugo do umorno klepetanje mašine koja usporava i iskrivljuje naredbe vantelesnog.

Čovek, kada ne bi bio pometen svojim sopstvenim strahovima i ograničenjima, skoro bi mogao biti supermen, jako povećati svoju snagu, i mentalnu i fizičku. Evo primera: slab, stidljiv čovek silazi s trotoara u gust saobraćaj. Misli su mu daleko, obuzete njegovim sopstvenim poslovima, ili se možda pita kakvo će biti raspoloženje njegove žene kada to veče stigne kući. On može čak da razmišlja o neplaćenim računima! Odjedanput se čuje sirena kola koja dolaze i

OSMA LEKCIJA

desi se čudesni skok koji bi inače bio nemoguć čak i za treniranog atletu! Da je ovaj čovek bio sputan mentalnim procesima bilo bi prekasno, kola bi ga oborila. Odsustvo razmišljanja na tu temu omogućilo je stalno pozornom vantelesnom da galvanizuje mišiće ubacivanjem hemikalija (kao što je adrenalina) koje su učinile da on skoči daleko više od svojih normalnih mogućnosti i upusti se u iznenađujuće naprezanje, koje nadmašuje brzinu svesne misli.

Ljudski rod u zapadnom svetu učen je da mišljenje i rezonovanje „razlikuju čoveka od životinja.“ Nekontrolisane misli tokom astralnog putovanja stavljaju čoveka na niže mesto od mnogih životinja! Skoro svako bi se složio da mačke, navodimo samo jedan primer, mogu da vide stvari koje ljudi ne mogu. Većina ljudi je imala prilike da se uveri da životinje mogu da vide duha ili budu svesne nesreća mnogo pre nego što se one dogode. Životinje koriste drugačiji sistem od rezonovanja" i „misli.“ Tako možemo i mi!

Ipak, isprva treba da kontrolišemo naše misli, sve te zamorne ostatke besposlenih misli koje neprestano gmižu kraj naših umova. Sedite negde gde vam je udobno, gde se možete potpuno opustiti, a da vam niko ne smeta. Ukoliko želite, isključite svetlo, jer ono u ovakvim slučajevima predstavlja smetnju. Nekoliko trenutaka sedite opušteno razmišljajući o vašim mislima, gledajte u njih, vidite kako se uporno šunjaju u vašu svest, zahtevajući pažnju, ta svađa s čovekom u uredu, neplaćeni računi, svetska situacija, šta biste hteli da kažete vašem poslodavcu - sve to stavite na stranu!

Zamislite da sedite u potpuno mračnoj sobi na vrhu solitera; pred vama je veliki prozor prekriven crnim zastorom koji nema nikakvu šaru, nikakvog detalja koji bi vam odvuкао pažnju. Koncentrišite se na taj zastor. Pre svega se pobrinite da nema misli koje prolaze kroz vašu svest (koju predstavlja taj crni zastor) i, ako misli nastave da se roje, jednostavno ih gurnite nazad preko ivice. To možete uraditi, samo je stvar vežbe. Nekoliko trenutaka će misli treperiti na ivici tog crnog zastora, gurnite ih preko, ja-

T.LOBSANG RAMPA

voljom, a onda se ponovo koncentrišite na zastor, voljom ga podignite tako da možete videti sve što se nalazi iza njega.

I ponovo, dok gledate na taj zamišljeni crni zastor, videćete da se nameću sve vrste čudnih misli i pokušavaju da na silu uđu u fokus vaše pažnje. Odgurnite ih nazad, gurnite svesnim naporom, odbijte da dozvolite ovim mislima da se nametnu (da, svesni smo da smo sve ovo rekli i ranije, ali pokušavamo da naglasimo poentu). Kada budete mogli da zadržite utisak potpune praznine neko kratko vreme, videćete da dolazi do "kidanja", kao da se cepa pergament, a onda ćete moći da vidite daleko od ovog našeg uobičajenog sveta, u svet druge dimenzije gde vreme i udaljenost imaju sasvim novo značenje. Vežbanjem ovoga, radeći ovo, vi ćete uvideti da ste u mogućnosti da kontrolišete misli kao i Stručnjaci i Majstori.

Pokušajte to, vežbajte, jer ako želite da napredujete morate vežbati sve dok ne budete mogli nadvladati zaludne misli.

DEVETA LEKCIJA

U završnoj etapi prethodne lekcije bavili smo se mišlju. Rekli smo: „misao je tamo gde želite da bude.“ To je formula koja nam zaista može pomoći da napustimo telo i astralno putujemo. Ha- jde da je ponovimo.

Misao je tamo gde želite da bude. Izvan vas, ukoliko želite ta~ ko. Hajde da malo vežbamo. Ponavljamo, treba da budete tamo gde ste potpuno sami, gde nema ometanja. Pokušaćete da napustite telo. Morate biti sami, relaksirani i sugerišemo vam da radi opuštanja legnete, najbolje na krevet. Potrudite se da niko ne može da vas ometa i upropasti eksperiment. Kada ste se smestili, polako dišući i razmišljajući o ovom eksperimentu, koncentrišite se na tačku koja je udaljena šest stopa ispred vas, zatvorite oči, koncentrišite se, NAVEDITE sebe da mislite da vi - stvarni vi, astralni vi - posmatrate svoje telo sa nekih šest stopa udaljenosti. Razmišljajte! Vežbajte! Koncentrišite se. A onda ćete, lcroz vežbu, iznenada iskusiti blagi, skoro električni šok i videti svoje telo kako leži sa zatvorenim očima na nekih šest stopa udaljenosti.

Ispočetka će vam biti naporno dok ne stignete do ovog rezultata. Možete osetiti kao da ste unutar velikog gumenog balona i da gurate, gurate. Gurate, gurate i naprežete se, ali kao da se ništa ne dešava. Skoro kao da se događa. A onda se, naposljetku, probijate i imate blagi osećaj pucanja kao da, zapravo, bušite dečji balon. Nemojte paničiti, ne ustupajte mesto strahu, jer ako budete oslobođeni od straha vi ćete nastaviti dalje i nikada više nećete imati nikakvih problema u budućnosti. Ali, ako budete uplašeni, odskočićete nazad u vaše fizičko telo i moraćete pokušati, ispočetka neki drugi put. Ukoliko odskočite nazad u vaše te-

T.LOBSANG RAMPA

lo, više nema nikakve svrhe da ponovo pokušavate tog dana, jer ćete teško uspeti. Biće vam potreban san - odmor - u početku.

Nastavimo dalje, zamislimo da ste izašli iz tela uz pomoć ovog jednostavnog i lakog metoda, zamislimo da stojite gledajući u vašu fizičku komponentu, pitajući se šta da uradite sledeće. Nemojte se mučiti da gledate u vaše fizičko telo bar za sada, vidaćete ga često! Umesto toga pokušajte ovo:

Pustite sebe da plutate po sobi kao neki lenji mehur od sapunice, jer sad čak težite manje od njega! Ne možete pasti, ne možete se povrediti. Pustite vaše fizičko telo da se opušteno odmara. S tim ste se, naravno, već bavili dok ste oslobađali vaše astralno od ovog mesnatog pokrova. Pobrinućete se da vaše telo od mesa bude potpuno opušteno. Ako niste preduzeli ovu predustrožnost može vam se pri povratku u njega desiti da vam se ukrutio vrat ili ruka. Uverite se da nema nekih tvrdih ivica kojie bi pritisle nerv, jer, ako ste, na primer, ostavili ruku preko ivice madraca, na nerv bi mogao delovati prftisak koji bi vam posle izazvao osećaj trnje- nja. Još jednom, ond|» uverite se da je vaše telo potpuno opušte- no pre nego što uopš|e pokušate da ga napustite radi astralnog.

Sada pustite sebe da lelujate, plutate po sobi, bezbrižno se krećite kao da ste mehiir od sapunice koji pokreću blage vazdušne struje. Istražite plafon i ostala mesta koja inače normalno ne možete videti. Naviknite se na ovo osnovno astralno putovanje jer, sve dok se ne naviknete na bezbrižno lelujanje po sobi, ne možete bezbedno izaći napolje.

Pokušajmo ponovo s pomalo drugačijim rečima. Zapravo, ovo astralno putovanje je lako, nije uopšte teško sve dok veruje- te da to možete učiniti. Ni pod kakvim okolnostima, ni pod ka- kvim uslovima ne bi trebali da osetite strah, jer tu nema mesta za strah, astralno putovanje je putovanje u slobodu. Tek povratkom u telo vi osećate potrebu da se osetite zatočenim, oblikovanim u glini, skućeni teškim telom koje ne odgovara baš najbolje na du- hovne komande. Ne, nema mesta strahu u astralnom putovanju, strah je potpuno stran.

DEVETA LEKCIJA

Ponovićemo uputstva za astralno putovanje malo drugačijim rečima. Ležite na leđima ispruženi u krevetu. Pobrinuli ste se da je svakom delu tela udobno, da nema ničega što bi vam dodirivalo nerve na telu, čak vam ni noge nisu prekrštene. Da jesu, na tački gde se dodiruju moglo bi doći do utrnulosti, jer biste omeli cirkulaciju krvi. Ležite mirno, zadovoljno, nema uznemiravajućih uticaja niti se brinete. Razmišljajte samo o tome da vaše astralno telo napusti fizičko.

Još više i više se opustite. Zamislite nešto nalik duhu koji otprilike odgovara obrisima vašeg fizičkog tela, kako se blago odvaja od njega i pluta nagore kao maslačak na blagom letnjem povetarcu. Pustite neka se digne i držite oči zatvorene, jer biste prvih nekoliko puta mogli biti tako uznemireni da biste se trgli, a taj trzaj dovoljno jak da „namota“ astralno u njegovo uobičajeno mesto u telu.

Ljudi se često trzaju na neobičan način dok padaju u san. Vrlo često je taj trzaj toliko jak da odmah razbudi čoveka. Ovaj trzaj je uzrokovan previše grubom separacijom astralnog i fizičkog tela, jer, kao što smo već naveli, skoro svako tokom noći putuje astralno, čak iako se mnogi ljudi toga ne sećaju. Ali vratimo se ponovo na naše astralno telo.

Razmišljajte kako se vaše astralno telo postepeno, lako odvaja od fizičkog tela i lebdi nagore tri ili možda četiri stope iznad fizičkog. Tu zastaje, blago se lelujući. Možda ste osetili lelujanje u momentu usnivanja; to je bilo astralno lelujanje. Kao što smo rekli, telo lebdi iznad vas, uz moguće blago lelujanje i povezano je s vama srebrnom vrpcom koja se pruža od vašeg pupka do pupka astralnog tela.

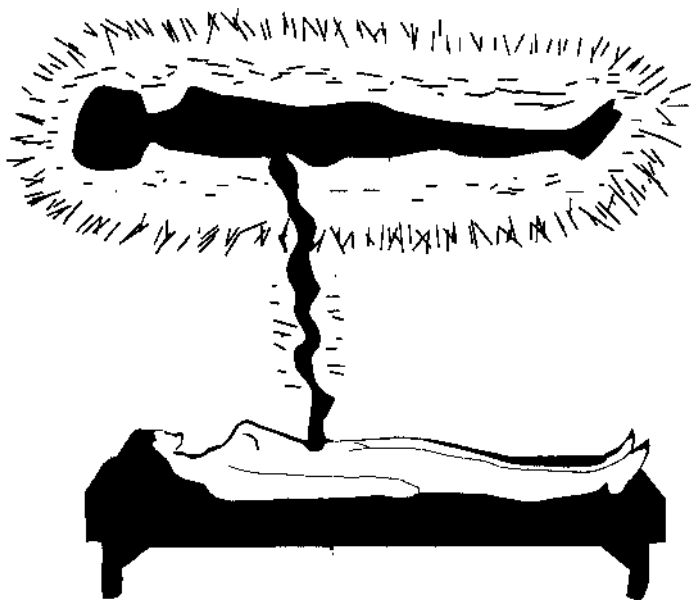
Nemojte se previše zagledati, jer smo vas već upozorili da će se u slučaju vašeg uznemirenja i trzanja vaše telo vratiti nazad i da ćete morati sve da pokušate ponovo nekom drugom prilikom. Pretpostavimo da ste ispoštovali naše upozorenje i niste se trzali; tada će vaše astralno telo ostati da lebdi neko vreme. Nemojte

T.LOBSANG RAMPA

slika br. 8«

Napuštanje tela

DEVETA LEKCIJA

ništa preduzimati, jedva i razmišljajte, dišite plitko, jer je ovo vaš prvi izlazak, zapamtite, prvi SVESNI izlazak i morate da pazite.

Ukoliko niste uplašeni, ako se ne trzate, astralno telo će polako otplutati, jednostavno odlebdeti na kraj ili stranu kreveta gde će se sasvim blago, bez bilo kakvog šoka, postepeno spuštati sve dok stopala ne dodirnu ili skoro dodirnu pod. Tada, kada je završen proces „mekog spuštanja“, vaše astralno telo će biti u mogućnosti da pogleda u vaše fizičkb i prenese mu ono što vidi.

Imaćete baš neugodan osećaj gledanja u vaše fizičko telo, ta- ko da sada želimo da ukažemo da je to često ponižavajuće isku- stvo. Mnogi od nas imamo potpuno pogrešnu ideju o tome kako izgledamo. Da li se sećate kada ste po prvi put čuli svoj glas? Da li ste čuli svoj glas na magnetofonskoj traci? Po prvi put verova- tno iskreno niste mogli da verujete da je to vaš glas, možda ste pomislili da neko izvodi trik ili da sa magnetofonom nešto nije u redu.

Kada neko po prvi put čuje sopstveni glas ostaje u potpunoj neverici, oseća užas i poniženje. Ali čekajte da po prvi put vidite svoje telo! Stajaćete u vašem astralnom telu, sa svešću potpuno prebačenom u njega i gledaćete doie u opruženo fizičko telo. Bićete prestravljeni; neće vam se dopasti oblik tela niti ten, bićete šokirani borama na vašem licu i izgledom i, ako nastavite ma- lo dalje i pogledate u vaš um, videćete izvesne male osobenosti i osetićete fobije koje mogu čak uzrokovati da skočite nazad u telo iz čistog straha! Ali, pretpostavimo da savladate taj prvi za- strašujući susret s samim sobom, šta onda? Morate odlučiti gde idete, šta želite da radite, štža želite da vidite. Najlakši način je da posetite neku osobu s kojom ste dobro upoznati, možda bliskog rođaka koji živi u obližnjem gradu. Isprva bi to trebalo da bude osoba koju često posećujete, jer morate da vizualizujete tu osobu vrlo detaljno, morate da vizualizujete gde on ili ona žive i kako da stignete tačno tamo. Zapamtite da vam je ovo novo - novo za svestan postupak - i vi želite da sledite istu rutu koju biste sledili da idete tamo od krvi i mesa.

T.LOBSANG RAMPA

Napustite sobu, izađite na ulicu (u astralnom, naravno, ali ne brinite, ljudi vas ne mogu videti), predite put kojim biste inače išli imajući konstantno ispred vas sliku tog čoveka koga želite da posetite i način na koji ćete stići tamo. Tada, vrlo brzo, daleko brže nego što bi to mogla i najbrža kola, bićete kod kuće vašeg prijatelja ili rođaka.

Vežbom ćete moći da idete bilo kud; mora, okeani i planine neće biti prepreka na vašem putu. Svetske zemlje i gradovi biće vam na raspolaganju.

Neki ljudi misle: „Oh! Pretpostavimo da odem i ne mogu da se vratim. Šta onda?“ Odgovor je - ne možete se izgubiti. Potpuno je nemoguće da se izgubite, potpuno je nemoguće da se povredi- te ili vidite da je neko preuzeo vaše telo. Ukoliko iko priđe blizu vašeg tela dok astralno putujete, telo vam prenosi upozorenje i vi ste „namotani nazad“ brzinom misli. Ne može vam se desiti ništa loše osim straha. Zato se ne bojte nego eksperimentišite, a sa eksperimentisanjem će doći ostvarenje svih vaših nada, svih vaših ambicija u domenu astralnog putovanja.

Kada ste svesno u astralnom stadijumu videćete boje sjajnije nego što je to slučaj u običnom telu. Sve će svetlucati od života i vi ćete možda čak videti deliće „života“ oko vas kao varnice. To je vitalnost Zemlje i, dok prolazite kroz nju, pokupićete snagu i hrabrost.

Poteškoća je u ovome: ne možete poneti ništa sa sobom, ništa vratiti nazad! Naravno, moguće je pod određenim okolnostima - a to dolazi tek posle mnogo vežbe - da se materijalizujete ispred vidovnjaka, ali nije lako otići nekoj osobi i preneti joj zdravstvenu dijagnozu, jer bi bilo zaista potrebno da budete kompetentni za to. Možete otići u radnju i pregledati njihovu robu da biste odlučili šta ćete kupiti sledećeg dana, tako nešto je sasvim dozvoljeno. Kada ste u astralnom i želite da se vratite u fizičko, trebalo bi da ostanete mirni, ne bi trebalo sebi da dozvolite razmišljanje o telu od krvi i mesa, razmišljajte da ćete se vratiti i ući unutra. Dok razmišljate o ovom brzina će postati neodređena ili će čak doći do

DEVETA LEKCIJA

trenutnog prelaza od mesta na kome ste bili na mesto tri ili četiri stope udaljeno od vašeg ispruženog tela. Videćete da ste tamo, da plutate, blago lelujate, baš kao i kad ste napustili telo. Pustite sebe da tonete dole vrlo, vrlo polako. To mora biti tako, jer dva tela moraju da se apsolutno sinhronizuju.

Ukoliko to obavite pravilno utonućete u telo bez drmanja, bez bilo kakvog potresa, bez bilo kakvog osećaja sem tog da je vaše telo hladna i teška masa.

Ukoliko biste bili nespretni i ne biste podesili tačno vaša dva tela, ili ako bi vam neko zasmetao tako da se vratite nazad s trzajem, moglo bi se dogoditi da vas zadesi glavobolja, neka skoro migrenska vrsta glavobolje. U tom slučaju bi trebalo pokušati dasebe nagnate u san ili prisilite sebe ponovo u astralno, jer dok dva tela nisu potpuno podešena vi se nećete moći osloboditi glavobolje. Nema potrebe za brigom, jer je sasvim dovoljan lek zaspati, čak i na par trenutaka, ili se svesno zaputiti ponovo u astralno.

Može se desiti da vam je telo pri povratku ukrućeno. Videćete da je taj osećaj vrlo blizak onome kada oblačite odelo koje se smočilo dan ranije, a sada je još uvek vlažno i memljivo. Sve dok se ne naviknete na to povratak u telo baš i nije najsrećniji osećaj, takođe, videćete da su sjajne boje koje ste videli u astralnom izbledele. Mnoge od boja nećete uopšte ni videti u telu od krvi i mesa, a mnogi zvuci koje ste čuli u astralnom potpuno će biti nečujni. Ali nije bitno, na Zemlji ste da biste naučili nešto, a kada naučite to što je bila svrha vašeg boravka na Zemlji vi ćete biti oslobođeni stega, zemaljskih veza i, kada za stalno napustite vaše smrtno telo, s prekinutom Srebrnom vrpcom, vi idete u domene koji su daleko iznad astralnog sveta.

Vežbajte ovo astralno putovanje, vežbajte ga i vežbajte. Držite po strani sav strah, jer, ukoliko nemate bojazni, onda se nećete plašiti i ništa vam se loše neće dogoditi, samo prija- tne stvari.

DESETA LEKCIJA

Rekli smo „Ne treba se ničeg bojati sem straha.“ Ponovo moramo naglasiti da, ukoliko je osoba oslobođena od straha, nema nikakve opasnosti tokom astralnog putovanja, bez obzira koliko daleko ili koliko brzo ta osoba putuje. Ali, možete pitati, čega se uopšte možete plašiti. Posvetimo ovu lekciju temi straha i ono- me čega se uopšte ne treba plašiti!

Strah je vrlo negativaji stav koji izjeda našu suptilnu percepciju. Bez obzira čega se bojali, bilo kakav oblik straha šteti.

Ljudi se mogu bojati da se odlaskom u astralno stanje neće moći vratiti u telo. Uvek je moguće vratiti se u telo, osim ukoliko neko zapravo i umire, osim ako neko nije došao do kraja svog dodeljenog vremena na Zemlji, a to, složićete se, nema niakve veze s astralnim putovanjem. Moguće je, priznajemo, da se neko toliko boji da je paralizovan od straha i u tom slučaju se ne može učiniti ništa. U takvom stanju osoba može biti u astralnom telu i biti toliko potpuno užasnuta da se čak ni astralno telo ne može pokrenuti. Naravno da to na neko vreme odlaže povratak u fizičko telo i to sve dok jačina straha ne oslabi. Strah slabi, to je osećaj koji može trajati samo određeno vreme. Osoba koja se plaši samo odlaže potpuno bezbedan povratak u fizičko telo.

Mi nismo jedini oblik života u astralnom, baš kao što nismo jedini oblik života na Zemlji. U ovom našem svetu imamo tako ugodna stvorenja kao što su mačke i psi, konji i ptice, da spomenemo samo neke; ali, takođe postoje i neugodna stvorenja kao što su pauzi koji ujedaju ili zmije koje truju. Postoje neugodne stvari kao što su virusi, mikrobi i ostale škodljive stvari. Da ste videli viruse pod jakim mikroskopom ugledali biste tako fantasti-

DESETA LEKCIJA

čne stvorenja da biste ih mogli zamisliti jedino da živite u doba zmajeva iz bajki. U astralnom svetu postoje mnoge stvari koje su čudnije od bilo čega na šta biste mogli naići na Zemlji,

U astralnom ćemo sresti izuzetna stvorenja, ljude ili bića. Viđemo *duhoveprirode*; oni su, osim toga, skoro bez izuzetka dobri i ugodni. Ali, postoje užasna stvorenja, koja mora da su videli neki od pisaca mitologije i legendi. Nalik su đavolima, satirima i ostalim raznim kreaturama iz mitova. Neka od ovih stvorenja su niži elementi, koja mogu kasnije postati ljudi, ili se razgranati u životinjsko carstvo. Šta god da su, u ovom stadijumu njihovog razvoja potpuno su neugodna.

Ovde na trenutak vredi napraviti pauzu da bi se ukazalo na to da pijanci, oni koji vide „ružičaste slonove" i razne druge izvanredne prikaze, zaista i vide tačno taj tip stvorenja! Pijanci su ljudi koji su izveli svoje astralno telo van fizičkog, u vrlo niske ravni astralnog sveta. Ovde oni sreću zaista strašna stvorenja i, kada pijanac kasnije povratil- koliko god je to moguće! - svoja čula, onda on ima sasvim živo sećanje na stvari koje je video. Mada je potpuno opijanje jedan od načina pristupa u astralni svet i pamćenja, to nije način koji preporučujemo, jer vas odvodi u vrlo niske, najviše degradirane ravni astralnog. Sada postoje razni lekovi koji imaju sličan efekat i koje upotrebljavaju doktori u bolnicama za mentalno obolele. Meskalin, na primer, može toliko izmeniti nečije vibracije da je čovek bukvalno lansiran iz fizičkog tela u astralni svet. Droge i ostali vidovi izlaska iz fizičkog tela su zaista štetni, jer škode vantelesnom.

Ali, vratimo se „elementima." Šta podrazumevamo pod njima? Elementi su osnovni oblik duhovnogživota. Nalaze se na stepen više od misaonih oblika. Ovi misaoni oblici su tek projekcije svesnog ili nesvesnog ljudskog uma i imaju samo sopstveni pseudoživot. Misaone oblike su stvorili drevni egipatski sveštenici da bi mumificirana tela velikih faraona i čuvenih kraljica mogla biti zaštićena od onih koji bi oskvrnili njihove drevne grobnice. Misaoni oblici su stvoreni s idejom da će odbiti nezvane goste, da

T.LOBSANG RAMPA

će napasti prodiranjem u svest onih koji bi hteli provaliti i da, prodiranjem u svest, uzrokuju takav krajnji užas da nesude- ni provalnik pobegne. Ne bavimo se misaonim oblicima, jer oni predstavljaju tek entitete bez sopstvene volje, s nabojem koji da- tira još iz doba odavno mrtvih sveštenika, a ostavljenih da izvrše određene zadatke, čuvaju grohnice od nezvanih gostiju. Trenu- tno se bavimo elementima.

Elementi, kao što smo rekli, predstavljaju duhovne ljude u ranim stadijumima razvoja. U duhovnom i astralnom svetu oni otprilike imaju poziciju koju majmuni zauzimaju u ljudskom sve- tu. Majmuni su neodgovorni, nestašni, često prezrivi i zlobni i nemaju veliku moć razmišljanja. Oni su, kao što bi neko mogao reći, samo oživljene gomilice protoplazme. Elementi, koji imaju otprilike isti status kao i majmuni u ljudskom svetu, jesu oblici koji se manje-više kreću bez svrhe, kikoću se i prave čudnovate zastrašujuće izraze, preteće pokrete ka čoveku koji astralno pu- tuje, ali, naravno, ne mogu naškoditi. Uvek to imajte na umu, ne mogu naškoditi.

Ako ste ikad imali tu nesreću da posetite bolnicu za mentalno obolele i vidite zaista najgore slučajeve mentalnih problema, bili ste šokirani načinom na koji neki od najgorih slučajeva prilaze i prave preteće ili neke druge gestove. Oni cvile, ali se, ako su suočeni s odlučnošću, uvek povlače jer su vrlo inferiorne inteli- gencije.

Kada se krećete kroz niže astralne ravni možete sresti neke od ovih ljudi, neke od ovih, neobičnih stvorenja. Ponekad, ukoliko je putnik stidljiv, ova stvorenja se zbiju oko njega i pokušavaju da ga usplahire. To ne škodi, potpuno su bezopasni, zaista, osim ukoliko ih se neko ne boji. Kada neko otpočinje sa astralnim pu- tovanjem često će se skupiti dva ili tri ova niža entiteta da bi vi- dela kako „nekom ide“, na vrlo sličan način kao i određene vrste ljudi koje uvek vole da pogledaju vozača koji po prvi put vozi kola. Gledaoci se uvek nadaju da će se desiti nešto uzbudljivo i, ponekad, ukoliko je vozač početnik usplahiren, desiće se da on, ili češće ona, udare u

DESETA LEKCIJA

banderu ili nešto drugo, na veliko zadovoljstvo posmatrača. Posmatrači, kao takvi, ne žele zlo, oni su samo senzacionalistički raspoloženi u potrazi za jeftinom zabavom. Takvi su i elementi, oni vole da vide nelagodnost ljudi i zbog toga, ako pokažete ikakav strah, biće ushićeni i nastaviti s gestikulacijama, svojim svirepim i pretećim nastupom. Zapravo, oni ne mogu učiniti ništa čoveku, oni su više kao psi koji laju ali ne grizu. Štaviše, oni vas mogu uznemiravati samo dotle dok im, putem svog straha, vi to dozvoljavate.

Nemajte bojazni, ništa vam se ne može desiti. Napuštate svoje telo, uranjate u astralnu ravan i 99 od 100 puta nećete videti nijedan od ovih nižih entiteta. I ponovo, videćete ih samo ako ih se bojite. Vinućete se van njihovog domena, jer su oni grupisani tačno na dnu astralne ravni, veoma slično kao što se crvi zbijaju na dnu mora ili reke.

Kada se budete kretali kroz gornje astralne ravni, susretaćete se s mnogim izuzetnim događajima. Može se desiti da u daljini vidite velike i blještave odsjaje svetla. Oni dolaze od ravni egzistencije trenutno su van vašeg domašaja. Sećate se naše klavijature? Ljudsko biće, dok je u telu od krvi i mesa, može biti svesno samo tri ili četiri „note,“ ali izlaskom iz tela u astralni svet vi ste proširili vaš opseg „nota“ još malo, dovoljno da postanete svesni da postoje veće stvari ispred vas. Neke od ovih „stvari“ su predstavljene sjajnim svetlima koja su toliko jarka da ne možete zapravo videti šta predstavljaju.

Ali, zadovoljimo se za sada boravkom u srednjem astralnom. Ovde možete posećivati prijatelje ili rođake, svetske gradove i videti velike javne zgrade, čitati knjige napisane stranim jezicima jer, zapamtite, u srednjoj astralnoj ravni su vam poznati svi jezici. Moraćete da praktikujete astralno putovanje. Ovde je opis kako to izgleda, opis koji može vežbom postati vaše sopstveno iskustvo.

Dan je prošao i pale su senke noći, ostavljajući ljubičasti sumrak koji je postepeno postajao sve tamniji dok naposljetku nebo nije dobilo boju indiga a onda - crnu. Svuda su se pojavila mala

T.LOBSANG RAMPA

svetla, belo-plava svetla koja su osvetlila ulice, žućkasta svetla koja su predstavljala svetlo iz kuća, možda prikrivena zavesama ili roletnama kroz koje su sijala.

Telo je ležalo na krevetu potpuno svesno, potpuno opušteno. Postepeno je došlo do blago škripavog osećaja, osećaja kao da nešto počinje da pluta, diže se. Javio se najblaži od blagog svraba širom tela, postepeno je došlo do razdvajanja. Iznad ispruženog tela obrazovao se oblak na kraju sjajne Srebrne vrpce, oblak koji se počeo obrazovati kao neodređena masa, nešto nalik velikoj mrlji mastila koja lebdi u vazduhu. Polako se formirala u oblik ljudskog tela, obrazovala i digla na oko tri ili četiri stope gde se uvrtala i uvijala. Posle nekoliko sekundi astralno telo se pridiglo, a onda su se stopala zakosila. Polako se spustilo dok nije došlo do donje ivice kreveta i odatle posmatralo fizičko telo koje tek što je napustilo i za koje je još uvek bilo pričvršćeno Srebrnom vrpcom.

U uglove sobe su se, kao neke podozrive životinje, ušunjale treperave senke. Srebrna vrpca je vibrirala i sijala mutnom srebrnkasto-plavom svetlošću, dok je samo astralno telo bilo obasjano plavom bojom. Astralna figura je pogledala naokolo i onda nadole ka fizičkom telu koje je udobno ležalo na krevetu. Oči su sada bile zatvorene, disanje mirno i plitko, nije bilo pokreta, trzanja, izgledalo je da je telo potpuno opušteno na krevetu. Srebrna vrpca nije vibrirala i to je bio dokaz da nema nikakvih nelagodnosti.

Zadovoljno, astralna forma se polako i tiho podigla u vazduh, prošla kroz plafon sobe i krov iznad, napolje na noćni vazduh. Srebrna vrpca se izdužila, ali nije izgubila na debljini. Bilo je to kao da je astralna figura balon ispunjen gasom koji je privezan za kuću, odnosno fizičko telo. Astralna figura se pridigla dok nije došla na pedeset, sto, dve stotine stopa iznad krovova. Tu se zaustavila, lebdela, a onda pogledala naokolo.

Iz kuća duž ulice i onih iz okoline videle su se blede plave niti koje su predstavljale srebrne vrpce drugih ljudi. One su se izduživale sve više i više i nestajale u nekoj neograničenoj udaljenosti.

DESETA LEKCIJA

Ljudi uvek putuju noću, znali oni to ili ne, ali samo oni probrani, oni koji vežbaju, dolaze nazad s potpunom predstavom svega što su učinili.

Pomenuta astralna forma je plutala iznad krovova kuća, gledala naokolo, razmišljajući u kom pravcu da pođe. Naposljetku je odlučila da poseti veoma daleku zemlju. U trenutku odluke je krenula fantastičnom brzinom, jureći skoro brzinom misli preko zemlje, mora na kome su se dizali veliki talasi s belom penom na vrhu. U jednom trenutku svog putovanja pogledala je dole u veliki prekoskeanski brod koji je jurio preko nemirnog mora sa svim uključenim svetlima i muzikom koja se čula s paluba. Astralna forma je ubrzala, savlađujući vreme. Noć je ustupila mesto prethodnoj večeri; astralna forma je prestizala vreme, noć je ustupila mesto večeri, a ono je, zauzvrat, ustupilo mesto kasnom popodnevju. Kasno popodne je prestignuto i postalo popodne. Naposljetku je s prvim sunčevim zracima astralna forma videla ono što je došla da vidi, tu tako udaljenu i dragu zemlju s dragim ljudima. Astralna forma se blago spustila na zemlju i neopaženo pomešala s onima koji su bili u svom fizičkom telu.

Napokon je došlo do blagog povlačenja, uvrtanja Srebrne vrpce. Daleko, daleko u drugoj zemlji, fizičko telo je osetilo do- lazak dana i prizivalo svoje astralno. Astralno se nekoliko trenu- taka nije odazivalo, ali najzad nije moglo ignorisati upozorenje. Kao neki golub pismoša, gore u vazduhu se ukazala senovita forma, na trenutak potpuno nepomična, da bi zatim ubrzala pre- ko neba, zemlje, vode sve do početnog mesta putovanja. I druge vrpce su treperile, takođe, drugi ljudi su se vraćali u svoja fizička tela, ali je ova astralna forma utonula u krov i pojavila se kroz plafon iznad ispružene figure svog fizičkog. Lako, lagano, ona se spustila i namestila tačno iznad fizičkog tela. Blago, lagano, s be- skrajnom pažnjom ona se spustila i spojila s tim fizičkim telom.

Na trenutak se javio osećaj velike hladnoće, utrnulosti i težine. Nestalo je lakoće, osećaja slobode, jarkih boja iskušenih u astra- lnom telu, umesto svega toga samo hladnoća. Kao da se na toplo

T.LOBSANG RAMPA

telo oblači mokra odeća.

Fizičko telo se promeškolo i oči otvorile. Napolju su se na horizontu počeli da ukazuju prvi bleđi zraci zore. Telo se promeškolo i reklo, „Sećam se svih svojih doživljaja tokom noći.“

I vi takođe možete imati takve doživljaje, putovati u astralnom, videti one koje volite. Što su jače veze između vas i onih koje volite, to je lakše putovati. Potrebno je vežbati i vežbati. Po starim istočnjačkim pričama, u davno doba svi ljudi su mogli astralno da putuju, ali je, zbog mnogih zloupotreba, ta privilegija oduzeta. Onima koji su čistih misli i uma vežba će doneti oslobođenje od stega tela i omogućiti putovanje po želji.

Nećete to moći za pet minuta niti pet dana. Morate „zamisliti“ da to možete učiniti. Šta god da verujete da jeste, to i jeste. Šta god da verujete da možete učiniti, to i možete učiniti. Ako zaista verujete, iskreno verujete da nešto možete uraditi, onda to i možete učiniti. Verujte, verujte i s vežbom ćete putovati u astralnom.

I ponovo, nemojte se bojati jer vam u astralnom niko ne može nauditi bez obzira koliko strašno, koliko zastrašujuće vam može izgledati nešto na šta ćete, ali najverovatnije nećete, naići u donjoj astralnoj ravni. Ti niži entiteti vam ne mogu ništa ukoliko se ne bojite. Odsustvo straha obezbeđuje vašu potpunu zaštitu.

Hoćete li onda vežbati, hoćete li odlučiti gde idete? Lezite na vaš krevet, u njemu morate biti sami, naravno, i recite sebi da ćete ove noći otići na određeno mesto i videti određene stvari i, kada se probudite ujutru, sećati se svega što ste radili. Vežba je sve što je potrebno da bi se ovo ostvarilo.

JEDANAESTA LEKCIJA

Tema astralnog putovanja je, naravno, od vitalnog značaja i zato može biti korisno posvetiti ovu lekciju nekim sugestijama u vezi tog zaista fascinantnog poduhvata.

Preporučujemo da pažljivo pročitate ovu lekciju, predite je bar onoliko pomno kao i prethodne i onda odlučite koju ćete od narednih večeri posvetiti svom eksperimentu. Razmišljanjem pripremite sebe na činjenicu da ćete izabrane večeri napustiti svoje telo i ostati potpuno svesni svega što se dešava.

Kao što znate, mnogo toga zavisi od pripreme, odlučivanja unapred onoga što ćete učiniti. Drevni ljudi su koristili „bajanja," ili, drugim rečima, ponavljali mantru (vrsta molitve) koja je za svoj cilj imala potčinjavanje podsvesnog. Ponavljanjem mantre je svesno - samo deseti deo nas - bilo u mogućnosti da pošalje imperativnu naredbu podsvesnom. Vi možete upotrebiti mantru kao što je ova:

„Određenog dana ću putovati astralnim svetom i ostati potpuno svestan svega što radim i vidim. Svega toga ću se setiti kada budem ponovo u svom telu. Ovo ću učiniti bez greške."

Ovu mantru bi trebali da ponavljate tri puta, to jest, trebalo bi je izreći, a onda kada ste je izgovorili ponoviti, a kada ste je ponovili potvrditi još jednom. Mehanika svega toga može se objasniti na sledeći način: Čovek izjavi nešto, a to nije dovoljno da izazove pažnju podsvesnog, jer čovek stajno govori nešto i mi smo sigurni da podsvesno misli da je svesni deo nas vrlo brbljiv! Kada smo jednom izgovorili mantru podsvesno uopšte nije obratilo pažnju. Kada su po drugi put iste reči izgovorene, a moraju biti izgovorene potpuno istovetno, podsvesno počinje da obraća

T.LOBSANG RAMPA

pažnju. Trećom potvrdom podsvesno - kao što bi to neko mogao reći - se pita o čemu se sve tu radi i obraća punu pažnju na našu mantru, koja je onda primljena i pohranjena. Pretpostavimo da izgovorite vaše tri potvrde ujutru, onda ćete poželeti da ih izgovorite (kada ste sami, naravno) oko podne i ponovo tokom popodneva, pa još jednom pre nego što se povučete i odete na spavanje. To je kao zakucavanje eksera. Vi imate svoj ekser, počinjete da ga ukucavate u drvo, ali jedan udar nije dovoljan, morate zadavati udarce dok ekser nije u željenoj dubini. Na vrlo sličan način, potvrde zadaju udarce kojim željena izjava prodire u pažnju podsvesnog.

Ovo nije ni na kakav način nova izmišljotina, staro je kao i samo čovečanstvo, jer su drevni ljudi iz davno prošlih dana znali mnogo o mantrama i potvrđama; radi se samo o nama iz modernog doba koji smo zaboravili, ili možda postali previše cinični u odnosu na čitavu stvar. Iz tog razloga želimo snažno da vam sugerišemo koliko je važno da vaše potvrde usmeravate samo ka sebi i ne dozvolite da iko drugi zna za njih, jer, ukoliko drugi skeptični ljudi saznaju za njih, oni će vam se smeјati i verovatno izazvati senku sumnje u vama. Ono što je zaustavilo odrasle ljude da vide *duhove prirode* i imaju moć da komuniciraju telepatski sa životinjama jeste ismeјavanje i unošenje sumnje. Zapamtite to.

Moraćete da odlučite o večeri odgovarajućeg dana i, kada on stigne, morate uložiti sve napore da ostanete smireni, u miru sa sobom i svima drugima. Ovo je od vitalnog značaja. Unutar vas ne sme biti konflikta koji bi uzrokovao vaše uzbuđenje. Na primer, pretpostavimo da ste imali užarenu diskusiju s nekim tog dana. Tada ćete razmišljati o tome šta biste rekli da ste imali više vremena za razmišljanje, razmišljaćete o stvarima koje su izrečene vama i čitava vaša pažnja neće biti usmerena ka putovanju u astralnom. Ukoliko ste uznemireni ili pod stresom tog zakazanog dana, odložite vaše astralno putovanje za neki mirniji dan. Aii, uz pretpostavku da je sve mirno i da ste čitav dan razmišljali o astralnom putovanju s ugodnim iščekivanjem, baš kao da se radi o

JEDANAESTA LEKCIJA

nekom koga toliko volite a živi vrlo daleko od vas, onda idite u vašu spavaću sobu i polako se svucite, potpuno mirni i ravnomernog daha. Kada ste spremni da legnete u krevet, uverite se da je vaša odeća udobna, tj. da nije tesna oko vrata i kukova, jer, ako je to slučaj, to iritira fizičko telo i može uzrokovati trzaj u odsudnom trenutku. Pobrinite se da vam temperatura u kupa- tiuu potpuno odgovara, da nije previsoka ili previše niska. Ako u trenutku ležanja u krevetu imate malo odeće na sebi, tim bolje, jer ne želite da vas opterećuje prevelika količina materijala na vama.

Isldjučite svetlo spavaće sobe, pre čega ćete se, svakako, pobrinuti da vam neki zalutali zrak svetlosti ne prodre preko zavesa i zatreperi vam u oku u pogrešnom trenutku. Kada ste sve ovo obavili, mirno lezite.

Namestite se, opustite, potpuno relaksirajte. Nemojte zaspati ako možete, mada, ako ste uspešno ponovili vašu mantru san neće imati nikakvog uticaja jer ćete se još uvek svega sećati. Save- tujemo vam da ostanete budni ako možete, jer je zaista interesan- tan taj vaš prvi izlet iz tela.

Dok udobno ležite - najbolje na leđima - zamisiite da isteru- jete neko drugo telo iz vas, da astralnu formu u obliku nekakvog duha izgurate napolje. Možete osetiti kako se diže, nešto kao ka- da se čep diže kroz vodu, kako se izvlači iz molekula vašeg tela. Oseća se vrlo blago peckanje, a onda će nastupiti trenutak kada ono skoro potpuno prestaje. Ovde obratite pažnju jer će sada nastupiti trzaj ukoliko ne pazite i, ukoliko on bude jak, vaše astral- no telo će se s tupim treskom vratiti u fizičko.

Većina ljudi je, praktično skoro svako, imala osećaj padanja u tačnom trenutku nailaska sna. Učeni bramani su izjavili da je to ostatak iz dana kada su ljudi bili majmuni. Zapravo, ovaj osećaj padanja je uzrokovan trzajem koji dovodi do toga da novo pluta- juće astralno telo PADNE nazad u fizičko. Često će dovesti čove- ka do potpune budnosti ali šta god da je slučaj, radi se obično o naglom trzanju ili grčenju i astralno telo se vraća nazad, a da se nijedno odvojilo ni nekoliko santimetara od fizičkog.

T.LOBSANG RAMPA

Ako ste svesni da postoji mogućnost trzanja onda do njega neće doći, pa zato budite svesni poteškoća da biste ih mogli savladati. Nakon što blago peckanje prestane nemojte praviti nikakve pokrete, a onda će doći do iznenadne hladnoće, osećaja kao da vas je nešto napustilo. Možete imati utisak da je nešto tik iznad vas, kao da, grubim rečima, neko baca jastuk na vas. Nemojte se uznemiravati i, ako to bude slučaj, sledeća stvar koju ćete videti jeste da gledate u sebe nadole sa ivice kreveta ili čak možda sa plafona.

Ispitajte sebe koliko god to sabrano možete ovom prilikom, jer nikad ne vidite sebe toliko jasno kao prvi put. Gledaćete u sebe i bez sumnje iznenađeno uzviknuti kada uvidite da uopšte niste onakvi kako ste očekivali. Znamo da gledate u ogledala, ali osoba ne vidi svoj pravi odraz čak ni u najboljem ogledalu. Levo i desno je obrnuto, da navedemo samo neka iskrivljavanja. Suočavanje sa sobom ne može se uporediti ni sa čim.

Kada ste se ispitali trebalo bi da vežbate kretanje po sobi, pogledajte u orman ili fioke, primetićete koliko lako se krećete bilo gde. Ispitajte plafon, ona mesta gde inače ne možete da dosegnete. Nema sumnje da ćete naći dosta prašine na nepristupačnim mestima, a to će vam pružiti priliku da obavite korisni eksperiment; pokušajte da ostavite otisak u prašini i videćete da ne možete. Vaši prsti i šaka, baš kao i vaša ruka, prolaze kroz zid bez ikakvog osećaja.

Kada se potpuno uverite da se možete kretati po želji, pogledajte prostor između vašeg astralnog i fizičkog. Vidite li kako vaša Srebrna vrpca iskri? Ako ste ikad posetili staru kovačku radnju setiće se kako je crveno užareni metal bacao varnice kada bi ga udario kovačev čekić, ali, u ovom slučaju, umesto crvene, varnice imaju plavu ili čak žutu boju. Odmaknite se od vašeg fizičkog tela i videćete da se Srebrna vrpca izdužuje bez ikakvih napora i smanjivanja ka prečniku. Pogledajte ponovo u vaše fizičko telo a onda se uputite gde ste naumili, razmišljajući o osobi ili mestu bez ikakvog naprezanja, jednostavno mislite o osobi i mestu.

JEDANAESTA LEKCIJA

Dići ćete se kroz krov, videćete vašu kuću i vašu ulicu ispod. A onda ćete, ako je ovo vaše prvo svesno putovanje, prilično sporo nastaviti ka vašoj destinaciji. Ići ćete dovoljno sporo da biste prepoznali teren ispod vas. Kada se jednom budete navikli da svesno putujete ići ćete brzinom misli, a kada to bude slučaj onda nema nikakvih ograničenja da putujete gde god to budete želeli.

Kada ste izvežbani u astralnom putu možete da idete svugde, ne samo na ovoj Zemlji. Astralno telo ne diše tako da možete da odete u svemir, druge svetove, a to je nešto što mnogi rade. Na žalost, u današnjim uslovima, oni se ne sećaju gde *su* bili. Vi, uz vežbu, možete biti drugačiji.

Ukoliko vam je teško da se koncentrišete na osobu koju želite da posetite korisno je da imate njenu fotografiju, ali ne u ramu, jer biste mogli da se okrećete i razbijete staldo, rizikujući ranjavanje. Uzmite običnu neuramljenu fotografiju i držite je u rukama. Pre nego što isključite svetlo dobro je pogledajte i pokušajte da zadržite vizuelni utisak osobe koja je na fotografiji. To vam može olakšati stvar.

Neki ljudi ne mogu da krenu na astralno putovanje ukoliko im je udobno, ako su dobro pojeli ili im je toplo. Oni mogu krenuti na svesno putovanje samo ukoliko im je neugodno, kada im je zima ili su gladni. Činjenica, mada malo iznenađujuća, jeste da određeni ljudi namerno pojedu nešto što im ne prija i pokvare varenje! Tada mogu da se upute na astralno putovanje bez ikakvih posebnih teškoća. Pretpostavljamo da je razlog to što se astralnom telu smuči neugodnost fizičkog tela.

Na Tibetu i u Indiji postoje pustinjaci koji su okruženi zidovima, nikada ne vide svetlost dana. Hrane se možda jednom u tri dana i to taman toliko da se održi život, da se ne ugasi slabi i treperavi plamen života.

Ovi ljudi mogu sve vreme da putuju astralno i oni u toj formi idu bilo kud gde može nešto da se nauči. Oni putuju da bi mogli da razgovaraju sa onima koji imaju telepatske moći, putuju da bi možda uspeli da preokrenu stvari na dobro. Moguće je da ćete

T.LOBSANG RAMPA

tokom svojih astralnih putovanja susretati ovakve ljude i oni će se, ukoliko ste zaista srećni, zaustaviti, dati savet i reći kako da napredujete dalje.

Ponovo pročitajte ovu lekciju. Ponavljamo da su samo vežba i vera neophodni da i vi, takođe, putujete u astralnom i bar na kratko budete oslobođeni od problema ovoga sveta.

DVANAESTA LEKCIJA

Mnogo je lakše upustiti se u astralno putovanje, vidovitost i slične metafizičke potrage ukoliko ste isprva pripremili odgovarajuću osnovu. Metafizički trening zahteva vežbu, znatnu, neprestanu vežbu. Nije moguće pročitati nekoliko odštampanih instrukcija i onda se bez vežbe trenutno uputiti na veoma daleko putovanje u astralnom. Morate neprestano vežbati.

Niko ne može očekivati da bašta izraste ako seme nije posađeno u odgovarajuću podlogu. Bilo bi vrlo neuobičajeno da divna ruža izraste iz granitne stene. Otuda proizilazi da ne možete očekivati da vidovitost, niti bilo kakva okultna veština uopšte, procveta tamo gde je um zatvoren i zapečaćen, gde je um neprestano zbrka loše povezanih misli. Kasnije ćemo se obimnije baviti tišinom jer zbrka nevažnih misli i neprestana jeka radija i televizije današnjice zaista guše metafizičke talente.

Drevni mudraci su savetovali „Budi miran i znaj da sam unutar tebe.“ Mudraci su posvetili skoro čitav životni vek metafizičkom istraživanju pre nego što su preneli ijednu reč na papir. I ponovo, povukli su se u divljinu, na mesto gde nije bilo buke takozvane civilizacije, gde su bili sigurni od uznemiravanja, gde niko nije mogao da ispusti kantu ili baci flašu! Vi imate tu prednost da sve to koristite | da ne morate da provedete većinu svog života u proučavanju! tfkoliko ste ozbiljni, a pretpostavljamo da ovo ne biste ni čitali da fiiste, želećete da se pripremite i budete spremni za brzo oslobađanje duha, a to se najbolje postiže opuštenošću.

Većina ljudi ne zna šta se podrazumeva pod rečju „opuštenost.“ Oni misle da je dovoljno ispružiti se u fotelji, ali nije tako. Da biste se opustili mora vam čitavo telo postati gipko bez ikakve

T.LOBSANG RAMPA

napetosti mišića. Nema boljeg načina od studiranja mačke, kako ona u trenutku obavlja ono što je naumila. Mačka će ući, okrenuti se nekoliko puta, da bi onda legla i pretvorila se u manje ili više bezobličnu gomilu. Ona se uopšte ne brine ukoliko joj nekoliko santimetara viri noga ili ako izgleda nezgrapno; mačka je došla tu da se odmori, opusti i to je jedina stvar koja joj je na umu. Mačka može spustiti glavu i trenutno zaspati.

Verovatno svako zna da mačka može videti stvari koje ljudi ne mogu. Ovo je zato jer su mačja čula na višoj skali naše „klavijature,“ i time ima uvid u astralno sve vreme, dok put u astralnom za mačku predstavlja isto što i nama običan hod po sobi. Hajde da se, onda, ugledamo na mačku, jer ćemo imati čvrstu osnovu i moći da gradimo strukturu našeg metafizičkog znanja na zdravim i trajnim temeljima.

Da li znate kako da se opustite? Možete li bez ikakvih daljih uputstava postati gipki, biti u mogućnosti da opažate? Ovako mi to radimo; ležite u bilo koji položaj koji vam je udoban. Ukoliko želite da raširite noge ili ruke - raširite ih. Kompletna veština opuštanja je u tome da vam bude potpuno udobno. Biće mnogo bolje ako se budete opuštali u privatnosti sopstvene sobe jer mnogi ljudi, a posebno žene, ne vole da vide ikoga u onome što pogrešno zamišljaju kao nepristojan položaj. Da biste se opustili morate da zaboravite na konvencionalno držanje i, zapravo, na sve konvencije.

Zamislite da je vaše telo ostrvo koje naseljavaju vrlo mali ljudi koji uvek slušaju vaše komande. Možete misliti, ako vam se tako sviđa, da je vaše telo neki ogromni industrijski kompleks s veoma stručnim, veoma poslušnim tehničarima za raznim kontrolama i „nervnim centrima“ koji sačinjavaju vaše telo. I onda, kada želite da se opustite, recite ovim ljudima da se fabrika zatvara, da je vaša trenutna želja da vas oni napuste, da „isključe“ njihove mašine i njihove „nervne centre“ i odu na neko vreme.

Ležeći udobno, namerno zamislite mnoštvo ovih malih ljudi u vašim nožnim prstima, stopalima, kolenima - zapravo svugde.

DVANAESTA LEKCIJA

Zamislite da gledate dole u vaše telo i na sve ove male ljude koji povlače vaše mišiće i uzrokuju rad nerava. Posmatrajte ih kao da ste neka velika figura u visini, visoko na nebu, gledajte u njih a onda im se obratite putem vašeg uma. Saopštite im da napuste vaša stopala, noge, zapovedite da se udalje od vaših šaka i ruku, recite da se skupe u prostoru između vašeg pupka i kraja vašeg sternuma. Sternum, da vas podsetimo, je završetak grudne ko- sti. Ukoliko prodete prstima nadole između kostiju rebara nai- ćićete na deo od čvrstog materijala i taj deo zapravo predstavlja sternum. Prođite prstima malo dalje, sve do kraja tog dela. I tako - označeno mesto se nalazi između tačke završetka grudne kosti i pupka. Zapovedite svim ovim malim ljudima da se skupe na tom mestu, zamislite da možete da ih vidite kako rame uz rame marširaju duž vaših udova i tela, kao radnici koji napuštaju fabri- ku krajem radnog dana.

Dolaskom na naznačeno mesto oni su već napustili vaše noge i ruke, pa će ovi udovi biti bez napetosti, čak i osećaja, jer zbog ovih malih ljudi vaša mašinerija funkcioniše, oni su ti koji rade na prenosnim stanicama i nervnim centrima. Vaše ruke i noge, onda, neće biti potpuno otupele, ali će biti bez ikakvog osećaja napetosti, umora. Možemo reći skoro da „neće biti tamo.“

Sada su svi vaši mali ljudi ljudi skupljeni na označenom prostoru, kao gomila fabričkih radnika koji posećuju politički miting! U vašoj imaginaciji ih posmatrajte nekoliko trenutaka, neka ih vaš pogled obuhvati sve, a onda im čvrsto, uvereno, recite da izađu, napuste vaše telo dok im ne naložite povratak. Recite im da se udalje od vas duž srebrne vrpce. Moraju vas ostaviti na mi- ru dok vi meditirate, opuštate se.

Zamislite sebi da se Srebrna vrpca izdužuje od vašeg fizičkog tela ka velikim domenima izvan. Zamislite da je srebrna vrpca kao neki tunel, tunel podzemne železnice i zamislite sve te povratnike s radnih mesta u gradovima kao što je London, Njujork ili Moskva - zamislite ih kako svi trenutno napuštaju grad i odlaze u predgrađa, razmišljajte o punim vozovima tih radnika koji ću- tke napuštaju grad. UČINITE da ovi mali ljudi urade to - vrlo je lako

T.LOBSANG RAMPA

vežbom postići to! - a onda ćete biti sasvim lišeni tenzije, vaši nervi sasvim mirni a mišići neće više biti napeti. Samo lezite mirno, neka vam je um „u leri.“^M Nije bitno o čemu razmišljate, nije bitno čak ni ako ne mislite. Neka se to nastavi još nekoliko trenutaka dok polako, ravnomerno dišete, a onda raspustite te misli na isti način na koji ste raspustili vaše „fabričke radnike.“

Ljudi su toliko obuzeti svojim sitnim mislima da nerbaju dovoljno vremena za bitne stvari Većeg života. Ljudi su toliko obuzeti brigom o održavanju sledeće rasprodaje ili o tome koliko se besplatnih kupona za kupovinu daje ovde nedelje, o tome šta se daje na televiziji, pa tako nemaju vremena za bavljenje stvarima koje su zaista bitne. Sve ove uobičajene svakodnevne stvari potpuno su trivijalne. Da li će za pedeset godina biti bitno da su određeni ljudi određenog dana prodavali odeću ispod cene? Ali će vam za pedeset godina biti bitno kako ste napredovali sada, jer, ima - te ovo na umu, nijedan čovek ili žena nisu uspeali da sa sobom ponesu ijedan novčić na onaj svet, dok svaki čovek i žena nose u sledeći život znanje koje su stekli u ovom. To je razlog zbog kojeg su ljudi ovde, i, ako nameravate da na onu stranu prenesete vredno znanje a ne samo beskorisnu gomilu nepovezanih misli, to je stvar kojoj bi trebao da posvetite vašu potpunu pažnju. I tako - ovaj kurs vam je koristan, može uticati na čitavu vašu budućnost!

Mišljenje - rezonovanje - jeste ono što drži ljude u njihovom trenutno vrlo inferiornom položaju. Ljudi raspravljaju o svojim mislima i kažu da je to ono što ih razlikuje od životinja; i jeste - zaista jeste! Koja druga stvorenja osim ljudi bacaju atomske bombe jedna na druge? Koja druga stvorenja javno paraju utrobe ratnih zarobljenika ili im odsecaju delove tela? Može li vam na pamet pasti još neko stvorenje osim čoveka koje sakati muškarce i žene na tako spektakularni način? Ljudi, i pored njihove razmetljive superiornosti, su na mnogo načina niži od najniže zveri u divljini. To je zato što ljudi imaju pogrešne vrednosti, žude samo za novcem, materijalnim stvarima ovog svakodnevnog života. Mi pokušavamo da vas naučimo stvarima koje su nematerijalne i bitne

DVANAESTA LEKCIJA

posle ovog života!

Prebacite misli na pomisao da se opuštate, neka vam um bude prijemčiv. Ukoliko uporno vežbate, videćete da možete, kao na nekom prekidaču, isključiti beskrajne prazne misli koje vam prave zbrku i umesto toga opažati prave realnosti, stvari koje pripadaju drugoj ravni egzistencije, stvari koje su tako potpuno strane životu na Zemlji - i tako ugodno strane, takođe - da ne postoje pravi izrazi kojim bi se opisalo apstraktno. Jedino je vežba potrebna pre nego što i vi, takođe, ugledate stvari budućnosti.

Postoje određeni veliki ljudi koji mogu pasti u san za nekoliko trenutaka i kroz nekoliko minuta opet se probuditi osveženi, s inspiracijom koja sija iz očiju. To su ljudi koji po želji mogu isključiti misli i uključiti se u znanje Sfera. To i vi možete vežbom. Zaista je vrlo štetno za one koji žele duhovni razvoj da se upuste u uobičajeni, beskorisni i prazni društveni život. Koktel parti - može li se iko setiti goreg načina za provođenje vremena kada pokušavate da napredujete? Alkohol remeti nečiji pravilan sud i može čak odvesti do nižeg astralnog gde čoveka muče niži entiteti, koji uživaju da hvataju ljude u stanjima kada ne mogu čak ni jasno da razmišljaju. Njima je to vrlo zabavno. Ali zabave i uobičajeni meni sačinjen od besmislenogbrbljanja praznih umova, koji pokušavaju da prikriju tu činjecu da su im umovi prazni, jeste jadan provod za nekoga ko pokušava da napreduje. Napredovati možete jedino ukoliko se držite podalje od plitkoumnih ljudi, čija je najveća misao o tome koliko koktela mogu da popiju na nekom skupu, ili koji najviše vole da isprazno ćaskaju o tuđim problemima.

Mi verujemo u opštenje duša, verujemo da dve osobe mogu bez izgovorenih reči telepatski opštiti putem „bliskosti.“ Pomisao u jednoj izaziva odgovor u drugoj. Tako nešto, predviđanje misli drugog, zabeleženo je kod nekih parova koji zajedno žive dugo godina. Ovi stari ljudi, u pravoj ljubavi, ne upuštaju se u besmisleno brbljanje ili ćaskanje; oni zajedno sede, tiho prikupljajući poruke koje lebde od jednog mozga ka drugom. Oni su prekasno

T.LOBSANG RAMPA

naučili prednosti koje donosi tiho opštenje, a kažemo prekasno jer su oni, bukvalno, na kraju životnog puta. Možete to raditi dok ste još mladi.

Moguće je da mala grupa ljudi, ako konstruktivno razmišlja, potpuno promeni tok svetskih događaja. Nažalost, preteško je naći malu grupu ljudi koja je tako nesebična, tako lišena ego-centrizma, da može da se odrekne svojih sebičnih misli i koncentriše samo na svetsko dobro. Sada vam kažemo da ukoliko se vi i vaši prijatelji skupite i obrazujete krug, u kome svako od vas sedi potpuno opušteno i udobno, sučeljen drugima, tada možete učiniti mnogo za sebe i za druge ljude.

Potrebno je da se svakome stopala dodiruju. Svako bi trebao da ima šake u stisku. Niko ne bi trebalo da dodiruje drugog, naravno, ali bi svako trebalo da predstavlja odvojenu fizičku jedinicu. Setite se starih Jevreja, vrlo starih Jevreja; oni su vrlo dobro znali da bi, ako će se cenjkati, trebalo da otpočnu sa spojenim stopalima i spojenim šakama, jer se tako čuvaju vitalne sile tela. Stari Jevrejin je u pokušaju da se dobro pogodi uvek bolje prolazio od onog koji nije stajao u toj pozi. Nije tako stajao zbog uličike pokornosti, kao što mnogi ljudi zamišljaju, nego zato što je znao kako da sačuva i iskoristi svoje telesne sile. Kada bi postigao svoj cilj, mogao bi da raširi ruke i ustane sa raširenim nogama, nije više bilo potrebe za čuvanjem energije za „napad“, jer je u tom trenutku već predstavljao pobjednika.

Ako svako od vas iz grupe drži spojene ruke i noge, onda će svako od vas sačuvati telesnu energiju. To veoma liči na magnet kome stavite „štitnik“ preko polova da biste sačuvali magnetsku silu bez koje bi magnet predstavljao samo parče metala. Vaša grupa bi trebalo da obrazuje krug, gde svako manje ili više gleda u njegovo središte, najbolje na neku tačku na podu, jer će onda glave biti blago spuštene, a to je prirodniji i ugodniji položaj. Ne- mojte pričati, samo sedite - BEZ ikakve priče. Već ste odredili temu vašeg razmišljanja, pa dalja priča nije neophodna. Sedite tako nekoliko minuta. Postepeno će svako od vas osetiti kako se u njega

DVANAESTA LEKCIJA

uvlači veliki mir, svako od vas će osetiti kao da je preplavljen unutrašnjim svetlom. Imaćete pravo duhovno prosvetljenje i osetiti da ste „jedno sa univerzumom.“

Crkvena služnja su osmišljena sa ovim na umu. Setite se kako su rani svećenici svih crkava bili veoma dobri psihoizi i znali kako da formulišu stvari da bi dobili željeni rezultat. Zna se da niko ne može da drži gomilu ljudi u miru bez neprestanog usmeravanja, pa je zato tu muzika i usmerena misao u vidu molitve. Ako sveštenik bilo koje vrste stoji tamo gde se sve oči mogu usmeriti u njega dok izgovara određene stvari, onda je on zadobio pažnju svih ljudi u crkvi, s mislima usmerenim ka određenoj svrsi. Ovo je inferiorniji način obavljanja toga, ali je isto tako način koji je neophodan za masovnu proizvodnju među ljudima, koji inače na neki drugi način neće posvetiti energiju i vreme za veći razvoj. Ako to želite, vi i vaši prijatelji možete postići mnogo bolje rezultate sedeći ćutke u vašoj maloj grupi.

Sedite u tišini, dok svako od vas pokušava da se opusti, razmišlja o čistim stvarima ili označenom cilju. Zaboravite prošlonedeljni još neplaćen kredit u prodavnici, ne brinite za modu sledeće sezone; umesto toga, razmišljajte o povećanju vaših vibracija tako da možete da primite dobrotu, veličinu, što su stvari života koji će nastupiti.

Mi svi previše pričamo, dozvoljavamo da nam mozgovi klepeću kao mašine bez uma. Ukoliko se opustimo, ostanemo samljeniji i manje pričamo kada smo u društvu drugih, onda će nas preplaviti misli, čija je čistoća veća nego što to sad možemo zamisliti, i dići našu dušu na viši nivo. Neki od starih ljudi iz provincije koji su provodili dane potpuno sami imali su mnogo veću čistoću misli nego bilo koja osoba iz bilo kog svetskog grada. Pastiri, mada po svemu neobrazovani ljudi, imali su stepen duhovne čistoće na kojoj bi im mnogi visoki sveštenici mogli pozavideti. To je zato što su imali vremena da budu sami, da premišljaju, a kada bi se zamorili od premišljanja um bi im se ispraznio i u njega ušle veće misli iz „iznad.“

T.LOBSANG RAMPA

Zašto ne vežbati po pola sata svakog dana? Praktikuje sedenje ili opružanje i setite se da morate biti potpuno opušteni. Nek vam um bude miran. Setite se da je jedna izreka „Budi miran i znaj da sam Bog.“ Druga je „Budi miran i znaj da sam unutar te- be.“ Vežbajte na ovaj način. Budite oslobođeni od misli, briga i sumnji i videćete da ćete kroz mesec dana biti uravnoteženiji i na nekom višem nivou, da ste potpuno druga osoba.

Ne možemo završiti ovu lekciju a da još jednom ne pomene- mo zabave i besmislenu priču. U nekim privatnim školama za devojke uče da se mora „ćaskati“ da bi se bila dobra domaćica ili hostesa. Ideja je otprilike ta da gosti ni na trenutak ne bi trebalo da budu ostavljeni u tišini za slučaj da su im lične misli tako ne- vesele da ometu konačne stavove. Nasuprot tome, mi kažemo da obezbeđivanjem tišine obezbeđujejno jedan od najdragocenijih darova na ovoj planeti. To je zato što u modernom svetu nema više tišine, čuje se konstantna buka saobraćaja, aviona iznad gla- va i bezbrižno treštanje radija i televizije. Ovo može dovesti do ponovnog pada čovekovog. Vi obezbeđivanjem oaze mira, tišine i spokoja, možete učiniti mnogo za sebe i druge. Hoćete li poku- šati na jedan dan, da vidite koliko tihi možete da budete, koliko malo možete da govorite. Pričajte samo ono što je neophodno i izbegnite sve ono što je nevažno, sve ono što je besmisleno brblja- nje i ogovaranje. Ako ovo učinite svesno i namerno, na kraju da- na ćete biti pomalo šokirani koliko toga uobičajeno kažete a da zapravo uopšte nije bitno.

Mnogo smo se bavili ćaskanjem i bukom i, ako budete vežbali tišinu, videćete da smo i tu, takođe, bili u pravu.

Mnogi religiozni redovi imaju zavet ćutanja, mnogim kalude- rima i kaluđericama je naložena tišina. Ovo nije zbog nekakve kazne, oni to čine zato što samo u tišini mogu čuti glasove Veli- kog Iznad.

TRINAESTA LEKCIJA

Ko se nije, u nekom trenutku, zapitao „I<olja je svrha života na Zemlji? Je li zaista potrebno toliko trpeti i prolaziti kroz toliko teškoća?“ Zapravo, naravno da su potrebne patnje, poteškoće i ratovi. Previše držimo do zemaljskih stvari, imamo običaj da mislimo da ništa nije toliko važno kao život na Zemlji. A u stvari, na Zemlji smo tek kao glumci na pozornici, menjamo našu odeću da bi odgovarala našoj ulozi i na kraju svakog čina se povlačimo na neko vreme, da bi se vratili u sledećem činu u možda drugačijoj odeći.

Ratovi su neophodni. Bez njih bi svet uzbrzo bio prenaseljen. Ratovi su neophodni da bi bilo mogućnosti za samožrtvovanje i da bi se čovek u službi drugih uzdigao iznad ograničenja sopstvenog tela. Gledamo u ovaj zemaljski život kao da je to jedina stvar koja je bitna. A zapravo je to stvar koja je najmanje važna.

Kada smo u duhu, mi smo neuništivi. Imuni na poteškoće i bolesti. I tako, duh koji treba da stekne iskustvo motiviše telo od krvi i mesa, gomilu oživljene protoplazme - da bi lekcije mogle biti naučene. Na zemlji je telo marioneta koja se trza i cima po naređenju vantelesnog koje, preko Srebrne vrpce, šalje i prima poruke.

Pogledajmo bar na trenutak stvari na jedan drugačiji način, hoćemo li? Osoba koja dolazi na Zemlju po možda prvi put je bespomoćno stvorenje, nešto kao beba, tako da nije u mogućnosti da planira za sebe. Samim tim, drugi ljudi to moraju da učine za nju. Sada se ne bavimo onima koji su nerazvijeni jer, ako proučavate ovaj kurs, to pokazuje da ste dostigli etapu razvoja u kojoj

T.LOBSANG RAMPA

ste više ili manje sposobni da isplanirate šta ćete učiti. Hajde da vidimo kako izgleda scena pre nego što neko dođe na Zemlju.

Osoba - biće vratilo se vantelesnom u astralnim ravnima, vratilo se iz života na zemlji. Biće je videlo sve greške, sve nedostatke takvog života i odlučiće, možda samo, možda u društvu drugih, da određene lekcije nije naučilo i da ih mora ponoviti. Nakon što su planovi napravljeni biće će sići u telo još jednom. Napraviće se potraga za roditeljima koji imaju odgovarajuće uslove. To jest, ako osoba treba da bude naviknuta na rukovanje novcem, ona će se roditi kod bogatih roditelja, ili, ako osoba treba da se digna sa „dna,“ onda će se roditi kod roditelja koji imaju zaista loše uslove života. Možda će čak morati da bude rođena kao bogalj ili slepa, sve zavisi od toga šta treba da bude naučeno.

Čovek na Zemlji je kao dete u učionici, razmišljajte o tome tako - dete u učionici pored mnogo druge dece. Iz nekog razloga ovo pomenuto dete ne prolazi najbolje u školi, ne ovladava lekcijama i tako na kraju školske godine prolazi veoma slabo na kontrolnim testovima. Učitelji odlučuju na osnovu njegovog opšteg stava i uspeha tokom godine, kao i opšte zbrke koje je napravilo na kontrolnim testovima da nije spreman da veći stepen. I tako, dete odlazi na raspust krajem školske godine s neveselim osećanjem da će početkom nove školske godine ponovo biti u istom razredu!

Nastavkom školskih aktivnosti dete koje nije savladalo lekcije dobija novu šansu. Deca koja su marljivo učila idu u novi razred i sada učitelji postupaju s njima s više pažnje, jer, oni su ti koji su ovladali lekcijama i napredovali. Onaj koji je zaostao oseća zbunjenost zbog novog okruženja i pokušava da se postavi iznad novih učenika, da im dokaže da nije prošao u viši razred zato što to nije hteo. Ako ni na kraju ove školske godine ne pokaže znake napretka, onda je najverovatnije da će učitelji održati sednicu i tada možda čak odlučiti da je dečko slabije inteligencije i preporučiti da se premesti u školu drugog tipa.

Ukoliko deca u školi dobro napreduju, u jednom trenutku će

TRINAESTA LEKCIJA

morati da odluče čime će se baviti u kasnijem životu. Hoće li biti doktori, advokati, stolari ili vozači autobusa? Štagod da je u pitanju, moraće da prođu kroz neophodnu nastavu. Budući doktor će morati da uči drugačije stvari od budućeg vozača autobusa, pa se u dogovoru s učiteljima kreira odgovarajuća nastava.

Tako je i u duhovnom svetu; pre nego što se čovek rodi, zapravo, nekoliko meseci pre toga, negde u svetu duha se održava sednica. Onaj koji će ući u ljudsko telo se konsultuje sa savetnicima naboljem načinu na koji se određene lekcije mogu naučiti, baš kao što bi to neki učenik na Zemlji učinio. Duhovni savetnici su u mogućnosti da kažu učeniku koji će stupiti u školu sveta čiji će sin ili ćerka postati! Konsultovaće se o tome šta treba naučiti i kroz kakve teškoće treba proći jer, tužna je činjenica, da teškoće mnogo brže i trajnije uče čoveka nego blagost. Vredno je takođe napomenuti da to što je osoba trenutno na niskom nivou uopšte ne znači da se nisko rangira u duhovnom svetu. Često će osoba biti u ropskoj poziciji u određenom životu da bi se određene lekcije mogle naučiti, da bi u narednom mogla postati zaista visoko biće.

Tužna je istina da se na Zemlji o osobi sudi po količini novca, po tome ko su njegovi roditelji, a to je, naravno, tragičan apsurd. To je isto kao kada biste o školarcu sudili po količini novca koju njegov otac ima, a ne po njegovom napretku. Ponavljamo da niko do sada nije uspeo da preko barijere smrti ponese sa sobom ni jedan novčić, ali da se sa sobom nosi sve znanje i iskustvo. I tako, oni koji veruju da će zbog toga što imaju milion ili više dobiti mesto u prvom redu raja, biće veoma neugodno iznenađeni. Novac, pozicija, rasa ili boja uopšte nisu važne; jedina stvar koja se računa je stepen duhovnosti!

Aii da se vratimo našoj duši koja treba da uđe u novu inkarnaciju; kada se pronađu odgovarajući roditelji, u određenom trenutku će duh ući u formirajuće telo nerođenog deteta i prilikom toga će doći do potpunog brisanja svesnog sećanja na život pre ulaska. Naravno da bi bilo užasno ako bi beba imala uspomene na prethodne roditelje s kojima je imala vrlo prisran odnos! Bilo bi

T.LOBSANG RAMPA

tragično i bolno ukoliko bi se beba mogla setiti da je u prethodnom životu bila veliki kralj, a sada je siromašnija od najsiromašnijega! Iz tog razloga, pored mnogih drugih, čin je milosrda da se prosečna osoba ne može setiti svog prethodnog života, ali da se nakon prolaska kroz zadati život i ponovnog povratka u duhovni svet svega - SVEGA - seća.

Većina ljudi se čvrsto drži stare zapovesti „Poštuj oca svojega i majku svoju.“ Mada je ovo zaista vrlo pohvalan osećaj, mora se razjasniti da mnogi mnogi ljudi sa Zemlje neće nikad više videti svog oca ili majku kada uđu u duhovni svet! U staro doba bilo je zaista neophodno da svećenici čine sve što je moguće da zadobiju saradnju s roditeljima, tako da mladi ljudi i žene ne napuštaju plemena, jer je bogatstvo plemena u to doba počivalo na mladim ljudima. Što je brojnije bilo pleme, to je lakše moglo nadvladati manje pleme. Zato su sveštenici podsticali decu da slušaju svoje roditelje, koji su zauzvrat slušali sveštenike.

Hajde da izjavimo potpuno jasno da se zaista slažemo da roditelje treba „poštovati“ ako to zasluže. Takođe tvrdimo da ukoliko je roditelj previše dominantan i nadmen, surov ili tiranski nastrojen, da je onda je prezrivo odbacio sva prava da bude „poštovan.“ Nema zaista nikakve potrebe za ropskom poslušnošću koju neka „deca“ pružaju svojim roditeljima. Neka „deca“ su odrasla i u braku, možda poživela i polovinu veka, pa se opet tresu od straha i zebnje na pomen imena roditelja. Često to vodi do neuroza, pa se umesto naložene ljubavi često rađa strah i jedva prikrivena mržnja. Pa ipak se ova „deca“ - s možda i pedeset i više godina - osećaju krivim jer su odgojeni uz verovanje „Poštuj oca svojega i majku svoju“.

Za one koje važi ovakav slučaj, da su nesrećni s roditeljima, želimo potpuno jasno i nedvosmisleno naglasiti da neće više imati prilike da ih vide u duhovnom svetu. U duhovnom svetu postoji zakon harmonije i potpuno je nemoguće da sretnete nekoga s

TRINAESTA LEKCIJA

kim ste nesrodna duša. Isto tako, ukoliko ste s partnerom u bra-ku iz računa, a koji se bojite da prekinete zbog brige šta bi komši-je mogle da kažu, takođe više nikad nećete videti svog partnera u duhovnom svetu, ukoliko se on ili ona ne promene toliko drasti-čno (ili ako se VI ne promenite!) da postanete oboje srodni.

Moramo ponoviti, tako da ne postoji mogućnost za pogrešno tumačenje: Ako vi i vaši roditelji niste srodni, ako se ne slažete i ne odgovarate jedni drugima, onda ih nećete sresti ni na jednoj drugoj ravni postojanja. Isto se odnosi na rođake i bračne dru- gove. Moraju biti potpuno srodni i u harmoniji pre nego što se mogu sresti ponovo. Jedan od razloga zbog kojeg duše treba da imaju fizičko telo jeste da mogu naučiti lekcije, jer se samo pu- tem fizičkog tela dva suprotstavljena entiteta mogu dovesti u ko- ntakt, tako da mogu pokušati da izgude „grube ivice“ i dođu do uzajamnog razumevanja.

Kasnije, u jednoj drugoj lekciji, bavićemo se problemom Bo- ga ili bogova i različitim vidovima religioznih ubedenja. Ljudi pogrešno misle da predstavljaju najviši stepen egzistencije. To je potpuno netačno, i opet, to predstavlja ideju koju gaje organi- zovane religije. Religija uči da je čovek sačinjen po liku Boga pa iz toga proizilazi da nema ničega višeg od Čoveka! Zapravo, u drugim svetovima postoje vrlo visoki oblici života. Bog nije do- broćudni stari gospodin koji blago gleda na nas preko stranica neke knjige. Bog je vrlo realna stvar, živi duh koji nas sve vodi, ali ne neophodno na način kojem su nas učili.

Konačno, zapitajte se u ovoj lekciji kakav je vaš odnos s rodi- teljima, partnerom, ili rođacima. Jeste li srećni sa njima? feste li, zaista? Ili živite odvojeno? Možete li zamisliti da živite s bilo ko- jim od ovih ljudi do kraja vašeg života? Setite se boravka u školi, s vama u razredu je bilo mnogo ljudi, tu su bili učitelji. Morali ste da poštujuete učitelje, ali oni nisu stalni deo vašeg života, predsta- vljali su samo privremenu meru, ljude određene da nadgledaju vaše obrazovanje. Vaši roditelji su takođe ljudi koje ste odabrali - s dozvolom u duhovnom svetu - da obezbede i nadgledaju vaš

T.LOBSANG RAMPA

razvoj. Ako ljudi iskreno vole svoje roditelje, ne samo zato što im neko religiozno učenje nalaže tako, onda će oni zaista imati pravo zadovoljstvo saznanja da će ih sasvim sigurno sresti na „drugoj strani“. Uslovi koji će vladati na drugoj strani biće onakvi kakvim ih stvorite na Zemlji.

ČETRNAESTA LEKCIJA

Svi mi čeznemo da se sve obavi za nas, da nam se sve da. Verovatno će svako od nas priznati da se molio za pomoć! Naravno, u ljudskoj prirodi je da se želi pomoć drugih. Čovek se oseća nesigurno kada je sam i želi da pred sobom ima sliku „Boga-oca“ ili „Majke“ da bi se osetio sigurnim, imao osećaj kao da je pripadnik velike porodice. Ali, da bi neko dobio, prvo mora da pruži. Ne možete primiti dok niste dali, jer sam čin davanja - stav otvara - nja uma - čini mogućim da obratite pažnju na one koji su voljni da daju ono što želite da dobijete!

Kada kažemo „dati“ ne mislimo neophodno na novac, mada je uobičajeno davati ga i on predstavlja nešto što većina ljudi želi iznad svega. Novac trenutno predstavlja sigurnost od nemaštine, ublažuje strah od gladovanja, slobodu od zebnje da će vas posetiti uterivač dugova! Novac može biti dat i mora biti dat pod određenim okolnostima, ali „dati“ takođe znači dati od sebe, biti spreman da se pruži usluga drugima. Možemo, a i moramo, dati novac, dobra, usluge ili duhovnu utehu onima kojima su potrebni. I ponovo, ne možemo dobiti a da nismo pružili.

Imam mnogo pogrešnog tumačenja reči kao što su „dati“, „milostinja“ i ostalih pojmova koji su povezani s takozvanim „milorđem“ u zapadnom svetu. Izgleda da ljudi misle da ima nešto sramno, nešto degradirajuće u tome da se traži pomoć od drugih. Ali to definitivno nije slučaj. Novac je tek pogodnost koja nam je data dok boravimo na Zemlji, pogodnost sa kojom možemo da kupimo sreću i samonapredovanje pomaganjem drugih umesto da ga beskorisno zgrćemo u nekom sefu.

T.LOBSANG RAMPA

Ovako je, nažalost, u svetu trgovine gde se čovek meri po količini novca koji ima u banci i po tome koliko se razmeće time. Razmetljivo obučeni čovek ili žena koji daju samo na sopstveno zadovoljstvo - da izgrade lažnu fasadu - nisu ni duhovni ni darežljivi, oni su ljudi koji troše bez pomisli davanja, oni sebično troše za zadovoljenje sopstvenog ega. U zapadnom svetu se o čoveku sudi po tome koliko dobro je njegova žena obučena, kakva kola vozi, kakvu kuću ima, pripada li ovom ili onom klubu. Tada on mora biti neko i nešto jer pripada TOM klubu! Iznova, ovo je svet pogrešnih vrednosti, jer - hajde to beskraino da ponavljamo da bi doprlo do vaše podsvesti - nijedan čovek ili žena nisu do sada uspeli da ponesu sa sobom ni jedan novčić ili iglu, pa čak ni izgorelu šibicu preko reke Smrti; sve ono što možemo poneti je ono što je sadržano u našem znanju, što je kompletna suma naših iskustava, dobrih i loših, darežljivih i sebičnih, a koji će biti destilovani tako da ostane samo njihova suština. I čovek koji je na Zemlji živeo samo za sebe, bez obzira što je možda bio milioner, na „drugoj strani“ će biti duhovni bankrot.

Na Istoku je potpuno uobičajena slika da domaćica koja zavšetkom dana dođe kući zatekne kraj vrata sveštenika s njegovom činijom za priloge. Ovo je toliko deo života na Istoku da se svaka domaćica pobrinula - bez obzira koliko siromašna bila - da ima hrane za siromašnog sveštenika koji zavisi od njene darežljivosti. To se čak smatra za počast, da sveštenik iz neke kuće traži hranu. Ali, nasuprot popularnom verovanju na Zapadu, on nije parazit ili prosjak, lenj čovek koji se boji posla pa zato živi na grbači drugih. Znate li kako to izgleda, te večernje scene na Istoku?

Pretpostavimo da gledamo na istok, na neku zemlju kao što je Indija, gde je običaj da se daje sveštenicima sasvim rašren, baš kao što je to bio slučaj u Kini i na Tibetu pre nego što su komunisti uzeli vlast. Dakle, posmatramo selo u Indiji. Padaju večernje senke i izdužuju se po zemlji. Svetla dobijaju plavo-ljubičastu nijansu, lišće baobaba blago treperi pri noćnim vetrovima koji

ČETRNAESTA LEKCIJA

dolaze sa Himalaja. Polako, niz prašnjavi put nailazi sveštenik u pocepanoj odori, noseći sa sobom sve što poseduje na ovom sve-tu. Ima svoju odoru, sandale na nogama, u ruci drži brojanicu. Preko ramena mu je prebačeno ćebe koje mu služi kao krevet. Sve ostalo što poseduje je ušuškano u njegovu odoru. U desnoj ruci ima štap, ne da bi se odbranio od ljudi ili životinja, već da bi gurnuo u stranu žbunje i granje koje mu preprečuju put; kori- sti ga, takođe, da proverí dubinu reke pre nego što pokuša da je pređe.

Prilazi kući i, dok to radi, traga po odori da bi izvadio svoj iznošenu, sjajnu činiju od drveta. Dok prilazi, vrata se iznenada otvaraju i izlazi žena koja s poštovanjem drži tanjir s hranom. Skromno je spustila pogled - ne gledajući u sveštenika - jer bi to predstavljalo drskost, gleda dole da bi pokazala skromnost, stidljivost i dobar glas. Sveštenik joj prilazi i drži svoju činiju obe- ma rukama. Naravno, na Istoku se činija ili čaša uvek drži s obe ruke jer bi držanje u samo jednoj ruci „pokazalo nepoštovanje“ prema hrani koja je dragocena. Tako sveštenik drži činiju čvrsto s obe ruke. Žena stavlja obilnu količinu hrane, a onda se okreće, bez ijedne izgovorene reči, ijednog pogleda, jer, nahraniti svešte- nika je čast, ne teret, nahraniti sveštenika je otplatiti mali deo duga koji svi obični ljudi osećaju prema onima koji su u svetim redovima.

Žena iz kuće oseća da je njoj i njenoj kući odata počast time što je on, sveti čovek, odabrao njena vrata, da je odatu priznanje njenom kuvanju, pita se da li je možda neki drugi sveštenik po- hvalio hranu koju je obezbedila i to dovelo drugog sveštenika do njenih vrata. Žene iz drugih kuća možda zavidno gledaju iza zavesa, pitajući se zašto one nisu odabrane za sveštenikovu po- setu.

Napunjene činije, sveštenik se polako okreće i, još uvek držeći činiju s obe ruke, kreće putem ka zaklonu nekog drveta. Tu će sedeti, kao što je sedeo skoro čitav dan i onda pojesti večeru, jedi- ni obrok tokom dana. Sveštenici se ne prejedaju, žive skromno i jedu tek toliko da održe snagu i zdravlje. Previše hrane zatvara duhovni razvoj, previše bogata ili pržena hrana ugrožava zdra- vlje i ako

T.LOBSANG RAMPA

neko želi duhovni razvoj, onda bi trebao da živi kao što sveštenici žive, da jede dovoljno ali ne više od toga, da ne jede prebogatu hranu jer se time um zasiti a duh zatočava u glinenu posudu.

Treba se objasniti da sveštenik koji je dobio ovu hranu ne mora osećati pretranu zahvalnost. Oduvek se na Istoku javlja *način života*; sveštenik je nahranjen po pravu, on nije prosjak, teret, nije lenj čovek ili parazit.

Tokom dana, pre večere, sveštenik je sedeo satima ispod drveća, dostupan svima koji prođu, svima kojima su potrebne njegove usluge. Oni kojima je potrebna duhovna uteha će mu prići, kao i oni koji imaju bolesne rođake, pa čak i oni kojima treba hitno napisati pismo. Neki, takođe, prilaze svešteniku da bi čuli ima li on vesti o dragim ljudima iz udaljenih mesta, jer je sveštenik uvek u pokretu od mesta do mesta, od grada do grada, prolazi kroz predele od jedne granice do druge. I sveštenik pruža usluge besplatno, bez obzira šta je zatraženo i koliko je vremena potrebno za to. On je sveti i učeni čovek; on zna da mnogi od seljana kojima su potrebne njegove usluge ne mogu da mu plate jer su previše siromašni. Otuda je pravedno da on nema vremena niti prava fizički da radi i zaradi za život. Tako postaje dužnost, privilegija i čast da mu oni kojima je pomogao daju male količine hrane koja mu je potrebna da bi održao dušu i telo na okupu.

Posle obroka sveštenik će se odmoriti nakratko i onda, nakon što se podigao na noge i očistio svoju činiju finim peskom, dići štap i krenuti dalje u noć, često pod briljantnim svetlom tro- pskog meseca. Sveštenik putuje daleko i brzo, a spava malo. On je čovek koga poštuju u svim budističkim zemljama. Mi bi, tako- de, trebalo da budemo voljni da damo da bismo dobili. U davno doba je postojao božanski zakon da svi ljudi daju desetinu svojih dobara da bi moglo biti učinjeno dobro. Ova „desetina" je postala poznata kao „desetak" i ubrzo postala sastavni deo života. U

Engleskoj, na primer, crkva je mogla da nametne desetak na čitavo vlasništvo, na sve što je neka osoba posedovala. Ovaj novac je bio namenjen održavanju crkve i za životne troškove. Intere-

ČETRNAESTA LEKCIJA

santno je napomenuti da je pre nekih deset godina u Engleskoj bio čitav niz pravnih slučajeva kada su vlasnici zgrada napravili veliku pometnju u sudovima širom zemlje, želeći da stave van snage desetke nametnute od crkve. Vlasnici zgrada su se žalili da ih upropašćuje to što moraju da daju desetinu svojih prihoda. Zapravo, njih je uništavalo to što nisu dobrovoljno davali, jer, ako neko ne daje svojevolutno, onda je bolje da ništa ni ne daje.

Današnji standardi se poprilično razlikuju od tadašnjih. Ljudi više ne žive od desetka niti ga plaćaju i to je šteta. Od suštinskog značaja je da onaj koji želi duhovno da napreduje daje „desetak“ za dobro drugih - a to „za dobro drugih“ donosi puno dobrog upravo vama. Ukratko, možemo napredovati i dobiti pomoć sa- mo ako je pružamo drugima.

Svesni smo da postoji veliki broj vrlo tvrdokornih biznismena za koje se može reći da ne naginju duhovnom, ali koji voljno daju desetinu svog prihoda za dobro drugih - i, još više, za sopstveno dobro. Oni to čine ne zato što su religiozni, čine to zato što su ih tvrdo poslovno iskustvo i činjenice iz poslovnih knjiga naučili da ako „bace hleb niz reku“ on im se vraća u hiljadu puta većoj količini!

Kreditori - koji se u nekim delovima sveta zovu „finansijske korporacije“ - ne pamte se po duhovnosti ili darežljivosti. Nama izgleda da ako samo jedan od ove kreditorsko-finansijske gospo- de ima dovoljno vere u „desetak,“ onda u toj šemi mora biti nečeg zaista profitabilnog, a znamo da mnogo tvrdokornih biznismena čini upravo to.

Okultni zakoni utiču na neduhovno baš kao i na duhovno. Nije bitno da li neka osoba mnogo proučava i čita duhovne knji- ge, to je uopšte n^a čini duhovnom. Ona jednostavno može živeti u iluziji da je takva. Materija koju čita može jednostavno proći kroz glavu i nestati u vazduhu, a da nije ni jednom dodirnula mo- ždane ćelije pamćenja, pa opet će ova osoba misliti o sebi kao o „velikoj duši“ i zaista verovati da napreduje. Zapravo, radi se obi- čno o vrlo samozadovoljnim osobama koje nisu spremne da po- mogu

T.LOBSANG RAMPA

drugima, bez obzira što bi i sebi tako mnogo pomogle.

Ponavljamo da je pomaganje drugima ispravno, odgovarajuće i korisno. Igrom slučaja, to vrlo pomaže i osobi koja daje!

Desetak, kao što smo rekli, znači desetinu. To takođe označava *način života*, jer ako neko daje onda i dobija. Dok ovo pišem, imam na umu osobu koja je pružila mnogo pomoći; mnogo pomoći koja je zahtevala novac, vreme i specijalizovano znanje. Čim bi jedna nevolja bivala rešena, pojavljivale su se druge, kao jato čvoraka na novozasejanom polju. Rekli smo joj: „Morate da-ti da biste dobili.“ Osoba je bila vrlo uvređena i rekla da je bila veoma velikodušna i učinila sve da bi pomogla drugima, što mogu potvrditi i lokalne novine. Naš argument je taj da ako osoba želi da o njenim 'dobrim delima' izveštavaju novine, onda ona ne daje na pravi način.

Postoje mnogi načini davanja. Možemo, pored davanja jedne desetine naših prihoda u dobre svrhe, pomoći drugima u njihovim duhovnim potrebama ili neophodnom utehom kada im naiđe zlo doba. Dajući drugima dajemo sebi. Baš kao što neki biznis treba da ima dobar obrt da bi prosperirao, tako i mi moramo da imamo dobar obrt davanja da bi mogli dobiti.

Moramo davati da bismo pomogli drugima, moramo davati da bi nam se moglo pomoći.

Beskorisno je moliti da vam se da nešto ukoliko prvo ne pokažete da ste toga vredni time što ćete davati onima kojima je potrebno. Činite to, odlučite koliko možete da date, šta možete i kako, pa, kada ste uvideli sve to, pokušajte na tri meseca. Videćete da ćete na kraju tog roka biti punog džepa duhovno ili finansijski, ili oboje.

Hoćete li proučavati ovo, iznova i iznova, uz misao „dajte da biste dobiili“ i „baci hleb niz reku“?

PETNAESTA LEKCIJA

Stari je običaj širom sveta čuvati „voljeno blago“ na tavanu - „blago“ koje neko čuva zbog „starih dobrih vremena“ Često će te stvari ležati na tavanu napola zaboravljene sve dok - najverovatnije u potrazi za nečim drugim - čovek ne krene uz obično nezgodne stepenice i počne da traži u prašnjavoj, ustajaloj i paučinom prekrivenoj polutami.

Tu je stara lutka za krojenje koja neodoljivo podseća na protok vremena, jer odelo načinjeno na njoj sada svakako ne bi odgovaralo! Tu bi mogao biti pun sanduk starih pisama. Čime su povezana - plavom trakom? Ili ružičastom? Dok čovek sve to pregleda, nailazi na stvari koje je skoro potpuno zaboravio, stvari koje oživljavaju ugodne, pa čak i neugodne uspomene.

Da li VI često krstarite po svom tavanu? Vredi ga često posećivati jer su u njemu pohranjene mnoge korisne stvari koje će prizvati sećanja; stvari koje će poboljšati nečije opšte znanje. Problemi iz tih prošlih dana s kojima smo onda bili su suočeni možda počišćeni u stranu uz pomoć novostečenog znanja; stečenim iskustvima - naučenim lekcijama - tokom godina.

Ali, u ovoj lekciji nećemo od vas tražiti da idete na SVOJ tavan; predložićemo vam da pođete s nama, sledite nas uz vijugave drvene stepenice sa starim rukohvatom sa strane, idete uz škripave drvene stepenice za koje mislite da će pući svaki čas, ali se to nikad ne dešava. Pođite s nama na NAŠ tavan, razgledajte naokolo, jer će se ova i sledeća lekcija nalaziti u prostorijama našeg „tavana“. Na njemu imamo svakojake deliće informacija koje će vam biti od nesumnjive koristi i vrednosti. Zato razmišljajte o našem tavanu, nastavite sa čitanjem i vidite koliko ovoga se odnosi na vas, koliko od toga rasteruje male sumnje, male nesigurnosti koje su vam možda morile misli.

T.LOBSANG RAMPA

Mnogo smo razgledali dok smo pripremali ovu lekciju, zavrivali u razne uglove, osporivši nekoliko teorija i podižući puno prašine! Koncentrisali smo se na ljude koji se previše koncentrišu. Može se previše raditi, znate. Potpuno smo svesni stare izreke: „Rad još uvek nikog nije ubio“, ali tvrdimo da ako se neko previše koncentriše, onda putuje unazad. Često dobijamo pisma od studenata koji kažu: Ali, pokušavam naporno, koncentrišem se i koncentrišem a sve što dobijem je glavobolja. Nije mi se javio nijedan od fenomena koje ste spomenuli!" Da, to je malo „blago“ pa možemo da se zaustavimo i ispitamo ga: - Čovek može često preterano pokušavati. To je ljudska posebnost ili, što je verovatno tačnije, mana ljudskog mozga da ako neko nešto previše pokušava ne pravi nikakav napredak, zapravo, preteranim pokušavanjem čovek izaziva ono što se jedino može nazvati „negativnim fidbe- kom“. Mi svi poznajemo nekog neinteresantnog tipa koji bez prestanka nešto pokušava i pokušava, u daleko većoj meri nego što bi to iko, a nikad nigde ne stiže, uvek je zbunjen i nesiguran. Da ponovimo, kada prenapregnemo mozak mi proizvodimo višak elektriciteta koji zapravo koči dalje misli!

Vi možda niste inženjer elektronike, ali ako bi elektronika i elektricitet bili korišćeni u proučavanju ljudskog mozga, onda bi ta proučavanja bila veoma olakšana. Ljudski mozak ima mnogo zajedničkog s elektronikom. Znate li, na primer, kako funkcioniše najobičnija radijska cev? Tu je vlakno koje se zagreva putem baterije ili preko kabla. Ovo vlakno, kada se zagreje, odaje elektrone na potpuno neorganizovan način. Elektroni se šire na sve strane, kao razuzdana gomila posle fudbalskog meča. Ako bi se ovim elektronima dozvolilo da lutaju bez ikakve kontrole, bili bi potpuno beskorisni u radiju ili elektronicu. U cevi imamo omotač od stakla. Vlakno je u omotaču i dok se zagreva elektroni se šire na sve strane. Mi želimo da se ti elektroni skupe na onom što je poznato kao „ploča“ i nalazi se u velikoj blizini vlakna. Kako stvari stoje, kada bi postojalo samo vlakno i ploča, proces skopljanja elektrona bi bio previše neorganizovan i nekontrolisan, dolazilo bi

PETANESTA LEKCIJA

do stalne distorzije radio programa ili bilo kakvog pri- jema. Inženjeri su otkrili da ako postavite ono što su oni nazvali „rešetka“ između vlakna i ploče i negativno je naelektrisu, onda mogu da kontrolišu tok elektrona između vlakna i ploče. I tako se ova rešetka, koja to zaista i jeste - često se radi o mreži od žica - ponaša kao nešto je poznato pod nazivom „mrežni pre- dnapon“. Ukoliko neko doda previše mrežnog prednapona, onda elektroni neće teći od vlakna ka ploči, sve ih odbija mrežna reše- tka. Menjanjem mrežnog prednapona na odgovarajuću vrednost dobija se željena kontrola.

Ali, vratimo se mozgu pre nego što se umorite od radija! Ka- da se previše koncentrišemo, kada zaista „napregnemo mozak“ zbog nekog problema, mi dodajemo „previše negativnog mre- žnog prednapona“ koji za posledicu ima potpuno kočenje misli. Tako moramo pokušati da se ne naprežemo previše, moramo biti pažljivi i sve vreme imati na umu staru kinesku izreku „pa- žljivo, obazrivo, uhvatićeš majmuna“. Moramo se koncentrisati na takav način da to ne izmori mozak. Radite samo ono što je u vašoj ihogučnosti, krenite „sredinom puta“.

Sredina puta je istočnjački *način života*. To znači da ne mora- te da budete previše loši, ali s druge strane ne morate da budete ni previše dobri, treba da ste negde u sredini. Ako ste previše loši, uhvatiće vas policija, a ako ste previše dobri onda ćete biti dežurna cepidlaka ili nećete moći da ostanete na Zemlji, jer, či- njenica je da čak i *veliki entiteti* koji dolaze na ovaj naš tužni svet moraju da imaju neki oblik nesavršenstva, neku manu u karakte- ru, pa nisu savršeni dok su na Zemlji, jer ništa savršeno ne može opstati na ovom nesavršenom svetu.

Da ponovimo, nemojte se previše naprezati, probajte to da obavite prirodno, u okviru vaših mogućnosti. Ne morate ropski da slušate sve ono što vam drugi kažu. Upotrebite vaš zdrav ra- zum, prihvatite stavr ili tvrdnju koja vam odgovara. Mi možemo reći „Ovo je crvena tkanina“, ali, vi je možete videti drugačije, va- ma ona može biti ružičasta, narandžasta ili čak blago ljubičasta, što

T.LOBSANG RAMPA

zavisi od uslova pri kojima ste videli tu tkaninu; vaše osvetlje- nje može biti različito od našeg, vaše viđenje drugačije od našeg. Zato se nemojte previše truditi, ropski se držati ma čega. Upotre- bite zdrav razum, upotrebite sredinu puta, sredina puta je vrlo korisna stvar!

Pokušajte da se držite sredine puta, to je tolerantan način na koji ćete poštovati prava drugih i zauzvrat zadobiti poštovanje vaših prava. Na Istoku sveštenici i ostali vežbaju džudo i ostale oblike rvanja, ne zato što su pomenuti sveštenici ratoborni, ne- go zato što se učenjem džuda i ostalih oblika borbe čovek uči samokontroli, suzdržavanju i, iznad svega, kako da odstupi da bi pobedio. Uzmite na primer džudo; u njemu čovek ne koristi ličnu snagu da bi pobedio, on koristi protivnikovu da bi ga po- razio. Čak i vrlo mala žena koja poznaje džudo može poraziti ogromnog grubijana koji ga ne zna. Što je jači čovek, što žešće da napada, to ga je lakše poraziti jer mu njegova sopstvena snaga uzrokuje jači pad.

Iskoristimo džudo ili snagu protivnika da bismo nadvladali na- še probleme. Nemojte se izmarati, razmišljajte o problemu koji vas muči, nemojte ga izbegavati kao što to mnogi ljudi čine. Mno- gi ljudi se boje da sagledaju problem, oni kruže oko njega kao ma- čka oko vruće kaše, ali nikada ne uspejaju ništa. Bez obzira koli- ko neprijatna tema bila, bez obzira koliku krivicu osećali, bacite se odmah na srž problema, vidite šta vas plaši, uznemirava. A onda, kada ste raspravili sa sobom svaki aspekt problema PRE- SPAVAJTE S NJIM! Ako „prespavate problem" on će biti prosle- đen vantelesnom koje ima mnogo veće razumevanje nego vi, jer je vantelesno zaista veliki entitet u poređenju s ljudskim telom. Kada vaše vantelesno, ili čak podsvest, mogu ispitati problem i doći do rešenja, često ga mogu proslediti u vaše svesno, vaše se- ćanje, tako da, kada se probudite, možete iznenađeno uzviknuti da sada imate odgovor na ono što vas je mučilo i da vam to ubu- duće više neće predstavljati problem.

Dopada li vam se naš tavan? Hajde da predemo na drugo malo

PETANESTA LEKCIJA

„blago“ koje leži pored, skupljajući prašinu. Vreme je da ga pogledamo, malo ga provetrimo i dozvolimo da ga još jednom obasja svetlo dana. Šta je u ovom paketu? Otvorimo ga i vidimo!

Danas previše ljudi misli kako biti zaista dobar ustvari znači biti zaista jadan. Oni vrlo pogrešno misle da čovek mora da bude sumornog, tužnog lica ukoliko je „religiozan“. Takvi ljudi se možda boje da se osmehnu, ne zato što bi im zbog toga naprslo lice, nego bi im mogla - a to je mnogo gore - pući fasada na tankom religioznom ubedenju! Svi mi poznajemo nekog smrknutog starca koji se skoro boji nasmejati ili zazire da se uopšte upusti u životna zadovoljstva kako se zbog tog jednog iskoraka ne bi pržio u paklu!

Religija, prava religija je ugodna stvar. Ona nam obećava život van ove planete, obećava nagradu za sve ono čemu smo težili, obećava da nema smrti, ničega za brigu ili strah. Kod mnogih ljudi je ukorenjen strah od smrti. To je zbog toga što bi, da se sećaju zagrobnog života, mnogi ljudi bili u iskušenju da okončaju ovaj život i krenu u sreću. A to bi bilo isto kao kada bi dečak bežao iz škole i zabušavao. Tako nešto ne dovodi do napretka!

Religija, ukoliko zaista u nju verujemo, obećava da napuštanjem stega ovog sveta više nećemo biti u društvu onih koji zaista loše utiču na nas, idu nam na živce i truju dušu! Uživajte u religiji, jer ako imate pravu religiju to je zaista stvar kojoj se treba radovati.

Moramo priznati, s velikom tugom, da su mnogi od onih koji proučavaju okultno ili metafizičko među onima koji su najgori prekršiocci zakona. Postoji jedan kult - ali ne, nećemo odati imena! - kult ljudi koji su sasvim uvereni da su, i to samo oni, *odabrani*; oni, i samo oni, biće spaseni da bi nastanili svoj mali raj. Mi ostali - bez sumnje jadni grešni smrtnici - ćemo biti uništeni raznim veoma neugodnim metodama. Uopšte ne prihvatamo ovakvu teoriju, mi verujemo da je jedino bitno da čovek VERUJE. Nije važno ako čovek veruje u religiju ili okultno, mora da VERUJE.

T.LOBSANG RAMPA

Okultizam nije ništa misteriozniji ili komplikovaniji od tablice množenja ili izleta u istoriju. To je tek učenje različitih stvari, stvari koje nisu fizičke prirode. Nećemo se diviti ako iznenada saznamo kako je nerv pokrenuo mišić ili kako možemo saviti palac noge, to su sve uobičajene stvari fizičke prirode. Pa zašto bismo se onda divili i mislili kako duhovi sede svuda oko nas ako znamo kako možemo preneti eteričku energiju od jedne osobe do druge? Molimo vas da primetite kako ovde koristimo izraz „eterička energija" umesto „prana“ ili neki drugi istočnjački izraz; više volimo da na određenom jeziku upotrebljavamo izraze koji su u duhu tog jezika!

Uživajte! Što više budete naučili o okultizmu i religiji, više ćete biti uvereni u istinitost *većeg života* koji nas sve čeka nakon smrti. Kada odemo u grob mi tek ostavljamo za sobom naše telo, kao što neko može ostaviti staro odelo da ga pokupi đubretar. Ne treba se ničeg bojati u metafizičkom znanju niti religiji jer, ako imate pravu religiju, što više naučite o njoj to ste više ubeđeni da je to PRAVA religija. Religije koje obećavaju paklene vatre i prokletstvo, ukoliko zastrane, ne čine svojim pobornicima dobru uslugu. U staro doba, kada su ljudi više ili manje bili divljaci, bilo je verovatno dopustivo mašiti se za *veliki štap* i pokušati da se utera malo pameti ljudima, ali sada bi to trebalo da bude drugačije.

Svaki roditelj će se složiti da je lakše kontrolisati dete blagošću nego neprestanim pretnjama. Oni roditelji koji stalno prete deci zvanjem policije, babarogama ili da će ih prodati jesu oni koji uzrokuju neuroze kod deteta i kasnije, u društvu. Ali, oni roditelji koji kontrolišu disciplinom i blagošću, kod kojih dete živi u radosti, jesu oni koji proizvode dobre građane. Iz sveg srca prihvatamo stav da mora postojati disciplina i blagost; disciplina koja nikad ne znači grubost ili sadizam.

I ponovo, uživajmo u religiji, hajde da budemo „roditeljska deca“, podučavana s ljubavlju, osećajem i razumevanjem. Oslobođimo se svega lažnog, nedostojnosti kažnjavanja i večnog pro-

PETANESTA LEKCIJA

kletstva. Nema takve stvari kao što je „večno prokletstvo“, niko nije odbačen, nema takve stvari kao što je izgon iz *duhovnogsveta*! Svaka osoba može biti spasena, bez obzira koliko su on ili ona zgrešili; niko se ne odbacuje. Zapisi iz Akaše, kojima ćemo se pozabaviti kasnije, govore nam da ukoliko je osoba toliko užasno loša da se trenutno ništa ne može učiniti s njom, ona je tek privremeno zaustavljena u svojoj evoluciji i kasnije joj se daje druga šansa za sustizanje u „novoj turi postojanja“, baš kao što se nekom detetu pruža ponovna šansa ponavljanjem razreda.

Čovek neće nikad reći da dete treba da se peče na slaboj vatri ili baci gladnim đavolima da ga pojedu ako je preskočilo neke lekcije ili zabušavalo u školi nekoliko puta. Njegovi učitelji mogli bi mu se obratiti strože nego što bi mu se to dopalo, ali mimo toga mu se ne bi desilo ništa strašno, a ako bi bio izbačen iz te škole ubrzo bi morao da pronade drugu! Tako je i s ljudima na Zemlji. Ako upropastite ovu šansu, nemojte se previše razočarati, uvek ćete dobiti drugu. Bog nije sadistički nastrojen, Bog nije tu da nas uništi već da nam pomogne. Ne činimo mu uslugu ako mislimo da on uvek vreba da nas iskida na komade ili baci gladnim đavolima. Ako verujemo u Boga, verujmo u milosrđe, jer ćemo verovanjem u milosrđe imati milost, a nju takođe treba da iskažemo i drugima!

Dok se još bavimo ovom temom, da bacimo pogled na drugu kutiju, onu koja je skupila dosta prašine, jer niko nije bio zainteresovan za njenu sadržinu. Otvorimo je i vidimo šta se u njoj nalazi.

Po zapisima iz Akaše, Jevreji su rasa koja u prethodnoj egzistenciji nije nikako mogla da napreduje. Radili su sve ono što nije trebalo, a zanemarili sve ono što treba. Pružili su sebi sva čulna zadovoljstva, postali izuzetno privrženi hrani, sitoj, masnoj hrani koja je začepila njihova tela i rijihove duše nisu mogle da se vinu u astralno tokom noći, pa su ostale ograničene u svojim debelim mesnatim telima. Ovi ljudi koje sada zovemo „Jevreji- ma“ nisu bili ni uništeni ni izloženi večnom prokletstvu. Umesto toga, poslali su na potpuno novu rundu postojanja, baš kao da se radi o

T.LOBSANG RAMPA

deci koja nisu ozbiljno shvatila školu pa su morala ili da ponavljaju razred ili da pođu u novu školu. U trenutnoj rundi egzistencije ima ljudi koji su tu po prvi put i kada dođu u kontak s Jevrejima osećaju zbunjenost i strah. Oni ne razumeju šta je to različito kod Jevreja, osećaju da je nešto drugačije, da Jevrejin ima neko znanje koje kao da nije sa ove Zemlje, pa se tako ljudi koji su tu po prvi put čude i boje, a čega se osoba boji to i progovori. Zato su Jevreji, kao stara rasa, proganjani jer moraju ponovo da prođu kroz istu rundu egzistencije. Neki ljudi zavide Jevrejima - ma na njihovom znanju, njihovoj izdržljivosti a, da ponovimo, čovek ima težnju da uništava ono na čemu zavidi. Ali, ne bavimo se Jevrejima, bavimo se radošću u religiji; radost, zadovoljstvo, čine da naučite stvari koje ne biste putem kažnjavanja. Ne postoje - to ne možemo ponoviti dovoljno puta! - stvari kao što su to večne muke, nema stvari kao vatre na kojoj ćete se pržiti. Ispitajte svoja razmišljanja, preispitajte se u vezi sa onim što su vas učili i pomislite kako bi bilo mnogo logičnije da ste imali radost i ljubav u vašem učenju. Vi niste odgovorni za sadističkog oca koji će vas prebiti ili poslati u potpunu tamu. Umesto toga imate posla sa *velikim duhovima* koji su prošli kroz sve ovo mnogo pre nego što su ljudi uopšte i bili na umu, prošli su kroz sve to, znaju sve odgovore, znaju nevolje i imaju milosti. I tako - sa našeg tavana s blagom mi kažemo „Uživajte u religiji“, smešite se na nju, gajite topla osećanja prema vašem Bogu bez obzira kako ga zvali, jer je on uvek spreman da vam pošalje isceljujuće talase ukoliko izbacite iz sebe sav teror i strah.

Ali, sada je kucnuo čas da napustimo naš tavan i uputimo se ponovo niz stepenice, te stare škripave stepenice. Ali ubrzo - u sledećoj lekciji - zatražićemo da nam se ponovo pridružite na tavanu jer, dok razgledamo, vidimo kako na podu i policama leže mnogobrojne male stvari koje će vam biti od interesa i, nadamo se, koriste. Hoćemo li se videti na tavanu u sledećoj lekciji?

ŠESNAESTA LEKCIJA

I ponovo se srećemo na tavanu! Malo smo ga počistili i otkrili nekoliko novih stvari. Neke od njih će verovatno baciti malo svetla na senku sumnje koju imate već izvesno vreme. Pogledajmo ovog za početak: tu je pismo koje smo primili pre nekog vremena. U pismu piše - da vam ga pročitam?

„Mnogo pišete o strahu, kažete da se ne treba bojati ničega osim samog straha. U vašem odgovoru na moje pitanje rekli ste da je strah ono što me koči, ne dozvoljava mi da napredujem. Ja nisam svestan straha, ne osećam se uplašeno, pa ne znam u čemu je onda stvar?“

Da, to je stvarno zanimljiv problem! Strah je jedino što može kočiti čoveka. Hoćemo li videti u čemu je stvar? Sedite na čas, raspravimo problem straha.

Svi mi imamo određene strahove. Neki ljudi se boje mraka, drugi se boje pauka ili zmija i neki ljudi mogu biti svesni svojih strahova, tj. strahova koji su u našoj svesti. Ali - sačekajte malo! - naš svesni deo predstavlja samo deseti deo nas, devet desetina je u podsvesnom. Šta se onda dešava ako je strah u našoj podsvesti?

Često ćemo postupiti pod nekom skrivenom prinudom ili se, opet, suzdržati od nečega zbog nje. Mi ne znamo zašto činimo određenu stvar, ne znamo zašto ne možemo da uradimo određenu stvar. Nema ničega na površini, ničega na šta bismo mogli "uprti prstom". Ponašamo se iracionalno i, ako odemo do psihologa i ležimo na tom kauču dugo, naposljetku bi se iz naše podsvesti moglo izvući da smo se bojali zbog nečega što nam se dogodilo kada smo bili bebe. Strah će biti skriven, skriven od našeg

T.LOBSANG RAMPA

svesnog dela, delovaće na nas, neprestano nas gristi iz podsvesti, kao horda termita koja napada drvenu konstrukciju građevine. Građevina bi svim površnim inspekcijama izgledala bez mane a onda bi se, skoro preko noći, srušila zbog delovanja termita. Isto se dešava sa strahom. Strah ne mora da bude svestan da bi delovao, on je baš najaktivniji u našoj podsvesti, jer onda ne znamo da je tu i, s obzirom da to ne znamo, - ne možemo ništa da učinimo.

Kroz čitav život svi smo bili podvrgavani određenim uticajima. Osobu koja je odgojena kao hrišćanin će učiti da se određene stvari „ne rade“, da su one strogo zabranjene. Pa opet, ljudima drugih religija, odgojenim drugačije, dozvoljene su takve stvari. Zato bi u našem bavljenju strahom trebali da se pozabavimo našim rasnim i porodičnim nasleđem.

Da li se bojite da vidite duha? Zašto? Ako je tetka Matilda tokom svog života bila blaga i velikodušna, i volela vas sve vreme, onda stvarno nema nikakvog razloga da pretpostavite da će vas manje voleti sada kad je napustila ovaj život i otišla u mnogo bolji vid egzistencije. Zašto se onda bojati duha tetka Matilde? Bojimo se duha zato što je to nešto strano većini nas, bojimo ga se zato što se možda u našoj religiji uči da ne postoje takve stvari i da niko ne može da vidi duha, osim ako nije svetac ili tako nešto. Bojimo se onoga što ne razumemo, i vredno je pomisliti kako bi bilo manje ratova da nema pasoša, jezičkih barijera, jer, sada se bojimo Rusa, ili Turaka, ili Avganistanaca, ili nečega drugog zato što ih ne razumemo, ne znamo „gde se navijaju“ ili šta će učiniti protiv nas.

Strah je užasna stvar, to je bolest, zlo, stvar koja koči naš intelekt. Ako smo u odnosu na nešto rezervisani, onda moramo da kopamo i saznamo zašto. Na primer, zašto određene religije uče da ne postoji reinkarnacija? Ovo je jedan očigledan primer; u davna vremena svećenici su imali potpunu vlast i vladali ljudima uz pomoć terora, pretnje večnog prokletstva. Svi su učeni kako treba najbolje da iskoriste ovaj život, jer neće biti druge mogućnosti. Sveštenici su znali da, ukoliko uče ljude reinkarnaciji, ovi mogli pokušati da zabašavaju u ovom životu da bi platili za to tek u

ŠESNAESTA LEKCIJA

sledećem. U vezi s ovim, evo primera iz Kine. Pre mnogo vremena tamo je bilo sasvim dozvoljeno praviti dugove u ovom životu da bi bili plaćeni u sledećem! Takođe je vredno napomenu- ti da je Kina postala dekadentna zato što su ljudi toliko verovali u reinkarnaciju da se nisu mnogo brinuli ni za šta; umesto toga, oni su samo sedeli naokolo, odlučivši da će sve to nadoknaditi u sledećem životu, a da ovaj predstavlja više-manje odmor! To ni- je dobro funkcionisalo, pa je tako čitava kineska kultura postala dekadentna.

Još jednom ispitajte sebe, vaš intelekt, maštu. Podvrgnite sebe „dubokoj analizi“ i nađite šta je to što vaša podsvest pokušava da prikrije, šta je to što vas čini tako uplašenim, zabrinutim, tako „na iglama“ zbog određenih stvari. Kada pronađete uzrok vide- ćete da strahovi više ne postoje. Strah je taj koji sprečava ljude da astralno putuju. Zapravo, kao što dobro znamo, astralno put- vanje je izuzetno jednostavno, ne iziskuje nikakav napor, jedno- stavno je kao i disanje pa ipak ga se većina ljudi boji. San je sko- ro kao smrt, on podseća na smrt, podseća da ćemo naposljetku pasti u dubok san i mi se pitamo šta će nam se desiti ako bi nas, umesto sna, zadesila smrt. Pitamo se da li će tokom našeg sna ne- ko doći i prekinuti Srebrnu vrpcu i da ćemo tako otplutati. To se ne može desiti, nema opasnosti tokom astralnog putovanja, opa- snost je samo u strahu, u strahu koji poznajete i još više, u strahu koga ne poznajete. Ponavljamo, pozabavite se ovim problemom straha. To što znate i razumete nije za plašenje, zato se potrudite da upoznate i razumete preostali strah.

Posvetili smo mnogo vremena tom malom problemu, zar ne? Moramo nastaviti, jer ima još mnogo toga na šta treba da obra- timo pažnju, još mnogo toga čime treba da se pozabavimo pre nego što naučemo zavese na ovu lekciju i predemo na sledeću. Pogledajte oko vas, pregledajte naš tavan. Da li vam išta posebno privlači pažnju? Vidite li taj ukras tamo? NEZEMALJSKIJE, zar ne? O! Mora da smo pokrenuli nešto tom frazom!

„Nezemaljsko“! Postoje mnogi izrazi u svakodnevnoj upotre- bi koji zaista opisuju stvari. Čovek može reći d\$ je video nešto tako

T.LOBSANG RAMPA

divno da je „prosto nezemaljsko“. Kako je to samo tačno! Kada izađemo iz ograničenja ove molekularne egzistencije, sa svim njenim mukama, iskušenjima i patnjama, možemo čuti zvuke, videti boje i doživeti iskustva koja su, bukvalno, „nezemaljska“. Ovdje smo zatočeni u kavezu našeg sopstvenog neznanja, sputani našim žudnjama, našim pogrešnim mislima. Toliko mnogo nas trudi se „da bude kao i drugi“ da nemamo vremena da se bavimo sami sobom. U svakodnevnom vrtlogu postojanja smo, moramo da zaradimo za život, a tu su i društvene obaveze. Nakon toga odspavamo određeno vreme, pa proizilazi da čitav naš život prolazi u jednom ludom vrtlogu, nikad nema vremena nizašta. Ali - sačekajte malo - ima li uopšte potrebe za tolikom žurbom? Zar ne možemo nekako odvojiti bar po pola sata dnevno i posvetiti ga meditaciji? Uz meditaciju možemo izaći van ovog sveta. Možemo, uz malo vežbe, ući u astralno i sledeći svet. To iskustvo stimuliše, uzdiže. Kada uzdignemo naše duhovno razmišljanje povećavamo i stopu vibracija i, što više možemo usvojiti na našoj „klavijaturi“ - sećate li se te skale? - to mogu biti lepša iskustva koje doživljavamo.

„Nezemaljsko“ treba da bude naš cilj, naravno. Želimo da izađemo iz ovog sveta kada naučimo naše lekcije, ali ne pre. Osvrnimo se na naša iskustva iz učionice. Mnogima od nas se smučilo to što moramo da budemo u pretrpanoj učionici tokom toplog letnjeg dana i slušamo zamorni glas učitelja koji melje o stvarima koje nas zapravo ne interesuju. Koga je uopšte zanimao uspon i pad nekog određenog carstva? Osećali smo da bi nam bilo mnogo bolje na otvorenom, želeli smo iznad svega da pobegnemo iz te učionice, te vruće i pretrpane prostorije gde bruji monotoni glas. Ali to nismo mogli učiniti, jer da jesmo došlo bi do sigurne odmazde učitelja, da smo izbegli nastavu mogli smo pasti na kontrolnom i umesto da pređemo u novi razred, ostati u istoj monotonoj učionici sa drugom grupom učenika koji bi nas gledali kao na čuda i tupane jer nismo „prošli razred.“

Hajde da ne „napuštamo ovaj svet“ konačno dok ne naučimo

ŠESNAESTA LEKCIJA

ono zbog čega smo došli. Možemo se unapred radovati onome što nas čeka, užicima i duhovnom savršenstvu kada napustimo ovaj svet. Moramo uvek imati na umu da smo ovde kao neko ko služi zatvorsku kaznu u prilično jadtim uslovima. Ne možemo da vidimo koliko užasna je ova Zemlja dok smo ovde, ali ako biste se mogli premestiti sada i pogledati dole doživeli biste šok, ne biste uopšte hteli da se vratite. To je razlog zbog kojeg mnogi od nas ne mogu astralno da putuju jer, sve dok neko nije spreman, zaista je neprijatno vratiti se, sva zadovoljstva su na drugoj strani. Mi koji astralno putujemo iščekujemo dan kada ćemo biti oslobođeni, ali se isto tako brinemo da se dok smo u „našoj ćeliji“ ponašamo što je moguće bolje, inače bismo izgubili naše „skraćenje.“

I zato - hajde da učinimo sve što možemo na Zemlji tako da kada dođemo do kraja ovog života budemo spremni i pripremljeni za veće stvari u novom. To vredi malo truda.

Izgleda da smo veoma zauzeti na našem tavanu, dok prebiramo stvari, skidamo prašinu s kutija koje su tu već dugo, ali hajde da se premestimo na drugi kraj prostorije i pogledamo još jednu malu stvar.

Mnogi ljudi misle da „vidovnjaci“ uvek giedaju u nečiju auru, uvek čitaju nečije misli. Kako samo greše! Telepatske, ili osobe s moćima vidovnjaštva ne rade ni jedno ni drugo. Neke od stvari koje bismo videli ne bi uopšte bile ugodne, probušile bi balon naše sopstvene umišljene važnosti! Ima previše drugog što bi trebalo uraditi. Na umu imamo osobu koja nas ponekad posećuje; ona bi započela rečenicu i prekinula posle tri ili četiri reči, reka- vši: „Ali, ja ne moram zapravo ništa da vam govorim, zar ne? Vi znate sve čim me pogledate“. Ali nije tako! Mi bismo mogli da „znamo sve“, ali se postavlja pitanje morala. Nemojte se bojati vidovnjaka, okultista i drugih, jer ako su moralni oni neće zuriti u vaše lične stvari čak i uz vaš poziv. A ako nisu moralni onda to ionako ne bi mogli učiniti! Ovde želimo da vam napomenemo da „vidovnjaci“ koji vam govore vašu budućnost za male pare ustvari nemaju takve sposobnosti. Radi se obično o siromašnoj staroj ženi koja ne može

T.LOBSANG RAMPA

da zaradi na drugi način. Verovatno je u nekom trenutku imala vidovnjačke sposobnosti, ali se određene stvari ne mogu raditi na komercijalnoj osnovi, ne možete to činiti zbog novca jer prosta činjenica da je novac u prometu uzrokuje opadanje vidovnjačkih sposobnosti. Vidovnjaci ko što je ova starica ne mogu uvek „videti“ ali, opet, ako je uzela novac, mora da izvede neku predstavu. S obzirom da je dobar neškolorani psiholog, pustiće vas da pričate, a onda vam ponoviti ono što ste joj rekli, dok ćete vi, zavarani titulom „vidovnjaka,“ s čuđenjem uzviknuti kako vam je tačno rekla to što ste hteli da znate!

Nemojte se bojati da se vidovnjaci bave vašim stvarima; da li biste voleli da mislite kako je neko ušao u vašu sobu i gledao vam preko ramena dok pišete pismo? Da li biste voleli da vam ta osoba pretura po stvarima, da čita ovo i ono, saznajući sve o vama, o svemu štp ste imali i mislili? Da li biste voleli da mislite da se osoba uvek uključivala u vaše telefonske razgovore? Naravno da ne biste! Hajde da ponovimo da osoba dobrog karaktera ne čita vaše misli sve vreme, dok osoba lošeg svakako nema tu sposobnost! To je zakon okultnog; osoba lošeg karaktera nije vidovita. Možete čuti mnogo priča o nekome koji vidi ovo ili ono. Odbijte devedesetdevet procenata od toga!

Vidovnjak će uvek sačekati da mu kažete o čemu želite da znate. Neće narušavati privatnost vaših misli ili vaše aure, čak i pored vašeg poziva. Postoje određeni zakoni olkutizma kojih se mora vrlo čvrsto pridržavati, jer ukoliko ih neko prekrši, može biti kažnjen na veoma sličan način kao neko ko je prekršio ljudske zakone na Zemlji. Recite vidovnjaku ono što želite da kažete - on ili ona će znati da li govorite istinu. Toliko ćemo priznati! Recite vidovnjaku šta god želite, ali svakako recite istinu, jer zavaravate samo sebe, nikako vidovnjaka!

I zato - setite se ponovo - dobar „vidovnjak“ će „pročitati vaše misli“ dok loš to NE MOŽE!

Evo još jedne male stvari koju bismo mogli pogledati. Ne slažete se s bračnim partnerom? Pa dobro, to je možda „prepreka“

ŠESNAESTA LEKCIJA

koju morate da savladate na Zemlji. Hajde da to predstavimo na ovaj način; konji učestvuju na trkama i, ako jedan konj stalno pobeđuje i čini to bez većih napora, onda je u nepovoljnom položaju. Možete gledati na sebe kao na konja! Možda ste prošli previše brzo, previše lako kroz vaše poslednje „lekcije“ i u tom slučaju ste hendikepirani partnerom koji vam ne odgovara. Ali, potrudite se koliko možete, imajući na umu da ukoliko vam vaš partner zaista ne odgovara, onda nećete, nikad doći u kontakt s njim ili njom u životu koji dolazi nakon ovog na Zemlji. Ako čovek podigne odvrtač ili čekić, to je samo alatka koja odgovara potrebama posla. Na partnera se može gledati kao na alatku koja nekome omogućava da obavi određeni posao, nauči određenu lekciju. Čovek može postati vezan za odvrtač ili čekić zato što mu omogućavaju da obavi posao koji mora. Ali možete biti sigurni da čovek neće biti tako vezan za svoj odvrtač ili čekić da bi ih po- neo na „drugu stranu.“

Toliko je mnogo napisano i rečeno o „veličini čovekovoju“, ali mi ćemo vam reći da ljudi nisu najviši oblik života. Ljudi na Zemlji, na primer, predstavljaju prilično nedoičnu gomilu, sadističku, sebičnu i samoživu. Da nisu takvi, ne bi bili na ovoj Zemlji, gde su došli da bi naučili kako da nadvladaju baš te stvari. Ljudi postaju zaista „veći“ kada napuste ovaj svet. Ali da bismo bili sasvim sigurni da smo razumeli ponovićemo - ako imamo neodgovarajućeg bračnog partnera ili roditelje, to može biti zato što smo TO planirali kao nešto što treba prevazići. Osoba se može vakcinisati i, na primer, namerno uzeti dozu velikih boginja (vakcinacijom) da bi bila zaštićena od jače i možda fatalne doze kasnije. Isto tako može biti da su naš bračni partner ili roditelji odbrani da bismo mi mogli naučiti određene lekcije iz toga. Ali - ne moramo ponovo da ih srećemo nakon što završimo ovaj život, zapravo, ne možemo ih sresti ako nam ne odgovaraju jer, moramo ponoviti, kada smo na drugoj strani smrti živimo u harmoniji, a ako nisu u harmoniji onda se ne mogu udružiti s nama. Mnogi će se zaista utešiti tom činjenicom!

T.LOBSANG RAMPA

Ali senke noći se približavaju, danu se bliži kraj. Osećamo da ne bi trebalo duže da vas zadržavamo, jer ćete imati mnogo toga da obavite pre nego što noć padne. Napustimo tavan i sva ta pohranjena „blaga“, pa pažljivo zatvorimo vrata za sobom. Spustimo se ponovo starim škripavim stepenicama i razidimo u miru.

SEDAMNAESTA LEKCIJA

Da li ste ikad sreli osobu koja vam prilazi s neskrivenim iznenađenjem i onda, skoro vas zgrabivši za jaknu, uzvikne, „O! Dragi Bože! Imao sam UŽASAN doživljaj protekle noći; sanjao sam da hodam niz ulicu bez ikakve odeće na sebi. Bilo mi je TAKO neprijatno!" Ovo se dogodilo u različitim vidovima i formama mnogim ljudima. Neko je možda imao „san“ da je iznenada transportovan u sobu za prijeme punu elegantno obučениh ljudi, a onda otkrio da je propustio da stavi i krpicu na sebe. Ili ste možda mogli imati san gde stojite na uglu ulice obučени u neku nezemaljsku odeću ili da ste potpuno bez odeće? To je, znate, moglo biti stvarno astralno iskustvo. Ljudi kao mi koji možemo videti ljude dok astralno putuju mogu imati razne zapanjujuće i zabavne susrete. Ali ovaj kurs se ne bavi duhovitim opaskama već je umesto toga osmišljen da vam pomogne u onome što je, na kraju krajeva, savršeno normalan događaj.

Posvetimo ovu lekciju snovima, jer se snovi u ovom ili onom obliku dešavaju svima. Odvajkada se na snove gledalo kao na predskazanja, znakove ili nagoveštaje, a postoje čak i oni koji tvrde da će predskazati nekom sudbinu na osnovu snova. Drugi smatraju da su snovi tek izmišljotine mašte u trenutku kad um privremeno nema kontrolu nad telom tokom sna. Ovo je potpuno tačno, ali da se vratimo našem bavljenju sa snovima.

Kao što smo to razmatrali u prethodnim lekcijama, mi se sastojimo od bar dva tela. Bavićemo se samo s dva tela, fizičkim i neposrednim astralnim, ali naravno da postoji još mnogo tela. Kada usnimo, naše astralno telo se postepeno odvaja od fizičkog i diže se na gore. Razdvajanjem dva tela dolazi i do razdvajanja

T.LOBSANG RAMPA

uma. U fizičkom telu postoji mehanizam koji funkcioniše na vrlo sličan način kao i radio stanica, ali, kada se govornik odjavi, onda nema nikoga ko bi slao poruke. Astralno telo, koje sada lebdi iznad fizičkog, promišlja neko vreme, odlučujući gde da ide i šta da radi. Čim je odluka doneta, astralno telo se smešta obično na kraj kreveta. Tada, kao ptica koja napušta grančicu, telo blago poskoči nagore i odlazi, jureći na kraju srebrne vrpce.

Većina ljudi, posebno na Zapadu, nije svesna stvarnih dešavanja tokom njihovog astralnog putovanja, ali kada se vrate mogu imati topli osećaj prijateljstva, ili mogu reći: „0, sanjao sam ga prošle noći, IZGLEDAO je tako dobro!“ Po svoj mogućnosti, osoba je zaista i posetila „nekog“ jer je takvo putovanje jedno od najjednostavnijih i najčešćih; iz nekog čudnovatog razloga mi kao da gravitiramo ka starim svratištima, izgleda da volimo da idemo na mesta koja smo posećivali; policija i zapravo kaže da se zločinac uvek vraća na mesto zločina!

Nema ničeg izuzetnog u posećivanju prijatelja, jer svi mi napuštamo fizičko telo, svi astralno putujemo i moramo otići negde. Dok se neko ne „nauči“ predmet ne luta po astralnim domovima, nego se uporno drži poznatih mesta na licu Zemlje. Ljudi koje nisu učili astralnom putovanju mogu posetiti prijatelje preko mora ili će neka osoba koja ima veliku želju da vidi određenu prodavnicu to zaista i uraditi, ali, po njihovom povratku u telo od krvi i mesa i svesno stanje oni misle - ako uopšte i misle! - da su samo sanjali.

Znate li zašto sanjate? Svi mi imamo iskustva koja predstavljaju izlete u stvarnost. Naši „snovi“ su stvarni kao i putovanje od Njujorka do Londona brodom ili avionom, ili od Adena do Akre sličnim sredstvima, pa ipak ih nazivamo „snovima“. Pre nego što se upustimo dalje u temu o snovima podsetimo se da su od konvencije u Konstantinopolju godine šezdesete, kada su lideri hrišćanskih crkava odlučili šta treba da bude otelotvoreno u „hrišćanstvu“, mnoga učenja Velikih majstora iskrivljena ili suzbijena. Mogli bismo dodati neke vrlo opore komentare na sve ovo na osnovu zapisa iz Akaše, ali je naš cilj u pripremanju ovog kursa da

SEDAMNAESTA LEKCIJA

pomognemo ljudima da spoznaju sebe, a ne da gazimo neko- me po žuljevima, bez obzira koliku zabludu ovi „žuljevi“ verova- nja mogu predstavljati! Zadovoljimo se izjavom da u zapadnoj hemisferi tokom prethodnih nekoliko vekova ljudi definitivno nisu učeni ništa o astralnom putovanju jer ne potpada pod nijedan deo organizovane religije. Uzgred, da naglasimo da ovde kažemo „organizovana religija!“

I ponovo, većina ljudi u zapadnoj hemisferi ne veruje u vile i *duhove prirode*, dok se deca koja veruju u njih ismevaju ili pre- korevaju od strane roditelja koji bi zaista trebalo da znaju bolje od toga, jer u ovom, kao i u mnogim drugim slučajevima, dete je mnogo bistrije i budnije nego što je to odrastao čovek. Čak i hrišćanska biblija govori „Dok nisi kao malo dete ne možeš ući u carstvo nebesko“. Mi bismo ovo mogli malo promeniti i reći: „Ako imaš veru deteta nezagađenu neverom odraslih, možeš ići bilo gde bilo kad.“

Deca, kad im se rugaju, nauče kako da prikriju ono što zai- sta vide. Nažalost, ubrzo gube sposobnost da vide druge entitete zbog te potrebe da kriju svoje stvarne mogućnosti. Vrlo je slično u slučaju snova. Ljudi imaju iskustva dok je njihovo fizičko telo u snu, ali, naravno da astralno telo nikad ne spava i, kada se vrati u fizičko može doći do konflikta između to dvoje; astralno zna istinu a fizičko je zagađeno i zagušeno umišljenim predstavama koje se ulivaju u glavu od detinjstva do zrelog doba. Odrasli su ti koji uslovljavaju dete i koji se nikad neće suočiti sa istinom, pa iz toga proizilazi konflikt. Astralno telo je putovalo i videlo, iskusi- lo stvari, ali fizičko ne sme poverovati u sve to, jer bi se kosilo s kompletnim zapadnjačkim učenjem da ne veruju ni u šta što se ne može uzeti u ruke i rastaviti na sastavne delove, da bi se vide- lo kako funkcioniše. Zapadnjaci žele dokaz, pa još dokaza, pa još dokaza, a sve vreme pokušavaju da dokažu da je dokaz pogrešan. Tako imamo konflikt između fizičkog i astralnog, što dovodi do potrebe za racionalizacijom. U ovom slučaju snovi - takozvani snovi - racionalizovani su u neku vrstu iskustva, često s najču-

T.LOBSANG RAMPA

dnijim mogućim rezultatom!

Hajde da se ponovo pozabavimo time; možemo doživjeti sva moguća neobična iskustva dok astralno putujemo. Naše astralno telo bi htelo da se probudi s jasnim sećanjem na sva ta iskustva, ali opet, fizičko telo to ne može dozvoliti pa dolazi do konflikta između dva tela i neke zaista iznenađujuće iskrivljene slike javlja-ju se u našem sećanju, kao stvari koje se nikako nisu mogle desi- ti. Kadgod se nešto desi u astralnom, suprotstavljenom fizičkim zakonima fizičke Zemlje, dolazi do konflikta i tada fantazija stu- pa na scenu i pojavljuju se noćne more ili najneobičnija dešava- nja koje neko može da zamisli. U astralnom stanju čovek može da levitira, lebdi nagore, putuje bilo gde i vidi bilo koga, poseti bilo koji od svetskih centara. U fizičkom nije moguće kretati se preko krovova, a to je, ponavljamo, suština konflikta između fi- zičkog i astralnog tela, jer se u tom konfliktu javljaju izuzetno iskrivljene slike naših doživljaja tokom astralnog putovanja koje poništavaju bilo kakvu korist koju želi da prenese astralno. Dobi- jamo takozvane snove koji za nas nemaju nikakvog smisla, sanja- mo svakojake gluposti ili bar to tako mislimo kad smo u fizičkom telu, ali stvari koje predstavljaju glupost u fizičkom uobičajene su u astralnom.

Vratimo se našim početnim primedbama o hodanju niz uli- cu bez ikakve odeće na sebi. Povelik broj ljudi je imao ovo vrlo neprijatno iskustvo u snu, ali, naravno, ne radi se uopšte o snu! To proizilazi iz činjenice da neko može potpuno zaboraviti na nošenje astralne odeće dok astralno putuje! Ako osoba ne „zami- sli“ neophodnu prekrivku za telo onda dolazi do tog spektakla da neko putuje po astralnom potpuno go. Mnogo puta će osoba osetiti veliko uzbuđenje da napusti telo kojeg se zasitio. Izlazak iz tela je predstavljao primarni zadatak koji nije ostavio vremena za razmišljanje o drugim stvarima.

Naše prirodno telo, moramo vas podsetiti, jeste ono bez ode- će, jer ona predstavlja usvojeno pravilo ponašanja koje nema svrhu u stvarnosti. Ovde bismo mogli napraviti malu digresiju da bismo

SEDAMNAESTA LEKCIJA

vam rekli još nešto što će vas verovatno zaintrigirati.

U davno prošlo doba muškarac i žena su mogli videti astralno jedno drugog. Misli su tada bile uobičajene za sve; motivi su bili potpuno neskriveni i, kažemo vam ponovo, da su boje aure bile najjače i najživopisnije upravo oko onih delova koje sada ljudi drže pokrivenim! Muški rod, a posebno ženski, pokriva određene delove tela jer ne želi da drugi čitaju njihove misli i motive koji nisu uvek poželjni. Ovo, rekli smo, predstavlja samo digresiju koja nema mnogo veze sa snovima, ali ipak može da vas navede da malo razmislite o odeći.

Kada neko astralno putuje, obično „zamišlja“ onu vrstu odeće koju uobičajeno nosi tokom dana. Ukoliko je ovakvo „zamišljanje“ izostavljeno, onda vidovnjak koji prima astralnog posetioca može videti da on ili ona nemaju ni krpice na sebi. Zvali su nas ljudi iz astralnog koji na sebi nisu imali ništa osim možda gornjeg dela pižame ili neki drugi „vanzemaljski“ deo odeće, koji se ne može niti opisati, niti naći u nekom katalogu odeće. Takođe je činjenica da ljudi koji se preterano brinu o odevanju često zamišljaju sebe - sanjaju sebe - odevene u nešto što nikad ne bi obuldi kada su u fizičkom telu. Ali sve ovo nije bitno, jer, tvrdimo ponovo, da je odeća tek usvojeno pravilo ponašanja ljudi i da ne mislimo da će neko po dolasku na nebo nositi išta što bi podsećalo na nešto sa Zemlje.

Snovi su, dakle, racionalizacija stvarnih događaja iz astralnog sveta, i, kao što smo već ranije rekli, kada je neko u astralnom onda vidi s daleko većim opsegom boja i daleko većom jasnoćom. Sve je sjajnije, sve je „veće od života“, čovek vidi i najsitnije detalje a opseg boja daleko prevazilazi bilo šta što se može videti na Zemlji. Daćemo jedan primer.

Lutali smo u našoj astralnoj formi preko zemalja i mora do daleke zemlje. Dan je bio sjajan s izraženo plavim nebom, a more ispod nas imalo blage talase s belom penom na vrhu koji su se dizali ka nama, ali nas, naravno, nisu dodirivali. Spustili smo se dole na zlatni pesak i zastali da ispitamo njegovu čudesnu stru-

T.LOBSANG RAMPA

kturu, nalik dijamantu. Svaki delić peska se presijavao kao dragulj na zracima sunca. Krenuli smo blago duž talasave morske trave, iznenađeni delikatnom braon i zelenom bojom i mehurićima vazduha koji kao da su dobijali zlatno-ružičastu boju. Desno od nas nalazila se stena s primesama zelenkastog, na trenutak je izgledala kao da je od najčistijeg žada. Mogli smo videti razdel na spoljnoj površini i u njemu vene i pruge, majušna fosilna stvar koja su ugrađena u stenu pre mnogo miliona godina. Dok smo se kretali naokolo, gledali smo oko nas očima koje kao da su bile potpuno nove, očima koje su videle kao nikad ranije. Mogli smo videti nešto što je izgledalo kao providne lopte boje kako plutaju u atmosferi, lopte koje su predstavljale živu silu vazduha. Boje su bile divne, intenzivne, raznorazne a naša oštrina vidnog polja takva da smo videli do Zemljine krivine bez propuštanja ijednog detalja!

Na ovoj našoj jadnoj staroj Zemlji, dok smo zatočeni u telu od krvi i mesa, mi smo skoro slepi, ograničenog spektra boja i jadne percepcije. Bolujemo od kratkovidosti, astigmatizma i ostalih nedostataka koji nam čine nemogućim da vidimo stvari onakve kakve jesu. Ovde na Zemlji smo skoro lišeni osećaja i percepcije, zaista jadni ovako zatočeni u kalupu od gline, opterećeni žudnjama i kivni, zagušeni pogrešnom hranom; ali, kada izađemo u slobodni svet astralnog možemo videti - videti najvećom oštrinom - boje kakve nismo nikada videli na Zemlji.

Ako ste imali „san“ u kome ste videli sa iznenađujućom jasnoćom i u kome ste bili opčinjeni fantastičnim spektrom boja, onda znajte da niste imali uobičajeni san, nego jednostavno racionalizujete realno iskustvo astralnog putovanja.

Postoji još jedna stvar koja sprečava mnoge ljude da se sećaju svojih zadovoljstava u astralnom. Radi se o ovome: kada je neko u astralnom, onda vibrira, mnogo bržim tempom nego kad je zatočen u telu. To je jednostavno kada neko napušta telo, jer tada razlika u vibraciji nije bitna, prepreke se javljaju kad se vraćamo u telo i, ako smo ih već upoznali, možemo svesno razmišljati o njima i tako pomoći astralnom i fizičkom da postignu neku vrstu

SEDAMNAESTA LEKCIJA

dogovora.

Zamislimo da smo u astralnom, naše telo od krvi i mesa je ispod nas. Vibrira određenom brzinom, skoro kao da je u „leru“, dok astralno telo treperi od života, vitalnosti, jer u astralnom ni- ste opterećeni bolešću ili patnjama! Možda će nam pomoći ako se poslužimo svakodnevnim izrazima. Posmatrajmo to kao da se bavimo problemima osobe u autobusu; autobus ide brzinom od 35 do 40 kilometara na sat i putnik ima želju da hitno napusti autobus koji se, na žalost, ne može zaustaviti. I tako je problem u tome što putnik mora da skoči iz autobusa a da se uopšte ne povredi. Ukoliko bude nepažljiv, gadno će se povrediti, ali ako zna kako, to se može lako obaviti jer to i osoblje autobusa često čini. Moramo naučiti kroz iskustvo kako sići iz autobusa kada je vozilo u pokretu, kao što moramo naučiti kako da uđemo u telo kada se astralno i fizičko telo kreću drugačijim brzinama!

Kada se vratimo iz naših astralnih putovanja problemje kako ući u telo. Da ponovimo, u astralnom vibriramo mnogo većom brzinom nego u fizičkom telu i s obzirom da, osim u malom obimu, ne možemo da smanjimo brzinu jednog niti povećamo brzinu drugog, onda moramo da sačekamo dok ne buderho u stanju da „sinhronizujemo harmoniju“ između ta dva. Vežbom to može- mo uspeti, blago ubrzati fizičko i blago usporiti astralno, tako da, i pored veoma velike razlike u vibracijama, postoji fundamenta- lna harmonija - kompatibilnost vibracija - između njih dva, što omogućava da se bezbedno „uđe.“ Sve je to stvar vežbe, instikti- vne i racionalne vežbe, a kada to uspemo, onda će i naša sećanja moći ostati netaknuta.

Da li vam je ovo teško za razumevanje? Onda zamislimo da je vaše astralno telo gramofonska glava. Vaše fizičko telo je gramofonska ploča koja se okreće - koju brzinu da navedemo? - recimo 48 obrtaja u minuti. Naš problem je u tome da stavi- mo iglu na rotirajuću ploču, ali tako da pogodimo određenu reč ili određenu notu. Ako pomislite kakvu samo poteškoću predstavlja to postavljanje gramofonske igle na ploču tako da se čuje unapred

T.LOBSANG RAMPA

odbrana reč ili muzička nota, onda ćete moći da procenite koliko je teško (bez vežbe) vratiti se iz astralnog s nadržnutim sećanjem.

Ako smo nespretni ili neuvežbani i vratimo se bez „sinhronizacije“, budimo se s osećajem da smo „potpuno van stroja“ i da nam sve smeta; imamo migrenu, možda mučninu i slabost. Ovo je zato što su se dve vibracije sudarile, baš kao što neko dobija disharmoniju i definitivno trzanje kada nespretno menja brzine u kolima. Ako se vratimo s neprilagođenim vibracijama može- mo videti kako se astralno ne utapa u fizičko telo najpreciznije; može biti nagnuto na jednu ili drugu stranu, a rezultat je potpu- no deprimirajući. Ako smo toliko zle sreće da nam se to desi, jedini lek je da se ponovo usni ili odmori što tiše, bez pokreta i razmišljanja, ako je to moguće; dok ste tako potpuno nepomi- čni, pokušajte da još jednom oslobodite astralno od fizičkog tela. Astralno telo će se podići i lebdeti na nekoliko stopa od fizičkog a onda, ako to dozvolimo, potonuti i savršeno se spojiti s njim. Nećemo više osećati mučninu ili depresiju. Potrebna je samo ve- žba i možda samo deset minuta vašeg vremena. Bolje je posve- titi sebi ovih deset minuta i osetiti se bolje, nego žurno skočiti i osetiti želju da umrete na licu mesta, jer se ne možete i nećete osetiti bolje dok ponovo ne usnite i dozvolite vašim telima da se savršeno spoje.

Ponekad se neko probudi ujutru sa sećanjem na zaista čudan san. Verovatno se u njemu radilo o nekim istorijskim događaji- ma, ili se možda bukvalno radilo o nečemu „nezemaljskom“. U tom slučaju se verovatno iz nekog specifičnog razloga bili u mo- gućnosti da stupite u kontakt s zapisima iz Akaše (pozabavićemo se s tim u kasnijoj lekciji), tako da ste mogli videti nešto što se do- godilo u prošlosti ili, što je ređi slučaj, šta će se verovatno desiti u budućnosti. Veliki vidovnjaci koji se bave proročanstvima često se mogu kretati u budućnost i videti mogućnosti, ne ono što se zaista i desi, jer se to još nije dogodilo; ali verovatnoće mogu biti izvesne i samim tim predskazane, Iz ovoga možete videti da je vrlo korisno ako neko može da zapamti ono što se desilo u astra- lnom, jer

SEDAMNAESTA LEKCIJA

nema svrhe da neko uči nešto uz puno muke i nevolje ako će se to zaboraviti u narednih nekoliko minuta.

Često se dešava da se neko probudi izjutra vrlo lošeg raspoloženja, da mrzi citav svet i sve što je u njemu. Čoveku je potrebno mnogo sati da sfe povrati iz ovog zaista crnog i sumornog raspoloženja. Postoje brojni razlozi za ovakav stav; jedan od njih je taj da u astralnom čovek može da radi ugodne stvari, da ide na ugodna mesta i videti srećne ljude. Uobičajeno je da se čovek upućuje u astralno kao vid rekreacije za astralno telo, dok za to vreme fizičko spava i prikuplja snagu. U astralnom čovek ima osećaj slobode, potpunog odsustva ograničenja i stega i taj osećaj je zaista divan. A onda dolazi poziv za povratak nazad u telo od krvi i mesa radi otpočinjanja novog dana. Novog dana čega? Patnje? Teškog posla? O čemu god da je reč, obično je neugodno. I tako je neko povratkom nazad otrgnut od zadovoljstava astralnog, pa je posle buđenja zaista nesrećan i zlovoljan.

Drugi razlog, ne baš ugodan, jeste taj da smo mi, kad smo na Zemlji, nalik đacima u školi koji pokušavaju da nauče lekcije, one lekcije koje smo sami isplanirali za učenje pre nego što smo došli na Zemlju. Kada usnimo, tada astralno telo može „napustiti školu“ i otići kući krajem dana, baš kao što to i deca rade posle škole. Ipak, mnogo puta će se desiti da osoba koja je samozadovoljna na Zemlji, koja za sebe misli da je vrlo važna, ode u krevet i ujutru se probudi mrzovoljna. Ovo je obično zato što je ta osoba u astralnom videla da pravi šokantnu zbrku od svog života na fizičkoj Zemlji, da ga sva uobraženost i samozadovoljstvo ne vode nikuda. Iz činjenice da ta osoba ima mnogo para i poseda uopšte ne proizilazi da radi dobar posao. Mi dolazimo na Zemlju da naučimo specifične stvari, baš kao što i neko ko ide na koledž ili u školu uči specifične stvari. Bilo bi potpuno beskorisno, da vam damo samo jedan primer, ako bi se neki student prijavio za kurs koji vodi do doktorata a onda iz nekog neobjašnjivog razloga uvidi da treba da pokupi svo đubre, sav otpad iz nekog loka! Inog grada! Previše ljudi će misliti da prolazi izuzetno dobro zato što

T.LOBSANG RAMPA

zgrću novac varanjem drugih ljudi, precenjivanjem poslova i profitiranjem. Ovi ljudi, koje zovemo „skorojevići" ili *novopečeni bogataši* ne dokazuju ništa osim da prave bitnu grešku od svog života na Zemlji. Dođe trenutak kada svako treba da se suoči sa stvarnošću, a ona se ne nalazi na ovoj Zemlji, jer ovo je *svet iluzija* gde su sve vrednosti pogrešne, gde čovek veruje da su novac, pozicija i privremena moć sve što je bitno. Ništa nije udaljenije od cilja nego ovo, jer sveštenici prosjaci iz Indije i drugih mesta imaju više duhovnih vrednosti za budući život nego vrlo moćni finansijeri, koji pozajmljuju novac s preteranim interesom siromašnim ljudima, koji su vrlo opterećeni i zaista trpe. Ovi finansijeri (zapravo su zelenaši!) zaista uništavaju domove i budućnost onih koji imaju tu nesreću da ne mogu da plate neku od ucjenjivačkih rata.

Nek jedan od ovih vrlo moćnih finansijera ili neki od njihove sorte usni, pa pretpostavimo da se iz nekog određenog razloga mogu osloboditi tela od krvi i mesa i doći toliko daleko da mogu sagledati kakvu zbrku prave. TADA se vraćaju nazad sa šokantnim sećanjem, vraćaju svesni činjenice kakvi zapravo jesu i s odlučnošću da će „okrenuti novi list". Nažalost, kada se vrate nazad u fizičko telo, a i obzirom da su od niske sorte svejedno, oni se ne mogu setiti ničega i samo kažu kako su imali nemirnu noć, viču na svoje podređene i uopšte kinje svakog ko im je na vidiku. I tako oni opet intoniraju „Ponedeljak, prokleti ponedeljak," ali se to nažalost ne dešava samo tog nego i skoro bilo kog drugog dana!

„Ponedeljak, prokleti ponedeljak". Da, to je zaista slučaj i to iz posebnog razloga. Većina ljudi mora da radi prilično redovno, ili bar priličan broj časova tokom nedelje; krajem nedelje dolazi do perioda relaksacije, ljudi se bave drugim stvarima, a često i otputuju u vikendicu. Ljudi spavaju mirnije krajem nedelje i tako astralno telo izlazi i putuje dalje, odlazi do mesta sa koga možda može videti kakvu vrstu posla obavlja njihovo fizičko telo na Zemlji, tako da kada se vrati i fizičko telo otpočne posao u ponedeljak ujutru, dolazi do mnogo sumornih osećaja koji su uzrok

SEDAMNAESTA LEKCIJA

intoniranja pesme, „Ponedjeljak, prokleti ponedjeljak“

Postoji još jedna grupa ljudi na koju bi, bar na trenutak, trebalo obratiti pažnju. To su ljudi koji malo spavaju. Ovi ljudi imaju tu nesreću da na svojoj astralnoj savesti imaju toliko toga da njihovo astralno telo uopšte nije voljno da napusti fizičko i suoči se sa stvarima. Pijanac će se često pribojavati sna zbog vrlo interesantnih entiteta koji se okupljaju oko njegovog pomalajućeg astralnog tela. Već smo se bavili „ružičastim slonovima“ i ostalom florum i faunom tog tipa.

Fizičko telo će, u tom slučaju, ostati budno i biti uzrok velikoj patnji i u fizičkom i u astralnom telu. Verovatno ste poznavali ljude koji su na ivici sve vreme, stalno su u pokretu, „na iglama“ i ne staju ni na čas. Previše često ovi ljudi imaju toliko toga na umu - na savesti - da se jednostavno ne usuđuju odmoriti da ne bi počeli da razmišljaju i uvide šta predstavljaju, šta rade i šta upropašćuju. I tako počinje navika - bez spavanja, opuštanja, ičega što bi vantelesnom dalo priliku da zaista stupi u dodir s fizičkim. Ovi ljudi su kao konj koji se otrgao kontroli i besno juri niz ulicu dovodeći sve u opasnost. Ako ljudi ne mogu da spavaju, onda ne mogu ni da profitiraju od života na Zemlji, a samim tim se i moraju ponovo vratiti na nju da bi bolje obavili zadatak.

Da li se pitate kako da odredite je li san plod vaše mašte ili iskrivljeno sećanje na astralno putovanje? Najlakši način je da zapitate sebe jeste li videli stvari s većom jasnoćom u tom snu. Ukoliko jeste, onda je to sećanje na astralno putovanje. Jesu li bile živopisnije nego kada ste ih vidali na Zemlji? Onda je to, ponovo, astralno putovanje. Često ćete videti lice voljene osobe ili imati jak doživljaj te osobe; to je zato što ste je možda posetili tokom astralnog putovanja, a ako ste usnili s fotografijom voljene osobe ispred vas, onda možete biti sigurni da ćete otputovati tamo.

Sada okrenimo novčić na drugu stranu. Možda ste se izjutra probudili uznemireni i pomalo besni, razmišljajući o nekoj određenoj osobi s kojom definitivno ne živite u harmoniji. Možda ste usnili razmišljajući o toj osobi, nekom nesporazumu, prepirci u

T.LOBSANG RAMPA

kojoj ste oboje bili uključeni. Mogli ste je posetiti u astralnom, a ta osoba, takođe u astralnom, raspravljala je s vama o rešenju problema. Mogli ste srediti stvar, mogli ste u vašem astralnom stanju odlučiti da ćete se na Zemlji sećati rešenja i prijateljski se dogovoriti. Ili, s druge strane, možda je bitka u astralnom bila čak većeg intenziteta tako da ste povratkom na Zemlju imali čak veće antipatije prema toj osobi nego ranije. Ali, bez obzira da li ste došli do prijateljskog rešenja ili ne, ako ste povratkom u fizičko imali loš trzaj ili se niste sinhronizovali s fizičkim telom, onda će vam sve vaše dobre namere, svi dogovori biti iskrivljeni i srušeni i posle buđenja vaše sećanje biti u disharmoniji, antipatijama i ogorčenom, frustriranom besu.

Snovi - takozvani snovi - prozor su u drugi svet. Negujte vaše snove, proučavajte ih, kada idete na spavanje čvrsto odlučite da ćete „zaista sanjati“, tj. da ćete ujutru posle buđenja imati jasno i čisto sećanje na sve što se dogodilo te noći. To može biti učinjeno, to jeste učinjeno, i samo u zapadnom svetu gde vlada toliko sumnje, gde se čuje toliko povika za dokazima ljudima je teško. Neki ljudi na Istoku padaju u trans koji je, sve u svemu, samo još jedan način za izlazak iz fizičkog. Drugi usnu i, kada se probude, imaju odgovor na sve probleme koji su ih mučili. Vi takođe možete uraditi to, vi takođe, kroz vežbu i sa iskrenom željom da to činite samo zbog dobra, možete „zaista sanjati“ i širom otvoriti prozor u najsjajnijiu etapu postojanja.

OSAMNAESTA LEKCIJA

Putem ovog kursa, mi se već poznajemo izvesno vreme. Možda bismo mogli da napravimo malu pauzu da procenimo našu poziciju i vidimo šta smo pročitali i verovatno naučili. Od suštinskog značaja je napraviti pauzu s vremena na vreme radi rekreacije. Da li zaista mislite da je „rekreacija“ stvarno „re-kreacija“? Ovo pominjemo zato što je sve povezano s umorom; ako se neko umori onda ne može da obavlja posao na najbolji način. Zna li šta se dešava kada se umorite?

Ne moramo da imamo veliko znanje iz fiziologije da bismo razumeli zašto se ukrutimo i osetimo malaksalost kad previše napregnemo mišiće. Recimo da smo ponavljali određenu radnju, možda podizali težak teret desnom rukom. I dobro, posle izvesnog vremena mišići desne ruke počinju da nas bole i, ako nastavimo i dalje, trpimo pravi bol umesto obične malaksalosti. Ovim bi trebalo još pobliže da se pozabavimo.

Tokom ovog kursa je naglašeno da je po svom poreklu sav život električan. Kad god razmišljamo mi proizvodimo električnu struju, kad god pokrenemo i mali prst mi šaljemo električnu struju u obliku nervnog impulsa koji „galvanizuje“ mišić na pokret. Ali, uzmimo u obzir našu ruku koju smo opteretili preteranim poslom; podizali smo nešto prečesto i predugo, pa su nervi koji prenose električnu struju iz mozga postali preopterećeni. Na skoro isti način, ako uzmemo običan kućni osigurač i preopteretimo ga, on neće odmah iskočiti već će gubljenjem boje ukazati na to da je preopterećen. Tako je i s našim nervima koji vode do mišića, oni postaju preopterećeni prolaskom stalnog strujnog toka, a i mišići se umore od neprestanog širenja i skupljanja.

T.LOBSANG RAMPA

Zašto se oni umore? Na to je lako odgovoriti! Kada pokrenemo neki ud, naši mišići bivaju stimulisani iz mozga. Električna struja uzrokuje protok sekreta u mišićnu strukturu što dovodi do razdvajanja mišićnih vlakana, pa kad dođe do razdvajanja ce- log struka vlakana ili više njih, to dovodi do smanjenja ukupne dužine i ud mora da se savije. To je sve u redu - nećemo sada ulaziti u fiziologiju - ali sekundarni rezultat je taj da se hemika- lije koje su uključene u razdvajanje mišićnih vlakana kristalizuju i ostaju utkane u tkivo. Iz toga proizilazi da, ako šaljemo ove se- krete, ove hemikalije u muskulaturu brže nego što ih tkivo može absorbovati, oni postaju kristali; ti kristali imaju vrlo oštre ivice i uzrokujuće vrlo oštar bol ukoliko budemo uporni u našim poku- šajima da pokrenemo mišiće. Možemo jedino sačekati dan ili mo- žda dva, sve dok se kristali ponovo ne apsorbuju i mišićna vlakna postanu slobodna da klize glatko i bez napora jedna preko dru- gih. Usput je vredno napomenuti da kad neko ima reumatizam, ima zapravo kristale u raznim osetljivim delovima tela koji zbi- jaju tkivo. Zapravo, svaka osoba koja ima reumatizam može po- krenuti taj deo tela, ali pokret dovodi do intenzivnog bola zbog kristala koji su u tkivu. Kada bismo mogli pronaći neki način da rastvorimo te kristale onda bismo bili u mogućnosti da izlečimo reumatizam, ali taj dan još nije došao.

Ovo nas odvodi prilično daleko od naše početne zamisli da ra- zmotrimo neke stvari koje smo naučili ili, kad bolje razmislimo, verovatno i ne! Ukoliko preterano pokušavate nećete stići nigde jer vam se mozak umori. Mnogi ljudi ne mogu da usvoje ono što se zove *sredina puta* jer su odgojeni da veruju u to da samo najte- ži rad donosi rezultate. Ljudi nečemu teže i robuju, ali ne dospe- vaju nigde zato što preterano pokušavaju. Ponekad ljudi koji jako pokušavaju postaju veoma umorni i onda kažu užasne stvari jer, bukvalno, ne vladaju više svojim čulima! Kada se zamorimo ele- ktrični tok u našem mozgu slabi i tako „negativni“ elektricitet nadjačava pozitivne impulse, čineći nas zlovoljnim. Zla volja je u suprotnosti s dobrom, ona predstavlja negativni aspekt dobre volje

OSAMNAESTA LEKCIJA

i ako dozvolimo sebi zlu volju zbog prekomernog zamora, ili nekog drugog razloga, to znači da mi u suštini korodiramo ćelije koje proizvode struju u nama. Vozite li kola? Da li nekad pogledate akumulator? Ponekad se može videti vrlo neprijatni zelenkasti depozit oko jednog pola. Vremenom će izjesti žice koje vode od akumulatora do samih kola. Na skoro isti način, ako zapustimo sebe kao i taj akumulator, uvidećemo da će naše sposobnosti biti ozbiljno ugrožene i da će to prerasti u nešto uo- bičajeno. Ponekad to može da bude žena, koja je otpočela svoj bračni život puna najboljih namera i koja vremenom počinje da pomalo zvoca svom mužu, ponavljanjem će uspostaviti naviku i onda, verovatno i nesvesno, pretvoriti sebe u čangrizavu goropa- dnu domaćicu, jedno od najneprijatnijih stvorenja na svetu! Za- držite dobru volju i tako ćete zadržati i bolje zdravlje, nemojte se upuštati se u pomodna mršavljenja jer dobro popunjena osoba je svakako bolje naravi od mršavka kome skoro škripe kosti dok se gega naokolo!

Jasno je da ono što nazivamo „*sredina puta*“ govori da neko treba da radi najbolje što može pod svim okolnostima. Podjednako je jasno da neko ne može učiniti bolje od svog najboljeg jer je to beskoristan napor. Gledajte na to kao na generator, imamo električni generator koji obezbeđuje svetlo za određeni broj sijalica. Ako on radi određenom brzinom da su potrebe sijalica lako podmirene, onda generator dobro radi unutar svojih mogućno- sti. Ali, ako je rad generatora iz nekog razloga ubrzan i količina struje daleko veća nego što sijalice mogu potrošiti onda se tom generatoru bez razloga skraćuje rok trajanja, tj. radi previše bez ikakve potrebe.

To može i ovako da se prikaže; ako imate kola i želite da ide- te autoputem brzinom od, možda, 50 kilometara na sat (većina ljudi želi da ide mnogo brže od toga, ali 50 kilometara na sat je sasvim dovoljno za naš primer!) i ako ste pažljiv vozač, menjač će vam biti podešen na sporu vožnju i vi ćete jednostavno kliziti po autoputu dok vam motor radi prilično ravnomerno. Pri toj brzi- ni bitiće vrlo malo zamora delova i mašina će bez napora raditi dobro u

T.LOBSANG RAMPA

okviru svojih mogućnosti. Ali pretpostavimo da niste tako dobar vozač i vi nagazite na gas sa nepodešenim menjačem! Onda će mašina možda razviti nekoliko puta veću brzinu, ali će trošiti mnogo snage i benzina, praviće mnogo buke i doći će do daleko većeg zamora delova.

Sredina puta, onda, znači odabir pametnog načina rada, taman dovoljnog da se izvrši određeni zadatak, bez traćenja životne energije na preterani rad! Previše ljudi misli da moraju neprestano da rade i to što teže, jer im onda pripada više zasluga. To uopšte nije slučaj, čovek bi uvek - ne možemo to ponoviti dovoljno puta - morao raditi samo onoliko koliko je potrebno da bi se obavio određeni zadatak.

Ali vratimo se rekreaciji. Rekreacija, kao što smo rekli, je rekreacija. Ukoliko se zamorimo to znači da su se samo određeni mišići, određeni delovi tela zamorili. Ukoliko smo, na primer, podizali našu desnu ruku previše, možda dižući cigle, možda dižući knjige, onda će ruka početi da se umara, da boli, ali naše noge još uvek dobro rade, baš kao i oči ili uši. Zato hajde da se „rekreiramo“ odlaskom u šetnju, slušanjem dobre muzike, čitanjem dobre knjige. Čineći tako, koristićemo druge nerve i mišiće i zapravo odvući višak nervnog elektriciteta iz mišića koji su bili prenapregnuti pa im je sada potrebno opuštanje. I tako - rekreacijom vi re-kreirate sebe i svoje mogućnosti.

Da li ste uporno pokušavali da vidite vašu auru? Vaše eterično? Možda ste preterano pokušavali. Ako niste postigli željeni uspeh nemojte se razočarati, potrebno je vreme i strpljenje i baš mnogo vere, ali se to može postići. Vi pokušavate da postignete nešto što do tada niste pokušavali a i sami znate da ne možete očekivati da postanete doktor ili advokat preko noći. Potrebno je vreme, možda godine, radićete savesno mnogo sati tokom svakog dana i možda mnogo sati tokom svake noći da biste ostvarili svoj cilj i postali - šta? - Doktor? Advokat? Inženjer? Sve se svodi na ovo; ne možete postići rezultate preko noći. Mnogi indijski filozofi govore kako niko ne bi trebalo da se opробa u vidovnjaštvu

OSAMNAESTA LEKCIJA

pre nego što prođe deset godina! Uopšte se ne slažemo s tim, mi verujemo da je osoba spremna kada pomisli da je spremna, ali se ne slažemo da se mogu postići rezultati preko noći jer se za rezultate mora pomučiti, vežbati i imati vere. Ako učite da biste postali doktor, onda morate imati vere u vaše predavače, veru u sebe, raditi na lekcijama tokom predavanja, raditi zadate vežbe kod kuće, pa su opet potrebne godine da biste uspeli. Kada učite s nama i pokušavate da vidite auru koliko vremena protekne u učenju? Dva sata nedeljno? Četiri? Pa dobro, ma koliko da je to, vi ne učite osam sati dnevno i ne obavljate zadatke. I zato - ima- jte strpljenja jer se aura svakako može videti, a i videće se ako budete imali veru i strpljenje.

Tokom niza godina imali smo izuzetno mnogo prepiske s ljudima širom sveta, čak i s onima iza gvozdene zavese. U Australiji živi jedna mlada devojka koja ima veliku vidovnjačku moć, ali koju mora da prikriva jer njeni rođaci misle da ima nešto „čudno“ u tome što može da im kaže o čemu razmišljaju ili od čega boluju. Postoji još jedna dama u Torontu, Kanada, koja je u roku od samo nekoliko nedelja uspela da vidi eterično; ona može videti eteričnu silu koja struji iz vrhova prstiju i „lotosov cvet“ koji se njiše na vrhu njene glave. Njen napredak je bio jako izražen, jer može videti eterično u skoro potpunoj celosti i mi shvatamo da ona sada počinje da vidi auru. Ona je jedna od onih srećnika koji mogu videti *duhove prirode* i auru cveća. Kao umetnik bila je u mogućnosti da slika cveće s aurom oko njega.

Da bismo vampokazali kako vidovnjačice moći nisu ograničene samo na neke određene lokalitete, nego su univerzalne, citiraćemo pismo od vrlo talentovane dame iz Jugoslavije. Pisah smo ovoj dami i rekli joj da bi vrlo rado uključili u ovaj kurs nešto iz njenog iskustva, tako da nam je ona napisala pismo dajući nam dozvolu da citiramo iz njega. Evo šta ona piše. Malo smo popravili njen engleski da bi ljudi lakše pratili ono što je napisala:

„Dragi prijatelji iz drugog dela sveta! Zaista živimo u svetu koji nam iz dana u dan postavlja pitanje - biti ili ne biti. Prošlo je

T.LOBSANG RAMPA

vreme za skrivanje. Život, baš kao i večnost pred nas postavlja pitanje DA ili NE? Na koje DA ili NE mislimo? Mislimo na to da li ćemo izglednjavati našu dušu i ugrožavati naše zdravlje ili hraniti našu dušu i brinuti o zdravlju tela, o njegovoj lepoti i harmoniji. Zašto uvek spominjem dušu, nešto što ne možemo videti, što neki hirurg ne može izvaditi i pokazati nam na tanjiru? Dragi prijatelji, verovali u postojanje duše ili ne, znajte da ona POSTOJI! Imate li trenutak vremena? Nemojte otrčati u bioskop ili fudbalski meč, otići u kupovinu ili u kola, poslušajte na trenutak jer je ovo zaista vrlo važna stvar.

Na zapadu naše planete nema mnogo ljudi koji mogu videti takozvani nevidljivi svet, koji mogu videti aure ljudi. To znači svetlost ili senku, ako ima svetla oko tela ili glave, naročito glave. Duša je večni, neodvojivi deo nas, ona je naše *više telo* bez koga ne možemo postojati. Imala sam dar da vidim aure još od svojih najranijih dana.

Kada sam bila malo dete mislila sam da svi ljudi mogu videti ono što i ja. Kasnije, kad su me nazvali lažovom ili proglasili ludom, shvatila sam da drugi ne mogu videti ono što i ja. Dozvolite da vam ukažem na put koji sledim.

Jeste li ikad primetili krugove unutar stabla drveta? Oni ukazuju na godine starosti drveta i mogu se jasno razaznati mršave i bogate godine. Ništa ne ostaje bez tragova. Ništa. Jednom sam stajala ispred stare crkve i videla ono što drugi ljudi ne mogu. Oko crkve je bilo divnih linija svetlosti koje su odslikavali njen oblik, finih linija kao kod godova drveta. Pogledala sam linije i rekla ljudima za njih. Za svaki vek je stajala po jedna linija. Radilo se o staroj crkvi Remete blizu Zagreba, prestonice Hrvatske. Od tog trenutka ja mogu da odredim starost starih zgrada po linijama oko njih. Jednom me je prijateljica upitala 'Koliko je stara ova kapela?' 'Ne vidim ništa', odgovorila sam, 'nema još nijedne linije, samo svetla! Tačno! reče onaj ova kapela nema još sto godina!

„Vidite, ako zgrada ima svoju 'dušu' koliko je samo više ima nešto živo? Mogu videti auru drveta, polja, cveća, a naročito po

OSAMNAESTA LEKCIJA

zalasku sunca. Ovo blago ali intenzivno svetlo je oko svih živih bića, oko vašeg psa, baš kao i vaše mačke.

„Vidite li malu pticu koja peva svoju večernju pesmu, kako svetlo sija oko nje, treperi od sreće? Ali, dečak je vazдушnom puškom ubio tu malu pticu. Mala aura je treperila još na trenutak, a onda nestala. Videla sam to, osetila i pričala o tome ali, nazvali su me budalom“.

Kada mi je bilo osamnaest stajala sam uveče ispred ogledala i pripremala se za krevet. Soba je bila skoro potpuno mračna, a ja bila u beloj spavaćici. Odjedanput sam ugledala svetlo u ogledalu. Privuldo me je, pa sam pogledala i videla oko sebe prvo plavi a zatim i zlatni plamen. Ne znajući za auru, ja sam se preplašila i otrčala do roditelja, vičući: 'Gorim!' Uopšte me nije opeklo, ali šta je to bilo? Zagrlili su me i došli do moje sobe, kada su uključili svetlo nisu videli ništa. Ali, kad su ga ugasili videli su me u živim zlatnim plamenovima. Naša služavka je ušla i vrisnula od straha. Okrenula se i pobegla. Tada sam se setila onoga što sam videla na drugim bićima, ali je ovo što sam videla na sebi bilo prilično drugačije. Tada sam se zaista uplašila. Moj otac je uljudivao i isključivao svetlo i uvek je bilo isto - kada je bilo isključeno ja sam sijala zlatnim svetlom, a kada je bilo uključeno moj sjaj se nije mogao tako jasno videti.

Ovo mi je sve bilo vrlo interesantno kad sam uvidela da mi ne pretili nikakva opasnost. Otada sam veoma obraćala pažnju na aure drugih ljudi.

Da li znate šta strah znači? U ratu sam često osećala strah kada sam gledala aure drugih ljudi tokom bombardovanja. Tokom nacističkog režima bila sam u zatvoru, osuđena na smrt. Odvedena sam na mučenje jer sam znala određene informacije koje su moji čuvari tražili. Videla sam aure drugih ljudi koji su mučeni. Bilo je to užasno, tako usko oko tela, tako jedno i bez pravog svetla, skoro nestalo, skoro umrlo. Što je najgore, kada sam čula jauke agonije onih koji su umirali od mučenja i moja aura je zatrepila. Nešto se javilo u meni, svejedno, neka sveta sila. Zar u Svetom pismu nije

T.LOBSANG RAMPA

napisano: 'Boj se samo onih koji ubijaju dušu, ne onih koji ubijaju telo?' Počela sam da se koncentrišem i pokušavam da uzdignem ostale. Osetila sam se zdravije. Jedna druga žena mi je pomogla u ovom zadatku i naposljetku je ćelija onih koji su osuđeni na smrt živnula i mi smo počeli da pevamo. Prošla sam kroz sva ispitivanja, sve duge časove i bol neozleđena, jer sam se koncentrisala na večnost, na *stvarni život* posle ovog ružnog sna. Mučitelji nisu mogli učiniti ništa sa mnom i naposljetku, besni, oni su me izbacili iz zatvora zato što sam ih demoralisala!

Da sam ustuknula pred strahom, terorom, ja i mojih šesnaest drugova - žrtava progona - bili bismo ubijeni".

Mi sa Zapada, mi Evropljani, imamo mnogo da naučimo od Dalekog istoka. Moramo da naučimo da vladamo našom ma- štom i da nadvladamo strah"

Kako ja to vidim, aura zapadnjaka treperi mnogo, oni nisu nikad mirni, retko su u harmoniji, a naša nemirna aura utiče na druge aure i to posatje kao epidemija. Hitler ne bi uspeo sa svojim zažarenim govorima da na aure drugih ljudi nije uticala njegova. Hitler je uspeo jedino zato što njegovi slušaoci nisu mogli kontrolisati sopstvenu imaginaciju.

Jeste li umorni? Hoćete li čitati još malo? Hajde da odemo do najadnijih ljudi, do ludaka, do bolnice za mentalne bolesnike u Zagrebu. Pre mnogo dana sam gledala njihove aure kroz žičanu ogradu. Ali, oni nisu predstavljali najgore slučajeve: prijatelj me je upoznao sa glavnim doktorom, vrlo skeptičnim čovekom. Re- kla sam mu da želim da posmatram aure njegovih pacijenata. Pogledao me je kao da sam vredna boravka u njegovoj bolnici, ali je naposljetku odlučio da mi da dozvolu da vidim neke od njegovih pacijenata. Najzad su boničari doveli zaista, zaista bolesnu ženu užasnog izgleda kojoj su oči kolutale i zubi škripali, dok joj je kosa stajala kao đavolji plamenovi oko glave. Bio je to zaista užasan prizor. Ali nije bio ništa u poređenju s onim što sam videla u nevidljivom svetu. Videla sam ženu dušu izvan tela kako se divlje bori s tamnom senkom koja je pokušavala da zaposedne telo. Sve

OSAMNAESTA LEKCIJA

naokolo je bilo u vrtlogu, u disharmoniji. Naposljetku je žena odvedena i ja sam rekla doktoru da ta žena ne može biti izlečena jer je zaista žrtva đavolje posednutosti!

Tako ćemo privesti ovu lekciju kraju, s ocenom da sve ono što je ova vrlo talentovana dama iz Jugoslavije videla, možete vi- deti i vi, uz pomoć vežbe, upornosti i vere. Setite se - Rim nije sagrađen za jedan dan, a doktor ili advokat se ne postaje preko noći. Mora se učiti da bi se uspelo pa to morate i vi, nema lakog, bezbolnog puta!

DEVETNAESTA LEKCIJA

Povremeno sam spominjao zapise iz Akaše. Sada ćemo razmotriti tu krajnje očaravajuću temu, jer zapisi iz Akaše su nešto što se tiče svakog čoveka i svakog stvorenja koje je ikada živelo. Pomoću njih možemo da putujemo unazad kroz istoriju, možemo da vidimo sve što se događalo, i to ne samo u ovom svetu nego i u drugim svetovima; naime, naučnici sada počinju da uviđaju ono što su okultisti oduvek znali - da druge svetove nastanjuju neka druga bića, ne obavezno ljudska, ali ipak osetljiva.

Pre nego što kažemo nešto više o zapisima iz Akaše, treba da znamo nešto više o prirodi energije ili materije. Kao što smo rekli, materija je neuništiva, ona zauvek traje. Električni talasi su neuništivi. Naučnici su nedavno otkrili da ukoliko je indukovana u kalemu od bakarne žice, čija je temperatura spuštена što je moguće bliže apsolutnoj nuli, struja se stalno nastavlja i nikad se ne smanjuje. Svi znamo da bi se na normalnim temperaturama struja smanjila i izgubila usled raznih otpora. Stoga je naučnica pronašla novi provodnik; otkrila je da ukoliko se bakarnom provodniku dovoljno snizi temperatura, struja nastavlja da teče i ostaje ista bez ikakvog spoljnog izvora energije. Naučnici će vremenom otkriti da čovek poseduje i neka druga čula, druge sposobnosti, ali do tog otkrića još neće doći pošto naučnici rade polako, ali ne uvek sigurno!

Rekli smo da su talasi neuništivi. Pogledajmo kako se ponašaju svetlosni talasi. Svetlost stiže do nas od veoma udaljenih planeta koje pripadaju drugim, vrlo dalekim svetovima. Naši moćni teleskopi istražuju svemir, druge svetove, skupljajući svetlost iz nezamislivo dalekih prostranstava. Neke planete od kojih nam

DEVETNAESTA LEKCIJA

stiže svetlost odaslale su tu svetlost još pre nego što je nastao ovaj svet, pa čak i ova vasiona. Svetlost je izvanredno brza, njena brzina je tolika da teško možemo da je zamislamo, zato što smo ograničeni svojim telima i strašno utonuli u sva moguća fizička ograničenja. Ono što mi ovde smatramo 'brzim' ima drugačije značenje u nekoj drugoj ravni postojanja. Primer za to može da nam pruži podatak da za čoveka jedan ciklus postojanja traje se- damdeset i dve hiljade godina. Za to vreme osoba stalno iznova dolazi u različite svetove, u različita tela. Prema tome, sedamde- set i dve hiljade godina je dužina trajanja 'školovanja'!

Kada govorimo o 'svetlosti' a ne o radio ili električnim talasi- ma ili nekim drugim talasima, to činimo samo zato što svetlost može da se posmatra bez ikakvih uređaja, dok radio-talasi ne mogu. Možemo da vidimo svetlost Sunca, svetlost Meseca, a ako imamo dobar teleskop ili snažan dvogled možemo da vidimo sve- tlost veoma udaljenih zvezda, koja je krenula na svoje putovanje dok Zemlja još nije bila ni oblak sačinjen od molekula vodonika koji lebde u prostoru.

Svetlost se takođe koristi i kao mera za vreme ili udaljenost. Astronomi koriste izraz 'svetlosne godine', a ja vam ponavljam da svetlost iz nekog dalekog sveta može da nastavi da putuje i ka- da taj svet prestane postoji, iz čega je jasno da možda dobijamo sliku nečega čega tamo više nema, nečega što se odavno ugasilo. Ukoliko vam je teško da to razumete, predstavite sebi jednu zve- zdu negde daleko u svemiru. Godinama i vekovima ta zvezda je reflektovala svetlosne talase na Zemlju. Svetlosnim talasima mo- že da treba hiljadu, deset hiljada ili milion godina da stignu do Zemlje, zato što je zvezda, izvor te svetlosti, tako jako udaljena. Jednog dana zvezda se sudara sa nekom drugom zvezdom, i mo- že da dođe do ogromnog bleska svetlosti ili do gašenja. Recimo da je došlo do potpunog gašenja. Dakle, svetlost je nestala, ali i hiljadu, deset hiljada ili milion godina nakon toga ona i dalje do- pire do nas, zato što joj je sve to vreme potrebno da pređe razda- ljinu između prvobitnog izvora svetlosti i nas. Tako smo u prilici da

T.LOBSANG RAMPA

posmatramo tu svetlost i kada njen izvor prestane da postoji.

Pretpostavimo nešto što je potpuno nemoguće dok se nalazi- mo u fizičkom telu, ali je sasvim lako i obično kada smo izvan tela. Pretpostavimo da možemo da se krećemo brže od misli. Po- trebno je da se krećemo brže od misli zato što misao ima sasvim određenu brzinu, kao što svaki doktor može da vam kaže. Zaista je poznato koliko brzo čovek reaguje na bilo koju datu situaciju, koliko brzo ili sporo može da pritisne kočnicu automobila, ili da pomeri volan da bi skrenuo u stranu. Poznata je brzina kojom mi- saoni impulsi putuju od glave do stopala. Mi, u cilju ovog razma- tranja, želimo da se trenutno premeštamo. Zamislimo da u tren oka možemo da se nademo na planeti koja prima svetlost emito- vanu sa Zemlje pre tri hiljade godina. Pod pretpostavkom da ima- mo teleskop sasvim nezamislivog tipa, pomoću kojeg možemo da vidimo površinu Zemlje, ili protumačimo zrake svetlosti koji stižu do nas, ta bi nam svetlost, odaslana pre tri hiljade godina, pokazala prizore iz sveta koji su se tada dogodili. Trebalo bi da vidimo život kakav je bio u starom Egiptu, varvarski zapadni svet u kojem ljudi trčkaraju gotovo goli, dok bismo u Kini videli jednu prilično naprednu civilizaciju, vrlo različitu od onog što se tamo može videti u današnje vreme!

Ako bismo mogli u trenutku da se nademo bliže, videli bismo potpuno drugačije prizore. Pređimo na planetu koja je od Zemlje udaljena toliko da svetlosti treba hiljadu godina da pređe razda- ljinu između te planete i Zemlje. Tada bismo videli šta se na Ze- mlji događalo pre hiljadu godina, razvijenu indijsku civilizaciju, širenje hrišćanstva po čitavom zapadnom svetu, i možda neke od invazija na Južnu Ameriku. Svet bi izgledao nešto drugačije nego što izgleda danas, pošto se obalna linija sve vreme menja, kopno se diže iz mora, obale erodiraju. U jednom životnom veku ne može da se uoči neka velika razlika, ali hiljadu godina bi nam pružilo priliku da vidimo i shvatimo razliku.

Za sada se nalazimo u svetu koji poseduje vrlo značajna ogra- ničenja, i u stanju smo da zapažamo i da primamo utiske u vrlo

DEVETNAESTA LEKCIJA

ograničenom rasponu frekvencija. Ukoliko bismo mogli da vidimo neke od svojih 'vantelesnih' sposobnosti u potpunosti, kao što to možemo u astralnom svetu, videli bismo stvari u veoma različitom svetlu, shvatili bismo da je celokupna materija zaista neuništiva, da svako iskustvo koje se ikada dogodilo na svetu i dalje zrači u obliku talasa. Uz pomoć naročitih sposobnosti mogli bismo da uhvatimo te talase isto onako kao što možemo da uhvatimo svetlosne talase. Uzmimo kao prost primer toga obični dijamant; uključite ga u zamračenoj sobi i stavite slajd na odgovarajuće mesto. Ukoliko stavite platno - po mogućnosti belispređeno - na određenoj udaljenosti i upravite svetlost na njega, videćete sliku. Međutim, ako taj uređaj projektuje sliku kroz prozor u mrak napolju, videćete samo slab zrak svetla bez slike. Dakle, svetlost mora da bude uhvaćena, zadržana, mora da se odrazi na nečemu da bi mogla da bude potpuno opažna i shvaćena. Kada u vedroj noći koristite reflektor, videćete tek slabašan trag svetla, i samo kada ta svetlost naiđe na neki oblak ili avion možete da je vidite kakva jeste.

Čovek odavno sanja o vremeplovu. To je, neosporno, nestvarna zamisao sve dok se čovek nalazi u telu i na Zemlji, jer nas to čini tužno ograničenim, naša tela su vrlo nesavršena sredstva, i mada smo ovde da učimo, mi smo usadili u sebe mnogo sumnje, mnogo nedoumica i ustručavanja, i da bismo mogli da budemo ubeđeni u nešto treba nam 'dokaz' - mogućnost da neku stvar 'rasklopimo', da je rastavimo na delove da bismo videli kako funkcioniše i obezbedili da ne profunkcioniše ponovo. Kada napustimo Zemlju i odemo u astral, ili čak dalje i od astrala, putovanje kroz vreme je jednako jednostavna stvar kao što je ovde na Zemlji odlazak u bioskop ili u pozorište.

Elem, zapis iz Akaše je vrsta vibracije, i to ne moraju da budu svetlosne vibracije pošto zapis sadrži i zvuk. Mi za tu vrstu vibracije ne posedujemo izraz kojim bismo je opisali. Najbliže što možemo reći jeste da donekle liči na radio-talase. Oko nas su sve vreme radio-talasi koji dolaze iz svih delova sveta; svaki od njih

T.LOBSANG RAMPA

donosi različit program, različite jezike, muziku, različito vreme. Moguće je da talasi dolaze iz nekog dela sveta i emituju program koji mi primamo sutradan! Svi ti talasi neprestano dolaze do nas, ali mi ih nismo svesni i sve dok nemamo neki mehanički uređaj koji zovemo radio-aparat ne možemo da primimo te talase i usporimo ih kako bi postali čujni i za nas shvatljivi. Uz pomoć takvog mehaničkog ili električnog uređaja usporavamo radio frekvenciju talasa i pretvaramo je u zvučnu frekvenciju talasa. Slično tome, kada bismo ovde na Zemlji mogli da usporimo talas zapisa iz Akaše, nesumnjivo bismo bili u stanju da na televizijskom ekranu prikazujemo autentične istorijske prizore, a istoričari bi bili zgranuti kada bi videli da je istorija iz knjiga potpuno, potpuno pogrešna!

Zapisi iz Akaše su neuništive vibracije koje se sastoje od ukupne sume ljudskog znanja koje proističe iz sveta slično kao što se emituje radio program, i stalno se nastavlja. Sve što se desilo na ovom svetu i dalje postoji u obliku vibracije. Kada izađemo iz tela, ne koristimo nikakvo posebno sredstvo da razaberemo te talase; ništa ne koristi da ih usporimo, nego se naši 'prijemnici talasa' ubrzavaju tako da sa praksom, sa vežbanjem, možemo da primimo to što nazivamo zapisima iz Akaše.

Vratimo se problemu preticanja svetlosti. Biće nam lakše ako na trenutak zaboravimo na svetlost i pozabavimo se zvukom, zato što je zvuk sporiji i ne moramo da prelazimo tako ogromne razdaljine da bismo stigli do rezultata. Pretpostavimo da stojite napolju i iznenada čujete veoma brzi talas. Čujete zvuk, ali uzaludno je da potražite pogledom mesto odakle se čini da zvuk dolazi, jer je avion brži od zvuka i zato se nalazi ispred samog zvuka koji proizvodi. U drugom svetskom ratu nacisti su iz porobljene Evrope slali velike rakete da bi razorili Englesku. Rakete su padale na kuće, uništavale ih i ubijale ljude. Prvo upozorenje koje su ljudi imali o tim raketama bila je buka od eksplozije i stena koje se razbijaju, kao i krici povredjenih. Kasnije, kad bi se prašina donekle slegla, stigao bi i zvuk rakete! To veoma čudno iskustvo bilo je

DEVETNAESTA LEKCIJA

izazvano činjenicom da se raketa kretala mnogo većom brzinom od zvuka koji je proizvodila. Tako bi ona uveliko obavila svoj zlokobni zadatak pre nego što bi se pojavio zvuk!

Čovek može da stane na vrh brda i da posmatra top smešten na vrhu drugog brda. On ne može da čuje granatu dok ova prolazi iznad njega, nego zvuk dolazi malo kasnije, dok se granata još udaljava. Niko nikada nije poginuo od metka koji je čuo, pošto on stiže pre zvuka. Zabavno je kad ljudi u ratu zaležu na zvuk metka koji im prolazi nad glavom. Kada bi mogli da čuju zvuk, to bi značilo da ih je metak već mimoišao. Zvuk je spor u poređenju sa slikom ili svetlom. Ako ponovo stanemo na vrh tog brda, možemo da vidimo kad je granata ispaljena, možemo da vidimo bleesak iz topovske cevi, a tek znatno kasnije - u zavisnosti od toga koliko smo udaljeni od topa - čujemo kako granata fijuče iznad nas. Možda ste posmatrali čoveka kako obara drvo; bio bi malo udaljen od vas, stvarno biste videli kako sekira udara u stablo, a onda biste malo kasnije i čuli udarac. To je većina nas doživela.

Zapisi iz Akaše sadrže znanje o svemu što se dogodilo na ovom svetu. I neki drugi svetovi imaju sopstvene zapise iz Akaše, isto kao što države imaju svoje radio programe. Oni koji znaju kako, mogu da podese prijemnik na zapis iz Akaše iz bilo kojeg sveta, ne samo našeg, i da vide događaje iz istorije i uvere se da su knjige o istoriji krivotvorene. Ali, ti zapisi nam pružaju mnogo više od zadovoljavanja puke radoznalosti - čovek može da pogleda u te zapise i da vidi zašto su se njegovi vlastiti planovi izjalovili. Kada umremo ovde, odlazimo u drugu ravan postojanja u kojoj svako od nas mora da se suoči sa onim što je radio, kao i sa onim što nije uradio; gledamo čitav svoj protekli život brzinom misli, vidimo ga u zapisu iz Akaše, ne samo od trenutka kad smo rođeni, nego od vremena kad smo planirali kako i gde da se rodimo. Zatim, sa tim znanjem, uvidevši svoje greške, ponovo planiramo i ponovo pokušavamo, baš kao što dete u školi vidi na koja pitanja je pogrešno odgovorilo u pismenom zadatku i čitavog ga ponovo ispunjava.

T.LOBSANG RAMPA

Razumljivo je da je potrebno vrlo mnogo vežbanja da bi čovek mogao da vidi zapise iz Akaše, ali sa vežbanjem, sa praksom i verom to može da se postigne i zaista je uvek i bilo postizano. Da li mislite da bi na trenutak trebalo da zastanemo i razmotrimo to što se zove 'vera'?

Vera je nešto sasvim određeno što može i mora da se neguje i razvija, isto kao što neka navika ili biljka u staklenoj bašti mora da se uzgaja. Ona nije otporna kao korov, sličnija je biljci iz staklenika. Treba joj ugađati, treba je hraniti i starati se o njoj. Da bismo stekli veru moramo i da ponavljamo svoju potvrdu vere, moramo da je potvrđujemo kako bi iskustvo vere prodrlo u našu podsvest. Ta podsvest čini devet desetina našeg bića, dakle ona je ubedljivo najveći deo nas. Ja je često poredim sa lenjim starcem koji naprosto ne želi da bude uznemiravan. Starac čita svoje novine, možda drži lulu u ustima, a noge u udobnim papučama. Stvarno je umoran od sve te galame i graje, od cele te pomptnje naokolo koja se nikad ne prekida. Godine iskustva naučile su ga kako da se zaštititi od svega osim od najupornijih ometanja. Pošto je nagluv, ne čuje kada ga prvi put pozovu. Drugi poziv ne čuje za- to što ne želi da ga čuje, zašto što pomišlja da je to možda poziv na neki posao, ili nešto što će prekinuti njegovu lenju dokolicu. Treći put već postaje razdražen pošto mu onaj ko ga zove ometa tok misli, a njemu je važnije da pročita rezultate konjskih trka nego da uradi bilo šta što iziskuje neki napor. Stalno potvrđujete pred sobom svoju veru, pa će 'starac' sa trzajem živnuti, a kada znanje bude usadeno u vašu podsvest imaćete spontanu veru. Moram da pojasnim da vera nije uverenje ni mišljenje; možete da kažete: «Mislim da je sutra ponedeljak» i to zaista nešto znači. Ne biste rekli: «Verujem da je sutra ponedeljak» jer bi to značilo nešto sasvim drugo. Vera je nešto što po pravilu sazreva sa nama. Postajemo hršćanin, ili budista, ili Jevrejini najčešće zbog toga što su naši roditelji hrišćani, budisti ili Jevreji. Imamo poverenja u svoje roditelje - mislimo da je ono u šta oni veruju ispravno - tako da naša religija postaje ista kao i naših roditelja. Izvesne stvari

DEVETNAESTA LEKCIJA

koje ne mogu izrično da budu dokazane dok smo u ovom svetu zahtevaju veru, dok se u one stvari koje mogu da se dokažu mo- že verovati ili ne. Tu postoji značajna razlika, i bitno je da čovek postane svestan te razlike.

Međutim, pre svega, u šta vi želite da verujete, šta je to što zahteva Vašu veru? Rešite šta je to što zahteva veru, osmotrite to iz svih uglova. Da li je to verovanje u religiju, ili verovanje u neku sposobnost, neku moć? Razmislite o tome iz što više uglova možete i onda, kada ste sigurni da o tome razmišljate na pozitivan način, potvrdite - izjavite - sebi da možete da postignete nešto određeno, odnosno da čvrsto verujete u ovo ili ono. Morate da ponavljate tu svečanu izjavu. Bez toga nikada nećete imati Vere! Velike religije imaju verne sledbenike. Ti verni sledbenici su oni koji su išli u crkvu ili kapelu, ili sinagogu, ili svetilište, i uz pomoć ponavljanih molitvi, i to ne samo njihovih nego i tuđih, njihova podsvest je uvidela da ima nekih stvari u koje svakako treba Verovati! Na Dalekom istoku postoje mantre. Čovek će reći određenu stvar - mantru - i stalno će je ponavljati, bez prestanka. A pri tom možda neće ni znati o čemu ta mantra govori! To nije ni bitno, jer su osnivači religije koji su smislili mantru tako udesili stvari da vibracije koje ponavljanje mantre proizvodi sprovode željenu stvar u podsvest. Uskoro, iako čovek ne razume mantru u potpunosti, ona postaje deo njegove podsvesti, i vera tada postaje sasvim spontana. Na isti način, ukoliko stalno ponavljate molitve, počinjete da verujete u njih. Cela stvar je u tome da na- vedete svoju podsvest da razume i da saraduje, a kada steknete veru više ne morate da brinete, pošto će vas vaša podsvest uvek podsećati da imate vere, i da možete da postignete te određene stvari.

Staino ponavljajte sebi da ćete videti auru, da ćete biti telepa- ta, da ćete uraditi određenu stvar, šta god bilo to što posebno želite da uradite. I onda ćete u svoje vreme to uraditi. Svi uspešni ljudi, svi koji su postali milioneri ili pronalazači, bili su ljudi koji su imali veru u sebe, verovali su da mogu da ostvare ono što su naumili da urade, i pouzdanje u sopstvene snage i sposobnosti proizvelo je

T.LOBSANG RAMPA

veru koja je učinila da se to ubedenje obistini. Ako nastavite da govorite sebi da ćete uspeti, zaista ćete uspeti, ali samo pod uslovom da to stalno tvrdite, i ne dopustite da se u vas uvuče sumnja (suprotnost vere). Istrajte u toj afirmaciji vere i rezultati će biti zadivljujući.

Možda ste čuli za ljude koji mogu da pogode šta je neko drugi bio u prethodnom životu i šta je radio. To znanje potiče iz zapisa iz Akaše, jer mnogi ljudi dok 'spavaju' putuju u astral i vide zapise iz Akaše. Kada se ujutro vrate, kao što sam već izložio, mogu sa sobom da donesu neko izobličeno sećanje, tako da je nešto od onoga što kažu tačno, a nešto iskrivljeno. Ustanovićete da se većina onoga što čujete odnosi na patnju. Izgleda da su ljudi bili mučitelji, da su najčešće radili kojekakve nepodopštine. To je tako zbog toga što smo na ovu planetu došli kao u školu, i sve vreme treba da imamo na umu da ljudi moraju da prođu kroz mnoge muke i nevolje, da se pročiste od svojih grešaka i krivica, isto kao što se zlato stavlja u topionicu i izlaže velikoj toploti kako bi se šljaka podigla na površinu, sa koje može da se skine i odstrani. Ljudi moraju da budu podvrgnuti pritiscima i naporima koji ih dovode u neposrednu blizinu - ali ne sasvim - prelomne tačke da bi njihova duhovnost mogla da bude proverena, a mane iskorenjene. Mi dolazimo na ovaj svet da učimo, a učimo mnogo brže i trajnije u teškim nego u prijatnim okolnostima.

Ovo je svet muke, vežbaonica koja je maltene popravni dom, i mada u njemu ima i lepih stvari koje sijaju poput snopa svetlosti sa svetonika, najveći njegov deo obeležavaju borba i napor. Ako se ne slažete sa mnom, pogledajte samo istoriju naroda, pogledajte ratove koji se danas vode. Ovo je zaista svet riečistoće i grešnosti, a to otežava višim bićima da dođu ovde kao što to moraju da bi nadgledali razvoj stvari. Činjenica je da više biće koje dolazi u ovaj svet mora da preuzme nešto nečistoće koja će delovati skoro kao sidro i održavati njegovu vezu sa Zemljom. Više biće koje dolazi ovamo, dolazi u sebi svojstvenom čistom, neokaljanom obliku, i to zato što ne može da podnosi ovdašnje jade i nedaće. Zato, budite

DEVETNAESTA LEKCIJA

oprezni kada mislite da određena osoba ne može da bude toliko uzvišena kao što neki tvrde, jer je suviše sklona ovo- me ili onome. Pod uslovom da ne pije, ona može da bude veoma uzvišena. Piće, međutim, ukida sve uzvišene moći.

Mnogi među najistaknutijim vidovnjacima i telepatama imaju neki fizički nedostatak jer patnja često povećava brzinu vibriranja i podaruje stradalniku telepatiju ili vidovitost. Ne možete naprosto da pogledate neku osobu i da znate koliko je duhovna. Ne presuđujte da je neko loš čovek zato što je bolestan; ta bolest je možda svojevoljno primljena da bi čovek mogao da poveća brzinu svog vibriranja zbog nekog posebnog zadatka. Nemojte strogo da sudite nekome zato što psuje, ili se ne ponaša baš onako kako vi smatrate da uzvišena osoba treba da se ponaša. Može se radi o uzvišenoj osobi koja koristi psovke ili neki drugi 'porok' kako bi imala sidro koje joj omogućuje da ostane u ovom svetu. Ponavljam, ukoliko se osoba ne odaje piću, ona zaista može da bude više biće kao što ste to isprva i pomislili. Na ovom svetu ima mnogo nečistoće i grešnosti, i sve što je nečisto propada, a preživljava i opstaje samo ono što je čisto i nekvarljivo. To je jedan od razloga zbog kojih dolazimo na Zemlju; u duhovnom svetu iznad astralnog ne može da dođe ni do kakvog kvarenja, nema zla u višim ravnima, pa ljudi dolaze na Zemlju da se nauče mučnom putu. Jedno više biće će dolazeći na Zemlju uvek preuzeti neku manu ili nesreću znajući da se, pošto dolazi sa naročitim zadatkom, to neće računati kao karma (kasnije ćemo se time pozabaviti), nego će se smatrati sredstvom, sidrom, koje kao nepravilnost nestaje zajedno sa nestankom fizičkog tela.

U vezi sa tim želim da uložim na još nešto, a to je: veliki reformatori u ovom životu ponekad su oni koji su u prethodnom životu bili veliki prestupnici, i to upravo u onom području koje sada 'reformišu! Nema sumnje da će se Hitler vratiti kao veliki popravljivač. Mnogi ljudi iz španske inkvizicije vratili su se kao istaknuti reformatori. To je nešto o čemu vredi razmisliti. Zapamtite - srednji put je način na koji treba živeti. Ne budite toliko

T.LOBSANG RAMPA

loši da biste kasnije morali da budete kažnjeni zbog toga, a ako ste izuzetno čisti i krajnje sveti tako da vam niko nije ravan, onda ne možete da ostanete u ovom svetu. Ipak, na svu sreću, niko ni- je **TOLIKO** čist!

DVADESETA LEKCIJA

Nadam se da ćemo se uskoro baviti telepatijom, vidovitošću i psihometrijom, ali pre svega moram sebi da dozvolim jednu digresiju, da bih se osvrnuo na jednu drugu stvar, Sasvim sam svestan da ste stekli utisak da skrećem sa teme, ali to je promišljeno; znam šta sam naumio, i često je uputno da privučem vašu pažnju na određenu temu pa da onda pređem na nešto drugo što je takođe neophodno; jer predstavlja temelj za ono prethodno.

Sada ću da razjasnim da će oni koji hoće da budu vidovnjaci, telepate i da imaju psihometrijske sposobnosti morati tome da pristupe polako. Ne možete da forsirate napredovanje preko određene granice. Ukoliko posmatrate svet prirode, otkrićete da su egzotične orhideje zapravo biljke iz staklene bašte, i ako su bile prisiljavane i ubrzavane u svom razvoju, one su veoma krhki cvetovi. Isto važi za sve ono čiji rast i razvoj mora veštački da se podstiče, ili ono što je nasilno i ubrzano raslo. Biljke iz staklenika nisu otporne, nisu pouzdane i postaju žrtva svih mogućih neobičnih bolesti. Ja želim da dobijete veoma zdravu dozu telepatije, da pomoću vidovitosti budete u stanju da vidite prošlost, i da budete u poziciji da možete da uzmete neki kamen, na primer, sa morske obale i da možete da pogodite šta se sa njim događalo tokom vremena. Vi znate da stvarno dobar psihometrista može da uzme neku stvar sa obale koju nijedan čovek nikada nije dodirnuo, i da sasvim jasno vizualizuje vreme kad se taj komad stene možda nalazio u planini. To nije preterivanje, to je nešto sasvim obično, sasvim lako - kada čovek zna kako! Zato ćemo postaviti dobar temelj, jer kuća ne može da se podigne na živom pesku i da se očekuje da dugo traje. U bavljenju našim 'temeljima' prvo

T.LOBSANG RAMPA

što treba da se naglasi jeste to da naša unutrašnja pribranost i spokoj predstavljaju dva ugaona kamena tog temelja, jer ukoliko čovek nije pribran neće imati naročitog uspeha u telepatiji i vido- vitosti. Staloženost je apsolutno neophodna za svakog ko želi da napreduje dalje od elementarnih početnih stadijuma.

Ljudska bića su zapravo jedna gomila sukobljenih osećanja. Osvrneš se oko sebe i vidiš ljude kako bezglavo jure ulicama, sudaraju se kolima, ili trče da stignu autobus. Tu je i jurnjava u prodavnicu pred zatvaranje, da se popune zalihe za vikend. Uvek smo u nekakvom neskladnom stanju; kipimo, penimo i ključamo, dok nam mozgovi odašilju varnice besa i frustrirano- sti. Često se razljutimo, nalazimo se u stanju napetosti i iznutra osećamo nelagodne i nastrane pritiske. U takvim trenucima ose- ćamo da bismo mogli da eksplodiramo. Bogami, gotovo da biste i mogli! Ali to vam ne bi nimalo pomoglo u oblasti ezoteričnog tragalaštva ako su vam moždani talasi tako neukrotivi da od njih ne mogu da se razaberu ulazni signali - signali dolaze sve vreme odasvud i od svakoga, i ako otvorimo svoje umove primićemo ih i shvatiti.

Jeste li ikada probali da slušate radio za vreme grmljavine? Jeste li probali da gledate neki televizijski program dok je neki „krele“ izlazio sa parkinga pod vašim prozorom a paljenje njego- vih kola se odražavalo kao cik-cak svetlaci na ekranu? Možda ste pokušali da čujete neku udaljenu stanicu kroz zavijanje i prašta- nje proizvedeno električnom olujom. Nije lako! Neki od nas su zainteresovani za kratkotalasni prijem i slušaju emisije iz celog sveta, slušaju vesti iz raznih zemalja i muziku sa raznih kontine- nata. Ako ste dosta vremena posvetili kratkim talasima i slušali emisije iz dalekih mesta, onda znate kako je ponekad izuzetno te- ško razabrati reči usled silnih smetnji proizvedenih u atmosferi, kako od strane prirode tako i od strane čoveka. Smeta nam buka paljenja kola, uključivanje i isključivanje termostata u frižideru, ili se možda neko igra zvonom na vratima baš kada hoćemo da slušamo. Sve smo ljući 'ispod kragne' dok pokušavamo da se sko- ncentrišemo i primimo poruku sa radija. Dok nismo u stanju da

DVADESETA LEKCIJA

uklonimo neke od smetnji u sopstvenom umu, imaćemo poteškoća sa telepatijom, jer je buka ljudskog mozga koji se penuša i vrtloži daleko gora od one koju proizvodi i najgora olupina od kola. Možda mislite da preterujem, ali kako vam se sposobnosti budu povećavale u tom pravcu, biće vam sve jasnije da u stvari umanjujem ceo problem.

Proširiću još malo ovu temu, pošto moramo da budemo potpuno sigurni šta radimo pre nego što to uradimo, moramo da poznajemo prepreke na putu, jer u suprotnom ne možemo da ih savladamo. Razmotrimo stvar iz drugačijeg ugla; veoma je jednostavno telefonirati sa jednog kontinenta na drugi, pod uslovom da postoji odgovarajući provodnik postavljen ispod okeana. Transatlantska telefonska linija ide od, recimo, Engleske do Njujorka, ili od Adelaide do Engleske. Koristeći te podvodne telefonske linije ipak dobijamo izobličene isečke govora. Zvuk povremeno i oslabi ili se izgubi, ali u celini ipak možemo dosta dobro da razumemo šta je rečeno. Nažalost, veliki deo sveta nije povezan telefonskim kablovima! U nekim oblastima, kao između Montreala i Buenos Airesa, ne postoje telefonski kablovi, nego grozne stvari zvane 'radio veze'. Taj užasni izum nikada ne bi smeo da bude u dostojen naziva 'telefon' jer nam njegovo korišćenje deluje kao pravi podvig izdržljivosti i strpljenja. Govor je često izobličen do neprepoznatljivosti, iseckan je, nema visokih i niskih frekvencija, tako da umesto ljudskog zvuka glasa koji možemo da razumemo, čujemo nešto ravno i monotono što je bez ikakvih modulacija mogao da izbljuje i neki robot. Čovek se silno napreže da dokuči šta je rečeno, ali sve vreme su prisutne strašne smetnje, tako da mora neprekidno da se govori (makar i nemalo šta da se kaže!) kako bi 'veza ostala otvorena'. Uz to imate smetnje koje sam spomenuo, ali i svakojaka prelamanja i odbijanja od raznih jonizovanih slojeva oko Zemlje. Ovo vam govorim da bih vam pokazao da je i uz najbolju moguću opremu razgovor preko radio-telefona stvar puke sreće, a iskustvo mi govori da je neuspeh češći od uspeha. Po meni, telepatija je neuporedivo jednostavnija stvar

T.LOBSANG RAMPA

od radio-telefoniranja!

Možda se pitate zašto toliko pišem o radiju, elektronici i struji; jednostavno zato što mozak i telo proizvode struju. Mozak i svi mišići odašilju pulsirajuće elektrone koji u stvari predstavljaju radio-program ljudskog tela. Mnogo toga o ponašanju ljudskog tela, kao i mnogo toga o vidovitosti, telepatiji, psihometriji i svemu ostalom može sa lakoćom da se shvati pozivanjem na znanje o radiju i elektronici. Pošto želim da vam olakšam i pojednostavim celu stvar, tražim od vas da veoma pažljivo razmislite o elektronici i radiju; to zaista mnogo znači ukoliko proučavate elektroniku. Što se više time bavite, lakše ćete napredovati u svom razvoju.

Osetljivi instrumenti moraju da budu zaštićeni od strujnog udara. Ne možete da očekujete da imate skup televizor i da možete da ga udarate kako vam se prohte, ili da imate skup ručni sat i da ga bez posledica udarate o zid. Mi imamo najskuplje moguće prijemnike - naše mozgove - i da bismo ih koristili krajnje uspešno moramo da ih zaštitimo od udara. Ako dozvolimo sebi da se uzrujamo i razočaravamo, proizvedi ćemo u sebi takvu vrstu talasa koja sprečava prijem talasa spolja. U telepatiji moramo da ostanemo što je moguće staloženiji, inače ćemo samo gubiti vreme pokušavajući da primimo tuđe misli. Prvi put nećemo dobiti neke naročite rezultate. I zato - hajde da se usredsredimo na sabranost.

Kad god razmišljamo, mi proizvodimo struju. Ako razmišljamo smireno i bez snažnih emocija, elektricitet našeg mozga će biti na prilično ujednačenoj, mirnoj frekvenciji bez izrazitih oscilacija. Ako to nije slučaj, znači da nešto ometa ravnomeran tok naših misli. Moramo da budemo sigurni da se ne stvaraju preterani naponi, i ništa što bi moglo da izazove uznemirenost ili potištenost ne sme da ima pristup u naše misaone procese.

Sve vreme moramo da negujemo unutrašnju staloženost, spokojan stav. Nema sumnje da je neprijatno kada ste nagnuti nad vešom koji perete a telefon zazvoni baš kada su vam ruke pune natopljene odeće. Nema sumnje da se čovek strašno razdraži ka-

DVADESETA LEKCIJA

propusti rasprodaju u obližnjoj robnoj kući, ali sve su to vrlo svetovne stvari, i uopšte nam ne pomažu kada napuštamo ovaj svet. Kada okončamo svoj boravak na Zemlji takve stvari nam ništa neće značiti, to da li smo se snabdevali u supermarketima ili smo pazarili kod nekog sirotana u dućanu na čošku. Ponoviću (u slučaju da ranije niste pročitali!) da ne možemo da ponese mo ni prebijenu paru sa sobom na onaj svet, ali možemo i zaista i nosimo sa sobom sve znanje koje smo ovde stekli, jer destilisana esencija svega što smo na ovom svetu naučili određuje šta ćemo biti u sledećom životu. Zato treba da se usredsredimo na znanje, na stvari koje se mogu poneti. Svet je danas poludeo za novcem i za imovinom. Zemlje kao što su Kanada i Sjedinjene Američke Države žive po lažnom standardu blagostanja, izgleda da su svi zaduženi, svi pozajmljuju od finansijskih kompanija (drugi naziv za zajmodavce, samo što vam sad daju pare na hromiranom pladnju!). Ljudi hoće nova kola, obavezno blještavija od prošlogodišnjih. Ljudi jurcaju, nemaju vremena za ozbiljne stvari u životu, jure za stvarima koje su nebitne. Jedino je bitno ono što nauči- moj sve ostavljamo za sobom - novac i posede ako ih imamo, sve ćemo to ostaviti nekome drugom da spiska. Iz tog razloga je toliko važno da se usredsredimo na ono što će biti istinski naše - znanje.

Jedan od najlakših načina da se stekne spokojstvo jeste pravilno disanje. Na žalost, većina ljudi diše na način koji bi mogao da se nazove 'usisaj-izduvaj, usisaj-izduvaj', i dahću a zapravo izgla- dnjuju mozak ne dajući mu kiseonik. Ljudi kao da misle da je količina raspoloživog vazduha strogo ograničena, pa moraju da ga naglo progutaju i odmah izbace iz sebe. Kao da misle da je vazduh koji udišu vreo, ili šta već, pa gledaju da ga se što pre ota- rase i uzmu sledeći.

Moramo da naučimo da dišemo polako i duboko. Moramo da budemo sigurni da je sav ustajali vazduh odstranjen iz naših pluća. Ukoliko dišemo samo gornjim delom pluća, vazduh koji se nalazi na dnu postaje sve više ustajao. Što je bolje naše snabde- vanje vazduhom, veća će biti produktivnost našeg mozga, pošto ne

T.LOBSANG RAMPA

možemo da živimo bez kiseonika, a mozak je prvi koji trpi njegov nedostatak. Ako je on lišen minimalne količine kiseonika, osećamo se umorno - pospano - kretnje nam postaju sporije, i teško nam je da razmišljamo. Osim toga, ponekad dobijemo i gaddnu glavobolju, pa izlazimo na svež vazduh koji leči glavobolju, što pokazuje da čoveku treba mnogo kiseonika.

Pravilan način disanja smiruje uzburkana osećanja. Ako se osećate jako loše raspoloženi, zlovoljni i snuždeni, i prosto vam dođe da naudite nekom, udahnite duboko, najdublje što možete, i zadržite vazduh nekoliko sekundi. Uradite to nekoliko puta, i uvidećete da ste se primirili brže nego što ste pretpostavljali da je moguće.

Nemojte samo da usisavate vazduh što brže možete, i da ga onda što pre izbacujete iz sebe. Uvlačite ga polako i postojano, i mislite - a to i jeste istina - kako udišete sam život i vitalnost. Daću vam jedan primer; pritisnite grudi i pokušajte da izbacite što je moguće više vazduha, prisilite pluća na to tako da vam - ako želite - jezik ispadne napolje od nedostatka vazduha. Zatim, u trajanju od desetak sekundi, potpuno napunite pluća, isprsite se, uzmite što više vazduha, pa ga još malo sabijte u sebe. Onda ga zadržite pet sekundi, pa ga polako izdahnite; neka to izdisanje traje sedam sekundi. Potpuno izdahnite, naterajte unutrašnje mišiće da istisnu sav mogući vazduh. Onda sve to ponovite. Ako to ponovite šest puta, primetićete da su nestale vaše frustracije i grozno raspoloženje, a i iznutra ćete se bolje osećati; ustanovićete da vam se vraća pribranost.

Ukoliko idete na intervju koji vam mnogo znači, pre nego što uđete u prostoriju za razgovor udahnite duboko nekoliko puta. Videćete da vam puls neće više divlje lupati, da imate više samopouzdanja, manje briga, a osoba koja vas ispituje biće impresionirana koliko zračite samopouzdanjem. Probajte!

U svakodnevnom životu postoji zapanjujuća količina frustracija i razdražujućih stvari, i sve je to veoma štetno. 'Civilizacija' je nešto sasvim suprotno od toga. Što se više čovek vezuje za civili-

DVADESETA LEKCIJA

zacijska ometanja, teže mu je da stekne mir. Čovek u srcu velikog grada ima mnogo veće šanse da bude razdražen i nervozan nego neko ko živi na selu. Zbog toga je sve nužnije da steknemo kontrolu nad sopstvenim emocijama. Kod ljudi koji su frustrirani i razdražljivi želudačni sokovi postaju sve zasićeniji. Ti sokovi su, naravno, kiseline, i što su zasićeniji to više 'ključaju' u nama, dok na kraju ne dođu do takvog stepena zasićenosti da unutrašnja zaštitna obloga stomaka i ostalih organa više ne može da se odupre napadima žestoke kiseline. Moguće je da su neki delovi naše unutrašnje obloge tanji od drugih. Možda unutra imamo neka manja oštećenja, neki tvrđi komad hrane koji smo progutali možda je izazvao blagi nadražaj u stomaku. Tada kiselina ima mesto na koje može da deluje. Ona deluje na to istanjeno ili prenadraženo mesto, i vremenom probije zaštitni sloj u nama. Kao posledica se javlja čir na želucu, koji uzrokuje priličnu potištenost i bol. Kao što se verovatno čuli, čirevi na želucu su poznati kao bolest razdražljivih i nervoznih ljudi! Razmotrimo sve te iritacije; možda se pitate gde da nađete novac da platite račun za gas, ili zašto se čovek koji meri potrošnju struje mota oko vaših vrata dok ste zauzeti nečim drugim. Možda se pitate zbog čega vam tolike budale šalju poštom svoje glupe reldame. Zašto vi morate da ih bacate? Zašto ih sam pošiljalac prethodno ne uništi i uštedi vam trud? Ne uzbuđujte se toliko, postavite sebi ovo pitanje: «Da li će ijedna od tih stvari, ijedna od tih briga i teškoća, biti važna kroz pedeset ili sto godina?»

Ovo takozvano doba civilizacije zaista je nesnosno. Sve se urotilo da nas natera da razvijamo i pojačavamo neprirodne moždane talase, da nam se u moždanim ćelijama stvaraju abnormalni naponi. Kada čovek normalno razmišlja, moždani talasi imaju prilično ritmičan obrazac koji lekari pomoću posebnih instrumenata mogu da prikažu na grafikonu. Ukoliko moždani talasi slede određeni obrazac, utvrđuje se da imamo izvestan psihički problem, tako da se u slučaju psihičkog oboljenja čoveku prvo izmere moždani talasi da bi se videlo koliko odstupaju od norma-

T.LOBSANG RAMPA

le. Istočnjacima je poznato da se čoveku, ukoliko može da obu- zda nepravilne moždane talase, vraća mu se psihičko zdravlje. Na Dalekom istoku postoje razni metodi koje koriste svešteni- ciklari i pomoću kojih unesrećenoj osobi - osobi sa psihičkim problemima - može da se pomogne da vrati moždane talase u normalu.

Žene su, posebno u menopauzi, podložne proizvodnji različ- itih vidova talasa u mozgu. Do toga dolazi zato što su za vreme menopauze razna lučenja obustavljena ili skrenuta u neke druge kanale, a obično se dotična žena naslušala mnogih 'bapskih pri- ča' za koje je uverena da će se i na nju odnositi, i pošto čvrsto veruje da će imati teškoća, ona ih i ima. Nikakve poteškoće u me- nopauzi nisu nužne ukoliko je osoba pripremljena kako treba. Najnesrećniji slučajevi su one žene koje su imale operaciju zva- nu histerektomija. Histerektomija je operacija putem koje se me- nopauza prisilno izaziva hirurškim sredstvima. Kao što je svima poznato, postoji i dodatni razlog - operacija se obično obavlja zbog neke bolesti, ali krajnji ishod je isti; posle histerektomije nagli prekid dotadašnjeg načina života i naglo preusmeravanje bitnih hormona, i drugo, prouzrokuju žestoku električnu oluju u mozgu, koja za neko vreme može ženu da učini neuravnoteže- nom. Prikladan tretman i razumevanje ispunjeno saosećanjem zaista mogu da izleče takvu nesrećnicu. Ovo spominjem samo da bih pokazao da je telo električni generator i da je izuzetno važno da održavamo postojanu proizvodnju tog generatora, jer se u tom slučaju može reći da poseduje pribranost i spokojstvo; ako je, pak, ta proizvodnja osujećena i varira usled briga ili nekih operacija, spokoj je privremeno izgubljen. Ali sigurno je da mo- že da se povрати!

Međutim, vratimo se našem periodu od 'pedeset ili sto godi- na! Ako za nekoga učinite nešto dobro, to je nešto što će imati značaja i kroz pedeset ili sto godina, zato što tim dobrim činom širite njegove vidike, baš kao što mu ih sužavate kada mu naudi- te. Što više dobra možete da uradite, više ćete i sami dobiti. U

DVADESETA LEKCIJA

okultnim stvarima postoji zakon da ne možete da primite dok niste spremni da prvi date. Ako dajete - bilo da se radi o usluzi, novcu ili ljubavi - zauzvrat ćete dobiti uslugu, novac ili ljubav, i bez obzira šta čovek daje i šta prima, sve će u svoje vreme biti uzvraćeno. Ako dobijete pažnju, morate i da pružite pažnju, ali time se nećemo baviti u ovom predavanju, nego ćemo kasnije razmotriti čitavu tu stvar u vezi sa karmom.

Gledajte da zadržite mir, da DOZVOLITE sebi da postanete spokojni, da shvatite da sva ova bezvredna ograničenja i glupe smetnje koje iskrsavaju kad pokušavamo da mislimo ili uradimo nešto već kroz par godina neće imati značaja; to su ubodi iglom, neznatni nadražaji, i treba ih staviti tamo gde im je mesto, smatrati ih za petljivine i ništa više od toga. Unutrašnja pribranost, mir i spokojstvo stoje vam na raspolaganju ako hoćete da ih usvojite. Sve što treba da uradite jeste da dišete tako da vaš mozak dobije maksimum kiseonika i da imate na umu da sva ta glupa mala draženja neće ništa značiti kroz pola veka. Tako ćete uvideti koliko su beznačajna.

Shvatite li na šta cijiham? Pokušavam da vam pokažem da se većina velikih nevolja naprosto ne dešava. Imamo nešto što nam pretilo, bojimo se da će se dogoditi nešto neprijatno, dovodimo sebe do izbezumljenosti od straha, i zapadamo u takvo stanje da jedva da znamo gde su nam noge a gde glava. A uskoro uviđamo da su ti strahovi bili neopravdani, ništa se nije dogodilo! Sav strah je bio uzaludan. Naš uzavreli adrenalin spreman je da nas podstakne na akciju, a kada strah prođe adrenalin mora nekako da se potroši i zbog toga se osećamo malaksalo, čak možda imamo i reakciju drhtanja! Mnogi čuveni ljudi rekli su da se njihove najveće brige nikada nisu obistinile, ali da su ipak bili zabrinuti sve dok nisu shvatili da samo gube vreme. Ako ste zabrinuti, niste spokojni. Ako ste uzrujani, ne možete da imate unutrašnju sabranost, i umesto da možete da primite telepatsku poruku vi zračite - emitujete - užasnu poruku potpunog haosa, frustracije koja ne samo što sprečava vaš lični prijem telepatskih poruka, ne-

T.LOBSANG RAMPA

go sprečava i prijeme na priličnoj udaljenosti oko vas. Zato, radi vas samih i radi drugih ljudi, primenjujte staloženost, ostanite mirni; upamtite da su svi ti zanemarljivi nadražaji samo zanemarljivi nadražaji i ništa drugo. Poslati su da vas iskušaju, i oni to stvarno i rade!

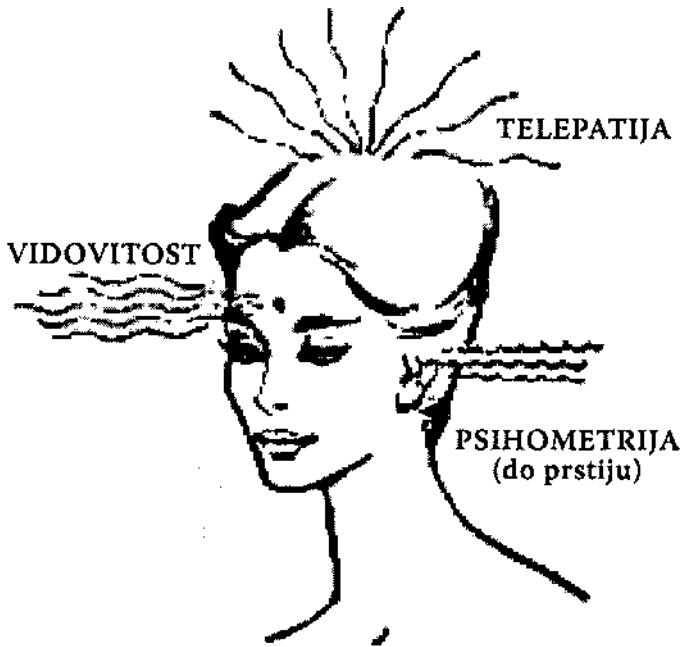
Savladajte veštinu pribranosti, gledajte na poteškoće u ispravnoj perspektivi. Možda je neprijatno saznati da ne možete u bioskop večeras, naročito ako je to poslednje veče prikazivanja izabranog filma, ali ipak nećete propasti zbog toga. Ono što JE-STE važno je to da učite, da se razvijate i napredujete, jer što više naučite više ćete poneti sa sobom u sledeći život, a što više znanja ponesete manje puta ćete morati da se vraćate u ovaj naš tužni svet.

Preporučujem vam da legnete i da se opustite. Lezite i malo se promeškajte tako da nijedan mišić, nijedan deo vašeg tela ne ostane napet. Blago sklopite ruke i dišite duboko i ravnomerno. Dok dišete, mislite u ritmu disanja 'mir-mir-mir! Ako budete to upražnjavali, osetićete kako vas obuzima zaista božanski osećaj mira i spokojstva. Izbacite sve nametljive misli o neskladu tako što ćete se usredsrediti na mir, na lakoću i na ugodnost. Ako mislite na mir, imaćete mir. Za kraj ovog predavanja, reći ću vam da kada bi ljudi tome posvetili samo po deset minuta od svakih dvadeset i četiri sata, lekari bi bankrotirali jer ne bi imali ni približno toliko bolesti za lečenje!

slika br. 9.

Spokojna glava

DVADESET PRVA LEKCIJA

Stigli smo do teme koja sve nas interesuje - telepatija. Možda ste se pitali zbog čega smo toliko naglašavali sličnost između čovekovih moždanih talasa i radio-talasa. Iz ovog predavanja ćete to moći bolje da shvatite. Obratite pažnju na ilustraciju br. 9. Nazvali smo je «Spokojna glava», zato što moramo da budemo u tom stanju da bismo bili sposobni za telepatiju, vidovitost ili psihometriju, i iz tog razloga se u poslednjem predavanju bavi- mo (rekoste li 'do gađenja?') tim stvarima. Da bismo napredovali, moramo da budemo bezbrižni i spokojni.

Pogledajte na to ovako; da li biste očekivali da čujete neku lepu, prijatnu simfoniju u blizini kotlarnice? Da li biste bili u stanju da uživate u klasičnoj muzici - ili bilo kojoj muzici koju volite - ako bi ljudi oko vas skakali i vikali iz sve snage? Ne; ili biste isključili radio i pobjegli vičući i sami, ili biste svima naredili da se utišaju!

Iz ilustracije «Spokojna glava» videćete da u mozgu postoje različite prijemne zone. Zona koja približno odgovara oreolu prihvata telepatske talase. Kasnije ćemo se pozabaviti i ostalim vrstama talasa, a sada nas zanima telepatija.

Kada smo spokojni možemo da primimo sve vrste utisaka. To su naprosto radio-talasi drugih ljudi koji ulaze u naš mozak i ovaj ih upija. Složit ćete se da većina ljudi ima slutnje i predosećanja. Većina ljudi je katkada imala vrlo neobičan utisak da će se nešto dogoditi, ili da treba nešto sasvim konkretno da urade. Oni koji ne znaju kako drugačije to da nazovu, koriste termin 'predosećanje'. U stvari, to je nesvesna ili podsvesna telepatija; osoba sa

DVADESET PRVA LEKCIJA

'slutnjoiiri primila je telepatsku poruku koju je neka druga osoba svesno ili nesvesno poslala,

I intuicija spada u istu vrstu fenomena; utvrđeno je, i to je tačno, da žene imaju više intuicije od muškaraca. Žene bi mogle da budu veće telepate od prosečnog muškarca kada ne bi toliko govorile! Utvrđeno je da je ženski mozak nešto manji od muškog, ali naravno to nema nikakve veze. Gomila besmislica je bila napisana o tome kako veličina mozga utiče na stepen inteligencije, Da je tako, slon bi morao da bude genije po ljudskim merilima! Ženski mozak je u stanju da 'rezonira' usklađeno sa ulaznim porukama i, opet u radio-terminima, on predstavlja radio-aparat koji rrtiože lakše od muškog mozga da se podesi na određenu stanicu. To je pitanje jednostavnosti, ako hoćete to tako da nazovete. Sećate li starog radio-aparata vašeg oca ili dede? Bio je pun dugmadi, brojčanika i skala, i bila vam je potrebna skoro umešnost jednog inženjera da ga podesite na lokalnu stanicu. Trebalo je pojačati vlaknaste regulatore da bi se proverilo da li su lampe na odgovarajućem naponu. Trebalo je podesiti dva dugmeta koja su se sporo kretala, a često je moralo da se rukuje i kalemovima, a postajala je i kontrola jačine zvuka. Vaš deda će vam ispričati sve o prvim radio-aparatima. Sada je drugačije, uzmete džepni radio, uključite ga, jednim prstom pomerite dugme i čujete program s druge strane sveta. Ženski mozak je nalik tome, lakše ga je podesiti od muškog.

Podsetiću vas i na primer jednojajčanih blizanaca. Dokazana je činjenica da su oni gotovo uvek u međusobnom kontaktu, bez obzira na to koliko su fizički udaljeni. Jedno od njih može da se nalazi u Severnoj Americi a drugo u Južnoj, i istovremeno ćete dobiti izveštaje o onome što im se događa, a i oni će znati šta onaj drugi radi. To je zbog toga što njih dvoje potiču od iste ćelije, iz istog jajeta, tako da su im mozgovi poput para precizno podešenih radio-prijemnika ili predajnika. Usklađeni su bez ikakvog napora njihovih sopstvenika.

Sada ćete hteti da znate kako da ovladate telepatijom, jer uz

T.LOBSANG RAMPA

dovoljno vežbanja i poverenja možete to da postignete, ali bez obzira koliko vežbali i verovali, neće vam uspeti ukoliko nema- te našeg starog prijatelja: unutrašnju pribranost. Najbolji način vežbanja je ovaj: govorite sebi tokom jednog ili dva dana da ćete određenog dana u određeno vreme učiniti svoj mozak prijemči- vim tako da može da primi prvo opšte utiske, a zatim i određene jasne telepatske poruke. Ponavljajte to sebi, uveravajte sebe da će vam to uspeti. Tog unapred određenog dana, najbolje uveče, povucite se u svoju sobu. Osvetljenje ne treba da bude jako, a tem- peratura treba da vam bude prijatna. Zatim ležite u položaj za koji ste ustanovili da vam je najudobniji. Držite u ruci fotografiju osobe kojoj ste najprivrženiji. Izvor svetla treba da bude iza vas, tako da osvetljava fotografiju. Nekoliko minuta duboko dišite, a onda izbrišite iz uma sve spoljne, nevažne misli, mislite na oso- bu sa fotografije, gledajte fotografiju, zamislite da ta osoba stoji ispred vas. Šta bi vam rekla? Šta biste vi odgovorili? Uobličite svo- je misli. Ako hoćete, možete da kažete: «Govori mi. Govori mi.» Zatim sačekajte odgovor. Ako ste sabrani i imate poverenje, u vašem mozgu će se nešto pokrenuti. Isprva ćete biti skloni da to pripisete svojoj uobrazilji, ali to nije mašta nego stvarnost. Ako to odbacite kao puku uobrazilju, time ćete odbaciti telepaciju.

Najlakši način sticanja telepatske sposobnosti jeste da radite sa osobom koju veoma dobro poznajete i sa kojom ste u prisnom prijateljstvu. Treba da razmotrite šta ćete raditi, da se dogovorite da ćete određenog dana u određeno vreme stupiti u telepatsku vezu. Treba da se povučete u svoje sobe, bez obzira na to koliko su one udaljene, pa makar bile i na različitim kontinentima; na primer, Buenos Aires može da bude dve vremenske zone ispred Njujorka. Morate to da imate u vidu, inače eksperiment neće uspeti. Takođe morate da se dogovorite ko će poslati poruku a ko će je primiti. Možda u prva dva-tri pokušaja nećete uspeti, ali vežbom se stiže do savršenstva. Setite se da beba ne prohoda pri prvom pokušaju, nego mora da vežba, da pada i da puži.

Kada ste u stanju da pošaljete telepatsku poruku prijatelju ili da

DVADESET PRVA LEKCIJA

je primite, na dobrom ste putu da primite tuđe misli, ali to je moguće isključivo ukoliko nemate nikakve loše namere prema njima. Ovdje ćemo napraviti jednu od naših čuvenih digresija!

Nikada, ali baš nikada ne možete da koristite telepatiju, vidovitost ili psihometriju da biste naškodili drugoj osobi, niti bilo ko može na taj način da naškodi vama. Često su iznošene tvrdnje da bi neka loša osoba, ukoliko bi bila telepata ili vidovnjak, bila u stanju da ucenjuje ljude koji su napravili neku nezatnu grešku, ali to nipošto nije tačno, to je nemoguće. Ne možete u isto vreme i na istom mestu imati i svetlost i tamu, i ne možete koristiti telepatiju za loše stvari, to je neumitni zakon metafizike. Zato se ne bojte, ljudi vam ne čitaju misli da bi vam naškodili. Nema sumnje da bi mnogi to želeli, ali ne mogu. Ovo spominjem zbog toga što se mnogi ljudi plaše da neko putem telepatije može da sazna njihove najintimnije strahove. Istina je da ljudi koji su vam izrazito naklonjeni mogu da prime vaše misli, da iz vaše aure uvide koje su vam slabe tačke, ali čestita osoba ne bi ni za trenutak pomislila da učini tako nešto, dok pokvarenoj osobi neminovno nedostaje ta sposobnost.

Preporučujem vam da vežbate telepatiju sa prijateljem, a ako ne možete da nađete prijatelja koji bi sa vama u tome saradivao, samo se opustite i dozvolite da misli ulaze u vas. Prvo će vam u glavi zujati od protivrečnih misli, kao kada uđete u gomilu ljudi. Na sve strane žamor, užasna buka, kao da svi u isti mah viču iz sveg glasa. Ali, ako se potrudite moći ćete da izdvojite jedan glas. To možete da postignete i u telepatiji. Vežbajte, morate da vežbate i da imate poverenja, i ako niste uznemireni zbog toga i nemate nikakvu nameru da bilo koga povredite, moći ćete da imate telepatska iskustva.

Na ilustraciji br. 9 videćete da zraci vidovitog pogleda dolaze iz mesta na kojem se nalazi treće oko, i kao što ćete primetiti imaju potpuno različitu frekvenciju od telepatskih zraka. U izvesnoj meri, radi se o istoj stvari koja daje različite rezultate. Moglo bi da se kaže da slušate radio kada primate telepatske poruke, a ka-

T.LOBSANG RAMPA

primete vidovite poruke imate televizijske slike, i to često u 'izvanrednom tehnikoloru'!

Ako hoćete da budete vidoviti, trebaće vam neki kristal ili nešto drugo što sija. Ukoliko imate dijamantski prsten sa dragim kamenom, to je jednako dobro kao da imate kristal, a svakako ga je lakše držati. Ponovo treba udobno da legnete i da obezbedite veoma blago osvetljenje. Ipak, pretpostavimo da ste nabavili kristal.

Potpuno spokojno ležite u svojoj sobi uveče; zavese su navučene da biste sprečili prodiranje bilo kakvog direktnog svetla. Soba je tako mračna da jedva možete da vidite konturu kristala. Nema šanse da vidite bilo kakve čestice svetlosti na kristalu. Naprotiv, cela stvar je nejasna, zamagljena, gotovo da je i nema, a ipak znate da je držite i da možete da vidite 'nešto! Posmatrajte kristal ne trudeći se da bilo šta vidite, gledajte ga kao da gledate negde u daljinu. On će biti samo desetak santimetara od vas, ali vi kao da gledate nešto što je kilometrima udaljeno. Zatim ćete videti kako se kristal postepeno zamućuje, videćete nešto kao bele oblake, i kristal će, umesto da liči na providno staklo, izgledati kao da je ispunjen mlekom. Sada nastupa važan trenutak, i zato se ne uznemiravajte i ne trzajte se, kao što mnogi rade, jer sledi ono što ću opisati.

Belina se otkotrljava kao kada se zavese razmaknu da bi se ukazala pozornica. Vaš kristal je nestao, i umesto njega vidite svet. Gledate naniže kao što je bog sa Olimpa posmatrao svet, možda vidite oblake sa nekim kontinentom ispod njih, imate utisak da padate, možda ćete se čak nehотиčno malo trgnuti prema napred. Pokušajte da to iskontrolišete, jer ukoliko se trgnete 'izgubićete sliku' i moraćete da počnete sve ispočetka neke druge noći. Ali pretpostavimo da se niste trgnuli; u tom slučaju ćete imati utisak da jurite naniže i da je svet sve veći, videćete kako se kontinenti ispod vas brišu, i zaustavićete se na nekom konkretnom mestu. Možda ćete videti neki prizor iz istorije, čak može da vam se dogodi da se nađete usred rata i da neki tenk juriša na vas. Nema ra-

DVADESET PRVA LEKCIJA

zloga da se uzbuđujete, jer taj tenk ne može da vam naudi, samo će proći kroz vas a da vi ništa nećete osetiti. Možda ćete imati utisak kao da sve gledate nečijim tuđim očima, očima osobe čiji lik ne možete da vidite ali možete da vidite sve što bi ona vide- la. Neka vas ni to ne plaši, ne dozvolite da se trgnete; videćete sasvim jasno, i mada zapravo ne čujete nikakav zvuk shvatićete sve što se govori. To je način na koji vidimo u stanju vidovitosti. Čitava stvar je veoma laka ukoliko imate poverenja.

Neki ljudi u stvari ne vide nikakvu sliku, nego sve utiske dobijaju bez stvarnog VIĐENJA. To je čest slučaj kod osoba koje se bave biznisom. Čak i ukoliko se radi o veoma vidovitoj osobi, ukoliko se ona bavi biznisom ili nekom trgđvinom, često postoji sumnjičavost zbog koje je teško stvarno videti sliku, jer osoba podsvesno misli da tako nešto nije moguće, ali vidovitost joj neće biti potpuno uskraćena, tako da će 'negde u glavi' moći da dobije utiske koji su i pored toga istiniti koliko i slike.

Vidovitost se razvija praksom. Ako se upustite u to, moći ćete da posetite bilo koji period iz istorije sveta i da se uverite kako je istorija stvarno izgledala. Zabaviće vas i preneraziti kada na osnovu gomile primera uvidite da ona vrlo malo liči na ono što piše u istorijskim knjigama, jer pisana istorija odražava političku situaciju tog doba. Možemo da se osvedočimo kako to biva na primeru Hitlerove Nemačke ili Sovjetske Rusije! A sada da pređemo da psihometriju.

Psihometrija može da se opiše kao 'gledanje kroz prste! Svako je imao neki oblik tog doživljaja; na primer, uzmite pregršt novčića i dajte nekom drugom da nekoliko minuta drži samo jedan od njih. Kad se taj novčić vrati među ostale, moći ćete da ga izdvojite zato što će biti topliji od ostalih. Naravno, to je samo jedna prosta činjenica koju ipak ne treba zanemariti.

Pod psihometrijom mislimo na sposobnost da uzmemo neku stvar i da znamo njeno poreklo, šta se sa njom dogodilo, ko ju je posedovao i kakav je bio um te osobe. Neku naznaku psihometrije možete da steknete osetivši da se neki predmet nalazio u

T.LOBSANG RAMPA

prijatnom ili neprijatnom okruženju.

Psihometriju možete da uvežbavate tako što ćete obezbediti pomoć nekog bliskog prijatelja. Evo kako to treba da uradite.

Pod pretpostavkom da vam je taj prijatelj naklonjen i da ga raduje vaš napredak, savetujem vam da gaubedite da opere ruke i zatim uzme neki kamen ili oblutak. I njega treba oprati sapunom i vodom i dobro isprati. Onda taj prijatelj treba dobro da obriše ruke i kamen i da, držeći kamen u levoj ruci, intenzivno misli u trajanju od oko jednog minuta na crnu boju, ili na belu, ili na do- bro ili loše raspoloženje; nije bitno na šta misli sve dok misli na jednu stvar oko minut vremena. Kada završi s tim, neka umota kamen u čistu maramicu - može i papirnu - i neka vam to da u ruke. Ne treba da odmotate maramicu; sačekajte dok ne budete sami u svojoj 'sobi za razmišljanje! Opet ću napraviti jednu digre- siju!

Rekao sam 'levom rukom', pa treba da objasnim zbog čega baš levom. Po ezoteričnoj nauci, desna ruka se smatra za praktičnu ruku, privrženu stvarima ovoga sveta. Leva ruka je duhovna ruka, posvećena metafizičkim stvarima. Ukoliko ste u svakodnevnom životu dešnjak, bolje rezultate ćete dobiti ako za psihometriju koristite levu, 'ezoteričnu' ruku. A ukoliko ste levak, onda u metafizičkom smislu treba da koristite desnu ruku. Valja napomenuti da levom rukom često možete da dodete do rezultata u slučaju da to ne možete desnom,

Kad se nađete u svojoj sobi za kontemplaciju, moraćete dobro da operete ruke i da ih dobro isperete pre sušenja da se na njima ne bi zadržali neki drugi utisci, pošto vam je za ovaj eksperiment potreban samo jedan utisak. Lezite, udobno se namestite; u ovom slučaju nije bitno koliko je osvetljenje jako, ono može da bude snažno ili možete da ostanete u potpunom mraku. Zatim odmotajte kamen ili šta je već u pitanju, i uzmite ga levom rukom tako da se otkotrlja u sredinu vašeg levog dlana. Ne razmišljajte o njemu, ne posvećujte mu pažnju, samo probajte da pustite da vam se um isprazni, ni o čemu ne razmišljajte. Sledeće što ćete doživeti biće vrlo blago mravinjanje (ili peckanje) u levoj šaci, a onda će se

DVADESET PRVA LEKCIJA

pojavit i određen utisak, verovatno onaj koji je vaš prijatelj hteo da vam prenese. Možete i da dobijete utisak da on stvarno misli da se upuštate u nešto sumanuto! Ako praktikujete ovaj postupak otkrićete da, ukoliko ste spokojni možete da ste- knete vrlo interesantne utiske. Kad se vaš prijatelj umori od toga da vam pomaže, nastavite sami, izađite negde, uzmite oblutak koji verovatno niko nikada nije držao u ruci. To je jednostavno ako ste na primorju; u suprotnom možete da iskopate kamen iz zemlje. Sa upornošću će stići i zaista izvanredni rezultati; na primer, uzećete kamićak i znaćete kada je bio deo planine, kako ga je reka odnela i donela u more. Saznanja koja čovek može da stekne pomoću psihometrije zaista su zapanjujuća, ali za to je potrebno mnogo prakse i spokojan um.

Moguće je uzeti pismo koje je još uvek u koverti i biti svestan koja je njegova osnovna sadržina. Takođe je moguće uzeti pismo napisano na nepoznatom jeziku i blagim prelazjenjem vrhovima prstiju leve ruke po njegovoj površini shvatiti značenje pisma, iako ne razumete pojedinačne reči. Sa praksom to postaje nepo- grešivo, ali nikada, to nemojte raditi samo zato da biste pokazali svoju sposobnost u cilju iskorišćavanja drugih ljudi.

Možda se pitate zbog čega ljudi ne pokazuju da su telepatije, da su vidoviti, itd. Odgovor je taj da vam za ispoljavanje telepatije trebaju povoljni uslovi; ne možete da ispo^ite telepatiju ako se neko trudi da dokaže da niste u pravu, zato Ito primete talase koje drugi ljudi odašilju, pa ukoliko se u vašoj blizini nalazi osoba koja hoće da dokaže da ste u zabludi, da ste prevarant, osetićete da su njegova zračenja koja su verovatno nabijena antipatijom, sumnjom i nepoverenjem, tako snažna da neutrališu slabije tala- se iz daljine. Savetujem vam da, ukoliko iko od vas zatraži da mu pružite dokaz, odgovorite da vas to ne zanima; vi znate šta možete, i ne morate to što znate da dokazujete drugima.

Takođe želim da kažem nešto o vidovitim osobama koje žive u zabačenim ulicama i zarađuju od svoje vidovitosti. Činjenica je da mnoge žene ponekad imaju velike vidovnjačke sposobnosti, što

T.LOBSANG RAMPA

znači da kod njih te sposobnosti nisu stalne i da ne mogu po svojoj volji da ih aktiviraju. Čest je slučaj da žena koja je izuzetno nadarena za vidovitost u izvesnim situacijama zapanji prijatelje tačnim predskazanjima. Oni joj tada predlože da bi trebalo da se profesionalno bavi time. Zbunjena sirotica će to i učiniti, tražiće razne sume novca za svoje usluge. Ona ne može da kaže mušte- rijii da njena vidovitost tog dana ne funkcioniše baš najbolje, pa će u takvoj situaciji izmisliti nešto. Takva osoba je obično dobar psiholog, i dok stiče tu naviku izmišljanja ustanoviće da njena moć vidovitosti opada.

Nikada ne treba da zarađujete na 'tumačenju kristala' ili na 'čitanju iz karata'. Ako to učinite, izgubićete moć vidovitosti. Nikada ne treba da se trudite da pokažete da možete ovo ili ono, inače ćete se naći na žestokom udaru moždanih talasa onih koji vam ne veruju.

Često je bolje prikriti koliko toga znate i možete. Što običnije i prirodnije izgledate, veće će biti vaše sposobnosti. Kažem vam da se nikada ne dokazujete zato što ćete u tom slučaju biti sasvim preplavljeni talasima podozrenja koji dolaze od onih koji mogu i te kako da vam naškode.

Od vas se traži da vežbate i vežbate, i da razvijete unutrašnju pribranost bez koje ništa od ovih stvari ne možete postići. A sa unutrašnjom sabranošću i verom možete SVE ŠTO HOĆETE!

DVADESETIDRUGA LEKCIJA

Pre nego što predemo na sledeću lekciju, želeo bih da obratite pažnju na jednu stvar koja je od velikog značaja i na koju je MENI upravo skrenuta pažnja. Ona je od posebnog značaja, jer smo tokom čitavog ovog kursa toliko govorili o električnim strujama u telu, i o tome kako se te struje kreću duž nerava da bi aktivirale mišiće. Dakle, u časopisu «Ilustrovana elektronika» od januara 1963, na strani 62, nalazi se fascinantna članak pod naslovom «Zapanjujuća ruska elektronska ruka». Profesor Aron E. Kobriński je doktor inženjeringa na Akademiji nauka u Sovjetskom Savezu, i izgleda da je sa svojim pomoćnicima obavio istraživanje u oblasti protetike - veštačkih udova. Do sada je nastojanje da se omogući veštačko pokretanje ruke bilo veoma zamoran proces za osobu koja bi se takvom rukom služila; danas je, međutim, u Rusiji usavršena veštačka ruka kojom se elektronski upravlja.

Prilikom amputacije se stavljaju dve naročite elektrode na završetke određenih nerava koji bi u normalnim okolnostima pokretali mišiće ruke, a kada patrljak zaceli toliko da može da se montira veštačka ruka, struje koje dolaze iz mozga i kreću se kroz nerve i koji bi inače pokrenuli prste, prenose se na veštačku ruku u kojoj i najmanje telesne struje bivaju znatno pojačane, kako bi prenosnici mogli da se aktiviraju i kako bi prsti na prote- tičkom sredstvu mogli da rade onako kako to čine prirodni prsti. Ustanovljeno je da sa tim veštačkim rukama može da se napiše pismo. Ilustracija u «Ilustrovanoj elektronici» prikazuje osobu koja među prstima drži olovku i stvarno piše.

Možda ste već pomalo zamoreni mojim izlaganjem o električnim strujama, moždanim talasima, itd, i to je razlog što spomi-

T.LOBSANG RAMPA

njemo ovaj poseban slučaj koji zaista izuzetno pojašnjava problematiku. Možemo da zamislimo budućnost u kojoj će se svim veštačkim pomagalicama upravljati putem 'biohemijskih struja!

Pošto smo se i time pozabavili, predimo na razgovor o osećanjima, jer kakve su nam misli takvi smo i mi sami. Ukoliko previše tugujemo, time pokrećemo proces koji dovodi do toga da neke naše telesne ćelije budu nagrižene. Previše tuge i previše patnje može da prouzrokuje oboljenja jetre ili žučne kesice. Razmislite o sledećem primeru: čovek i žena koji su veoma dugo u braku veoma su vezani jedno za drugo, Čovek iznenada umre, i žena koja je postala udovica strašno je potištena zbog tog gubitka. Tuga je dovodi do iznemoglosti, postaje bleđa i može potpuno da propadne. Često zaista nastupi neka ozbiljna fizička bolest. Što je još gore, može da dođe i do psihičkog poremećaja. Uzrok toga je to što usled žestokog dejstva takvog gubitka možda proizvodi jake strujne tokove koji preplavljaju telo, prodiru u sve organe i žlezde i stvaraju snažan 'protivpritisak! To ometa normalne aktivnosti tela. Paćenik može da otupi i da jedva bude u stanju da razmišlja i da se kreće. Često se događa da preveliko draženje suznih žlezda uzrokuje bujice suza pošto te žlezde deluju kao sigurnosni ventil.

Slična stvar se događa i sa pogrešnim naponom, kao kada na primer sijalicu od 3 volta stavimo u baterijsku lampu predviđenu za napon od 6 volti. Nakratko će se pojaviti jako svetlo, a onda će sijalica pregoreti. I ljudsko telo može da 'pregori! samo što će to dovesti do obamrlosti, kome ili čak gubitka razuma.

Sigurno ste svi imali priliku da vidite neku životinju kada je jako uplašena. Možda je tu životinju gonila neka veća krvoločna zver. Begunac neće jesti dokle god je u strahu, a ako bi ga neko i naterao da jede on ne bi svario hranu. Želudačni sokovi koji inače razgrađuju hranu ne bi potekli zbog straha te životinje. Ti sokovi naprosto presahnu, tako da je svaki unos hrane u potpunosti suprotnosti sa raspoloženjem tog stvorenja.

Vrlo uzrujanu osobu, kao ni krajnje potištenu, ne treba ni nagovarati ni siliti da jede, jer iako bi takvo ubeđivanje sigurno bilo

DVADESET DRUGA LEKCIJA

dobronamerno, ono ne bi koristilo stradalniku. Tuga, kao i svaka duboka emocija, dovodi do potpune promene u hemijskim procesima tela. Nesigurnost ili žaiost mogu potpuno da oboje nečiji pogled na život, i da čoveka učine nepodnošljivim za druge. Ka- da kažem 'da oboji nečiji pogled na život', baš to hoću da kažem, jer hemijska lučenja zaista mogu da promene boje koje čovek vidi. Znamo da zaljubljene osobe posmatraju svet kroz 'ružičaste naočare', dok onima koji su depresivni i iznureni svet bez ikakve sumnje deluje sivo.

Ako hoćemo da napredujemo, moramo da postignemo stalozhenost i da obuzdamo svoj temperament; moramo da ostvarimo takvu emotivnu uravnoteženost da ne budemo ni nekontrolisano uzrujani ni tupo pokunjeni. Moramo da osiguramo da mo- ždani talasi o kojima smo govorili nemaju ni previsoke vrhove ni preterana spuštanja. Ljudsko telo je stvoreno da funkcioniše na određen način. Svi napadi i trzaji kojima je izloženo u takozvanoj civilizaciji nesumnjivo mu štete. Dokaz za to može da se vidi na primeru velikog broja poslovnih ljudi koji imaju čir na želucu ili doživljavaju srčani napad, ili pak postaju preterano nervozni. I to je posledica velikih promena u elektricitetu koje uzrokuju taj potpritisak koji smo ranije pomenuli. Potpritisak obliava razne organe i izričito ometa njihovo normalno funkcionisanje. Na primer, osoba koja ima čireve ne unosi hranu, tako da želudačne kiseline postaju sve jače, sve dok na kraju bukvalno ne naprave rupu u želucu. Prema tome, oni koji žele da napreduju i da ovladaju telepatijom, vidovitošću, psihometrijom i svim ostalim, moraju ozbiljno da se potrudu da steknu ujednačen temperament. To je ostvarljivo!

Čovek često postane zlovoljan, depresivan i ćudljiv. Sa takvom osobom teško je živeti. Svaka okolnost koju neko drugi ne bi ni primetio ili bi se jednostavno nasmejao na nju, razdražiće tu nervoznu i mrzovoljnu osobu do krajnjih granica, i čak može da izazove napad histerije ili lažni pokušaj samoubistva. Takve stvari se događaju!

T.LOBSANG RAMPA

Znate li šta je histerija? To je stanje koje je aktivno povezano sa seksualnim razvojem osobe. Histerija je povezana sa jednim od najznačajnijih ženskih organa i funkcija, i često dovodi do histerektomije (vađenja materice), koja može veoma nepovoljno da utiče, pošto menja kompletno funkcionisanje tela. Pre mnogo godina ljudi su verovali da samo žena može da bude histerična, ali u današnje vreme počinju tu stvar bolje da razumeju, jer u svakom muškarcu ima i nešto od žene, kao što je i svaka žena pomalo muškarac, tako da su zapravo u značajnoj meri slični. Danas se zna da svaki pol poseduje sve organe drugog pola u većoj ili manjoj meri. I tako je danas histerija podjednako muška kao i ženska boljka; ona snažno koči sve ono što ima veze sa okultnim, tajanstvenim i mističnim. Ukoliko osoba sebi dopušta izrazite promene raspoloženja i ima velika kolebanja električnog učinka mozga, onda će ona sigurno sebe sprečiti od upuštanja u astralna putovanja, u telepatiju, vidovitost i ostale metafizičke fenomene. Moramo da budemo staloženi i uravnoteženi da bismo mogli da se bavimo okultnim veštinama. Upadljiva je činjenica da mnogi ljudi gledaju na vidovnjake i telepate kao na neurotike ili ljude sa bujnom maštom, ili nešto slično. Misle da su telepata i vidovnjak psihički neuravnoteženi. To je apsolutno pogrešno! Samo lažni vidovnjak i nepošteni telepata mogu da budu neuravnoteženi zato što, budući da su ionako varalice i lažljivci, u takvom mentalnom stanju ne mogu da dođu u vezu sa takvim stvarima! Izričito tvrdim da čovek može da bude telepata ili vidovnjak samo ako mu um normalno radi i ako su mu moždani talasi ravnomerni i neuzburkani. Talasi koji izlaze iz mozga moraju da budu 'glatki' što znači da ne sme da bude naglih vrhova ni ulegnuća koji bi poremetili prijem signala. Mi koji imamo telepatske moći moramo da primamo poruke, i zato moramo da budemo mirni, moramo da budemo prijemčivi, što znači da um mora da nam bude otvoren, pristupačan. Ako nam je um sve vreme uzbuđen - ako se toliko bavimo razmišljanjem o sopstvenoj nesreći da nismo u stanju da opažamo tuđe misli, onda nema ništa

DVADESET DRUGA LEKCIJA

ni od telepatije ni od vidovitosti. Ponavljam još jednom, neurotična osoba ne može da bude ISTINSKI vidovita. Psihopata sigurno nije telepata!

Pazite da vam um ne zapadne u zbrku i metež. Kada se osećate razdraženo, ili kada osećate da su vam se sve brige ovog sveta svalile na glavu, slegnite ramenima i više puta duboko udahnite. Pomislite - hoće li vas sve te stvari brinuti i kroz sto godina? I hoće li ikoga brinuti kroz sto godina? Ako vas neće brinuti kroz sto godina, zašto biste sada brinuli zbog njih?

Taj zadatak očuvanja pribranosti je od izuzetnog značaja za naše zdravlje, kako fizičko tako i psihičko, i zato vam savetujem da kada postanete preterano osetljivi zastanete i zapitate se zbog čega ste tako loše volje? Zašto ste tako turobni i utučeni? Zašto uznemiravate živote drugih ljudi oko sebe? Imajte na umu i to da time što ste turobni, zlovoljni, razdražljivi, utučeni i što ispoljavate čitavu skalu neprijatnih osećanja škodite isključivo sebi, i da to ne povređuje drugu osobu. Ona može da bude pomalo zamorena vašom zlovoljom, ali vi sami sebe trujete isto tako pouzdano kao da uzimate arsenik ili otrov za pacove ili cijanid! Neki ljudi iz vaše okoline sigurno imaju daleko veće probleme od vas, a ipak ne ispoljavaju toliku napetost. Ako je vi ispoljavate, to znači da ne gledate ispravno na stvari, i da možda - ne obavezno - niste na istom psihičkom i duhovnom nivou kao ta druga osoba.

Mi se nalazimo na ovom svetu da bismo učili, i nijednom normalnom ljudskom biću nije dato suviše toga da nauči. Možemo da se osećamo progonjenim, prevarenim, možemo da osećamo da smo žrtve surove, opake sudbine, ali ako pošteno razmislimo o celoj stvari uvidećemo da nismo preopterećeni, nego da samo mislimo da jesmo. Uporedimo to ponovo sa decom. Dete može da dobije domaći zadatak i da misli da je on strašno obiman, posebno ako želi da izađe napolje da se igra ili peca, ili da juri za nekim pripadnikom suprotnog pola. Toliko je obuzeto razmišljanjem o igranju i pecanju da svom zadatku ne posvećuje ni deseti deo svoje svesti, i zato mu se čini da je on težak. Zbog toga što ne ulaže

T.LOBSANG RAMPA

stvarni napor da uradi taj zadatak, on zaključuje da mu za njega treba mnogo više vremena nego što bi to zaključio neki usredsređen đak. Zadatak ga zamara i on postaje sve više neraspoložen. Na kraju se žali roditeljima da ima previše toga za domaći zadatak, i da se zbog tog prevelikog pritiska ne oseća dobro. Onda se roditelji požale učitelju da dete mora previše toga da uradi kod kuće. Niko ne pomišlja na to da je odgovornost na detetu jer, na kraju krajeva, ono je to koje treba da se iškoluje! I sa vama je slično kao sa tim detetom. Želite li da napredujete? Onda morate da se pridržavate određenih pravila, morate da ostanete prisebni i da se krećete srednjim putem. Ako suviše naporan radite, toliko ste zauzeti razmišljanjem o tom velikom trudu koji ulažete da nemate vremena da razmišljate o rezultatima koje se nadate da ćete postići. Zato je srednjiput veoma jednostavan način da kažete sebi da ne morate da radite toliko naporno, i da 'od drveća ne možete da vidite šumu'. Ne smete da lenčarite toliko da ništa ne uradite; krećite se između krajnosti i uvidećete da je vaš napredak i te kako primetan. Tako mnogo ljudi ropski radi nadajući se da će obaviti posao, toliko naporno se trude da su sva njihova energija i pamet posvećeni 'nastojanju' i ništa ne ostaje za 'postizanje'. Ako se suviše naporno trudite to je kao da vozite trkački auto u prvoj brzini stvarajući strašnu buku, a pri tom jedva da napredujete.

MOĆ UMA

Na žalost, svako može da dobije sve što želi. Postoje izvesni zakoni prirode ili, ako vam se tako više sviđa, okultizma, koji svakome omogućavaju da dođe do uspeha ili novca ukoliko sledi jednostavna pravila. Tokom čitavog ovog kursa trudio sam se da pokažem da okultizam, koji zapravo znači 'ono što je nepoznatol sledi krajnje razborite zakone i pravila, i da u tim stvarima nema ničeg mističnog. I zato ću vam reći kako da dobijete ono što želite!

Ipak, treba reći da kada kažem 'Postignite ono što želite', naglašavam da treba težiti duhovnim vrednostima i u svakom tre-

DVADESET DRUGA LEKCIJA

nutku postupati sa rešenošću da se uveća svoja vrlina za sledeći život. Milionče ili dva bi vam dobro došli, sa tim možemo odmah da se složimo, ali ako steknemo tih milion-dva po cenu sledećeg života, onda se radi o zamki ili samoobmani. Naš boravak na ovom svetu je privremen, i zato ponovo ističem da svako naše nastojanje u svetu treba da bude posvećeno učenju i poboljšanju sebe kako bismo više vredeli kada se preselimo u siedeći život. I zato treba da stremimo ka duhovnosti, treba da težimo da bude- mo dobri i obzirni prema drugima, i da dostignemo istinsku po- niznost koju ne treba mešati sa lažnom skromnošću, poniznost koja nam pomaže u našem usponu naviše.

Sve je u stanju kretanja, čitav život je kretanje, čak je i smrt kretanje pošto se ćelije rasturaju i pretvaraju u drukčija jedinjenja. Uvek valja imati na umu da čovek ne može mirno da stoji na zategnutom užetu, i da jedini izbor koji mu je na raspolaganju jeste da se kreće napred ili nazad. Treba da se trudimo da idemo napred, a to znači napred prema duhovnosti, prema dobroti, razumevanju drugih, a ne unazad gde bismo se našli među grabljivcima novca, onima kojima je stalo do privremenih imetaka više nego do toga da steknu bogatstvo duha. Pa ipak, objasniću vam kako da steknete sve što želite.

Um može da nam pruži sve što tražimo ako mu to dozvolimo. U podsvetnom se nalaze neizmerne skrivene snage. Nažalost, većinu ljudi niko nije naučio kako da stupe u vezu sa podsvetnim. Mi funkcionišemo sa jednom desetinom svesti i - u najboljem slučaju - desetinom svojih sposobnosti. Dovodenjem podsvesti na našu stranu možemo da postignemo čuda, kao što su to neka- da davno činili proroci.

Beskorisno je moliti se ako niste konkretni, beskorisno je moliti sa praznim umom, jer će u tom slučaju čovekove reči jalovo odjekivati. Upotrebite svoj mozak, upotrebite um, te ogromne mogućnosti podsvetnog. Postoje neki neprikosnoveni koraci koji se uvek moraju slediti. Prvo tačno odlučite šta želite; morate da znate i da kažete šta želite, i morate to da predstavite sebi, da

T.LOBSANG RAMPA

vizualizujete. ŠTA ZAPRAVO ŽELITE? Neće biti dovoljno da kažete da želite mnogo para, ili novi automobil ili novu suprugu ili supruga. Morate krajnje precizno da kažete šta je to što želite. Morate to da vizualizujete - da zamislite u svom umu - i da čvrsto tu sliku držite pred sobom. Ako hoćete novac, sasvim određeno kažite koliko ga želite. To mora da bude tačna svota. Ne вреди da kažete 'oko pola miliona'; cifra mora da bude precizna. Međutim, ukoliko ste razumni nećete se toliko brinuti za novac, za svetovne stvari. Želećete da budete kao Gandi, Buda, Hristos, sveti Petar, sveti „Bilo Ko“. Težićete da steknete vrline koje će vam koristiti kada napustite ovaj život.

Kada ste odlučili šta želite, dolazite do druge faze. Već sam vam rekao da morate da DAJETE da biste mogli da primite. Pa, šta ćete dati? Ako tražite određenu svotu novca (koja mora da bude potpuno precizna), da li ste spremni da date desetinu tog novca? Jeste li voljni da pružite pomoć drugim ljudima koji nisu u tako srećnom položaju kao vi? Uzaludno je reći: «Da, kad do- bijem taj novac daću jednu desetinu.» Morate da počnete da poželite pre toga, da činite nešto za one koji su u neimaštini. Ako to uradite, odisaćete smislom izreke 'Daj da bi mogao da dobiješ.' I u tome morate da budete konkretni, potpuno precizni. Treća stavka je - kada želite taj novac ili auto, ili novog muža ili ženu? Nije dovoljno da kažete da to želite jednom u neodređenoj budućnosti, a besmisleno je i da izjavite da to želite odmah zato što postoje fizički zakoni koji ne mogu da budu prekršeni. Bogu nije moguće da vam spusti zlatnu šipku u ruke, a ako bi ta šipka i pala verovatno bi slomila poneki nožni prst! Vaš vremenski zahtev mora da bude fizički izvodljiv. Na primer, možete da kažete da ćete imati novac do određenog meseca određene godine, ali ne možete da kažete da ćete imati bogatstvo u roku od pet minuta zato što bi to bilo u suprotnosti sa zakonima prirode, i poništilo bi snagu vaše namere.

Šta ćete uraditi da ostvarite svoju ambiciju? Pretpostavimo - čisto ilustacije radi - da želite novi automobil. Kakva bi korist bila

DVADESET DRUGA LEKCIJA

od novog automobila ako ne umete da vozite? Zato, ako ste rešeni da imate novi auto, prvo krenite na časove vožnje. Posle toga možete da odlučite koju marku kola želite, kao i sve ostale detalje. Ako tražite muža ili ženu, morate da budete sigurni da ste podesni da sa svoje strane budete prikladan partner, da shvatate zakon davanja i uzimanja i da ste spremni da date svoj udeo da bi brak bio uspešan, jer on to ne može biti ako samo uzimate a ništa ne dajete. Ako steknete partnera, i vi morate da pružite partnera drugoj osobi. Kada se venčate, prestajete da budete jedna osoba i preuzimate na sebe probleme, brige i zadovoljstva dve osobe; da biste uopšte mogli da se nadate zadovoljavajućem i srećnom braku, morate da budete sigurni da ste fizički, psihički i duhovno sposobni da budete zadovoljavajući partner.

Peta stavka zasniva se na činjenici da je pisana reč jača od izgovorene, dok zajedno čine nepobedivu kombinaciju. Napišite šta želite, i to što je moguće jednostavnije i jasnije. Pošto znate šta želite, napišite to. Želite li da budete duhovni? Ko je vaš ideal u svetu duhovnosti? Nabrojte odlike, darovitosti i jake strane karaktera te ličnosti. Sve stavite na papir. Ako nastojite da dođete do novca, napišite tačnu sumu koju želite, kada je želite, i jasno navedite da ćete pomagati drugim ljudima, da ćete 'dati desetak! Kada ste sve to napisali što je mogtće jednostavnije i jasnije, na kraju napišite 'davaću da bih mogao da dobijem! Takode ćete morati da dodate i napomenu u kojoj izjavljujete da ćete raditi za željeni rezultat, jer stalno treba da imate u vidu da se ništa ne dobija za džabe, sve mora na neki način da se plati. Ako neočekivano dobijete sto dolara, morate da pružite neku uslugu u toj vrednosti. Ukoliko očekujete da vam drugi ljudi pomognu, prvo vi morate da pomognete njima.

Ako ste sve to crno na belo stavili na papir, naglas sebi čitajte celu izjavu triput na dan. Vaša izjava dobija na snazi ako ste u stanju da je naglas čitate u miru i privatnosti svoje sobe. Pročitajte je ujutro pre izlaska iz spavaće sobe, zatim u vreme ručka, a onda i uveče pre odlaska na spavanje, dakle najmanje tri puta

T.LOBSANG RAMPA

dnevno. Tako će vaša svečana izjava postati nalik mantri. Dok to čitate OSETITE kako vam dolazi novac ili automobil, ili ma šta što želite, budite uvereni u to, zamislite da imate željenu stvar, da ste je već uzeli. Što snažnije možete da mislite na to, da sve to zamislite, pozitivnija će biti reakcija. Uzalud se trudite ako razmišljate: «Pa, mogu samo da se nadam da to deluje - nadam se da ću to dobiti, ali pomalo i sumnjam.» To će smesta obesnažiti vašu mantru, i zato morate sve vreme da budete potpuno uvereni i krajnje konstruktivni, i da ne dozvolite da vas obuzme bilo kakva sumnja. Ukoliko se budete pridržavali ovih postupaka, odvešćete tu misao u podsvest, a podsvest je devet puta umešnija od vas! Ako možete da pridobijete svoju podsvest, stići će vam pomoć, više pomoći nego što ste pretpostavljali da je moguće. Bezbroj puta je dokazana činjenica da kada čovek zarađuje neki novac, lakše dolazi do dodatnog novca. Na primer, milioner će vam reći da nakon zarađivanja jednog miliona, drugi, treći i četvrti milion dolaze mnogo lakše i sa znatno manje dodatnog rada. Što više novca čovek ima, on sam od sebe privlači još više novca, i to se odvija po zakonu koji je sličan magnetizmu.

Ponovo ću vas upozoriti da ima stvari koje vrede više od novca. Ponoviću da niko nikada nije poneo ni paru u sledeći svet, tako da što više novca posedujete više ga ostavljate drugim ljudima, što se više baccete oko novca više sebe zagađujete, i otežavate sebi stremljenje i dostizanje duhovnih vrednosti. Što više dobra činite za druge, više dobra nosite sa sobom. Život u ovom svetu je težak, a jedna od najtežih stvari je krivotvorenje vrednosti. U današnje vreme ljudi misle da je novac jedina važna stvar. Sve dok imamo dovoljno za hranu i odeću i krov nad glavom, zadovoljni smo. Ali nikada ne možemo da imamo previše duhovnosti i nikad ne možemo da imamo previše čistote rnsli, nikada ne možemo previše da pomognemo drugima, jer pomažući drugima pomažemo sebi.

Savetujem vam da ovu lekciju čitate stalno iznova. Ona je dosada možda najvažnija. Ukoliko sledite uputstva, otkrićete da

DVADESET DRUGA LEKCIJA

možete da imate gotovo sve što želite. Šta stvarno želite? To mora da bude VAŠ izbor, zato što MOŽETE da imate bilo šta što poželite. Novac, uspeh u ovom svetu? Posle njega sledi pomračenje i počinjanje svega iznova. Ili ćete odabrati duhovnost, čistotu, i služenje drugima? To može da znači siromaštvo ili gotovo siromaštvo u ovom svetu koji je, na kraju krajeva, samo jedan trun prašine koji lebdi u praznom prostoru. Međutim, nakon ovog zaista kratkog života sledi veći i uzvišeniji svet u kojem čistota i duhovnost važe kao moneta i u kojem novac, valuta u ovom svetu, nema nikakvu vrednost. Izbor je na vama!

DVADESET TREĆA LEKCIJA

Zaista je za žaljenje što su izvesne reči dobile tako odbojno značenje. Ima mnogo reči koje su u svim jezicima valjane, opisne reči, ali koje su usled dugotrajne pogrešne upotrebe pretrpele potpunu promenu značenja.

Uzmimo reč 'metresa' (gazdarica, domaćica) kao primer. Još donedavno - u dometu pamćenja roditelja naših roditelja - to je bila časna reč koja je označavala ženu koju valja poštovati kao gazdaricu domaćinstva, doličnu partnerku domaćina kuće. A sada je usled pogrešne upotrebe ta reč dobila značenje, „naložnica“, „milosnica“, „ljubavnica“, koje je potpuno različito od onog koje je prvobitno imala.

Nećemo govoriti o nekadašnjim metresama ni o nekadašnjim gazdama, ali mi se čini da se radi o prikladnom primeru, zato što ćemo u ovom predavanju govoriti o jednoj drugoj reči, čije značenje se tokom godina izobličilo.

Maštaje reč koja je sada u teškoj nemilosti. Donedavno je maštovit čovek bio čovek sa tananim idejama, onaj koji je umeo da piše, da komponuje muziku ili stvara poeziju. Štaviše, za jednog gospodina bilo je apsolutno neophodno da raspolaže maštom. A danas reč 'mašta' kao da ukazuje na neku jadnu frustriranu ženu koja pati od hysterije ili se nalazi na ivici nervnog sloma. Ljudi odbacuju doživljaje i iskustva - koja bi u stvari trebalo da proučavaju! - uz opasku: «Ma, sve je to samo u tvojoj mašti! Ne budi tako budalast!»

Dakle, mašta je reč koja je danas na lošem glasu, ali kontrolisana mašta predstavlja ključ kojim mogu da se otključaju i otkriju mnoga iskustva koja su zasada skrivena velom misterije koji

DVADESET TREĆA LEKCIJA

okružuje većinu ljudi kada se govori o okultnim stvarima. Valja se uvek iznova podsećati da je u svakoj borbi između mašte i volje uvek mašta ta koja pobeđuje. Ljudi se ponose svojom snagom volje, svojom nesalomljivom odlučnošću i činjenicom da se ničega ne boje. Uporno uveravaju slušaoca da svojom snagom volje mogu da postignu bilo šta; A prava istina je to da svojom snagom volje ne mogu da urade ništa ukoliko mašta na to ne pristane. Ljudi koji se toliko razmeću svojom snagom volje zapravo su nekako uspeli (najčešće slučajno) da navedu svoju maštu da poveruje kako će prava doza 'snage volje' biti korisna u datom slučaju. Ponavljam, a svaki merodavni autoritet složiće se sa mnom, da kad se radi o mašti i snazi volje mašta pobeđuje bez izuzetka. Ne postoji veća moć.

Smatrate li još uvek da ste u stanju da naredite sebi da nešto uradite i kad vaša mašta to ne želi? Razmotrimo to; postavicećemo jedan hipotetički problem pošto izgleda da se to u moderno doba tako radi!

Pred nama je ulica bez saobraćaja. Nema ni saobraćaja ni radoznalih posmatrača, tako da čitavu ulicu imamo za sebe. Obojimo stazu široku dobrih pola metra - ili čitav metar, ako hoćete - od jednog do drugog trotoara. Neometani mislima o izbegavanju saobraćaja i kritičkim pogledima posmatrača, bez ikakvih problema i bez oklevanja biste zakoračili sa trotoara na svoju stazu i mirno prešli preko kolovoza na drugi trotoar. Dah vam se ne bi ubrzao, srce ne bi počelo da vam iupa, bila bi to jedna od najjednostavnijih stvari koje ste ikada uradili. Slažete li se s tim?

Tim obeleženim prelazom možete da hodate ne pomišljajući na strah zato što znate da se zemlja neće pod vama otvoriti, znate da ste, izuzev u slučaju zemljotresa ili rušenja zgrade na vas, potpuno bezbedni, i da se, čak i ako se u slučaju nekog malera spotaknete i padnete na zemlju, nećete ozbiljnije povrediti pošto ne možete da padnete dalje od sopstvene visine.

A sada ćemo malo da promenimo taj prizor. Recimo da smo i dalje na ulici, i da se krećemo prema zgradi od dvadesetak spr-

T.LOBSANG RAMPA

tova. Ući ćemo u lift i poći naviše, prema lepom ravnom krovu. Dok stojimo na njemu i gledamo na drugu stranu ulice, vidimo da smo u istom nivou sa drugom dvadesetospratnicom direktno prekoputa nas. Ako se malo nagnemo preko zida i osmotrimo kolovoz ispod nas, jedva možemo da vidimo obojenu stazu koju smo napravili. E, sad ćemo imati dasku široku tačno onoliko koliko je bila široka naša staza. Prebacićemo je preko ulice na visini od dvadeset spratova i dobro ćemo je učvrstiti da se ne bi pomerala, ljuljala ili odskakala, i vrlo pažljivo ćemo je ispitati da bismo se uverili da nema ama baš ničega na šta biste mogli da se spotaknete i što bi moglo da vaš hod učini nesigurnim.

Širina prelaza je ista kao i na zemlji. Možete li da hodate preko te daske koja je bezbedno učvršćena na visini od dvadeset spratova i da stignete na drugu stranu ulice, na krov druge zgrade? Ako vam vaša mašta kaže da možete, onda to stvarno i možete, i to bez naročitih problema. Ali ako vam mašta kaže da to baš i nije tako zgodno, onda će vam se puls ubrzati na samu pomisao na to, osetićete 'leptiriće u stomaku', a možda i nešto gore! A zašto? Već ste prešli preko ulice, pa zašto onda ne možete da predete preko te zaista pouzdane daske? Naravno, odgovor je u tome što vaša mašta počinje da radi i govori vam da je to opasno, i da ćete ako se okliznete ili sapletete iskoračiti sa daske, pasti sa dvadesetog sprata i ubiti se. Ma koliko neko pokušavao da vas ubedi, ukoliko vaša mašta ne može da bude ubedena, nikakva snaga volje neće vam pomoći. Ako pokušate da dokažete svoju snagu volje možete da doživite nervni slom, počecete da drhtite, prebledećete i vrlo otežano disati.

Mi raspoložemo izvesnim mehanizmima koji su u nas ugrađeni i koji nas štite od opasnosti, izvesne automatske mere zaštite da se čovek ne bi tek tako zaletao u opasnost. Mašta deluje tako da je čoveku gotovo nemoguće da hoda po daski, i nikakva priča neće postići da čovek shvati da je ona zaista krajnje bezbedna; morate da zamislite da možete to da uradite. Ukoliko niste u stanju da stvarno 'zamislite' sebe kako stajete na dasku i odlučno i sigurno

DVADESET TREĆA LEKCIJA

hodate po njoj, ne možete to ni da uradite.

Ako čovek voljno NAREDI sebi da nešto uradi kada mu njegova mašta kaže 'NE' onda on stvarno rizikuje nervni slom jer, kao što rekoh, u svakoj borbi između mašte i snage volje mašta uvek pobeđuje. Prisiljavanje sebe da nešto uradimo kada u nama zvone svi znaci za uzbunu može da nam uništi nerve i zdravlje u celini.

Neki ljudi se očajnički plaše da prođu pustim grobljem u ponoć. Ako se nametne situacija u kojoj to moraju da učine, diže im se kosa uvis, znoje im se dlanovi i svaki osećaj biva pojačan, svaki utisak preuveličan, tako da su spremni na neki zapanjujući skok u bezbednost ukoliko to bude neophodno zbog pojave neke sablasti.

Ljudi koji ne vole svoj posao i moraju da se prisiljavaju da ga obavljaju, često aktiviraju mehanizam bega. Neki od tih 'mehanizama bekstva' dovode do čudnovatih posledica i mogu da predstavljaju maskiranu sreću, jer ukoliko ne marimo za upozorenja može doći do mentalnog sloma. Ispričaću vam jedan istiniti slučaj koji mi je dobro poznat, znam tog čoveka i znam kako se cela stvar završila.

Taj moj poznanik mnogo je stajao. Stajao je za jednim od onih visokih pultova i unosio cifre u trgovačku knjigu. Posao mu je bio takav da je morao da stoji, teško je bilo obavljati ga sedeći. Čovek je stručno radio taj posao, dobro je baratao ciframa, ali imao je jednu fobiju: strašno se plašio da će mu se jednog dana nekako potkrasti neka greška i da će biti okrivljen od svojih šefova za proneveru neke svote novca. Taj čovek je zaista bio beskraino pošten, jedan od onih retkih pojedinaca kojima je poštenje bilo iznad svega i koji ne bi uzeo ni kutiju šibica iz hotela niti bi zadržao novine pronađene na autobuskom sedištu. Ali, i pored svega toga plašio se da njegovi poslodavci ne znaju za njegovo poštenje i nije mogao da bude opušten na svom radnom mestu.

Silne godine se bavio svojim poslom i osećao se sve nesrećnije, sve zabrinutije. Razmatrao je sa svojom ženom mogućnost promene posla, ali ona ga nije razumela, tako da je zadržao isti posao. Ali i mašta mora da radi; prvo je dobio čir na želucu. Uspeo

T.LOBSANG RAMPA

je da ga zaleči pažljivom negom i dijetom, i vratio se na posao - vratio se stajanju za pultom. Jednog dana mu je palo na pamet da ukoliko ne bi bio sposoban da stoji, ne bi mogao ni da zadrži taj posao.

Nekoliko sedmica kasnije pojavila mu se zagnojena rana na stopalu. Nekoliko dana je hramao do posla i trpeo velike bolove, ali stvar se pogoršala i morao je neko vreme da ostane u krevetu. Pošto se našao u krevetu, daleko od svoje dužnosti, oporavak se odvijao prilično brzo, tako da se uskoro vratio na posao. Sve vreme mu je njegov podsvesni um prigovarao. Pretpostavljam da je ovako rasuđivao: «Eto, moram da se ratosiljam ovog groznog posla tako što ću imati bolesnu nogu; prebrzo su me izlečili tako da stvar mora da postane još gora».

Nekoliko meseci pošto se čovek vratio na posao, po svoj prilici izlečen, pojavila mu se druga rana, ovog puta na gležnju. Bila je toliko ozbiljna da nije mogao da pomera gležanj. Na kraju je odveden u bolnicu, i pošto je stanje bivalo sve gore morao je da se operiše. Posle toga je bio otpušten iz bolnice kao izlečen, i vratio se na posao.

Mržnja prema poslu je u njemu rasla. Uskoro se pojavio sledeći čir, ovog puta na potkolenici, i bio je toliko gadan - ničim se nije mogao izlečiti - da je noga morala da mu bude amputirana do kolena. Na njegovu veliku radost, poslodavac ovog puta nije hteo da ga primi natrag, rekavši kako mu nije potreban bogalj, i to bogalj koji često poboljeva!

Lekari u bolnici su bili dobro upućeni u taj slučaj, pa su tom čoveku našli neki drugi posao, za koji je on ispoljio velik talenat dok je boravio u bolnici. Radilo se o nekakvom zanatu. Voleo je to radi i bio je uspešan. Više nije bilo straha od zatvora zbog neke greške usled koje bi ga optužili za proneveru, pa mu se i zdravlje popravilo i, koliko mi je do danas poznato, on se i dalje bavi poslom, i to vrlo uspešno.

Tačno je da se radi o priličnom ekstremnom slučaju, ali svakog dana smo u prilici da vidimo poslovne ljude sa visokim pritiskom

DVADESET TREĆA LEKCIJA

koji su u strahu zbog svojih poslova, u strahu od posloda- vaca, ili od 'gubitka svoje ličnosti', koji rade pod velikim spoljnim pritiskom i stoga nalaze izlaz u čiru na želucu, koji je zapravo i poznat kao bolest rukovodilaca.

Mašta je u stanju da sruši carstvo, ali mašta može i da ga stvo- ri, zapamtite to. Ako budete negovali i razvijali svoju maštu i upravljali njome, moći ćete da ostvarite sve što poželite. Nije ne- moguće usmeravati svoju maštu i naređivati joj, nije nemoguće reći joj šta treba da uradi, jer „drugarica mašta“ je nešto slično „drugarici mazgi“; mazgu možete da vodite, ali ne možete da je terate, a i svoju maštu možete da vodite ali ne i da je terate i goni- te. Neophodna je praksa, vežba, ali je ostvarljivo.

No, kako ćete početi da upravljate svojom maštom? To je sa- mo stvar vere i vežbe. Pomislite na neku situaciju koja u vama izaziva strah ili odvratnost, i onda to osećanje prevaziđite pomo- ću vere, tako što ćete uveriti svoju maštu da VI možete da uradi- te određenu stvar bez obzira na to šta drugi mogu ili ne mogu. Uverite sebe da ste posebna vrsta bića, ako vam se tako sviđa; nije bitno koji ćete metod izabrati sve dok vaša mašta radi za vas. Vratimo se na početni primer prelaženja ulice, i odlučimo da bez problema možemo da je pređemo na daski postavljenoj iznad kolovoza. Jer, pomoću vere, razmišljajući da nismo poput drugih, mi možemo da ubedimo svoju maštu da možemo da pre- demo na drugi kraj daske, iako se ona nalazi dvadeset spratova iznad zemlje.

Recite sebi da čak i jedan majmun bez pameti može da pređe preko daske bez ikakvog straha. Pa ko je bolji, vi ili majmun bez mozga? Ako taj majmun ili osoba koja je maltene idiot može to da uradi, onda nema sumnje da to možete i vi, koji svakako više vredite. To je samo pitanje prakse, i posedovanja vere. U prošlosti je bilo čuvenih hodača po užetu kao što je Blondin, koji je mnogo puta po užetu prešao iznad Nijagarinih vodopada. Blondin je bio sasvim običan čovek koji je imao poverenje u svoje sposobnosti, verovao je da može da pređe tamo gde drugi ljudi ne mogu. Znao je da je jedina stvar koje se treba plašiti sam strah, i da ukoliko ima

T.LOBSANG RAMPA

samopouzdanja može to da uradi pa makar pri tom gurao ručna kolica ili hodao povezanih očiju.

Svi mi imamo istu vrstu iskustva. Penjemo se uz dugačke merdevine, i sve dok gledamo uvis ne osećamo strah. Međutim, čim pogledamo dole javlja nam se misao da bi bilo strašno nezgodno ako bismo pali sa merdevina i tresnuli o zemlju. Naša mašta nam prikazuje kako padamo nekoliko metara, a može i da nas prikaže kako se grčevito držimo za te merdevine i ne možemo da mrdnemo. Popravljači tornjeva imali su tu vrstu doživljaja!

Ukoliko kontrolišete svoju maštu tako što razvijate poverenje u sopstvene sposobnosti, možete da uradite bilo šta. Ne možete uspeti tako što ćete na silu savladati svoju maštu; primena snage volje neće je pobediti, samo će vam umesto toga stvoriti neurozu. Još jednom, zapamtite da uvek morate da vodite svoju maštu, da upravljate njome. Ako je budete vodili, bićete u stanju da uradite mnogo toga što niste ni pomišljali da je izvodljivo. Ali, pre svega morate da poverujete da ne postoji ništa 'nemoguće'.

DVADESET ČETVRTA LEKCIJA

Dosta ljudi je čulo za zakon karme. Nažalost, mnoge važne metafizičke stvari imaju sanskriptske ili bramanske nazive. Slično tome, medicinski pojmovi, anatomske pojmovi, i zapravo sijaset naučnih pojmova imaju latinske nazive. Latinski nazivi mogu da označavaju vrstu cveta, ili neki gomolj, ili funkciju nekog mišića ili arterije. Razlog za to potiče iz davnih dana. Pre mnogo godina lekari su se trudili da čuvaju svoje znanje za sebe, a oni su tada bili jedini koji su posedovali čestito obrazovanje. Učenje latinskog je bilo obavezno, i tako je postalo neophodno da lekari koriste latinski kao sredstvo sakrivanja tehničkih izraza od onih koji su bili neobrazovani, to jest onih koji nisu bili lekari. Taj običaj se nastavio do dana današnjeg.

Naravno, postoje određene prednosti u okolnosti da su svi tehnički termini na istom jeziku, jer tada nije bitno koji je materijalni jezik nekog naučnika, tako da on može da razmatra stvari sa nekim naučnikom iz druge zemlje na latinskom. Radio-operateri na brodovima ili u avionima iz sličnih potreba koriste Morzeovu azbuku ili ono što je poznato kao 'Q' kod. Često ćete videti da radio-amateri koji su u vezi sa drugim amaterima iz celog sveta koriste kodirani jezik kako bi mogli da se sporazumeju iako inače ne bi razumeli ni reč jezika kojim se onaj drugi služi.

Sanskrit je jezik koji poznaju napredni okultisti i mistici širom sveta, tako da kada se spomene 'karma' čovek stiže podrobniju predstavu onoga što bismo mi nazvali 'zakon uzroka i posledice'. Vidite, karma uopšte nije nekakva misteriozna stvar, i uopšte nije zastrašujuća. Ja želim da u ovom kursu postavim metafiziku na ono što smatramo racionalnom osnovom, neću da koristim

T.LOBSANG RAMPA

apstraktne termine zato što za naš način mišljenja ništa u metafizici nije toliko mučno kao kada se neprestano koriste izrazi koji neretko zapravo skrivaju sopstveno značenje.

Hajde da izvadimo 'zakon karme' iz njegovog metafizičkog obima značenja, da zaboravimo na metafiziku i da umesto toga razmotrimo zakon o zemljištu. Evo na šta mislim.

Mali Džoni je upravo dobio motocikl. Uverio se da je veoma uzbudljivo sedeti na toj moćnoj maifeini i pustiti da motor juri i proizvodi ono što za njega predstavlja čudesnu buku, ali sedenje na toj mašini nije dovoljno dobro. Mali Džoni pušta kvačilo i šiba niz drum, isprva možda mirno, ali zatim ga radost tog kretanja preplavljuje i on vozi sve brže i brže, slep za znake upozorenja. Iznenada iza sebe začuje zavijanje sirene, i policijski automobil ga prestiže i daje mu znak da se zaustavi uz ivičnjak. Mali Džoni mrzovoljno usporava i sklanja se s puta i još mrzovoljnije čeka sa izvesnom zebnjom, saobraćajca koji će mu uručiti kaznu za i te kako prebrzu vožnju u stambenoj zoni!

Na osnovu ovog jednostavnog primerčića videli smo da postoje određeni zakoni, u ovom slučaju zakon je glasio da niko ne sme da vozi preko propisane brzine. Džoni se nije na to osvrtao i stigla ga je zaslužena kazna u vidu milicionera, a moraće da ide i na sud zato što je prekršio zakon.

Još jedan primer? Dobro. Bil Džejms je pomalo lenj druškan, uopšte ne voli da radi, ali ima finansijski veoma zahtevnu devojkicu. Može da sačuva njeno zanimanje za njega samo dotle dok je snabdeva stvarima koje ona želi. Njoj nije bitno kako Bili dolazi do tih stvari, bitno je samo to da ih ona dobije.

Jedne večeri Bil Džejms izlazi s namerom da opljačka neku prodavnicu nadajući se da će tako doći do dovoljno para da može svojoj devojci da kupi nešto do čega joj je stalo. Kaput od krzna lasice? Sat od platine posut dijamantima? Šta god da je, naš Bili, uz njeno puno znanje i odobravanje, kreće da izvrši tu provalu. Veoma tiho se prikrada zgradi i šunja se tražeći način da uđe unutra. Ubrzo rešava da to uradi kroz prozor i zaključuje da neće

DVADESET ČETVRTA LEKCIJA

imati nikakvih poteškoća. Prozor nije previsok, i on vešto gurne džepni nožić kroz okna i odbija kvaku. Sa lakoćom diže prozorski okvir, a onda se na trenutak zaustavlja da oslušne. Da nije bio suviše bučan? Ima li koga u blizini? Otklonivši sumnje, opušta se i puzi kroz otvoren prozor. Ništa se ne čuje, ni najmanja škripa. Samo sa čarapama na nogama, on hoda kroz prodavnicu i uzima sve što hoće, nakit iz kutijica, pun džep satova, a iz kase uzima i povećani svežanj novčanica. Zadovoljan svojim plenom, šunja se nazad do prozora i izviruje napolje. Pošto nema nikog u blizini, ponovo obuva cipele i odlazi do vrata, zaključujući da je bolje da izađe kroz vrata, ne rizikujući da pri puzanju kroz prozor ošteti neku od ukradenih stvari. Bešumno pomera rezu i izlazi napolje. Napravi nekoliko koraka u mraku, a onda iznenada začuje grub glas: «Stani! Držim te na nišanu!» Bil Džejms se sledi od straha, zna da je policija naoružana i da neće oklevati da puca. Snop svetla se probija kroz mrak i snažno mu osvetljava lice. On mrzovoljno podiže ruke uvis, pojavljuju se ljudske figure i on vidi da ga je policija opkolila. Pretražuju ga, proveravajući da li ima oružje i oduzimaju mu sve dragocenosti koje je ukrao iz prodavnice. Sprovode ga u maricu koja je tu parkirana, a ubrzo zatim ga smeštaju u zatvorsku ćeliju.

Nekoliko sati kasnije devojku Bila Džejmisa bude iz sna policajac i inspektorica. Ona je veoma ogorčena i histerična kada joj kažu da će je uhapsiti. Uhapsiti? Da, naravno, jer ona je bila Bilov saučesnik pre samog dela, i pošto ga je podsticala da uradi ono za šta je on znao da je pogrešno, kriva je isto koliko i on.

Takvi su zakoni života. A sada ćemo se skloniti iz fizičkog sveta da bih vam objasnio da je karma mentalni ili fizički čin koji donosi dobro ili zlo. Stara izreka kaže: «Kako seješ, tako ćeš i žnjeti». To je doslovno tako. Ako sejete loša dela, požnjećete lošu budućnost u sledećem životu, ili u onom posle njega, ili u onom trećem po redu. Ako u ovom životu sejete ono što je dobro, lepo i plemenito, ako ispoljavate dobrotu, obzirnost i saosećanje prema ubogima, onda će se, kada dođe vaš red da iskusite

T.LOBSANG RAMPA

nedaće, pojaviti neko ko će prema vama ispoljiti dobrotu, pažnju i saosećanje.

Pazite da ne izvlačite pogresne zaključke u vezi sa ovim; ako je neko u oskudici ili ga muče neke druge nevolje, to ne mora da znači da se radi o lošem čoveku, nego možda služi tome da se vidi kako on reaguje u nevolji i stradanju, i može da predstavlja proces prečišćavanja u kojem se posredstvom patnje uklanjaju neke nečistoće u čovekovoј prirodi, preostalo samoljublje i sebičnost. Svako se, bio on kralj ili prosjak, kreće po onome što zovemo *tocak života*, krug beskrajnog postojanja. Neki čovek može da bude kralj u jednom životu, a u sledećem prosjak koji pešači od grada do grada pokušavajući da nađe posao i ne uspeva u tome, ili je možda naprosto besciljno nošen kao list zahvaćen jakim vetrom.

Postoje i osobe koje su izuzete iz zakona karme, tako da je za njih pogrešno reći: «Oh, kako taj čovek ima užasan život, mora da je bio veliki grešnik u prethodnom životu!» Viša bića (koja zovemo 'Avatari') silaze na Zemlju da bi određeni zadaci mogli da budu izvršeni. Indusi, na primer, veruju da se Bog Višnu u različitim periodima spušta na Zemlju da bi ljudskom rodu ponovo doneo religijske istine koje je ovaj tako sklon da zaboravi. Taj Avatar, ili *napredno biće*, može da dođe da živi kao primer siromaštva, ali samo zato da bi pokazao šta može da se postigne saosećanjem i kako se ispoljava otpornost na patnju. A zapravo, ta otpornost na patnju nema nikakve veze sa istinom, jer Avatar, pošto je od finije građe, mnogo jače oseća patnju.

Avatar se ne rađa zato što je to neminovno, ne rađa se zato da bi mogao da odradi i iscrpi svoju karmu. On dolazi na Zemlju kao utelovljena duša, po sopstvenom izboru, ili u izvesnim situacijama čak ne mora ni da se rodi, nego preuzima telo nekog drugog. Ne želim da se mešam ni u čija religijska uverenja, ali ako se pažljivije pročita Novi Zavet može da se zaključi da je Isus kao čovek bio dete Josifa i Marije, ali kada je došlo vreme i kada je odrastao otišao je u pustinju i duh hrista - duh Boga - se spustio u Isusovo telo. Drugim rečima, to je slučaj u kojem je neka druga duša došla i

DVADESET ČETVRTA LEKCIJA

zaposela Isusovo spremno i saglasno telo, sina Josifa i Marije.

Međutim, ja ovo spominjem zato što ne želim da se misli kako su neki ljudi nemoćni pred svojom zlom srećom i nemaštinom, jer oni u stvari dolaze da pomognu drugima tako što će pokazati šta sve može da se postigne i pored nedaća i siromaštva.

Sve što činimo ima za posledicu neko delovanje. Misao je potpuno realna sila. Kako mislite, takvi i jeste. Stoga, ukoliko mislite o čistim stvarima postajete čisti, ukoliko mislite o pohoti postajete pohotni i zagađeni, i morate stalno iznova da se vraćate na Zemlju sve dok se 'želja' u vama ne ugasi pod naletom čistote i valjanog razmišljanja.

Niko nikada nije uništen, niko nije toliko loš da je osuđen na večnu kaznu. 'Večna kazna' bila je sredstvo koje su uveli nekadašnji sveštenici koji su hteli da održe disciplinu među svojim pomalo razuzdanim vernicima. Hrist nikada nije učio večnoj patnji, večnom prokletstvu. Govorio je da će čovek, ako se pokaje i potruđi, biti 'spašen' od sopstvenog bezumlja i ponovo dobijati priliku.

Prema tome, karma je proces putem kojeg zapadamo u dugove i otplaćujemo ih. Ako uđete u prodavnicu i zatražite neke stvari, zadužujete se i to morate da platite u valuti koja je važeća u toj oblasti. Sve dok to ne otplatite vi ste dužnik, a ukoliko ne platite tu robu u nekim zemljama možete da budete i uhapšeni i dovedeni do bankrota. Svaki običan čovek na ovom svetu za sve mora da plati, samo za Avatara ne važe zakoni karme. Dakle, onima koji nisu Avatari bolje je da se potruđe da vode ispravan život kako bi mogli da skrate svoj boravak ovde na Zemlji, jer ih nešto mnogo bolje čeka na drugim planetama i drugim ravnima postojanja.

Treba da oprostimo onima koji se ogreše o nas, i treba da zamolimo za oprostaj one o koje smo se mi ogrešili. Uvek treba da imamo na umu da je najsigurniji način da se stekne dobra karma da prema drugima budemo onakvi kao što bismo želeli da oni budu prema nama.

Karma je nešto čemu malo ko od nas može da umakne. Kada se

T.LOBSANG RAMPA

zadužimo, moramo to da otplatimo; učinimo nešto dobro za druge, i oni moraju na isti način da nam uzvrate i da učine nešto dobro za nas. Za nas je mnogo bolje da primamo dobro, i zato treba da ispoljavamo dobrotu, saosećanje i obzirnost prema svim stvorenjima, bez obzira kojoj vrsti bića pripadaju, imajući u vidu da su u božjim očima svi ljudi jednaki, da su u očima *veli- kog boga* sva stvorenja jednaka, bez obzira da li su mačke, konji ili bilo šta drugo.

Rečeno je da bog dela na tajanstven način da bi izveo svoja čuda. Nije na nama da dovodimo u pitanja božje puteve, nego da odradimo i okončamo probleme koji su nam dosuđeni, jer samo tako možemo da namirimo karmu. Neki ljudi imaju teško bolesnog rođaka sa kojim moraju da žive, i misle: «O, kako je to mučno! Zašto već jednom ne umre i otarasi se bede?» Naravno, odgovor glasi da oni oboje odraduju svoj planirani životni vek, planirani oblik postojanja. Za osobu koja se stara o bolesniku možda je predviđeno da dođe na ovaj svet upravo iz tog razloga.

U svakom trenutku treba da pokažemo veliku pažnju, veliku brigu, veliko razumevanje za one koji su bolesni, ožalošćeni ili ubogi, jer možda nam je dodeljen zadatak da pokažemo takvu pažnju i razumevanje. Lako je oterati neprijatnu osobu jednim nestrpljivim gestom, ali bolesnici su najčešće vrlo osetljive osobe, svesne svoje onesposobljenosti i toga da smetaju i da su nepoželjne. Podsetiću vas da je na ovom svetu trenutno takvo stanje stvari da svako ko je zaista okultan i raspolaže velikim okulturnim umećem ima neku fizičku smetnju. I zato, kada prezrete i grubo odbijete poziv za pomoć neke bolesne osobe, možda od sebe terate nekog ko je mnogo, mnogo obdareniji nego što to možete i da zamislite. Mene ne zanima fudbal ni bilo koji od tih napornih sportova, ali hoću da vam postavim jedno pitanje. Jeste li ikada čuli za nekog snažnog, kršnog sportistu ili sportistkinju koja su bili vodiviti ili bilo šta slično? Razvoj neke fizičke onesposobljenosti je često razvoj oplemenjivanja grubog ljudskog tela kako bi moglo da primi vibracije sa višom frekvencijom od one koja je dostupna

DVADESET ČETVRTA LEKCIJA

prosečnom ljudskom biću. Zato budite obzirni prema bolesnima, hoćete li? Ne budite netrpeljivi prema takvoj osobi, jer ona ima mnogo problema o kojima vi ništa ne znate. A to ima i svoju sebičnu stranu! Bolesna osoba je možda znatno razvijeni- ja od vas koji ste zdravi, i pomažući njoj zbilja možete i te kako da pomognete sebi.

DVADESET PETA LEKCIJA

Jeste li ikada iznenada, šokantno ostali bez nekog koga ste mnogo voleli? Jeste li se ikada osećali kao da je Sunce nestalo iza oblaka i da vas više nikada neće obasjati? Gubitak nekoga ko vam je drag zaista je tragičan, tragičan je i za vas i za onoga ko je 'otišao pre vremena' ukoliko nastavite da stvarate suviše smetnje.

U ovom predavanju govoriću vam o stvarima koje obično smatramo za žalosne i mračne. Ali ako na stvari gledamo onako kako bi trebalo, shvatićemo da smrt nije pravo vreme za oplakivanje i kukanje, da nije vreme za tugovanje.

Pogledajmo prvo šta se događa kada smo svesni da je voljena osoba otišla u ono stanje koje ljudi zovu 'smrt! Živimo na uobičajen način i radimo normalne stvari, možda bez ikakve brige i bez neprijatnosti. A onda, iznenada, kao grom iz vedra neba, saznajemo da ta draga, voljena osoba nije više sa nama. Odmah osećamo kako nam se puls ubrzava, kako se suzni kanali u našim očima spremaju da proliju suze kako bismo olakšali duševni pritisak. Više ne vidimo vesele sjajne boje, već nam sve izgleda sumorno i tužno kao da je blistavi letnji dan zamenjen tipično zimskim, sa olovnim oblačnim nebom.

Ponovo dolazimo do naših starih prijatelja elektrona, jer kada smo naglo savladani žalošću, nesrećom, menja se napon koji se proizvodi u mozgu, čak može da se promeni i pravac njegovog toka tako da ako smo ranije videli svet 'kroz ružičaste naočare', posle primanja tužne vesti svet vidimo kroz naočare koje sve čine turobnim i obeshrabrujućim. To je samo prirodna fiziološka reakcija u svetovnoj ravni, ali i u astralnoj ravni smo takođe potišteni usled strašnog otpora koji nam naše fizičko telo pruža kada

DVADESET PETA LEKCIJA

pokušamo da pozdravimo osobu koja odlazi u nešto što je, ipak, Uzvišeniji *život*, srećniji život.

Tužno je i kada vama drag prijatelj ode u neku udaljenu zemlju, ali se tešimo mišlju da uvek možemo da mu napišemo pismo, pošaljemo teiegram, ili čak razgovaramo telefonom. S druge strane, takozvana 'smrt' kao da ne ostavlja nikakvog prostora za komunikaciju. Mislite li da su 'mrtvi' van našeg domašaja? Možda ste u velikoj zabludi! Kažem vam da postoje razni naučnici u uglednim naučnim centrima u svetu koji upravo rade na kreiranju instrumenta koji će nam omogućiti da komuniciramo sa onima koje bi trebalo da smatramo za 'duhove rastavljene od tela! To nije pusta želja, nije nastrana nada, to je članak u novinama koji je objavljen pre dosta godina, i sudeći po najnovijim naučnim izveštajima postoji bar izvesna nada da takvi napreci uskoro mogu da postanu stvar opšteg iskustva, opšta svojina. Ali i pre nego što stupimo u vezu sa onima koji su otišli izvan našeg trenutnog domašaja, možemo da učinimo mnogo toga da im pomognemo.

Kada čovek umre, fiziološke funkcije (odnosno efektivni rad fizičkog tela) se usporavaju i na kraju obustavljaju. U nekim ranijim predavanjima iz ovog kursa smo videli da ljudski mozak može bez kiseonika da preživi samo nekoliko minuta. Dakle, mozak je jedan od prvih delova tela koji 'umire! Jasno je da je, kada je mozak mrtav, smrt potpuno neizbežna. Postoji poseban razlog što ističem to što deluje kao dugotrajna iscrpljujuća stvar.

Nakon smrti mozga, ostali organi lišeni naredbi i rukovodjenja mozga prelaze u stanje mirovanja, to jest, postaju nalik automobilu koji je ostao bez vozača. Vozač je ugasio motor i napustio vozilo. Mašina može da uradi još par trzaja usled inercije, a onda će se vozilo polako umiriti i ohladiti. Dok se hladi, doći će do ponekog šljocanja, udara, škripanja i pištanja usled stezanja metala. Slično se događa i sa ljudskim telom - dok jedan organ sledi drugi u stanje koje zovemo razlaganje ili raspadanje, dolazi do raznih krckanja, roptaja i trzaja mišića. U periodu od oko tri dana astralno telo sa potpuno i trajno oslobađa zatvora fizičkog tela.

T.LOBSANG RAMPA

Srebrna vrpca, za koju možemo da kažemo da obezbeđuje vezanost astralnog tela za fizičko, oslabljuje i suši se na vrlo sličan način kao što se pupčana vrpca kod novorođenčeta osuši kad se preseče, pri odvajanju bebe od majke. U toku tri dana astralno telo ostaje u manje ili više tesnoj vezi sa fizičkim koje počinje da se raspada. Osoba koja je umrla ima otprilike ovakvo iskustvo; ona se nalazi u krevetu, možda je okružena ožalošćenom rodbinom i prijateljima. Nastupa jezivo hripanje u grlu, i konačni samrtni hropac, a onda između zuba izlazi poslednji teški izdisat. Srce na trenutak zalupa, uspori se, uzdrhti i stane - zauvek.

Dolazi do različitih treperenja i podrhtavanja u telu, ono postaje sve hladnije, ali u samom trenutku smrti vidovnjak može da vidi rasplinuto obličje kako izlazi iz fizičkog tela i lebdi naviše poput srebrnaste magle i zaustavlja se direktno iznad mrtvog tela. Tokom tri dana Srebrna vrpca koja spaja to dvoje potamnjuje i na kraju postaje crna na mestu na kojem ulazi u telo. Stiče se utisak crne prašine koja odleće sa tog dela vrpce koja je još uvek povezana sa telom. Na kraju vrpca otpada i astralna forma je slobodna da se sasvim podigne i da bude uvedena u život iznad astrala. Ipak, ona prethodno mora da pogleda dole i da vidi mrtvo telo koje je nastanjivala. Astralno obličje će često pratiti mrtvačka kola do groblja i biti stvarni svedok sahrane. Nema bola, nema tuge, ni bilo kakve pometnje ili potištenosti zbog toga što je astral - u slučaju da se radi o osobi koja nije pripremljena ovim kursom - u stanju izvesnog šoka, ošamućen je. On prati telo smešteno u kovčeg slično kao što zmaj od papira prati dečaka na drugom kraju uzice, ili kao što balon prati vozilo koje ga vuče. Međutim, uskoro se ta Srebrna vrpca, koja više i nije srebrna, prekida, i astralno telo nema smetnji da se sve više podiže i da se spremi za svoju drugu smrt. Ta druga smrt je potpuno bezbolna.

Pre druge smrti osoba mora da ode u 'dvoranu uspomena' i da gleda sve što se dogodilo u njenom životu. Niko vam ne sudi izuzev vas samih, a nema važnijeg sudije, nema strožeg sudije od vas samih. Kada se vidite tako očišćeni od svih sitničavih pro-

DVADESET PETA LEKCIJA

hteva i sujeta, svih lažnih vrednosti kojima ste bili privrženi na ovom svetu, možda ćete otkriti da - uprkos sveg novca koji ste ostavili za sobom, uprkos svih pozicija koje ste držali, uprkos svih službi i dužnosti - niste baš tako važni, moćni i genijalni. Veoma često oni najskromniji, najponizniji i materijalno najsiro- mašniji dobiju najpovoljniju presudu.

Nakon što ste videli sebe u 'dvorani uspomena', odlazite u onaj deo 'drugog sveta' koji smatrate najpogodnijim za sebe. Ne odlazite u pakao, verujte mi kad vam kažem da se pakao nalazi na Zemlji, toj našoj vežbaonici!

Verovatno znate da ljudi na Istoku, veliki mistici, istaknuti učitelji, nikad ne dozvoljavaju da njihovo pravo ime bude poznato drugima, zato što se u imenima nalazi velika moć, i ako svako živi može da prizove nekoga pravilno izgovorivši njegovo ime, onda ta osoba biva neodoljivo povučena natrag da posmatra ovaj svet. U nekim delovima Istoka, kao i u nekim delovima Zapada, bog je poznat kao 'Onaj čije ime ne može da se izgovori! Razlog za to je što bi, ako bi svako stalno prizivao boga, upravitelj ovog sveta bio neprekidno uznemiravan.

Mnogi učitelji izaberu sebi ime koje nije njihovo rođeno ime, i koje se značajno razlikuje od izgovaranja njihovog pravog imena, jer se imena sastoje od vibracija, sazvučja i harmonija, tako da ako je neko prozvan po njegovom ličnom harmonijskom sklopu vibracija, to mu jako odvraća pažnju od nekog posla koji u to vreme možda radi.

Preterano tugovanje za onima koji su 'preminuli' nanosi tim osobama bol, i one osećaju silu koja ih vuče dole na Zemlju. Takva osoba je nalik čoveku bačejiom u vodu, koji oseća kako ga natopljena odeća i teška obuća vuku na dno.

Razmotrimo ponovo ovo pitanje vibracija, jervibracija je suština života u ovom svetu, i zapravo u svim svetovima. Svima nam je poznat vrlo jednostavan primer snage vibracija; vojnici koji marširaju prekinuće marševi korak i preći preko velikog mosta neujednačenim, nesložnim korakom. Taj most je možda u stanju

T.LOBSANG RAMPA

da izdrži i najgušći automobilski saobraćaj, preko njega može da pređe gomila oklopljenih tenkova ili teretni voz i on se neće uleći više nego što je to predviđeno. Pa ipak, ako kolona ljudi u maršu stupi na taj most, to će stvoriti moment sile zbog kojeg će se on zaljuljati i odskakati, i na kraju će se srušiti.

Drugi primer za dejstvo vibracija odnosi se na violinistu; sviranjem jedne note u periodu od nekoliko sekundi, on može da prouzrokuje da se vibracije prikupe i pojačaju u vinskoj čaši tako da se čaša rasprsne uz iznenađujuće glasan prasak.

Na jednom kraju našeg objašnjavanja moći vibracije su vojnici, a na drugom? Uzmimo za primer Om. Ako neko može da izgovori reči «Om mani padmi um» na određen način i nastavi to da govori nekoliko minuta, on time može da razvije vibraciju fantastične snage. I zato, zapamtite da su imena moćne stvari, i da preminule ne treba bezrazložno zvati, niti to treba činiti u žalosti i ojađenosti, jer zašto bi se našoj žalosti dozvolilo da ih ka- žnjava i nanosi im patnju? Zar već nisu dovoljno propatili?

Možemo da se pitamo zbog čega smo došli na ovaj svet i trpimo smrt, ali odgovor glasi da umiranje prečišćava čoveka, patnja prečišćava pod uslovom da je ne bude previše, i ponovo ću vas podsetiti da u maltene svakom pojedinom slučaju (postoje neki naročiti izuzeci!) nijedan čovek ni žena nikada nisu morali da podnose veću patnju ili jad nego što je to u tom trenutku neophodno za njihovo prečišćenje. Razumećete to ako pomislite na ženu koja se onesvesti od bola. Padanje u nesvest je samo sigurnosni ventil da ne bi bila preopterećena žalošću, da se ne bi dogodilo ništa što bi joj naudilo.

Čest je slučaj da osoba koja pretrpi veliki bol otupi od tuge. I u ovom slučaju je ta otupelost prava sreća i za onog ko je ostao i za onog ko je otišao. Otupelost može da dovede do toga da ucveljena osoba bude svesna gubitka i da tako prođe kroz proces prečišćavanja, a da usled te svesti o gubitku ne padne u nepodnošljivu agoniju.

I preminula osoba zaštićena je otupelošću ožalošćenog, jer bi

DVADESET PETA LEKCIJA

bez te otupelosti ožalošćeni svojim neumerenim vapajima i jadicovanjem verovatno izazvao silan pritisak i velike smetnje osobi koja je upravo preminula.

Možda će doći vreme kada ćemo svi mi biti u stanju da komuniciramo sa umrlima isto kao što sada koristimo telefon da stupimo u kontakt sa ljudima koji se nalaze u nekom dalekom gradu.

Uz savesno izučavanje ovog kursa, uz posedovanje vere u sebe i u moćnije sile koje vladaju ovim i sledećim životom, i vi bi trebalo da budete u stanju da stupite u vezu sa umrlima. To može da se postigne telepatijom, a takođe i vidovitošću i takozvanim 'automatskim pisanjem! Međutim, u slučaju automatskog pisanja čovek mora da isključi svoju izopačenu maštu, mora da je drži pod kontrolom kako napisana poruka, verovatno podsvesna, ne bi poticala ni iz naše svesti ni iz podsvesti, nego neposredno od preminulog koji može da nas vidi, iako većina nas ni za jedan trenutak ne može da vidi njega.

Budite dobro raspoloženi, imajte pravu veru, jer sa verom možete da činite čuda. Zar ne piše da vera može da pomera planine? Sigurno da može!

DVADESET ŠESTA LEKCIJA

Sada ću da navedem ono što sam nazvao 'Pravilima ispravnog življenja! To su ona najosnovnija pravila, i svakako su obavezna. Treba da im dodate i svoja sopstvena pravila. Prvo ću da ih navedem, a onda ćemo ih razmotriti i pažljivije ispitati da bismo shvatili koji se razlozi nalaze iza njih. Dakle:

1. Postupaj onako kako bi želeo da se prema tebi postupa.
2. Ne sudi drugima.
3. Budi tačan u svemu što radiš.
4. Ne raspravljaj o religiji i ne podsmevaj se tuđim uverenjima.
5. Drži se svoje religije i ispoljavaj potpunu toleranciju u odnosu prema osobama koje pripadaju nekoj drugoj religiji.
6. Uzdržavaj se od površnog bavljenja 'magijom!
7. Uzdržavaj se od konzumiranja opojnih pića i droga.

Hajde da detaljnije pogledamo ova pravila. Prvo, 'Postupaj onako kako bi želeo da se prema tebi postupa! Pa, to je dovoljno, jer ako ste pri zdravoj pameti nećete ubosti sebe u leđa, niti ćete sebe prevariti ili oglobiti. Ako ste normalna osoba želite da se što je moguće više starate o sebi. Živećete u skladu sa 'zlatnim pravilom' ukoliko ste obzirni prema svom komšiji isto kao što biste to bili prema sebi. Drugim rečima, postupajte onako kako biste želeli da se prema vama postupa. To pomaže, daje rezultate. Ta stvar sa okretanjem drugog obraza ima uspeha kod normalnih ljudi. Ukoliko neko ne može da prihvati vašu čistotu misli i pobuda,

DVADESET ŠESTA LEKCIJA

onda, nakon što ste otpatili nasamo jednom, dvaput ili najviše tri puta, najbolji savet koji možete da dobijete jeste da se klonite blizine te osobe. U svetu koji nam sleduje posle ovog života ne možemo se sresti sa onima koji su nam suprotstavljeni, onima sa kojima nismo u slozi. Na žalost, moramo da se srećemo sa nekim prilično groznim ljudima dok smo u ovom svetu, ali ne treba to da radimo po svom izboru, nego isključivo u krajnjoj nuždi. Pre- ma tome, postupajte onako kalco biste želeli da se prema vama postupa, i vaš karakter će biti vaše uporište, i za sve ljude će biti poput blistavog svetla. Bićete poznati kao osoba koja čini dobro, koja održava obećanja, tako da ako budete prevareni, varalica nikad neće steći nikakve simpatije. U vezi sa tim, valja upamtiti da ni najveća varalica ne može da ponese sa sobom ni jednu jedinu paru iz ovog sveta!

Rekli smo i 'Ne sudite drugima'. Jednog dana i vi možete da se nadete u poziciji onoga koga ste osudili. Vama su poznate okolnosti koje se tiču vašeg vlastitog života, ali nikom drugom nisu, čak ni osoba koja vam je najviše bliska i najdraža ne može sa vama da podeli misli i brige koje pripadaju vašoj psihi. Niko na celom svetu ne može da bude u potpunom jedinstvu sa nekim drugim.

Možda ste u braku, možda ste veoma srećni sa svojim partnerom, ali čak i tada, čak i u najsrećnijim brakovima, ponekad će partner učiniti nešto što će onog drugog potpuno zbuniti. Često nije ni moguće objasniti svoje motive.

«Neka onaj među vama koji je bezgrešan bude prvi koji će baciti kamen». «Ljudi u staklenim kućama ne bi trebalo da se bacaju kamenjem». To su odlična učenja, jer niko nije potpuno nedužan. Da ima potpunog čistih, potpuno nedužnih, takvi ne bi mogli da ostanu na ovoj našoj lošoj staroj Zemlji, i zato kad se kaže da bi isključivo nevini trebalo da se bacaju kamenjem, to znači da nema nikoga ko bi imao pravo da to čini.

Svi smo mi, otvoreno govoreći, u nezgodnoj situaciji, u jednom velikom haosu ovde dole na Zemlji. Ljudi ovde dolaze da uče, da nemaju šta da nauče ne bi ni dolazili ovamo, listom bi

T.LOBSANG RAMPA

odlazili na neko mnogo bolje mesto. Svi mi grešimo, mnogi od nas bivaju okrivljeni za stvari koje nisu uradili, a mnogi ne dobi- jaju zasluge za dobre stvari koje su uradili. Da li je to bitno? Ka- snije, kada napustimo ovaj svet, kad napustimo našu radionicu, uvidećemo da se standardi stvarno veoma razlikuju, standardi se neće meriti u funtama ili dolarima, ni u pezovima ni u rupijama - standardi? Tada ćemo biti procenjeni po svojoj stvarnoj vre- dnosti. I zato - ne sudite drugima.

Naše treće pravilo: 'Budi tačan u svemu što radiš' možda pre- dstavlja prilično iznenađenje za vas, ali to pravilo je logično. Lju- di pripremaju obavljanje nekih stvari, imaju svoje planove, i za sve postoji vreme i mesto. Kada nismo tačni, možemo da osujeti- mo planove i zamisli neke druge osobe, možemo da izazovemo ozlojeđenost kod osobe koja je zbog naše netačnosti predugo če- kala, i ukoliko se to dogodi ta osoba može da preduzme neke drugačije mere od onih koje je isprva planirala. To znači da smo time što smo netačni primorali drugu osobu da menja svoj tok aktivnosti, i to je naša odgovornost.

I tačnost može da bude navika isto kao i netačnost, samo što je tačnost sređena, to je disciplinovanje tela, duha i duše. Tačno- st je izraz samopoštovanja, pošto pokazuje da je čovek u stanju da drži svoju reč, a takođe je i izraz poštovanja prema drugima

- tačni smo zato što ih poštujemo. Prema tome, tačnost je vrlina koja je itekako vredna negovanja. To je vrlina koja poboljšava naš mentalni i duhovni položaj.

A sad nešto o religiji; zaista je pogrešno ismevati tuđu religiju. Vi verujete jedno, druga osoba veruje nešto drugo. Zar je bitno kako zovete boga? Bog je Bog ma kako ga zvali. Možete li da se prepirete oko dve strane istog novčića? Nažalost, tokom cele isto- rije ljudskog roda bilo je isuviše rdavih gledišta o religiji - religiji koja bi trebalo da pobuđuje samo dobre misli.

Ovo pravilo koje se tiče religije u izvesnoj meri ponavljam u petom pravilu, koje kaže da čovek treba da se drži sopstvene reli- gije. Retko kada je mudro menjati religiju. Dok smo na Zemlji mi

DVADESET ŠESTA LEKCIJA

smo usred trke, a tada nije pametno vršiti zamenu konja!

Većina nas je došla na Zemlju sa određenim planom na umu. Za većinu nas koji smo nasledili verovanje u određenu religiju ili neki vid ili ogranak religije, ukoliko nemamo izuzetno jake razloge, nije mudro menjati vlastitu religiju.

Čovek upija religiju kao što upija jezik dok je mlad. Isto kao što je teže naučiti jezik kad je čovek stariji, teže je i biti u stanju da se apsorbuju nijanse drugačije religije.

Takođe je pogrešno pokušavati da se utiče na drugu osobu da usvoji neku drugu religiju. Ono što je prikladno za vas, ne mora da bude prikladno za nekog drugog. Setite se 2. pravila i ne sudite drugima. Ne možete da ocenite koja religija će odgovarati nekom drugom ako ne možete da mu uđete pod kožu, da mu uđete u um i u dušu. Budući da nemate sposobnost za tako nešto, može se smatrati stvarno nerazumnim da remetite, oslabljujete ili ismevate religiozna uverenja drugih ljudi. Pošto treba da postupamo onako kako bismo želeli da se prema nama postupa, treba drugima da pružimo potpunu toleranciju i slobodu da veruju i da uvažavaju ono što oni smatraju prikladnim. Kao što je normalno da nas vređa tuđe uplitanje u naše stvari, moramo da shvatimo da i drugu osobu to može da vređa.

Šesto pravilo glasi: «Uzdržavaj se od površnog bavljenja magijom». Naime, mnogi oblici 'magije' su štetni. U okultizmu ima mnogo toga što može mnogo da naškodi ukoliko se čovek u nje ga upušta bez vodstva.

Jedan astronom nikada neće posmatrati Sunce kroz snažan teleskop ne preduzevši odgovarajuće mere opreza, to jest bez postavljanja određenih svetlosnih filtera ispred optičkog stakla. Čak i najlošiji astronom zna da gledanje u sunce kroz snažan teleskop može da ga oslepi. Slično tome, površno bavljenje okultnim bez odgovarajućeg vodstva može da dovede do nervnog sloma i do mnoštva vrlo neprijatnih simptoma.

Ja se odlučno protivim praksi usvajanja istočnjačkih vežbi joge i pokušavanja da se jadno zapadnjačko telo prisiljava na neke od

T.LOBSANG RAMPA

tih položaja tela. Te vežbe su namenjene istočnjačkom telu, koje se za njih obučava od detinjstva, ali nekom drugom može silno da naškodi ulaženje u uvijenu zbrku povređenih i nagneče- njih mišića samo zato što dotična vežba ima naziv jeste. U redu je da proučavamo okultizam, ali to moramo da činimo razborito i sa vodstvom.

Nikome ne savetujem da 'razgovara sa mrtvima' niti da praktikuje druge neobične postupke tog tipa. Naravno, to može da se radi i svakodnevno se i radi, ali u pitanju su stvari koje mogu da budu i te kako bolne i štetne za obe strane ukoliko se ne izvode pod stručnim nadzorom neke obučene osobe.

Neki ljudi misle da iz dnevnih novina mogu da saznaju kakav im je horoskop za taj dan! Nažalost, mnogi od njih ta predviđanja uzimaju krajnje ozbiljno i prema njima podešavaju svoj život. Horoskop je beskorisna i opasna stvar ukoliko nije napravljen prema tačnom trenutku rođenja od strane vrsnog astrologa, a cena usluga takvog astrologa biće poprilična zato što to iziskuje veliko znanje i mnogo vremena za proračunavanje. Nije dovoljno uzeti u obzir sunčev znak ili mesečev znak, ili boju nečije kose, ili to da li se nečiji nožni prsti okreću naviše ili ne; horoskop može precizno da se uradi samo ukoliko je čovek prošao obuku i barata preciznim podacima. Prema tome, ukoliko ne poznajete nekog astrologa koji je prošao takvu obuku i koji ima strpljenja i dovoljno vremena, i ukoliko nemate poveću zalihu novca kojim bi platili to vreme i znanje, preporučujem vam da se ne bakćete astrologijom. Može da vam naškodi. Umesto toga proučavajte samo ono što je čisto i pravo kao što je, usudujem se da to kažem uz dužnu skromnost, ovaj kurs koji je, na kraju krajeva, samo izlaganje prirodnih zakona, zakona koji važe čak i za disanje i hodanje.

Naše poslednje pravilo je: «Uzdržavaj se od konzumiranja opojnih pića i droga». Pa, valjda smo tokom ovog kursa rekli dovoljno toga da biste mogli da uvidite opasnost od teranja astralnog tela, htelo ono to ili ne, na izlaženje iz fizičkog tela i od njegovog ošamućivanja.

DVADESET ŠESTA LEKCIJA

Opojna pića škode duši, ona izobličavaju utiske koji se prenose preko Srebrne vrpce, oštećuju ustrojstvo mozga koji je - to moramo imati na umu - samo prijemna i prenosna stanica koja se bavi upravljanjem telom u ovom svetu i primanjem znanja iz drugog sveta*

Droge su još gore, pošto još više stvaraju naviku* Ako neko uzima droge, on time napušta sve ono ka čemu stremlji u ovom životu i daje maha podmlakom laskanju opojnih pića i droga, i tako utire put mnogim ponovnim rađanjima na Zemlji, sve dok potpuno ne iscrpi karmu koju mu je ta glupa navika prouzrokovala*

Čitav život treba da bude dosledan i disciplinovan* Sva religijska uverenja, ako se čovek drži svojih uverenja, predstavljaju koristan oblik duhovne discipline* Danas se u svim gradovima sveta mogu videti tinejdžerske bande. Tokom drugog svetskog rata oslabile su porodične veze; možda je otac otišao u rat, a majka je radila u fabrici, tako da su se deca, prijemčiva za utiske, igrala na ulicama bez ikakvog nadzora odraslih, udruživala u bande i stvarala neki vid gangsterske discipline. Mislim da će se, sve dok ne prevladaju disciplina roditeljske ljubavi i disciplina religije, kriminal među omladinom nastaviti i povećavati* Kad bi svi imali mentalnu disciplinu, mogli bismo da pružimo primer onima koji je nemaju jer, zapamtite to, disciplina je presudna stvar* Disciplina je ono po čemu se vrhunski obučena vojska razlikuje od neorganizovane rulje.

DVADESET SEDMA LEKCIJA

Sada ćemo u prvi plan staviti našeg starog prijatelja, podsvesni, zato što odnos između svesnog uma i podsvesnog uma pruža objašnjenje zašto hipnoza deluje.

Mi smo zaista dve osobe u jednoj. Jedna od njih je mala, devet puta manja od druge, aktivna mala ličnost koja voli da se u sve meša, da zapoveda, da vlada i kontroliše. Druga osoba, podsvesna, može da se uporedi sa dobroćudnim gorostasom bez moći rasuđivanja, jer svesni um poseduje razum i logiku ali ne i pamćenje, dok podsvesni um ne može da se služi razumom i logikom, ali zato predstavlja sedište pamćenja. Sve što se ikada dogodilo toj osobi, čak i ono što joj se dogodilo pre rođenja, sačuvano je u podsvesni, i ako se primeni odgovarajući vid hipnoze to sećanje može da se oslobodi da bi drugi mogli da ga razmotre.

Moglo bi da se kaže - za potrebe ovog objašnjavanja - da telo kao celina predstavlja jednu golemu biblioteku. U prijemnom odeljenju se nalazi bibliotekar. Njegova najvažnija odlika je to što, mada možda ne zna mnogo o raznim predmetima i temama, trenutno zna u kojim knjigama se nalaze željene informacije. Vešt je u pretraživanju kartoteke i pronalaženju knjige sa leljenim obaveštenjima. Ljudi su nalik tom bibliotekaru. Svesni Um ima tu sposobnost da rasuđuje (doduše, često nepravilno!) i u stanju je da primeni neku vrstu logike, ali ne raspolaže pamćenjem. Njegov korisno svojstvo leži u tome da, kada je izvežban, može da podstakne podsvesni da bi mu ova pružila podatke uskladištene u ćelijama pamćenja. Između podsvesnog i svesnog uma nalazi se nešto što bismo mogli da nazovemo paravanom koji uspešno blokira sve informacije i zaklanja ih od svesnog uma. To znači

DVADESET SEDMA LEKCIJA

da svesni um ne može tek tako da uđe u podsvesno i tumara po njemu kad mu se sviđi. Razume se, to je itekako opravdano zato što bi jedno zatrovalo drugo. Rekao sam da podsvest sadrži pamćenje ali ne i razum. Pojmljivo je da bi, ukoliko bi pamćenje moglo da se meša sa razumom, neki aspekti podataka bili izobličeni zato što bi podsvest, pod uticajem moći rasuđivanja, lako mogla da kaže: «Ma, to je besmisleno! To nikako nije moguće! Mora da sam pogrešno razumeo podatke; moraću da prepravim banke memorije». I zbog toga podsvest nema razuma, a svest nema pamćenje.

Moramo da imamo u vidu dva pravila:

1. Podsvesni um je bez razuma, tako da može da funkcioniše samo na osnovu uputstava koje dobije. Sve što on može jeste da sačuva u pamćenju svaku tvrdnju koja mu se dostavi, bila ona istinita ili ne, ali nije u stanju da proceni da li su ti podaci tačni ili nisu.
2. Svesni um može da se usredsredi na samo jednu ideju u jednom trenutku. Lako ćete se složiti da mi sve vreme primamo utiske, stvaramo svoje mišljenje o njima, posmatramo stvari, čujemo ih, dodirujemo ih, pa ako bi podsvesni um bio nezaštićen, onda bi sve nahrupilo u njega i sećanja bi nam bila pretrpana potpuno beskorisnim podacima, i to često netačnim. Između podsvesnog i svesnog uma nalazi se paravan koji može da blokira one stvari koje svest treba da razmotri pre nego što budu prosledene u podsvest i stavljene u arhivu. Tako svesni um, ograničen na bavljenje samo jednom mišlju u datom trenutku, bira onu misao koja mu se čini najvažnijom, ispituje je i prihvata ili odbacuje u svetlu razuma ili logike.

Možda ćete pomisliti da ovo ni u kom slučaju nije tačno, zato što vi lično možete da mislite na dve ili tri stvari istovremeno. Međutim, nije tako; mišljenje je zaista izuzetno brz proces, i do-

T.LOBSANG RAMPA

kazano je da se misli smenjuju brže od bleska munje, tako da i pored toga što imate utisak da se istovremeno bavite sa dve ili tri misli, pažljivo naučno ispitivanje pruža dokaze da samo jedna misao može da okupira našu pažnju u jednom trenutku.

Treba da pojasnimo da, kao što smo ranije istakli, banke memorije u podsvesnom umu sadrže znanje o svemu što se ikada dogodilo tom konkretnom telu. Taj prag svesti ili paravan ne sprečava ulazak podataka, sve se uliva u podsvesno pamćenje, ali podatak koji treba da bude razmotren pomoću logičkog razmišljanja ostaje u pozadini dok ne dođe vreme za njegovu procenu.

Da vidimo sada kako funkcioniše hipnoza.

Podsvesni um ne poseduje moć razlučivanja, nema moć razuma ni logičku sposobnost, tako da ako nam nekako uspe da proturimo uputstvo kroz paravan koji odvaja svest od podsvesti, možemo da postignemo da se podsvest ponaša onako kako mi to hoćemo! Ako usmerimo svesnu pažnju na jednu jedinu misao, time povećavamo sugestivnost. Ako u čoveka ulijemo misao da će biti hipnotisan, i on u to poveruje, onda će i biti hipnotisan, zato što je paravan tada spušten. Mnogi ljudi se razmeću da niko ne može da ih hipnotiše, ali sve je to puko brbljanje. Poričući svoju prijemčivost za hipnozu zapravo je samo pojačavaju, zato što u svakoj borbi između mašte i volje, mašta uvek pobeđuje. Ljudi mogu da naredi sebi da ne budu hipnotisani, ali tada se mašta pobuni i kaže: «Još kako ćeš biti hipnotisan!» I ta osoba 'podlegne' dejstvu hipnoze a da nema pojma da se nešto posebno dešava.

Naravno, vi znate kako neko postaje hipnotisan. Ipak, neće škoditi da se ponovo pozabavimo time. Prvo što je potrebno jeste određen metod privlačenja nečije pažnje kako bi se zarobio svesni um, koji može da ima samo jednu misao u jednom trenutku, i onda sugestije mogu da se uvuku u podsvest.

Hipnotizer obično ima neko sjajno dugme ili komad stakla, ili neku drugu smicalicu, i zatraži od onih koje izlaže svom uticaju

DVADESET SEDMA LEKCIJA

da svesno i nepokolebljivo usmere pažnju na taj blistavi predmet. Ponavljam, to se radi sa ciljem da se svesni um tako zaokupi da ne može da primeti da se izvesna dejstva odvijaju iza njegovih leđa!

Hipnotizer će držati taj predmet neposredno iznad nivoa očiju, jer pri takvom gledanju oči dolaze u neprirodan položaj u kojem su napregnute. Naprežu se mišići očiju i očnih kapaka, a ovi drugi su zasigurno najslabiji mišići u čovekovom telu, tako da se brže zamaraju od svih ostalih.

Dovoljno je nekoliko sekundi da oči postanu umorne i da se ovlaže. Hipnotizeru je tada lako da kaže da su oči umorne i da se osobi spava. Naravno, ona zaista želi da sldopi oči zato što je hipnotizer potpuno izmorio te mišiće! Smrtna jednoličnost sa kojom hipnotizer ponavlja da su oči umorne dosadna je dotičnoj osobi, i ruši njenu zaštitu - svesnost. Njoj stvarno jako dosađuje cela ta stvar, i oseća da bi rado zaspala kako bi se izbavila od te gnjavaže!

Kada se to nekoliko puta ponovi, podložnost sugestiji se kod subjekta povećava, što će reći da se stvara navika hipnotisanosti. Tako, kada hipnotizer kaže da su mu očni kapci sve teži, subjekt to prihvata bez ikakvog oldevanja zato što su prethodna iskustva pokazala da kapci stvarno postaju teški u tim okolnostima. I subjekt sve više veruje hipnotizerovim rečima.

Podsvesni um je potpuno nekritičan, nije u stanju da razlučuje, pa ukoliko svesni um može da se složi sa tvrdnjom da su kapci teški kada hipnotizer to kaže, podsvest će se složiti i sa tim da ništa neće boleti ako hipnotizer tako kaže. U tom slučaju hipnotizer koji zna svoj posao može da postigne da žena ima potpuno bezbolan porodaj, ili da nekome bude izvađen zub bez ikakvog bola, pa čak i bez neugodnosti. To je zaista izuzetno jednostavno, i potrebno je samo malo prakse.

Dakle, suština cele stvari je u tome da osoba koja će biti hipnotisana prihvati tvrdnje hipnotizera. Drugim rečima, subjektu je rečeno da mu očni kapci postaju teški. Njegovo iskustvo to po-

T.LOBSANG RAMPA

tvrdi. Hipnotizer mu je rekao da će mu biti mnogo prijatnije ako zatvori oči, i kad ih zatvori njemu je stvarno lakše.

Hipnotizer uvek mora da bude siguran da su njegove tvrdnje bezrezervno prihvaćene od strane hipnotisane osobe. Besmisle- no je reći nekome da stoji kad je očigledno da leži. Većina hipno- tizera kaže subjektu samo jednu određenu stvar u koju ne može biti sumnje.

Na primer, hipnotizer može da kaže subjektu da potpuno ispruži ruku. Monotonim glasom će neko vreme to ponavljati, a kada i sam vidi da mu je ruka sve umornija reći će: «Ruka ti je sve umornija, tvoja ruka je teška, sve je umornija i umornija». Subjekt će se spremno složiti sa tim zato što je sasvim jasno da je sve umorniji, ali u tom stanju blage obamrlosti ne može da mu odgovori: «Idiote jedan! Normalno da je umorna kad je držim ovako ispruženu!» Umesto toga, on veruje da hipnotizer posedu- je izvesnu moć, neku veštinu kojom može da ga natera da uradi sve što mu on naredi.

U budućnosti će lekari i hirurzi sve više pribegavati hipnoti- čkim metodima, jer kod hipnoze nema naknadnih posledica, ničega bolnog niti i najmanje uznemiravajućeg. Hipnoza je pri- rodna i skoro svaka osoba reaguje na hipnotičke naredbe. Što više neko tvrdi da ne može da bude hipnotisan, lakše ga je hipno- tisati.

Međutim, nas ne zanima hipnotisanje drugih ljudi, jer ukoliko se to ne radi krajnje stručno, može da se ispostavi kao izuzetno opasno i štetno. Ono što hoću jeste da vam pomognem da sami sebe hipnotišete, jer na taj način možete da odstranite loše navi- ke, možete da se otarasite raznih slabosti, kada je hladno možete da povisite telesnu temperaturu, i mnoge slične korisne stvari.

Neću da vas učim kako da hipnotišete druge jer smatram da je to opasno ako iza vas ne stoje godine iskustva. Ipak, spomenu- ću neke okolnosti u vezi hipnoze, a u sledećem predavanju posve- tićemo se autohipnozi.

Na Zapadu se kaže da niko ne može trenutno da bude hipno- tisan. To nije tačno. Svako može da bude trenutno hipnotisan od

DVADESET SEDMA LEKCIJA

strane nekog ko je upućen u izvesne istočnjačke metode. Srećom, vrlo malo zapadnjaka poseduje to znanje.

Isto tako je rečeno da niko ne može da bude hipnotisan i primoran da uradi nešto što je u suprotnosti sa njegovim shvatanjem morala. Ni to nije tačno, ni najmanje.

Čestitom čoveku koji je pod dejstvom hipnoze se ne može naprosto reći: «A sad ćeš da izađeš napolje i da opljačkaš banku!» On to neće učiniti; umesto toga će se probuditi. Ali snalažljiv hipnotizer može tako da formuliše svoje naredbe da subjekt poveruje kako učestvuje u nekoj igri ili predstavi.

Na primer, hipnotizer može nekome da učini zaista nažao. Sve što treba da uradi je da, prikladno izabranim rečima i sugestijama, ubedi subjekta da se nalazi u društvu voljene osobe, nekog u koga ima poverenja, ili pak da je sve to igra. Bolje je da se više ne bavimo tim specifičnim problemom hipnoze, zato što se u beskrupuloznim rukama, a takođe i u nestručnim, hipnoza pretvara u vrlo opasnu stvar. Preporučujem vam da se uopšte ne upuštate u hipnozu izuzev kad se radi o tretmanu koji se obavlja pod nadzorom uvaženog, veoma iskusnog medicinskog stručnjaka.

Što se tiče autohipnoze, ukoliko sledite moja uputstva ne postoji mogućnost da naudite sebi ni bilo kome drugom. Naprotiv, možete da učinite mnogo toga dobrog sebi, a možda i drugim ljudima.

DVADESET OSMA LEKCIJA

U prethodnoj lekciji, kao i u toku celog kursa, videli smo da mi zapravo predstavljamo dva bića u jednom, i da je jedno od njih podsvesno a drugo svesno. Moguće je postići da jedno od njih radi za ono drugo, umesto da budu dva odvojena elementa, gotovo potpuno nezavisna. Element podsvesti je magacioner ce- lokupnog znanja, moglo bi se reći da je on čuvar svih dosijea ili glavni bibliotekar. Podsvesni element može da se uporedi sa osobom koja nikad ne izlazi napolje i ništa drugo ne radi osim što skladišti znanje i rukovodi stvarima tako što izdaje direktive koje drugi treba da izvrše.

S druge strane, svesni um može da se uporedi sa osobom koja ne poseduje pamćenje ili ga ima sasvim malo, i gotovo potpuno je neuvežbana. Čovek je aktivan, ishitren, skače s jedne stvari na drugu, i koristi podsvest samo kao sredstvo za dobijanje podataka. Međutim, podsvest obično ne dostavlja tako lako sve tipove znanja. Na primer, najveći broj ljudi ne može da se seti dana kad su rođeni, iako je sve to uskladišteno u podsvesti. Uz primenu odgovarajućih sredstava čak je moguće vratiti hipnotisanu osobu u vreme kad je rođena, ali mada je to izuzetno zanimljivo iskustvo, nećemo se ovde njime nadugačko baviti.

Bitno je to da je moguće hipnotisati čoveka putem niza intervjuja i vraćati ga postepeno unazad kroz život do trenutka njegovog rođenja, pa čak i u vreme pre rođenja - vreme kada je on tek planirao da ponovo sīde na Zemlju!

No, cilj ovog predavanja je to da naučimo kako možemo sami sebe da hipnotišemo. Svi znaju da neko nekog može da hipnotiše, ali u ovom slučaju želimo sami sebe da hipnotišemo zato što

DVADESET OSMA LEKCIJA

su mnogi ljudi izrazito neskloni da se, sasvim doslovno, predaju na nečiju milost i nemilost. To je sasvim razumljivo jer, iako u teoriji poštena i plemenita osoba ne može da naškodi onoj hipno- tisanjoj, mogu da potvrdim da izuzev u naročitim okolnostima dolazi do određenog prenosa, tj. otiskivanja.

Hipnotisana osoba uvek je veoma prijemčiva za komande hipnotizera. Iz tog razloga ja iično ne preporučujem hipnozu. Smatram da bi pre nego što ona može da bude usavršena za medicinske potrebe, trebalo obezbediti dodatne mere zaštite; na primer, nijednom medicinskom stručnjaku ne bi trebalo dozvoliti da sam vrši hipnozu, uvek bi trebalo da budu prisutna dva lekara. Takođe bi bilo dobro da se donese zakon po kojem bi osoba koja hipnotiše nekoga morala i sama da prođe kroz hipnotičko stanje i da oseti tu vrstu prinude koju hipnoza podrazumeva, jer bi to iskustvo moglo da joj pomogne da ni u kom pogledu ne naškodi osobi koju će hipnotisati. Lekar bi trebalo da se podvrgne hipno- zi barem jedanput na svake tri godine kako bi obnovio svest o potrebi posvećivanja velike pažnje bezbednosti pacijenta, jer ovaj mu je u suprotnom zaista prepušten na milost i nemilost. Čitav taj postupak može da bude plemenit i krajnje etičan, ali ipak kada može da se naiđe na crnu ovcu koja je, u ovoj oblasti, zaista veoma crna.

A sad pređimo na temu hipnotisanja sebe. Ako pažljivo proučite ovu lekciju imaćete odgovarajući ključ koji će vam omogućiti da otključate neslućene moći i sposobnosti unutar vas. A ako ne proučite pažljivo, sve će ovo biti samo besmisleno brbljanje i samo ćete izgubiti vreme.

Savetujem vam da odete u svoju spavaću sobu i navučete zavese kako biste odstranili svetlo, ali iznad očiju postavite jednu veoma slabu svetiljku. Isključite sva svetla izuzev tog, i gledajte tek majo iznad nivoa očiju.

Ispružite se na krevetu što je moguće udobnije. Nekoliko trenutaka ne radite ništa, samo dišite što ravnomernije možete i pustite da vam misli lutaju. Posle minut ili dva tog dokonog luta-

T.LOBSANG RAMPA

nja u mislima, priberite se i čvrsto odlučite da ćete se opustiti. Recite sebi da ćete opustiti svaki mišić tela. Usredsredite se na nožne prste, zadržite se na njima; krenite od prstiju desne noge. Zamislite da je čitavo vaše telo jedan veliki grad, i da sićušni ljudi zauzimaju svaku ćeliju vašeg tela. Ti sićušni ljudi pokreću vaše mišiće i tetive, brinu se o potrebama ćelija i čine da treperite od života. Ali, vi sada hoćete da se opustite, ne želite da svi ti mali ljudi tumaraju naokolo i skreću vam pažnju cimajući vas tamo-amo. Kažite malim ljudima u prstima desne noge da počnu da marširaju, neka odmarširaju iz njih u desno stopalo i povuku se sve do članka. Zatim neka produže duž lista noge do kolena.

Tada će prsti desne noge ostati mlitavi, beživotni i potpuno opuštene, jer u njima nema nikoga i ničega što bi izazvalo neki osećaj, svi mali ljudi otišli su duž vaše noge uvis. I desni list vam je sasvim opušten, ni u njemu nema nikakvog osećaja; čitava desna noga vam postaje teška, beživotna, obamrla, bez osećaja i potpuno opuštena. Vodite sićušne ljude dalje uvis, sve do desnog oka i obezbedite da policajci koji su tamo na dužnosti postavili prepreke preko puta da niko ne bi mogao da se vrati. Desna noga vam je od prstiju do bedra krajnje opuštena. Sačekajte trenutak, uverite se da je zaista tako, pa pređite na levu nogu. Ako hoćete zamislite da se začula fabrička sirena i da svi mali ljudi žurno odlaze sa posla, ostavljaju mašine i odlaze kući da se odmaraju. Zamislite da ih kod kuće čeka lep ručak. Navedite ih da požure iz prstiju leve noge, uz gležanj i list do kolena. Prsti, stopalo i potkolenica ostaće potpuno opuštene, teški, kao da vam više ne pripadaju.

Navedite te ljude da se i dalje kreću, neka stignu do butine, a onda, kao i u slučaju desne noge, neka zamišljeni policajci postavili prepreke, kako niko ne bi mogao da se vrati.

Da li vam je leva noga potpuno opuštena? Proverite to. Ukoliko nije, naredite malim ljudima da je do poslednjeg napuste kako bi obe vaše noge ostale kao ispražnjena fabrika iz koje su svi otišli kućama, čak i mehaničari za tehničko održavanje, jer ne želite nikakvo uznemiravanje ni buku. Noge su vam opušteno. Sada

DVADESET OSMA LEKCIJA

isto to uradite sa desnom šakom i celom rukom, pa sa levom. Oterajte sve radnike, neka pođu kao što se stado ovaca žurno kreće kada dobar pas ovčar trči iza njih. Cilj vam je da ih izvedete iz prstiju na rukama, iz dlanova, iz ručnog zgloba, uz podlakticu, pa da onda nastavite preko lakta - naterajte ih da se kreću, izbacite ih; hoćete da se opustite, jer ukoliko možete da se opustite i oslobodite se svega što može da vam odvrati pažnju, svakog unutrašnjeg žagora, kuckanja i krckanja, onda možete da otdjučate svoju podsvest i da budete sopstvenik snaga i znanja kojima običan čovek ne raspolaže. Morate da odigrate svoju ulogu, da izvedete te male ljude iz svojih udova, da ih naterate da se kreću i da izađu iz vašeg tela.

Pošto ste postigli da vam ruke i noge budu potpuno opuštene, i ostali poput opustelog stambenog naselja iz kojeg su svi otišli na lokalnu utakmicu, učinite isto i sa ostatkom tela. Bokovi, le-đa, stomak, grudi - sve. Ti mali ljudi vam samo smetaju. Oni su zaista neophodni da održavaju život u vama, ali ovom prilikom želite da provedu praznik negde izvan vas. Pogurajte ih, naterajte ih da marširaju po Srebrnoj vrpici, neka izađu iz čitavog tela, otarasite se njihovog razdražujućeg upliva, pa ćete ostati krajnje opuštene i osetićete u sebi takvo spokojstvo kakvo niste mogli ni da zamislite.

Kada ste ih sve nagurali na vašu Srebrnu vrpcu i ispraznili celo telo od tih malih ljudi, postavite stražare na kraj Srebrne vrpce, kako niko ne bi mogao da se vrati i uznemiri vas.

Duboko udahnite, neka to bude spor, dubok, zadovoljavajući udisaj. Zadržite dah nekoliko sekundi, a onda sasvim polako izdahnite. U tome ne treba da bude nikakvog napora, dah treba da teče neusiljeno, ugodno i prirodno.

Ponovite to. Kada zadržite dah nekoliko sekundi, čućete u ušima kako vam srce lupa. Onda sasvim lagano izdahnite. Recite sebi da vam je telo potpuno opuštene i da se osećate veoma spokojno. Recite sebi da svaki vaš mišić postaje sve opušteniji, vratni mišići su labavi, ne osećate nikakvu napetost, samo spokojstvo, ugodnost i opuštenost.

T.LOBSANG RAMPA

Glava vam postaje teška. Mišići lica se više ne naprežu, nema napetosti, opuštene ste i mirni. Opušteno obratite pažnju na nožne prste, kolena i bedra. Recite sebi kako je prijatno osećati se tako relaksirano, osećati da nema nikakve napetosti, da vas ništa u vama ne vuče i ne trza. Idite naviše, osetite da nigde u telu nema napetosti, ni u rukama, ni u grudima, ni u glavi. Spokojno ležite potpuno bezbrižni, i svaki, baš svaki deo tela, svaki mišić i svaki nerv, sva tkiva vašeg tela su maksimalno opuštena.

Morate da budete krajnje sigurni da ste potpuno opušteni pre nego što uradite bilo šta u cilju autohipnoze, jer samo prvi ili drugi put može da se pojavi neki nagoveštaj poteškoće. Kada to uradite jednom ili dvaput, sve će vam delovati toliko prirodno, toliko lako da ćete se pitati zašto to nikada ranije niste radili. Prva dva puta budite naročito oprezni, polako uđite u to, nema nikakve potrebe za žurbom, ceo život ste proveli bez toga, tako da još nekoliko sati više nisu od nekog značaja. Ne žurite, ne na- prežite se, ne forsirajte preterano, jer ako to učinite u vas će se uvući sumnje, ustezanja i mišićni zamor.

Ako ustanovite da bilo koji deo vašeg tela nije opušten, posvetite mu posebnu pažnju. Zamislite da imate neke izuzetno savsne radnike u tom delu tela, koji žele da završe određeni posao koji je u toku pre nego što napuste svoja radna mesta. Oterajte ih, jer nijedan posao nije važniji od ovog kojim se sada bavite. Od presudne je važnosti da se opustite, za svoje dobro i za dobro svojih 'radnika!

Dakle, ako ste sasvim sigurni da ste opušteni u svim delovima tela, podignite pogled da biste videli malu neonku kako svetluca odmah iznad vaše glave. Podignite oči tako da vam se i one i očni kapci blago napregnu dok gledate u svetiljku. Posmatrajte taj prijatni mali crvenkasti sjaj, koji treba da vas učini pospanim. Recite sebi da želite da sklopite oči kada izbrojite do deset, i onda brojte - «Jedan-dva-tri - oči mi postaju umorne - četiri - da, postajem pospan - pet - jedva držim oči otvorene -» i tako dalje dok ne dođete do devet: «Devet - oči mi se čvrsto zatvaraju - deset - više

DVADESET OSMA LEKCIJA

ih neću otvarati, zatvorene su».

Svrha svega toga je da uspostavite određen uslovni refleks kako u budućim autohipnotičkim seansama ne biste imali nikakvih poteškoća i ne biste morali da gubite vreme na sve to opuštanje; biće potrebno samo da brojite i zapašćete u hipnotičko stanje, To je cilj koji sada treba da pokušate da postignete.

Neki ljudi mogu da imaju izvesne sumnje, zbog kojih im se oči neće zatvoriti kada prvi put izbroje do deset. Ne treba brinuti zbog toga, jer ako vam se oči ne zatvore same od sebe, možete svojevolumno da ih zatvorite kao da ste već u hipnotičkom stanju. Ako to svesno uradite postavice temelj za taj uslovni refleks, a to je ono što je posebno važno. Možete da kažete, nije bitno kojim rečima, samo hoću da steknete predstavu pomoću koje ćete moći da smislite sopstvenu formulu: «Kada izbrojim do deset očni kapci će mi postati jako, jako teški i oči će mi biti umorne. Moraću da ih zatvorim, i ništa neće moći da ih drži otvorene nakon što izbrojim do deset. Kada pustim da mi se oči sklope, pašću u stanje potpune autohipnoze. Biću sasvim svestan, čuću i znaću sve što se događa, i biću u stanju da naređujem podsvestnom umu kako ja hoću». Zatim brojte kao što sam ranije rekao: «Jedan - dva - očni kapci mi postaju jako teški, oči su mi sve umornije - tri - teško mi je da držim oči otvorene - devet - ne mogu da ih držim otvorene - deset - oči su mi zatvorene i nalazim se u stanju autohipnoze.»

Osećam da ovde treba da završim ovu lekciju, zato što je došao trenutak da vežbate. Ako bih nastavio sa lekcijom, možda biste pročitali previše toga odjednom, a usvojili premalo. Pa - hoćete li ovo prostudirati više puta? Još jednom vas uveravam da ukoliko to učinite, ako ovo usvojite i vežbate, imaćete zaista izvanredne rezultate.

DVADESET DEVETA LEKCIJA

U prethodnom predavanju bavili smo se metodom pomoću kojeg možemo sebe da dovedemo u stanje hipnoze. Sada to moramo više puta da uvežbavamo. Biće nam znatno lakše ako zaista vežbamo, kako bismo mogli da uđemo u hipnotičko stanje a da od toga ne napravimo nekakav naporan posao, jer stvar i jeste u tome da se spasemo teškog rada.

Razmotrimo koji je razlog za to; želite da hipnotišete sebe kako biste mogli da uklonite neke svoje nedostatke i mane, i da pojačate određene vrline i sposobnosti. O kojim nedostacima se radi? I o kojim sposobnostima se radi? Morate da budete u stanju da se jasno fokusirate na te mane i vrline. Morate da budete sposobni da stvarno prizovete sliku sebe onakvog kakav biste želeli da budete. Da li vam je volja slaba? Onda zamislite sebe tačno onakvog kakav biste želeli da budete, sa jakom voljom i dominantnom ličnošću, sposobnog da se izdignete iznad sadašnjeg položaja, i da utičete na druge ljude onako kako vi to hoćete.

Razmišljate o tom 'novom ja! Neka slika tog 'ja' stalno bude ispred vas, slično kao što glumac - neka zvezda - stvarno proživljava tu ulogu koju će igrati. Morate da upotrebite sve svoje moći vizualizacije; što upečatljivije možete da vizualizujete tog željenog sebe, brže ćete stići do cilja.

Nastavite da vežbate, ulazite u hipnotičko stanje, ali to uvek radite u tihoj, zamračenoj sobi. U tome nema nikakve opasnosti. Naglašavam da morate da budete sigurni da nećete biti prekidani, jer svaki prekid, ili hladna promaja na primer, nateraće vas da se probudite i da žurno napustite ono čemu ste na tragu. Znajte da nema opasnosti, sasvim je nemoguće da hipnotišete sami se-

DVADESET DEVETA LEKCIJA

be i da onda ne možete da izadete iz tog stanja. Da bih vas dodatno u to uverio, navešću jedan tipičan slučaj.

Jedan čovek ima mnogo prakse. Odlazi u zamračenu sobu, pali neonsko svetlo neposredno iznad nivoa očiju i udobno se smešta na svoj krevet. Nekoliko trenutaka radi na tome da mu se telo opusti i da se oslobodi stresa i napetosti. Uskoro ga polako obuzima predivan osećaj kao da nestaje sva težina tela i sve brige povezane sa telom, i on je spreman da stupi u novi život. Sve je opušteniji, ležerno u svesti proverava da li je neki mišić još uvek napet i ima li ikakvih trzaja, bolova i napora. Zadovoljno zaključivši da je sasvim opušten, uporno gleda u malu neonku, a pogled mu je podignut malo iznad obrva. Uskoro mu očni kapci postaju teški, malo zadrhte i zatim se zatvaraju, ali samo na sekundu ili dva. Ponovo zadrhte, a oči mu se vlaže. Zadrhte i opet se zatvore. Ali ponovo se otvaraju, ovog puta sa naporom pošto su oči umorne, kapci su teški, a osoba je na ivici stanja duboke hipnoze. U roku od jednog sekunda kapci se zatvore, i ovog puta ostanu čvrsto sklopljeni. Telo se još više opušta, disanje postaje pliće, i čovek ulazi u stanje hipnoze.

Sada ćemo ga ostaviti na trenutak. Šta on radi tako hipnotisan nas ne zanima, pošto i sami možemo sebe da hipnotišemo i da imamo svoje vlastite doživljaje. Neka taj čovek završi ono zbog čega je ušao u hipnotičko stanje.

Izgleda da taj čovek vrši eksperiment da bi video koliko duboko može sebe da hipnotiše, i koliko čvrsto može da bude uspavan. Svojevoljno je pokušao da ukine jednu od prirodnih mera tako što je rekao sebi da se neće probuditi!

Prolaze minuti - deset, dvadeset? Disanje se menja i čovek više nije u stanju hipnoze nego u čvrstom snu. Posle nekih pola sata budi se i oseća čudesno sveže, svežije nego posle cele noći spavanja.

Ne možete da se ne probudite iz transa, priroda to neće dozvoliti. Podsvest je poput malo priglupog diva, kojeg neko vreme možete ubeđivati da uradi sve što poželite, ali ubrzo njemu po-

T.LOBSANG RAMPA

staje jasno da ga neko zavatlava. I onda dolazi sebi iz hipnotičkog stanja. Prema tome, potpuno ste bezbedni. Sami sebe ćete hipnotisati, što znači da nećete biti na milosti nećijih tuđih sugestija.

Ranije sam rekao da bi hladna promaja probudila osobu, i to je istina. Ma koliko da je hipnotičko stanje duboko, ako nastupi promena temperature ili bilo šta drugo što bi na bilo koji način moglo da naškodi telu, hipnoza se prekida. Tako, ukoliko se nalazite u stanju hipnoze, a neko u kući otvori vrata ili prozor tako da do vas stigne promaja, možda ispod vrata ili kroz ključaonicu - bezbedno i bezbolno ćete se probuditi i onda ćete morati da počnete sve ispočetka. Zato je potrebno da onemogućite promaju i ostala uznemiravanja.

Uvek ćete morati da naglašavate koje vrline i moći želite da steknete. Moraćete da ističete i kojih svojih neželjenih osobina želite da se otarasite, a izvestan broj dana ćete tokom šetnje morati da u mislima sebi živo predstavite sposobnosti koje želite. Čitavog dana ćete sebi ponavljati da ćete u određeno vreme - po mogućstvu kasno uveče - hipnotisati sebe, i svaki put kada uđete u hipnotičko stanje željene vrline i sposobnosti će se sve jače pojavljivati u vama. Dok ulazite u hipnotičko stanje ponavljajte u umu šta želite.

Evo jednog prostog, možda i luckastog primera; recimo da neki čovek stoji pognutog tela, možda zato što je suviše lenj da bi stajao uspravno. Trebalo bi da stalno ponavlja: «Stajaću uspravno - stajaću uspravno - stajaću uspravno». Stvar je u tome da se neprekidno ponavlja bez pauze, jer ako dozvolite prekid, vaša podsvest može da dođe i kaže: «Ma, ti nikad ne govoriš istinu, i neprekidno si pognut». Ali, ako to ponavljate bez prekida, podsvest ne dobija priliku za takvu reakciju, i biva savladana uticajem tih reči tako da će ubuduće i sama verovati da stojite uspravno. A ako ona u to poveruje, mišići će vam se zategnuti i stajaćete uspravno, baš onako kako želite.

Da li previše pušite? Previše pijete? Znae, to su štetne stvari za zdravlje ako se preteruje. Zašto ne biste iskoristili hipnozu da se

DVADESET DEVETA LEKCIJA

izlečite, a i da uštedite sebi neprekidne izdatke koje izdvajate za nešto što su, na kraju krajeva, prilično detinjaste navike. Sve što je potrebno jeste da ubedite svoju podsvest da ne volite da pušite i pretaćete da pušite bez ikakve muke, bez ijedne pomisli na pušenje.

Ljudi ne mogu da ostave pušenje, jer se radi o navici sa kojom je veoma teško raskinuti. Ne sumnjam da ste mnogo puta slušali o tome; pušač ne može da se odrekne svoje lule ili cigarete, svi vam to govore, reklame u novinama privlače vam pažnju razno- raznim tobožnjim lekovima i pomoćnim sredstvima za ostavljanje pušenja, ostavljanje ovoga ili onoga. Zar vam nije palo na pamet da je sve to samo po sebi jedan oblik hipnoze? Ne možete da prestanete da pušite zato što verujete onome što su vam drugi ljudi rekli i što vam govore reklame, tako da je za vas ostavljanje pušenja gotovo nemoguće.

Preokrenite tu hipnozu u svoju korist; VI ste drugačiji od obične rulje, VI imate jak karakter, dominantni ste, možete da izlečite sebe od pušenja, od pića ili bilo čega drugog što poželite. Kao što vas je hipnoza - nesvesna hipnoza - navela da poverujete da ne možete da prekinete naviku pušenja, isto tako, kada to osvestite, možete da upotrebite svoju svesnu hipnozu tako da više nikada ne pipnete cigaretu.

Ipak, potrebna je jedna reč upozorenja, odnosno prijateljski savet. Jeste li sigurni da želite da ostavite pušenje? Jeste li sigurni da želite da ostavite piće ili da prestanete da stalno kasnite na sastanke? Ništa ne možete da postignete sve dok niste sigurni. Nije dovoljno da kao neki slabić kažete: «Oh, tako bih voleo da mogu da ostavim pušenje, hajde da kažem sebi da ću to učiniti».

Sve dok se odluka ne spusti u vašu podsvest, možete da radite samo ono što želite da radite, tako da ako u manjoj ili većoj meri čikate sebe da ne ostavite pušenje, sigurno ga nećete ostaviti, čak ćete možda pušiti još više!

Temeljito sebe ispitajte. Šta stvarno želite da uradite? Nema nikoga u blizini, niko vam ne gleda preko ramena, niko vam ne

T.LOBSANG RAMPA

zaviruje u um. Da li stvarno hoćete da prestanete da pušite? Ili bi radije da nastavite, a vaša tvrdnja da želite da prestanete je samo prazna priča?

Čim ste potpuno uvereni da nešto želite, možete to i da ostvarite. Ne krivite hipnozu ni bilo šta drugo izuzev sebe ako ne uspete da dobijete ono što želite, jer ako ne uspete to znači samo jedno; neuspeh znači da vaša rešenost nije bila dovoljno snažna!

Pomoću autohipnoze možete da se oslobodite onih stvari koje neki zovu 'loše navike! Nažalost, ja lično nikada nisam mogao da ustanovim šta je u njima loše pošto ih nisam upražnjavao, tako da celu tu stvar ne mogu bolje da vam osvetlim. Smatraću da u loše navike spadaju namerno sekiranje svoje supruge, ili bacanje pegle na muža, ili šutiranje psa, psovanje nekoga bez razloga, ili opijanje, i sve te stvari mogu sa lakoćom da se otklone ukoliko čovek to nedvosmisleno hoće.

Naučite da se opustite. Iskoristite slobodu od unutrašnje napetosti da razvijete i pojačate svoju nervnu energiju. Možete značajno da popravite svoje zdravlje ukoliko budete iščitavali ovu i prethodnu lekciju, i uporno vežbali. Čak i najveći muzičari uvežbavaju skale i note iz sata u sat, iz dana u dan. Vi možete da budete izvrstan autohipnotizer ako radite ono što vam kažem. Dakle - vežbajte.

TRIDESETA LEKCIJA

Mnogi ljudi imaju mišljenje - krajnje pogrešno mišljenje - da je rad nešto ponižavajuće. U mnogim civilizacijama ljudi se dele na one 'sa belim kragnama' i one koji 'prljaju ruke! Radi se o snobizmu koji treba iskoreniti zato što okreće brata protiv brata i narod protiv naroda,

Bez obzira da li je umni ili fizički, rad oplemenjuje one koji ga obavljaju sa čistom savešću i bez pogrešnog osećanja stida. U nekim zemljama se smatra za sramotu da jedna gospođa bilo šta uradi svojim rukama; valjda bi trebalo samo da sedi i lepo izgleda, i da možda tu i tamo izda poneku naredbu da se vidi da je gazdarica!

U Kini su u davnim vremenima pripadnici takozvanih viših klasa puštali da im nokti izrastu do apsurdne dužine, i biii su toliko dugački da su imali i posebne navlake da ih zaštite da se kojim slučajem ne slome. Svrha tih dugih noktiju bila je da pokažu da je njihov vlasnik toliko bogat da ne mora ama baš ništa da radi; dugački nokti su bili očigledan dokaz njegove nemogućnosti da radi, jer gazdarica ili gazda sa tolikim noktima nisu mogli sami da vrše ni svoje telesne potrebe, nego su morali da imaju sluge koji su sve radile za njih!

Na Tibetu pre komunističke najezde neki plemići (ko bi to znao bolje od njih!) nosili su tako dugačke rukave da su im ovi potpuno pokrivali šake i visili i po petnaest do trideset santimetara ispod vrhova prstiju. To je služilo tome da se pokaže da su ti ljudi veoma značajni, i toliko bogati da ne moraju ništa da rade. Ti predugi rukavi su stalno podsećali da oni ne mogu da rade. Razume se, to je bilo ponižavanje prave svrhe rada. Rad je bio oblik disci-

T.LOBSANG RAMPA

pline, oblik treninga. Disciplina je krajnje neophodna, disciplina je ono po čemu se razlikuje elitni puk vojnika od neorganizovane rulje, disciplina u kući je ono što omogućava da deca - tinejdžeri - budu valjani građani kad više ne budu tinejdžeri. Odsustvo discipline dovodi do hordi mladih kretena u kožnim jaknama koji su zainteresovani za uništavanje.

Spomenuo sam da je Tibet bio jedno od mesta na kojima su postojale pogrešne ideje o radu, ali to se odnosi samo na svetovnjake. U lamaserijama je za svakoga, ma koliko on bio uzvišen, važno pravilo da u određenim periodima mora da se obavlja neki prost posao. Pre komunističke invazije nije bilo neobično videti vrhovnog starešinu manastira kako briše pod, čisteći otpatke koje je tu ostavio najniži od monaha. To je imalo za svrhu da nauči starešinu da je sve na ovom svetu privremeno, tako da neko ko je danas prosjak sutra može biti princ, i obratno. Izvesna poenta može da se izvuče iz činjenice da mnoge krunisane glave u Evropi i drugde više nisu kraljevi, kraljice i prinčevi koji vladaju zemljama, ali ipak se mora uzeti u obzir da su se mnoge od tih bivših krunisanih glava i te kako pobrinule za svoju budućnost dok su imale moć, tako da im je ostao veliki kapital kad su ostale lišene moći. No, to je samo digresija, a ja ću ponovo da naglasim da je rad, bez obzira koje vrste, bio on fizički ili mentalni, nešto što uzdiže a nipošto ne ponižava kada se obavlja sa čistim pobudama, i sa idejom o 'služenju drugima' u pozadini. Umesto da aplaudiramo nafrakanim i nakićenim damama koje sede i silnički naređuju slabo plaćenim slugama a da same ne podižu ni mali prst, trebalo bi da aplaudiramo tim slugama a da s visine gledamo na te gospođe, jer sluge rade nešto časno, dok za ove druge to ne važi.

Sasvim nedavno pratio sam jednu raspravu, i to prilično vatrenu, o jedenju mesa. Moje je gledište da ako čovek hoće da jede meso, pustite ga da jede, a ako želi da bude vegetarijanac neka bude vegetarijanac i nek se penje po drveću berući plodove. Nije bitno šta neko jede a šta ne, sve dok se drugima ne nameću svoji često neispravni stavovi, koji zbog eventualne učtivosti neće nai-

TRIDESETA LEKCIJA

ći na žestoku reakciju-

Čovek je životinja, ma koliko da prikrivamo tu činjenicu finim odelima i divnim puderima, farbama za kosu, itd. Muškarac i žena su životinje, i to mesožder! U stvari, ljudsko meso, prema svim svedočanstvima, ima ukus sličan svinjetini! Mnogi ljudi se i ponašaju prilično svinjski, pa je moguće da je to sasvim prildadno. Kadaljudoždere pitate kakvo je ljudsko meso, kažu da je meso crnaca prilično slatko i slično pečenoj svinjetini. Meso belaca je izgleda više užeglo i kiselo.

Zato vam preporučujem da jedete meso ako vam se jede. Ako želite da jedete povrće i trave, slobodno. Samo nikada nikome ne namećite svoje stavove. Tužna je činjenica da su vegetarijanci i osobe posvećene zdravoj ishrani često ekstremni u svojim gledištima, kao da samom žestinom svojih argumenata sami sebe ubeđuju. Definitivno mi se čini da mnogi od tih ljudi koje lično smatram osobenjacima nisu baš sigurni da rade pravu stvar. Oni ništa ne žele da propuste, ali ne žele da budu vegetarijanci ako misle da drugi ljudi uživaju u mesu. To je čest slučaj i sa nepušačima; oni se često bune i jako zameraju onima koji puše, kao da misle da ima nečeg izuzetno moralnog u uzdržavanju od pušenja. Sve je to naprosto stvar izbora. Umereno pušenje po svoj prilici nikome ne škodi, dok alkoholna pića zaista škode ljudima zato što remete njihov astral. Ali opet, ako čovek hoće da pije i tako oštećuje svoje astralno telo, šta da se radi, to je njegov izbor. Sigurno je pogrešno upuštati se u bilo kakvo energično ubeđivanje da bi se promenio nečiji način ponašanja.

Kad smo već kod teme jedenja mesa i svega ostalog što zahteva ubijanje, spomenuću još nešto što bi moglo da vas zanima. Neki ljudi tvrde da nikada ne treba ubiti čak ni insekta. Kažu da se nikada ne sme ubiti krava ili konj, ni bilo šta što poseduje život. Pitam se da li činimo tešku grešku kada ubijemo komarca koji preti da nas zarazi malarijom; i da li činimo zločin protiv života ako dobijemo injekciju protiv nekog virusa. Naposletku, i mikrob ili virus je živo stvorenje, pa da li onda treba, iz osećaja pravičnosti,

T.LOBSANG RAMPA

da prestanemo da ubijamo klice tuberkuloze, ili kli- ce raka? Da li smo veliki grešnici kada pokušavamo da otkrijemo lek protiv obične prehlade? U nastojanju da izlečimo bilo koju bolest sigurno oduzimamo neki život. Moramo da budemo ra- zboriti kad se radi o takvim stvarima.

Vegetarijanci kažu da ne bi trebalo da oduzimamo život. Ali, i kupus ima život, tako da ukoliko ga otkinemo sa zemlje da bismo ga pojeli, mi uništavamo život koji ne možemo da stvorimo. Ako uzmemo krompir ili struk celera, ili ma šta drugo, mi uništava- mo život, pa pošto vegetarijanac uništava život isto koliko i me- sojed, zašto ne bismo bili razumni i jeli ono što je telu potrebno - meso? Samo treba da zaboravimo da životinje, za razliku od biljaka, imaju dušu. Zaboravite, i uživajte!

Često se izjavljuje da dobar budista ne jede meso, i ja moram da požurim da se složim da mnogi budisti zaista ne jedu meso, a razlog je često taj što nemaju sredstava za njega! Budizam se raši- rio u krajnje siromašnim zemljama. Na Tibetu, na primer, meso je bilo nečuven luksuz u kojem su mogli da uživaju samo najbo- gatiji među bogatima. Običan narod snalazio se sa povrćem i campom, pa je čak i povrće bilo luksuz! Monah, koji nije bio navi- kao na luksuz, živeo je samo od campe, ali da bi ona bila ukusnija verske vođe su proglasile da je pogrešno i nemoralno jesti meso. Tako su se ljudi koji ionako nisu mogli da dođu do mesa osećali moralnima zato što ga ne jedu! Mislim da je mnogo gluposti na- pisano o svim tim stvarima. Mesojedi vole meso - pa neka im ga. Ako vegetarijanac voli da žvaće struk celera, neka mu ga sve dok ne nameće svoja gledišta drugima. Isto tako, ako neko neće da ubija insekte, i radije će zadržati svoj virus raka ili klice tuberku- loze umesto da pokušava da se izleči - to je njegov izbor.

Često dobijam pisma od veoma ožalošćenih ljudi u kojima pi- še da je određenoj osobi očajnički potrebna pomoć, savet, i pi- taju me kako da hipnotišu tu osobu, ili da je prisile na drugačiji način života. U takvim slučajevima nikada ne pomažem, zato što verujem da je krajnje pogrešno pokušavati da se utiče na način života druge

TRIDESETA LEKCIJA

osobe. Na primer, u ovom kursu je dostupno zna- nje. Ja iznosim svoja gledišta, kažem šta znam, ali ne pokušavam da vas prisilim da mi verujete. Ako pratite ovaj kurs, onda ste po svoj prilici spremni da slušate ono što imam da vam kažem; ako ne želite da me poslušate, nema ništa lakše nego da zatvorite knjigu.

Ako se od vas zatraži da date svoje mišljenje, dajte ga, ali ne pokušavajte da druge prisilite da ga usvoje, i kada kažete što imate napustite tu temu, zato što ne znate šta je neko drugi utanačio kao svoj životni put. Ako nekoga prisilite da uradi nešto što ne želi, možete da se vežete za njegovu karmu. A to može da bude neprijatna karma!

Ovde hoću da kažem nešto i o životinjama; mnogi ljudi misle da su životinje naprosto stvorenja koja hodaju naokolo na četiri noge umesto na dve. Smatraju ih za glupava bića zato što ne govore ni engleski ni francuski ni nemački ni španski, ali i životinje smatraju ljude za glupa stvorenja! Da ste pravi telepata otkrili biste da i životinje razgovaraju, i to daleko inteligentnije od mnogih ljudi! U novom broju «Naučnog Amerikanca» piše da su neki naučnici otkrili da postoji jezik pčela. Pčele mogu jedna drugoj da daju vrlo detaljna uputstva, a održavaju čak i konferencije!

Neki naučnici su se zainteresovali za delfine, za njima svojstvenu sposobnost govora, odnosno, kako oni to doživljavaju, za čudne zvuke koje delfini proizvode. Ti su zvuci zabeleženi na magnetofon i zatim preslušavani na različitim brzinama. Na određenoj brzini taj govor je zvučao veoma, veoma slično ljudskom govoru.

Životinje su bića koja su došla na ovaj svet u određenom obliću, kako bi izvršila svoj vlastiti zadatak na način koji najbolje odgovara njihovoj evoluciji. Ja imam sreće da sam se družio sa dve sijamske mačke koje su bile izvanredno telepatske, i sa njima je posle mnogo prakse mogao da se vodi razgovor na vrlo sličan način kao sa inteligentnim ljudima. Ponekad nije nimalo laskavo primiti misli o tome kako jedna sijamska mačka doživljava čoveka! Ako čovek gleda na životinje kao na sebi ravna bića koja su u

T.LOBSANG RAMPA

drugačijem fizičkom obliku, može da postane veoma blizak sa njima, može sa njima da raspravlja o nekim stvarima o kojima inače ne bi mogao.

Na primer, pas voli da druguje sa čovekom. Pas voli da bude poslušan zato što onda dobije nagradu i pohvalu. Sijamska mačka, s druge strane, često gaji prezir prema ljudima, zato što je čovek u poređenju sa sijamskom mačkom stvarno hendikepirano biće; naime, sijamska mačka ima upadljive okultne moći i telepatičke sposobnosti. Pa onda, zašto ne biste bili u dobrim odnosima sa svojom mačkom, psom ili konjem? Ako to želite i ako stvarno u to verujete, uz dovoljno prakse možete da razgovarate putem telepatije sa tom životinjom.

I tako smo stigli do kraja ovog kursa, ali nadam se da to nije i kraj našeg drugarstva. Ovaj kurs je praktičan, i verujem da vam je pokazao kako su zapravo sasvim obični i jednostavni svi ti takozvani 'metafizički fenomeni'. Imam i jedan drugi kurs koji se ovim temama bavi na više tradicionalan način, pruža vam sanskritske nazive, itd. Mislim da bi za vas bilo veoma korisno da i njemu posvetite svoje vreme, jer pošto ste već stigli dođe u našem zajedničkom učenju, sigurno ćete želeti da nastavite.

Zato vam neću reći 'Zbogomj pošto se nadam da ćete mi se ponovo pridružiti. Umesto toga, recimo na španskom: 'Hasta la vista!

